

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

HONEY MOUNTAIN SERIES

ONLY

Mine

Laura Pavlov

sadece benim

OceanofPDF.com

laura pavlov

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Sadece Benim
Bal Dağı Serisi, 5. Kitap Copyright ©
2022 by Laura Pavlov Tüm hakları
saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan fotokopi, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez. Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler, markalar, medya ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Laura Pavlov
<https://www.laurapavlov.com>

Kapak Tasarımı: Hang Le
Kapak Fotoğrafçılığı: Regina
Wamba

✿ Vellum ile oluşturuldu

OceanofPDF.com

İthaf... Sevgili

babacığım,

*Her küçük kız, ona asla pes etmemeyi öğreten bir babaya sahip olduğu için
benim kadar şanslı olsun. Sana benim dediğim için çok şanslıyım.*

Lütfen daha fazla okumayın.

BU KİTABI HEMEN BIRAK! LOL!

Seni seviyorum, Laura xo

OceanofPDF.com

İçindekiler

Bölüm 1
Bölüm 2
Bölüm 3
Bölüm 4
Bölüm 5
Bölüm 6
Bölüm 7
Bölüm 8
Bölüm 9
Bölüm 10
Bölüm 11
Bölüm 12
Bölüm 13
Bölüm 14
Bölüm 15
Bölüm 16
Bölüm 17
Bölüm 18
Bölüm 19
Bölüm 20
Bölüm 21
Bölüm 22
Bölüm 23
Bölüm 24
Bölüm 25
Bölüm 26
Bölüm 27
Bölüm 28
Bölüm 29
Bölüm 30
Bölüm 31
Bölüm 32
Bölüm 33
Bölüm 34
Bölüm 35
Sonsöz

Gelgitin İçinde
Teşekkür

[Yeni Çıkanları Takip Edin](#)
[Laura'nın Diğer Kitapları](#)
[Beni takip edin.](#)

[*OceanofPDF.com*](#)

bir

...

OceanofPDF.com

Dylan

Chai tea latte'yi **yudumladım**, diğerk elim direksiyonda dururken boşdaki elimde tutuyordum. İnsanlar gidecekleri yere ulaşmak için kaldırımında hızla ilerlerken bakışlarım caddeyi taradı. Şehrin enerjisini seviyordum. Kız kardeşim Everly ve kocası Hawk'ın San Francisco'da harika bir çatı katına sahip olmaları ve onlar Honey Mountain'da küçük yeğenim Jackson'la birlikteyken benim şimdilik burada kalmam hiç de fena değildi. Buraya sadece birkaç saat uzaklıktaki küçük bir kasabada büyümüşüm ve burası evimdi ama artık kanatlarımı açıp uçmaya hazırdım.

San Francisco Lions'ın sahibi Duke Wayburn, oğlu Wolfgang'la bugün yapacağım son görüşmenin iyi geçmesi halinde beni gelecek hafta kurumsal bir eve yerleştirecekti. Profesyonel bir hokey takımının baş hukukçusu olarak işe alınma sürecinde bu kadar ilerleyebildiğime inanamıyordum. Elbette, eniştem ve kız kardeşime beni kapıdan içeri soktukları için teşekkür etmeliydim, çünkü her ikisi de organizasyon için çalışıyordu - Hawk NHL süperstarı olarak, Everly ise takımın spor psikoloğu olarak. Ama bu bağlantı bana sadece ilk görüşmeyi sağladı. Üç uzun görüşmeden sonra kendimi kabul ettirmem ve hem Duke Wayburn'ü hem de şu anki hukuk şefi Roger Strafford'u bu iş için doğru aday olduğuma ikna etmem gerekiyordu.

Genç ve mesleğinde yeni ama fazlasıyla kalifiye bir kadın.

Benzin istasyonuna girdim ve sol tarafımdaki pompaya doğru ilerledim. Neyse ki bu sabah depoyu doldurmak ve enerji içeceğimi almak için bolca zamanım olmuştu. Eğer bugün her şey yolunda giderse

Öğle yemeğinden önce bir sözleşme imzalamıştım ve fazlasıyla hazırdım. Karşı yönden gelen siyah bir SUV beni ürküttü ve yaklaşmakta olduğum pompanın yanında kayarken ön çamurluğuma çarpmaktan kıl payı kurtuldu.

Bazı insanlar ne kadar cüretkar.

Şövalyelik öldü, dostlarım.

Her iki şekilde de umurumda değildi. Bir erkeğin benim için bir şeyler yapmasına ihtiyaç duyan biri değildim. Ama genel ahlak tamamen farklı bir şeydi. Yani, iyi bir insan olmak, değil mi? Hayat bundan ibaret değil miydi? Benim için kapımı açmak zorundasın demiyorum; kendi lanet kapımı kendim açabilirim.

Ancak, erkek ya da kadın fark etmez, lanet olası benzin pompasında kimsenin önünü kesmeyin.

Bu sadece kötü... insanlar.

Meşhur Starbucks bardağını orta konsoldaki tutucuya geri koyduktan sonra ellerim direksiyona dolandı. Hiçbir şeyin bugünkü ruh halimi bozmasına izin vermeyecektim. Pompamı çalan pisliğin tam yanına, diğer tarafa yanaştım ve ona en iyi ölüm bakışımı attım.

Koyu renk gözlük takmıştı ve bir çeşit korumaya benziyordu. Sanki hepimiz gibi temel kurallara uyamayacak kadar önemliymiş gibi.

Hiçbir şey beni adaletsizlik kadar rahatsız edemez.

Başlığı yerine yerleştirdim, pompanın yanından geçerken depomu otomatik olarak doldurmaya başlayacak şekilde ayarladım ve orta yaşlı adamın önünde durup deposunun dolmasını bekledim.

"Hey. Sözümü kestin ve bundan hiç hoşlanmadım." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve kaşlarımı kaldırdım. Olduğu gibi söyledim ve eğer bu konuda söyleyecek bir şeyim varsa, bu adam kötü davranışlarından kurtulamayacaktı.

"Oh, bunun için üzgünüm. Sizi görmedim. Ben sadece patron ne derse onu yapıyorum."

"Peki bu sabah patron sana götlük yapmanı mı söyledi?" Tısladım.

"Bir sorun mu var?" Arka cam açıldı ve derin bir ses bana doğru havladı.

Arabanın yanına doğru yürüdüm. "Sanırım patron sensin?"

"Bu kime sorduğuna bağlı." Gözlüklerini çıkardı ve koyu mavi gözleri ayak parmaklarımdan yüzüme kadar vücudumu taradıktan sonra benimkilere kilitlendi. Kahverengi saçları geriye doğru taranmıştı, koyu renkli

Çenesinden ve üst kısmından görebildiğim kadarıyla çok pahalı bir takım elbise giymiş gibi görünüyordu.

Ne diyebilirim ki? İyi bir stil için gözüüm var.

Bu beni caydırmadı.

Şeytan asla ucuz, çakma bir takım elbiseyle ortaya çıkmazdı - her zaman Armani giyerdi, değil mi?

"Neden *kas gücüne* pompada sırasını beklemesini söylemiyorsun?" Daha iyi görebilmek için yaklaşarak söyledim.

Gülümsemedi. Bakışları sanki onu rahatsız eden bir sivrisinekmişim gibi sertleşti. "O yaptı. Geldik işte. Neden gidip benzin pompalamıyorsun Prenses?"

Beni iyi tanıyan herkes bana *Prenses* demenin bir tetikleyici olduğunun ve sizi hiçbir yere götürmeyeceğinin farkındaydı. Bana Kral dersin daha şanslı olursun.

"Dinle, dangalak, sadece özür dilesen ve biz de günümüze devam etsek nasıl olur?"

"Bu sabah ilaçlarını almayı mı unuttun?" Kaşlarını kaldırdı.

Dudaklarımdan manyakça bir kahkaha kaçtı. İğnelemeyi tanıdığım herkesten daha iyi yapabiliyordum. "Tabii ki... Sana pislik olduğun için sesleniyorum, bu yüzden deli biri mi olmalıyım?"

"Beni istediğin gibi çağırabilirsin. Seni orada görmedik. İşimiz bitti mi?" Güneş gözlüklerini yüzüne geri taktı ve pencere yavaşça yukarı doğru hareket etti.

Benimle dalga mı geçiyorsun?

Ona çift kuşu gösterdim ve başımı iğrenerek salladım, arabama doğru hışımla geri döndüm ve diğer adam geldiğimi görünce yüzünü buruşturdu.

"Yolunuzu kestiğim için özür dilerim. Gerçekten seni görmedim."

"Bunu kabul etmeni takdir ediyorum. Küçük bir penisi olduğu belli olan bir adam için çalışmak zorunda olduğun için üzgünüm." Çenemi yukarı kaldırdım ve arabama geri dönerken arkamdan kıkırdadığını duydum.

Kanım kaynadı ve gözlerimi kapatıp ondan geriye doğru saydım. Her zaman biraz asabi biri olmuşumdur ama bu küçük karşılaşmanın günümü etkilemesine izin vermeyecektim.

Hiç şansım yoktu. Başlığı arabamdan çıkardım, ait olduğu yere geri koydum ve direksiyona geçtim.

Yola çıktığımda telefonum çaldı ve Bluetooth'umdan ikiz kardeşim Charlotte'un sesi geldiğinde cevap verdim.

"Hey, bugün büyük gün, değil mi? Wolf'la tanışmaya hazır mısın?"

Kız kardeşimde beni her zaman cezalandıran bir şey vardı. Aslında dördünde de. Her zaman birbirimizin arkasını kollardık ve onlara her şeyi anlatabilirdim.

"Evet. Az önce benzin istasyonunda yolum kesildi ve bu adam tam bir pislikti!" Bağırđım.

Kıkırdadı. Charlotte benim yang'ımın yin'iydi. Fırtınamın sakinliği.

Jölemin fıstık ezmesi.

"Benzininizi aldınız mı?"

"Evet."

"O zaman bırak gitsin. Odaklanman gereken önemli bir toplantı var. Yine de, bu işi gerçekten kabul etmen konusunda ne düşündüğümü bilmiyorum. Bu yılın çoğunu şehirde geçireceğin anlamına gelir. Yine üniversite gibi olacak ve seni her gün göremeyeceğim."

Üniversiteyi burada, San Francisco'da okumuştum, bu yüzden şehir kesinlikle benim ikinci evimdi. Kırmızı ışıktı oturdum ve çayıma uzanıp bir yudum aldım. Chai'nin sıcaklığı beni biraz rahatlatdı.

"Uzak değil ve eve sık sık geleceğimi biliyorsun. Ayrıca sezon Ekim'den Nisan'a kadar sürüyor. Yazları evde geçirebilirim. Hawk ve Ever'ın oraya ne kadar sık gittiğine baksana. Adam gerçek bir oyuncu ve Ever da takım için çalışıyor. Yani, onlar bunu başarabiliyorsa, ben de başarabilirim."

"Touché, sissy."

"Okula mı gidiyorsun?" diye sordum. Charlotte anaokulu öğretmeni idi ve bu iş için yaratılmıştı. Tatlı, sevecen ve nazik biriydi ve ona tapardım.

"Evet. Hepsi Cadılar Bayramı için hazırlanıyor, bu yüzden eğlenceli olacak. Bir gemi dolusu şeker ve beş yaşındaki çocuklar asla iyi bir karışım değildir. Ama bugün evi çerçeveleyolarlar, bu da heyecan verici."

Kız kardeşim kısa bir süre önce çocukluk aşkı Ledger Dane ile evlenmişti. Honey Mountain'da büyük bir ev inşa ediyorlardı. Bekâr kalan son Thomas kızıydım ve bunun yakın zamanda değişeceğini sanmıyordum.

Hiç o kız olmamıştım. Bilirsin, peri masalına kapılmış olan.

Beyaz atlı bir adamın gelip beni kurtarmasını bekleyen kişi.

Kurtarılmaya hiç ihtiyacım olmamıştı. Bunu hiç ama hiç istemedim. Kendi beyaz atımla tundraya hücum edebilirdim.

Bu, erkek türünün büyük bir hayranı olmadığım anlamına gelmiyordu. Hayranıydım.

Erkekleri severdim. Sadece onlardan çabuk sıkıldım, bu da benim için sorun değildi. Beyaz çitler ve bir ev dolusu halı faresi yetiştirme düşüncesi bana hiç cazip gelmemiştir. Yeğenlerimi ve yeğenimi şiddetle seviyordum ve bu benim için yeterliydi. Kız kardeşlerimin evlenme ve hamile kalma hızına bakılırsa, şımartacak bir sürü küçük insanım olacaktı.

Avukatlık yapmak istedim. Kendime meydan okumak. Dünyayı gezmek. Deneyim... hayat.

"Bu çok heyecan verici. Bu şaheserin tamamlandığını görmek için sabırsızlanıyorum."

"Ben de. Bu son görüşme hakkında konuşalım. Nasıl hissediyorsun?"

"Bu işi alacağımı hissediyorum. Yedek bir adayları olduğunu biliyorum. Görünüşe göre, Wolfgang benimle uyuşmazsa, onu diğer adamlarla görüştärebilirler. Ancak Duke ve Roger bana ilk tercihlerinin ben olduğumu ve yarın yola çıkmaya hazırlanmam gerektiğini söylediler, zira önümüzdeki iki hafta boyunca görüşecekleri menajerlerle dolu bir güzergahları var. Yani tek yapmam gereken adamın çocuğuna kur yapmak. Ne kadar zor olabilir ki?"

"Dylan Thomas için mi? Çocuk oyuncuğı." Kıkırdadı. "Oraya git ve onu öldür. Her yere jet hızıyla gideceğine inanamıyorum. En azından yanında bundan daha uzun süre yetecek kadar kıyafet getirmişsin."

"Bunu planlıyorum. Ve uğurlu küpelerim de yanımda." Parmaklarım kulak mememe gitti ve muhteşem inci küpeyi döndürdüm. Charlotte, tıpkı annemin biz büyürken her gün taktığı gibi inci küpeler istediğimi biliyordu. Para biriktirmiş ve ilk iş görüşmemden önce bana almıştı. O zamandan beri her gün takıyorum.

"Ahhh... Demek annem de seninle birlikte."

"Her zaman," dedim. Bu doğrudu. Annemin varlığını, vefatının üzerinden on yıldan fazla bir süre geçmesine rağmen yanımda hissediyordum.

"Seni seviyorum. Git ve her zaman yaptığın gibi öldür onu." "Seni seviyorum, Charlie. Seni sonra ararım."

Otoparka girdim ve çalma listemde *Rocky* tema şarkısını buldum. Bu benim enerji yükseltici müziğimdi. Sesi açtım ve dinlerken gözlerimi kapattım. Babam ve ben küçükken bu filmler sayesinde birbirimize bağlanmıştık ve bu şarkı bana aklıma koyduğum her şeyi yapabileceğimi hissettiriyordu.

İçimdeki belalıyı tamamen yönlendirdikten sonra içeri girdim. Buraya son birkaç gelişimde tanıştığım güvenlik görevlisi beni görünce gülümsedi.

"Şuraya bakın. Bayan Thomas daha fazlası için geri döndü. O güçlü adamların seni itip kakmasına izin vermiyorsun, değil mi?" diye alay etti ve elini kaldırdı, ben de ona çak bir beşlik yaptım.

"Günaydın Deacon," diye mırıldandım. "Sana itilip kakılan bir kadın gibi mi görünüyorum? Asla öyle bir şey olmayacak. Bugün büyük gün, o yüzden nasıl gittiğini sana bildireceğim. Umarım beni daha çok görürsün."

"Sadece şansım yaver giderse," dedi göz kırparak.

Güçlü bir flört oyunu olan ama çok güçlü olmayan bir adamı sevdim. Deacon otuzlu yaşlarının ortasıydı, arkadaş canlısıydı ve iyi bir adamdı.

Elimi başımın üzerine koydum ve asansöre doğru ilerlerken el salladım.

En üst kata çıkarken düşüncelerimi toparlamak için bir an durdum. Oraya girecek ve o odaya sahip olacaktım. O adamlara bu iş için doğru kişi olduğumu kanıtlayacaktım.

Asansörden indim ve Jocelyn beni karşıladı. Duke Wayburn'ün asistanıydı ve benim yaşlarımdaydı. Buraya geldiğim birkaç seferde iyi anlaşmıştık.

"Hey, muhteşem görünüyorsun. Bu görünümüne bayılıyorum." Göz kırptı.

En sevdiğim siyah kalem eteğimi, beyaz ipek bluzumu ve kırmızı topuklu ayakkabılarımı giymiştim. Saçlarım zarif bir şekilde arkadan bağlanmıştı ve reçetesi olmamasına rağmen siyah gözlükler takmıştım. Her şey görünüşle ilgiliydi.

Ve bu görünüm bağıırıyordu: *Belalı sürtük, dünyayı fethetmeye hazır.*

"Teşekkür ederim. Herkes burada mı?"

"Evet. Wolfgang'la tanışmaya hazır mısınız?" diye fısıldadı ve ardından "*Çok ateşli*" diye mırıldandı.

Kıkırdadım. Yakışıklı erkekler beni o kadar da etkilemezdi. Tabii ki, güzel gözlerden hoşlanıyordum ama kimsenin ayaklarına kapanacak bir kız değildim.

Şimdi

olmaz.

Hiçbir

zaman

olmaz.

"Ben hazır doğdum."

Beni koridorda yürüttü ve kapısı açık olan konferans odasının köşesini döndüğümüzde bana şans diledi. Jocelyn'e başımla veda ettim ve adamlar beni karşılamak için ayağa kalkarken içeri girdim.

Tanıdık bir yüz çevresel görüşümü doldurduğunda başım neredeyse sağa dönüyordu.

Krakerin üzerine işemek.

Duke bana elini uzatırken, "Dylan, seni oğlum Wolf ile tanıştırmak istiyorum," dedi.

Wolfgang Wayburn benzin istasyonunda arabanın arkasındaki dangalaklı.

Sanırım adamın gözlerini kamaştırmak için planımı yeniden düzenlemem gerekecekti. Her iki durumda da, bu işi almadan buradan ayrılmayacaktım.

OceanofPDF.com

iki

...

OceanofPDF.com

Kurt

Benzin istasyonundaki delinin, babamın son iki haftadır telefonda övgüyle bahsettiği kadın olma ihtimali **nedir**? Bu bir tür şaka olmalıydı.

Hışımın şoförüm Gallan'ın yanına geldi, ellerini havada sallayarak bağırıyor ve öfkeleniyordu. Yani, hangi kadın kendisinin iki katından daha büyük olan iki adama böyle saldırır? Bizim deli olup olmadığımızı bilmiyordu.

Tanrı aşkına, ben eğitimli bir katildim.

Kaleye saldırdığında SEAL kardeşim Bullet ile bir telefon görüşmesi yapıyordum. SEAL'lerden ayrılmak benim için kolay bir seçim değildi ama kararlarımda tereddüt eden bir adam değildim. Plan her zaman buydu ve ben devreye girip Lions'un sorumluluklarını üstlenmeye hazırdım. Babam bana ne yapmak istediğimi anlamam için on yıl süre vermişti.

Ve doğruyu söylemek gerekirse, bitmeye
hazırdım. Görmeden edemeyeceğim
şeyler görmüştüm.

Asla unutamayacağım şeyler yaşadım. İyi ve
kötü.

Her dakikasını sevdim. Ama
artık değişim zamanıydı.

Bullet da ayrılmayı düşünüyordu ve b u n u konuşmak istiyordu.

Boğazımı temizledim ve bir şey söylememi beklerken ona elimi uzattım. "Babam bana senin biraz dengesiz olduğunu söylememiştin."

Hırıltı olduğundan oldukça emin olduğum küçük bir ses çıkardı. Öfkesini kontrol altına almaya çalışıyordu ama bunu fark etmemek imkânsızdı.

Kahverengi gözlerindeki ateş daha önce de vardı, şimdi de vardı. Altın sarısı ve kehribar rengi gözleri zaman zaman neredeyse karamel renginde görünüyordu.

Ve lanet olası eteğinin kıvrımlarını tüm doğru yerlerde sarması, bakmamayı zorlaştırıyordu.

Bayan Thomas'ın şansına, duygularımı kontrol etmek için eğitildim.

"Sanırım birinin dramatik bir yeteneği var." Göz kırptı ve kıkırdadı, sonra da kirpiklerini babama ve Roger'a doğru kırıştırdı.

Onun numaralarına kanmıyordum.

"Az önce bir benzin istasyonunda sinir krizi geçirmedi mi? En ufak bir engelle karşılaştığında kendini idare edemezken, profesyonel bir hokey takımının yasal işlerini halledebileceğini mi sanıyorsun?" Küçük eli benimkinin içindeydi ve onu kızdırdığımı anlamama yetecek kadar sıkı.

Sözlerim karşısında göğsünün hızla inip kalkmasından, kendini kaybetmek üzere olduğunu anladım. Muhtemelen gözyaşlarına boğulacak ve olay çıkaracak, sonra da af dileyecekti.

Ama bunun yerine elini yavaşça çekti ve bakışlarını daralttı. "Hmmm... Sanırım yasal işlerinizi halletmesini istediğiniz kişi *tam olarak* bu. Haksız mıyım, Dük?" Babamla yüzleşmek için döndü ve gözlerimi devirmemek için kendimi zor tuttum.

Babam herkesin oturmasını işaret ettikten sonra dikkatini karşımda oturan küçük kıza çevirdi.

"Sanırım siz ikiniz tanıştınız?" Babam sırttı.

"Evet," dedik aynı anda, ama o daha yüksek sesle konuştu ve bana bir tür ödül kazanmış gibi gülümsedi. "Oğlunun bugün benzin istasyonunda önümü kestiğini ve onunla yüzleştiğimde özür bile dilemediğini bilmekten çok heyecan duyacağımı sanmıyorum. Ben *büyük, kötü kurt* yüzünden geri adım atan bir kadın değilim, kelime oyunu yapmıyorum..." dedi ve babam ve Roger ile birlikte kıkırdamak için durakladı. "Görünüşe göre Kurt'un hiç terbiyesi yok. Ne kendim için ne de temsil ettiğim insanlar için bu tür bir saygısızlığa müsamaha göstermeyeceğim."

Hakkını vermeliyim. Beklediğim gibi dağılmadı.

Aslında iki katına çıkmış ve çılgın maskaralıklarını kendi lehine çevirmişti.

Kızın, savaşa girdiğim bazı adamlardan daha büyük taşakları vardı.

"Zekice," dedim kuru bir sesle. "Bazen, uğruna kan kaybetmeye değmeyecekse kavga çıkarmazsın."

Ve bu lanet gerçektir. Bizimle yüzleşmemeliydi. Kim olduğumuzu bilmiyordu. Yaralanabilirdi.

Sırf zevk için kavga çıkarmaya gitmezsiniz. Yapılması gereken pek çok savaş var.

"Dürüstlüğüm söz konusu olduğunda kirlenmeyi asla umursamam. Yarın benzin istasyonunda önümü kesseniz, yine aynı şeyi yaparım."

Pervasızdı.

Serseri mayın.

Ne yazık ki babamın ikinci tercihi olan diğer adamı tanıyordum, Jordan Marks. Yalakanın tekiydi ve hep öyleydi. Ailemin tonla parası vardı ve insanlar pastadan pay almak istiyordu. Jordan benim mahallemde büyümüştü ve ben onu hiç umursamamıştım. Size duymak istediklerinizi, niyetlerini ilerletecek şeyleri söylerdi, gerçekte ne düşündüğünü değil.

Buna saygı duymadım. Ve şirketin avukatı olarak, bu nedenle bizi en iyi şekilde temsil edeceğini düşünmedim.

Ama bu kadın, o farklı bir şekilde riskliydi.

"Bazen durup düşünmemiz gerekir. Durumu değerlendirmeliyiz. Bizi rahatsız eden her şeye tepki vermemeliyiz."

"Bu bir röportaj mı yoksa terapi seansı mı?" Kaşlarını kaldırdı ve ben de sandalyemde geriye yaslandım.

"Bayan Thomas, bu pozisyon zorlu. Hukuk fakültesinden yeni mezun oldunuz; deneyiminiz yok denecek kadar az. Benzin pompasında kendinizi kaybettiniz. Öfkenizi kontrol edemediğiniz için basına konuşup aptalca bir şey söylemeyeceğinizi nereden bileceğim?"

"Oh, sizi temin ederim ki öfkemi kontrol edebilirim. Gözün morarmadı, değil mi?" dedi, dudaklarının kenarları yukarı kalktı ve babamla Roger gülümserken onun karşısında gözleri kamaşmadıysa ne olayım.

Ben değildim.

Elbette çok seksiydi ve onu bu masanın üzerinde domaltma düşüncelerini bir kenara itmek imkânsızdı. Ama bu, onun bu takım için mantığın sesi olmasını istediğim anlamına mı geliyordu? Kesinlikle hayır. Hokey tutkulu bir spordu. Donanmaya girmeden önce oynayarak büyüdüğüm bir spordu. Baş hukukçumuz olarak seçtiğimiz kişi, iniş çıkışlarla başa çıkabilecek biri olmalıydı.

Bu işin kötü yanları. Taraftarlar açık sözlüydü. Biri takas edildiğinde sinirleniyorlardı. Maç kaybettiğimizde sinirlenirlerdi. Formalarımızın tarzını beğenmediklerinde bile sinirlenirlerdi.

Bunu en üst düzeyde kontrolle halledebilecek bir sözcüye ihtiyacımız vardı.

"Yani, yeni oyuncular almaya gittiğimizde -ki bunlar çoğu zaman ukala, kendine güvenen pislikler oluyor- seni tersleyen her adamın suratına yumruk mu atacaksın?"

"Gariptir, daha önce hiç kimsenin yüzüne yumruk atmadım. Vurmayı düşündüğüm ilk kişi sensin."

Başımı arkaya eğdim ve bir an için gözlerimi kapattım çünkü onunla tartışacak vaktim yoktu. Babamın elinde ziyaret etmemi istediği şehirlerin ve görüşmem gereken menajerlerin bir listesi vardı, dolayısıyla bu pozisyon için kimi seçersek seçelim bana katılacaktı. Bu Roger'ın son yılıydı ve sezon başlamak üzereydi, bu yüzden şimdi gelecek sezon için tüm ayak işlerini yapıyor olacaktım.

"Onur duydum." Bakışlarım sertleşmişti ve dönüp babamla Roger'a baktım. "Bundan emin misiniz?"

"Evet," dedi Roger. "Siz ikiniz önümüzdeki birkaç ay boyunca birlikte yakın çalışacaksınız. İşler yolunda gitmezse, her zaman bir şeyleri değiştirebiliriz. Ama içgüdülerim bana onun işleri gayet iyi idare edebileceğini söylüyor."

"Katılıyorum. Seni oldukça iyi idare etti," dedi babam ve gülümsemesini örtmek için elini kullandı. "Çoğu insan, sen onlar için geldiğinde eri yip yerde bir su birikintisine dönüşür."

"Mesele de bu. Bu benim herhangi biri için gelmem değil. Bu iş için doğru kişi olduğunu düşünmediğimi söylüyorum."

Küçük bir nefes alıp verdi ve kendini düzeltti. Bakışları benimkilerle kilitlendi ve küçük bedeninden öfke yayıldı. "Seni kim yargıç ve jüri yaptı?"

"Doğum hakkı." Omuz silktim.

Babam aramıza baktı. "Roger'la bir yılımız daha var. Bence bunu doksan günlüğüne deneyelim. Kısa süreli bir sözleşme yapabilir ve birlikte nasıl çalıştığınızı görebiliriz."

Konuşmaları dinlemiyor muydu? "Bence bu iyi bir plan," diye ekledi Roger.

"Bu takımın emin ellerde olduğundan emin olmak istemem yanlış mı?" Sesimi hiç bozmadan sordum. Karşımda oturan küçük fingerdek kızın aksine öfkemi nasıl kontrol edeceğimi biliyordum.

"Yanlış değil," dedi çenesini yukarı kaldırarak. "Bu planla ilgili bir sorunum yok. Bu iş için doğru kişi olduğumu size göstermekten mutluluk duyarım. Doksan gün sonra bu iş için uygun olmadığımı düşünürseniz, benden gitmemi istemenize gerek yok. Kendi isteğimle giderim."

"Kendine bu kadar mı güveniyorsun?" Parmaklarımı birbirine geçirip ellerimi masanın üzerine koyarak sordum.

"Öyleyim."

"Tamam. Doksan günlük bir sözleşme, sonra da B planına geçeriz." Ayağa kalktım. Beni dinlemeyeceklerse son sözü söylemem için buraya getirmelerinin ne anlamı vardı?

"Siz ikiniz yarın sabah ilk olarak Braxton Jones ile görüşmek üzere New York'a gidiyorsunuz. Kendisi ligin en iyi savunma oyuncusu olan Juan Rivera'nın menajeri. Bu sezondan sonra sınırsız serbest oyuncu olacak. Söyledikleriniz konusunda temkinli olmalısınız çünkü bu adamlar hala sezonda, bu yüzden hafif tutun, ancak hislerimizi dışarı çıkarmak istiyoruz ve bir menajerle konuşmak suç değil. Görüşeceğiniz birkaç lise ve üniversite adayımız da var, yani önünüzde yoğun bir program var.

"Konaklama yerleri şimdiden rezerve edildi ve her birinize bir seyahat programı gönderilecek. Bu takımı yeniden inşa etmemiz gerekecek. Hawk'ın bu sezondan sonra işi bitti ve birçok oyuncumuz da sakatlandı. Önümüzdeki yıl doldurulması gereken birçok pozisyon olacak, dolayısıyla ilerlerken zirvede kalmak istiyorsak yapmamız gereken çok iş var," dedi babam.

"Katılıyorum. Juan'ın etkileyici istatistikleri var. Sezon sonunda serbest oyuncu olacağı için herkesin onu isteyeceğini tahmin ediyorum," dedi Dylan, babamı kapıya kadar takip ederken. "Ama bu yüzden çok pahalıya mal olacak. Menajeriyle birlikte büyüdüklerini ve Juan'ın Braxton olmadan bir hamle yapmadığını duydum."

"Evet. Braxton ile geçen yıl Jonathan Turner ile anlaştığımızda uğraştık. Bizi çok uğraştırdı ve birden fazla görüşmeye gelmedi. Bilmiyorum, belki de kendini kolay ulaşılabilir kılmayarak insanlardan daha fazla para koparmanın bir yoludur ve duyduğum kadarıyla işe yarıyor. Takım sahiplerini kovalayan tipik gergin menajerlerden değil; rahat biri ve hiçbir şeyi takmıyor. Görünüşe göre bu yüzden bu kadar çok oyuncu onunla anlaşmış. İnsanların onun peşinden koşmasını bekliyor çünkü bu adamları takıma kazandırmanın anahtarı onda. İşte senin yeteneklerin burada devreye giriyor," dedi babam. "Neden Roger'la gidip bu konu hakkında biraz konuşmuyorsunuz?"

bu ilk konuşmaların dinamikleri. Neyi söyleyip neyi söyleyemeyeceğinizi. Bunlar sadece tartışma. Şu anda herhangi bir taahhüt almayacağız; sadece tohumu ekmemiz gerekiyor. Jonathan ve Juan geçmişte birlikte oynadılar ve Jonathan bana özel olarak onu takip etmemiz gerektiğini söyledi. Braxton ilk başta bize yaptığı gibi kapıyı yüzünüze kapatabilir, o yüzden ne yapabileceğinizi görelim. Sadece konuşmayı başlatmak bile doğru yönde atılmış bir adım olacaktır. Lise ve üniversite sporcuları için farklı bir deneyim olacak. NHL'de oynamak istiyorlar, bu yüzden sizinle görüşmekten heyecan duyacaklardır."

"Anladım." Bana baktı ve tüm o öfke gitmişti. Hemen kapatmıştı.

İlginç.

Odadan çıktım ve ofisime doğru ilerledim, babam da peşimden içeri girdi ve kapıyı kapattı. "Dinle, burada savaşta değilsin. Burası bir iş yeri, savaş alanı değil."

"Fikrimi almak istediğini söyledin, ben de verdim. Onun bu iş için doğru kişi olduğunu düşünmüyorum." Masamın arkasına geçtim ve kışımı sandalyeye bıraktım. O da karşımdaki deri koltuğa oturdu.

"Jordan Marks ile de bir sorunuz var. O bizim ikinci tercihimiz. Hadi ama Wolf. Savaşta arkayı kollaması için ona ihtiyacın yok. O sınıfında birinci olarak mezun olmuş bir avukat. Onu öven önemli bir yargıcın katibi olarak çalıştı. Adam aslında onun dünyada büyük bir fark yaratacağına inandığını söyledi. Hukuk fakültesindeki birkaç profesörünü aradık ve hepsi de onun son yıllarda gördüklerinin en iyisi olduğuna inanıyordu."

"Bunların hepsi yaşlı, azgın herifler mi? Muhtemelen onun pantolonuna girmek istiyorlar."

Yani, kim istemez ki?

Ben değil tabii ki.

Bu tamamen uygunsuz olurdu.

"Annen böyle konuştuğunu duysa hayal kırıklığına uğrardı." Ayağa kalktı ve sesindeki öfkeyi fark etmedim.

"Doğruyu söylediğim için mi?" Tısladım.

"Çünkü az önce onu aşağıladın. Sana birkaç kişinin onu övdüğünü söyledim ve sen de bunun onunla yatmak istedikleri için olduğunu söyledin. Birinin anneniz ya da kız kardeşiniz hakkında böyle konuştuğunu duysanız ne hissederdiniz? Çok şey yaşadığını biliyorum ve SEAL'den ayrılmak daha zordu.

Ama bu size bir pislik olma izni vermez. Birinin sırf istediğini elde edemediği için bir başkasını aşılamasındansa benzin istasyonunda sinirlerine hakim olamamasını tercih ederim. Sen bundan daha iyisin, Wolf."

Oh, Tanrı aşkına. Ve anne kartını mı oynadı?

Onun benim zayıf noktam olduğunu biliyordu.

Gezegende Natalie Wayburn'den daha iyi bir insan yoktu. Ona yaklaşabilen tek kişi kız kardeşim Sabine'di.

SEAL'den ayrılmayı kabul etmemin en büyük nedenlerinden biri de onlardı. Annem son on yıldır nerede olduğumu, ne yaptığımı ya da iyi olup olmadığımı bilmediği için uykusuz kalmıştı.

Dışarı çıkmam ve babamın emekliliğine geçiş sürecini başlatmam için bana yalvardı. Sabine sürekli eve dönmem için ısrar ediyordu. Hayatının son on yılının çoğunu kaçırmıştım. Bir yıldan biraz daha uzun bir süre önce üniversiteden mezun olmuş ve şehirdeki tanınmış bir iç mimarın yanında çalışmaya başlamıştı. Küçük kardeşim Sebastian ise okulda altı yıllık plana dahil olduğu için, Sabine kendisinden iki yaş küçük olmasına rağmen onunla aynı zamanda mezun olmuştu. Daha sonra bu son yılı Avrupa'yı gezmek için kullanmıştı. Birkaç ay önce de Lions için çalışmak üzere geri dönmüştü. Ama Seb'in pek iş ahlakı yoktu. Pazarlama departmanını yönetiyordu ama babamdan duyduğum kadarıyla haftada sadece bir ya da iki gün uğruyordu. Çok iyi vakit geçiren ve partilerin vazgeçilmezi olan biriydi ama profesyonel anlamda gerçek bir motivasyonu yoktu.

Yapmak zorunda değildi.

Çalışmamıza gerek kalmayacak kadar paramız vardı.

Hep kendim için bir şeyler istemiştım. Babam kendi kendini yetiştirmiş bir adamdı. Ailesinin her zaman geçimini sağlamak için canını dişine takarak çalışmıştı. Bu adam beni çok etkilemişti.

Anne tarafımdan büyükbabam bir SEAL'di. Bu her zaman yapmak istediğimi bildiğim bir şeydi. En azından Lions için adım atma zamanı gelene kadar.

"Baba," diye seslendim, eli kapı koluna dolanırken. "Evet."

Bana doğru döndü.

"Haklısın. Bunu söylememeliydim. Bir daha olmayacak." Az önce kabul etmişim gibi gülümsediğinde elimi kaldırdım. "Hâlâ bu iş için doğru kişi olduğunu düşünmüyorum. Ama ona bir şans vereceğim."

"Tek istediğim bu. Uçak sabah ilk iş kalkıyor. Leo ile temasa geç ve uçuşlarının ayarlandığından emin ol. Önümüzdeki iki hafta boyunca on şehre gideceksiniz. Git bize birkaç oyuncu bul."

Leo ailemiz için çalışan pilotlardan biriydi ve ben kendimi bildim bileli bizimle birlikteydi. Babam işe alacak iyi insanlar bulur ve onları yanında tutardı. Buna hayranlık duyardım. Arkamı kollayacak küçük bir gruba güvenmeye alışmışım. Onlar benim kardeşlerimdi. Ailemdi. Onların dışındakilere pek güvenmezdim.

Ve bu yolculukta bana katılacak olan küçük fingirdeşmeye güvenmediğimden emindim.

Hiç şansın yok.

OceanofPDF.com

üç

...

OceanofPDF.com

Dylan

DUKE bu sabah ilk iş olarak beni alması için bir araba göndermişti. Bavulumu kız kardeşim ve Hawk'ın yaşadığı gösterişli binanın dışına taşıdım. Bu seyahatten döndüğümde, Lions'un sahip olduğu şirket dairesine taşınacaktım. Henüz görmemiştim ama Roger çok etkileyici olduğunu söylemişti.

Wolf'un dün çıkardığı olaydan dolayı hâlâ öfkeliydim. Çoğu insan hiç tanışmamışız gibi davranırdı. Adam beni tamamen ifşa etti. Sonra da beni sürekli dövdü. Eve dönerken küçük kız kardeşim Ashlan'ı aramış ve olanları anlatmıştı. Bunun üzerine beşimiz de FaceTime üzerinden kardeşçe konuştuk ve bana '*olayları* nasıl *unutacağımı*' dair sayısız tavsiyede bulundular. Olayları nasıl unutacağımı gayet iyi biliyordum; sadece unutmam gerektiğini hissetmiyordum.

Ama profesyonel olacaktım çünkü bu işi istiyordum. Kendimi kanıtlamak için 90 günüm vardı.

Ama Wolf'un beni orada istemediğini biliyordum, bu yüzden gözümü ondan ayırmayacaktım. "Günaydın. Ben Casper," dedi yaşlı adam önünde dururken.

siyah bir araba ve benim için arka kapıyı açtı.

"Günaydın. Beni aldığınız için teşekkür ederim." Arabaya bindim ve kemerimi bağladım.

Özel bir uçağın bizi New York'a götüreceği hangara doğru ilerlerken, Roger'la dün cehennemden gelen mülakattan sonra üzerinden geçtiğimiz notlarıma göz attım. Takımların sezon boyunca oyuncularla temasa geçmesini engelleyen düzenlemeler olduğu için dikkate alınması gereken pek çok dinamik vardı. Görüşme süresi çok kısaydı

ve 25 Haziran'dan 30 Haziran'a kadar sürdü. Genel sözleşme şartlarını görüşmek üzere oyuncularla buluşmak için beş gün vardı ve anlaşmalar 1 Temmuz'a kadar imzalanamazdı. Birkaç yeni oyuncuya ihtiyacımız vardı ve şimdi zemin hazırlamak bunu başarmanın anahtarı olacaktı. Menajerlerle, özellikle de kadromuzdaki mevcut sporcuları temsil edenlerle görüşmek herhangi bir kuralı çiğnemek anlamına gelmiyordu. Sıradan bir sohbet sırasında diğer oyunculara olan ilgimizden bahsederek, en azından zamanı geldiğinde Lions tarafından takip edilmek isteyip istemediklerini öğrenebilirdik. Hem Juan Rivera hem de menajeri hakkında araştırma yapmış ve onları sosyal medyada takip etmişim, böylece tam olarak neyin içine girdiğimizi anlayabilecektim.

Otoyolda hangara doğru ilerlerken camdan dışarı baktım. Benimle çalışmak istemediğini açıkça belirttikten sonra Wolf'la seyahat etmenin garip olup olmayacağını merak ettim.

Ne yapmam gerektiğini biliyordum. Bu fırsatı hak ettiğimi kanıtlamak için Braxton Jones'u yenmeliydim. Roger beni kalın bir deriye sahip olmam konusunda hazırlamıştı çünkü geçen yıl Duke'la birlikte onunla buluşmak için uçağa bindiklerinde ilk buluşmada hiç belli etmemişti. Görünüşe göre, ligdeki en iyi adamlardan bazılarını temsil ediyordu ve çok fazla seçeneği olan bir adam sizi peşinden koşturabilirdi. Muhtemelen oyununun bir parçasıydı.

Juan'ın tüm istatistiklerini ezberlemişim, böylece Braxton ile görüşme şansım olursa en azından ne konuştuğumu biliyormuş gibi görünecektim.

Hangara geldiğimizde Casper çantamı taşımama yardım etti ve birkaç metre önümüzde duran büyük uçağa doğru benimle birlikte yürüdü. Basamakları tırmandı ve bavullarımı içeriye yerleştirdikten sonra koşarak bana doğru geldi ve içeri girmemi işaret etti.

"İyi yolculuklar Bayan Thomas. Ekibe hoş geldiniz."

"Teşekkür ederim." Merdivenlerden yukarı çıktım ve köşeyi döndüğümde bakışlarım Wolf'unkilerle kilitlendi.

Koridorun her iki yanında ikişer koltuktan oluşan belki altı sıra vardı ve nereye oturacağıma karar vermeye çalışırken alanı taradım. İkinci sıradaki koridordaydı.

"Ben ısırmam," dedi, sesi derin ve mizahtan yoksundu.

Gözlerimi devirmek ya da iğneleyici bir şeyler söylemek için içimdeki arzuyla savaştım çünkü buraya öfkemi kontrol edebileceğimi kanıtlamak için gelmişim.

Koridorun diğer tarafındaki koltuğa geçtim ve oturup kemerimi bağlamadan önce çantamı boş koltuğa bıraktım. "Endişelenmiyorum. İkimiz de profesyoneliz."

"Sırada önünüze geçmediğim sürece sorun yok, değil mi?" Çenesi titriyordu.

"Şansını denedin. Bu işi almamam için elinden geleni yaptın ama işte buradayım, senin yanında oturuyorum. Bence bu, sırada birinin önünü kesmekten biraz daha kötü."

Koyu mavi bakışlarında bir şey geçti ama okuyamadım. Belki kötü hissediyordu? Belki de sadece beni ne kadar zorlayacağını görmeye çalışıyordu.

Önümüzde bir adam belirdi. "Bay Wayburn, kalkışa hazırız." "Leo, beni çocukluğumdan beri tanıyorsun. Lütfen bana Wolf de." O kıkırdamadı ama ses tonunda ufak da olsa bir espri vardı. Çoğu insan bu iri yarı adamdan korktuğu için bunu fark etmezdi. Ama ben küçük şeylere dikkat ederdim.

Pilot gülümsedi. "Tamamdır, Wolf. Memnun oldum Bayan Thomas."

"Oh, bana Dylan diyebilirsiniz. Ben de memnun oldum."

"Harika. Hadi şu bebeği havaya kaldıralım." Döndü ve bir kapının arkasında kayboldu, tam o sırada uzun, siyah saçlı bir kadın uçağın arkasından çıktı.

"Merhaba. Ben Valentina. Havalandıktan sonra içki siparişinizi alıp size hamur işi getireceğim." Bana gülümsedi ve kapüşonlu bakışlarının Wolf'u nasıl süzdüğünü kaçırmadım.

Adam göz alıcıydı, buna şüphe yok. Uzun boylu ve geniş omuzluydu. Keskin ve belirgin bir çenesi vardı ve çenesine doğru miktarda koyu renkli saçlar serpiştirilmişti. Dudakları dolgundu ve yanında bulunduğum birkaç seferde nadiren gülümsemişti, yine de ağzına bakmamak zordu. Kendine güveni tamdı ve muhtemelen karşılaştığı çoğu insanın gözünü korkutuyordu.

Çoğu insan gibi değildim.

Wolf Wayburn beni korkutmadı.

Elbette, geleceğimi ellerinde tutuyordu. Ama iş ahlakım kendi adına konuşuyordu. Bu işi iyi yapmak için ne gerekiyorsa yapacağımı biliyordum ve bu onu etkilemediyse, sorun yoktu. Birkaç iş teklifi almıştım; sadece bu en çok istediğim işti.

Muhteşem kadının onu içine alma şeklinden ürkmedi. Sadece başını salladı ve kadın uçağın arkasına doğru yürümek için döndü.

Her iki kolunun düğmelerini açıp kollarını sıvadığını görmek için ona baktım. Ön kollarındaki damarların altın sarısı tenine karşı kabarması beni büyüledi.

Kendimi başka tarafa bakmaya zorladım ve uçak hareket etmeye başladığında Roger'dan aldığım dosyayı çıkardım. Pistte havalandık ve ben

Havaya yükselene kadar dosyayı birazcık kavradım. Wolf'un gözlerini üzerimde hissedebiliyordum. Daha önce hiç özel bir uçakla uçmamıştım, o yüzden bu yeniydi. Tam olarak gergin olduğumu söyleyemem ama biraz alıştığımın dışındaydım. Aslında hoşuma gitmişti. Kendimi konfor alanımın dışına itmek yapmayı en sevdiğim şeylerden biriydi.

"İyi misin?" diye sordu.

"Evet. Tabii ki. Ben iyiyim." Uçak biraz zıpladığında ve biz daha da yükseğe tırmanmaya devam ederken dosyayı açtım.

"Senin bu iş için doğru kişi olmadığını düşündüğümü söyledüğimde bunun kişisel olmadığını bilmeni isterim. Ben sadece gördüğümü söylüyorum."

Ona bakmak için döndüm. *Kibirli pislik*. Bu iş için doğru kişi olmadığım konusunda ısrar etmesini kabul etmemi mi istiyordu? "Bu konuda ortak noktamız var. Ben de gördüğümü söylerim. Kulağa kişiselmiş gibi geliyor. Ama sorun değil Wolf. Yaptığım işte ne kadar iyi olduğumu herkese göstermekten çekinmem. Göz kamaştırmaya hazır ol."

"Nefesimi tutmayacağım."

Piç herif beni kışkırtıyordu. Benden bir tepki alıp alamayacağını görmek istiyordu. Hakkını vermeliydim. Ayıyı dürtmekte çok iyiydi.

"Bir SEAL olarak yaşamak için yaptığın şey bu değil mi?" Bu oyunu iki kişi oynayabilir.

Bir kahkaha attı ve bu kahkaha tamamen mizahtan uzak olmayı başardı. "Görüyorum ki cehalet senin süper gücün."

En sahte gülümsemeyi zorladım. "Sadece gördüğümü söylüyorum."

Valentina bir anda ortaya çıktı ve aramıza baktı ve yemin ederim gerginliği bir bıçakla kesebilirdiniz.

"Size içecek bir şeyler getirebilir miyim?" diye mırıldandı. Gözleri Wolf'un üzerindeydi ve elimi yüzüne doğru sallayıp ona benim de burada oturduğumu hatırlatmak istedim. "Portakal suyu, mimoza, köpüklü su?"

"Ben bir viski alayım, sek olsun." Evrak çantasından bir dosya çıkardı ve masayı önüne bıraktı.

Gülmemeye çalıştım. Saat sabahın sekiziydi. Şimdiden adamı şişeye mi götürüyordum? Güzel. Onun beni sinirlendirdiği kadar ben de onu sinirlendiriyordum.

"Bir portakal suyu alayım lütfen. Güne hazırlanmak için iyi bir C vitamini dozu gibisi yoktur."

Valentina bu kez bana gülümsedi ve içkilerimizi almak için döndü. Masamı aşağı çektim ve önümüzdeki iki hafta boyunca görüşeceğimiz on oyuncuyu okumaya başladım.

"Buyurun," dedi ve kafamı kaldırdığımda portakal suyum, içinde birkaç hamur işi olan bir sepetle birlikte masaya bıraktığını gördüm. Wolf'ta da aynı düzen vardı, meyve suyu hariç, onun yerine sağlıklı bir dozda viski vardı.

"Çok lezzetli görünüyor. Teşekkür ederim." Valentina uçağın arkasında kayboldu ve ben tarçın kaplı çöreği çıkarıp bir ısırık aldıktan sonra inlemeye başladım. "Aman Tanrım. Bunu denemelisin. O kadar güzel ki."

"Her zaman ağzın kek doluyken mi konuşursun?" Beni inceledi.

Başımı salladım ve yutkundum, içkime uzandım ve bir yudum aldım. "İnsanların ağızları doluyken konuşmalarından ben de hoşlanmıyorum. Ancak söz konusu hamur işleri olduğunda gri bir alan var."

Sepetini karıştırdı ve bir kruvasan çıkardı. Şok edici. Şeker yoktu. Adamın vücudunda tatlı bir kemik bile yoktu. Gerçi eminim etkileyici bir kemiği vardır. Adam Mack kamyonu gibi yapılıydı, bu yüzden paket yapıyor olmalıydı, değil mi?

Konuyu dağıtıyorum.

Ne diyebilirim ki?

Bunlar aklımdan geçen şeyler.

Narin hamur işlerini tutan iri ellerini incelerken bir yandan da ayaklarına bakmaktan kendimi alamadım.

Evet. Büyük eller. Büyük

ayaklar. Büyük.

Dick.

Evet. İşte, söyledim. Wolf Wayburn'ün dev bir penisi olduğuna dair içimde bir his vardı çünkü başka türlü nasıl biriyle yatabilirdi ki? Tanrı biliyor ya, çekici kişiliğinden dolayı değildi. Açıkçası, iyi donanımlı olmalıydı.

"Nöbet mi geçiriyorsun, yoksa saçma ifadeni bitirecek misin?" diye sordu.

Ah... Artık onun penisinin büyüklüğü umurumda değildi. Sadece sesinden bile ne kadar sinir bozucu olduğunu hatırlıyordum.

"Doğru. Yani birisi biftek ya da ıstakoz yiyorsa, bu güzeldir, ama *size bunun ne kadar güzel olduğunu söylemeden önce yutmak için sabırsızlanıyorum* gibi bir şey değildir. Bir zamanlar canlı olan bir şeyi yediğiniz gerçeğinden bahsetmiyorum bile. Yani, merhuma biraz saygı göstermeniz ve zevkinizi paylaşmadan önce yutmanız gerekir. Ama bir kek ya da çörek, sabırsızlık gerektirir, değil mi? Bu

paylaşmayı bekleyemeyecek kadar güzel. Ve birinin ağzında pudra şekeri ya da tarçın görmek o kadar da iğrenç değil. Yani... rica ederim. Artık çöreğin lezzetli olduğunu biliyorsun."

"Bu saçmalıkları uyduruyor musun?" Bana baktı ve açıklamamdan hiç etkilenmediğini belli etti.

Bu büyük bir sürpriz. Gezegendeki en sefil adamı memnun etmek imkansızdır. Ben olsam üzerime alınmazdım.

"Sen sordun." Bir ısıruk daha aldım. "Hayır, ben istemedim."

"Sen söyledin. *Her zaman ağzın kek doluyken mi konuşursun* dedin? Soruna cevap verdim. Yine cevapladım. Bir şey değil, koca, kötü Kurt. Biliyor musun, arada sırada gülümseyen ölmezsin. Bu kadar düşünceli ve sinirli görünmeyi bırakırsan bir kadının ilgisini çekebilirsin."

Dudakları düz bir çizgi halinde birbirine yapıştı. "Sizi temin ederim, bu hiçbir zaman sorun olmadı. Çoğu kadın beni rahatsız etmez. Siz bu konuda altın değerinde görünüyorsunuz."

"Ne diyebilirim ki? Ben bir kazananım." Tekrar defterime baktım. "Braxton Jones'u bizimle görüşmeye çağırdığımda bunu unutma."

Bir kahkaha daha attı. Ama tabii ki adam normal bir şekilde gülmüyordu. Öfkeli, küçümseyici bir kahkahaydı ve bu beni çok kızdırdı. "Şu kibirli gülüşü keser misin? Ya doğru dürüst gülün ya da hiç gülmeyin. Bu çok küçümseyici ve ben buna iyi yanıt vermiyorum."

"Anlıyorum. Birinin nasıl güleceğine şimdi siz mi karar veriyorsunuz? Size hatırlatmama izin verin Bayan Thomas," diye tısladı ve yüzünü bana döndü. Çenesi titrerken gözleri sertleşmişti. "Ben senin patronunum. Burada kararları sen vermiyorsun."

"Sen benim patronum değilsin. Bana ne yapacağımı söyleyemezsin." Bakışlarıyla yüz yüze geldim. Bu adam beni korkutmuyordu.

"Bana hesap vereceksin. Kararları ben veririm. Maaş çekinde benim adım yazıyor. Tanım olarak, ben. Senin patronunum. Patronunum." Daha yakına eğildi, koca kafası koridorun karşısından benim alanımı işgal ediyordu.

Kızgın ve tehditkâr.

Bu koktuğum nane ve sandal ağacı mı?

Lanet olsun. Bir erkeğin güzel kokmasına bayılırdım.

Ve bu ahmak her kadının fantezisi gibi kokuyordu.

Ellerimi ileri geri hareket ettirerek parmaklarımdaki tarçının onun etrafında uçuşmasına izin verdim. "Sanırım dün beni adadan göndermek için oy kullandın, Patron.

Yine de buradayım. Burası Donanma değil ve ben de size rapor vermiyorum. Buraya bir iş yapmak için geldim ve yolumdan çekilerseniz bu işi yapmayı planlıyorum."

Gözlerini kapadı ve geri çekildi. Bir dakika boyunca sessizce orada oturdu. Meditasyon mu yapıyordu? Benimle uğraşmak bu kadar zor muydu?

"Buradasınız çünkü babam iyi bir adam ve onların yedek seçimi beni sizden daha çok rahatsız ediyor - ki şu anda buna inanmak zor. Ama bana hesap vereceksin. Ve bunu iyi anlamalısın. Gelecek yıl bu şirketi ben yönetiyor olacağım ve burada kimin çalışacağına ben karar vereceğim."

"Dinle, en iyi arkadaş olmak zorunda değiliz. Ama birlikte çalışabilir ve hazır başlamışken bu takım için en iyi yedekleri bulabiliriz. Senden sadece ben olumlu olmaya çalışırken olumsuz bir şekilde gülmemeni rica ediyorum," dedim, kızgınlığımı gizleyemeyerek. Beni sinirlendirmenin bir yolunu bulmuştu.

"Senin yanımdayken olumsuz kahkahalarımı kontrol altında tutmaya çalışacağım." Sırıttı.

Ama bunu yaparken neden bu kadar seksi görünmek zorundaydı?

OceanofPDF.com

dört

...

OceanofPDF.com

Kurt

"Hey, anne. Ne var ne yok? Braxton Jones'la buluşmak için lobiye inmeye hazırlanıyorum. Tabii gelirse."

"Babam da öyle dedi. Bir mucize bekliyor. Hawk gittikten sonra Juan'ın tam da ihtiyacımız olan kişi olabileceğini düşünüyor. Dylan Thomas nasıl?"

"O bir asabi. Tamamen öngörülemmez. Mantıksız. Babamın ne düşündüğünü bilmiyorum, onu takıma almak için bu kadar zorluyor. Belki Hawk'la akraba olduğu için ya da Everly takıma çok iyi bir katkı sağladığı içindir."

"Hiç sanmıyorum, tatlım. Babanın çalışma şekli bu değil. İçgüdülerine güvenir ve onunla yaptığı ilk görüşmeden sonra eve gelip onu Lions takımının geleceğinin bir parçası olarak gördüğünü söyledi."

İnledim ve oda anahtarına uzanıp arka cebime attım. "Anlamıyorum."

"Ona bir şans verin. Bence siz ikiniz yanlış bir başlangıç yapmış olabilirsiniz. Ayrıca, babam birinin size karşı koyduğunu görmenin o kadar da kötü olmadığını söyledi." Kıkırdadı.

Koridora çıkarken gözlerimi deviriyordum. Dylan'la arkadaş olmamız gerekmediği konusunda anlaştıktan sonra konuşmamıştık ama yine de en azından babamın bana verdiği doksan günlük ceza süresince birlikte çalışmayı deneyecektik. Ve onun yanında olumsuz bir şekilde gülmeyecektim.

Bu da ne demek oluyor? Ben de bundan bahsediyordum. Kadın hiçbir anlam ifade etmiyordu.

"Pekâlâ. Ben asansöre biniyorum. Seninle sonra konuşuruz."

"Seni seviyorum," dedi.

"Ben de seni seviyorum." Telefonu kapattım. Annem ve kız kardeşim Sabine bu sözleri söylediğim tek kişilerdi, çünkü kendimi bildim bileli bunu yapıyordum ve anlaşılan eski alışkanlıklar kolay kolay bırakılmıyordu. Küçük kız kardeşime telefonda söylemezsem, her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için en az bir düzine kez geri arayacağından bahsetmiyorum bile. Dersimi yıllar önce almıştım ve Sabine ile annemin onlar hakkında ne hissettiğimi bildiklerinden her zaman emin oldum.

Asansörden indiğimde telefonum titredi ve Dylan'dan gelen mesajı görmek için aşağıya baktım. Önümüzdeki iki hafta boyunca birlikte seyahat edeceğimiz için numaralarımızı değiş tokuş etmiştik ve açık iletişim kurmamız gerektiği konusunda ısrar etmişti.

Minx ~ Hey, ben Dylan. Braxton Jones gelmiyor. Şehirdeki en sevdiği mekanda bir içki içmenin günü bitirmek için mükemmel bir yol olduğunu tweetledi. Mekanla ilgili tüm yorumları okuduktan sonra kullanışlı dedektiflik yeteneklerimi kullandım ve sanırım birkaç blok ötedeki bir barda. Yola çıkıyorum, bakalım buluşmamız için onu otele geri getirebilecek miyim?

Evet. Telefonuma Minx olarak kaydettim çünkü gerçek isminden daha çok uyuyordu. Ve ne sikim düşünüyordu ki, tek başına bir bara gidip ahmak bir spor menajeri bulacaktı?

Ben ~ Delirdin mi sen? New York'ta çöpçü avına çıkıp Braxton Jones'u mu arıyorsun?

Minx ~ Yine... Sana cevap vermiyorum, <Kurt emoji>! Onu görüyorum. Üç kişilik bir masa ayarla. Ne pahasına olursa olsun onu oraya götüreceğim.

Ben ~ Bana nerede olduğunu söyle. Seninle orada buluşacağım. Bunu tek başına yapman güvenli değil.

Minx ~ Ben zor durumdaki bir genç kız değilim. Kendi başımın çaresine bakabilirim. Ben taşıyorum tabii ki. Masayı getir. Bana bakıyor ve gördüğünü beğendi diyelim. Sihrimi görmeye hazır olun.

Ben ~ Taşıyor musun? Bu da ne demek oluyor? Minx

~ <bıçak emoji>

Biftek bıçağını bara mı götürmüştü?

Ben ~ Ya bana nerede olduğunu söyle ya da hemen buraya geri gel.

Barda uzun bir masaya yerleştim ve sek bir viski sipariş ettim. Çok içen biri değildim, ama bu kadın beni etkilemeye başlamıştı.

sakinleşmem gerekiyordu. O kadar uzağa gitmiş olamazdı, bu yüzden her iki yönde de birkaç blok yürüyüp onu arayabilirdim. Telefonum titredi ve aşağıya baktım.

İnanılır gibi değil.

Kendisinin ve Braxton Jones olduğunu tahmin ettiğim kişinin bir selfie'sini göndermişti.

Kolunu onun omzuna dolamıştı.

Minx ~ İkimiz de aklıktan ölüyoruz, bir masa bul lütfen.

Neydim ben? Onun kişisel asistanı mı? İçkimi bitirdim ve hostes standına doğru ilerledim.

"Merhaba," dedi çapkınca. "Hey. Üç kişilik bir masaya ihtiyacım var, lütfen."

Birkaç menüye uzandı ve omzunun üzerinden bakıp kaşlarını bana doğru salladı. "Bu bekar olduğun anlamına mı geliyor?"

"Affedersiniz?"

"Üç kişisiniz. Umarım bir çiftle görüşüyorsunuzdur ve hala piyasadasınızdır?"

Belli ki son on yılda gerçek dünyadan çok uzun süre uzak kalmıştım. Kadınların ilgisinden hiç incinmemiştim ama bu bir sonraki seviyeydi.

Masaya otururken, "Sadece birkaç arkadaşla buluşacağım," dedim.

Durakladı, cebinden bir şey çıkardı ve sonra mucizevi bir şekilde kulağının arkasından bir kalem buldu ve bana uzatmadan önce bir şeyler not aldı. "Ben Jos, bu gece onda çıkıyorum. Buluşalım."

Kartı aldım ve küçük bir gülümsemeye zorladım. Çok seksiydi. Benim beğenime göre biraz fazla ileri gitmişti. Beni uğraştıran bir kadın umurumda değildi. Bu biraz fazla kolaydı ama önümüzdeki doksan gün boyunca cehennemden gelen ortağım sayesinde gergindim. Geceyi güzel bir kadınla geçirmek kulağa korkunç bir fikir gibi gelmiyordu. Başımı salladım. Kıkırdadı ve aceleyle gitti, ben de telefon numarasını cebime attım.

Dylan'a bir mesaj yazmak için aşağıya baktım ki yüksek sesli kahkahalar dikkatimi çekti. O ve Jones bana doğru yürüyorlardı ve Jones hâlâ kolunu Dylan'a dolamıştı.

Nedeni ne olursa olsun, bu beni rahatsız etti. Öncelikle, hiç profesyonelce değildi.

Benden birkaç santim daha kısaydı ama yine de ondan biraz daha uzun duruyordu. Braxton kaslıydı, kalın bir boynu ve suratında tokatlamaktan çekinmeyeceğim ukala bir sırtışı vardı. Dylan onun yanında yürürken ufak tefek görünüyordu. Bacaklarını uzun gösteren koyu renk dar bir kot pantolon giymişti.

zayıf, bir omzundan düşen ve altın rengi tenini ortaya çıkaran siyah bir kazak ve bok gibi seksi bir çift topuklu ayakkabı. Mekândaki her erkeğin gözü onun üzerindeydi. Uzun, dalgalı sarı saçları omuzlarına ve sırtına dökülüyordu. Saçlarını daha önce hiç böyle görmemiştim ve lanet olsun ki onu görünce sikim yerinden fırlamadı. O dalgaları yumruğumun etrafına sarma ve altımda kıvranırken şımarık ağzına sahip olma düşünceleri kafamı doldurdu. Son yirmi dört saattir beni çok sinirlendirdiği açıktı ve bu sadece onu susturmanın bir yoluydu.

Umutsuz zamanlar ve hepsi bu.

Bakışları benimkilerle kilitlendi ve kaşlarını kaldırdı.

Sana teslim edeceğimi söylemiştim.

Bunu kazandığını bana söylemek için konuşmasına gerek yoktu.

Sikeyim. Ona verirdim. O pisliği aramaya gitmezdim.

Belki de bu iş için doğru kişiydi.

Ayağa kalktım. "Braxton. Geldiğin için teşekkürler."

"Dürüst olmak gerekirse gelmeyecektim. Hatta buluşmayı kabul ettiğimi bile hatırlamıyorum. Asistanım takvimimle ilgilenir ve yılın bu zamanında kaç kişinin adamlarımdan biri hakkında *kısa bir sohbet* için benimle buluşmak istediğini bir bilerseniz..." dedi elimi sıkarken. "Ama Dilly'yi kim geri çevirebilir ki?"

Dilly? Bu da neydi böyle? Onun için zaten bir lakabı vardı. Birbirlerini ne zamandır tanıyorlardı? Yarım saniye mi?

Ona Minx diyorsun, pislik. Daha iyi değilsin.

Onu incelerken kuru bir sesle "Bilmiyorum," dedim.

Dudaklarının kenarları yukarı kalktı ve bana gülümsedi. Bir şey anlatmaya çalışırken çok şirin oluyordu.

Onun sandalyesini çektim ve Braxton da yanındaki koltuğa oturdu. Dirseğini masaya koydu, çenesini eline dayadı ve ona baktı. Bu adam gerçek miydi?

Sunucumuz geri döndü ve içecek siparişimizi aldı. Kolaya geri döndüm çünkü artık çalışma moduna geçmem gerekiyordu. Masamızda ligin en iyi savunma oyuncusunun menajeri vardı. Bu bir etki yaratma şansımızdı. Juan Rivera'nın Lions'ı düşünmesinin ne kadar uygun olacağının tohumlarını ekecektik. Braxton mai tai sipariş etti. Tatilde kumsalda oturmayan kim mai tai sipariş eder ki? Dylan iki limonlu maden suyu sipariş etti ve ardından paylaşmamız için birkaç meze seçmeye başladı. Sunucumuz uzaklaşınca ona döndüm.

"Braxton, Jonathan'ın takımda olmasından ne kadar memnun olduğumuzu bilmeni istedik. Lions bu sezon güçlü bir kadroya sahip."

"Evet, sizi yakından izliyorum ve Jonathan iyi bir adam," dedi. "Bence siz onun için doğru adaysınız. Hawk Madden'ın bu yıldan sonra emekli olacağına dair çok şey konuşulduğunu biliyorum. Jonathan, Juan Rivera'nın uygun olacağını düşünüyor gibi görünüyor. Bu sezondan sonra serbest oyuncu statüsüne girdiğinde güçlü bir takımda oynamak istiyor ve Jonathan'la birkaç yıl önce birlikte oynamışlardı. Jonathan'ın sözleşmesini müzakere ederken babandan ve ona katılan diğer adamdan haber alacağımı düşündüm."

"Evet, o bizim baş hukukçumuz Roger Strafford'du." Sonunda buluşmayı kabul etmeden önce onlara pislik gibi davrandığını ona hatırlatmak istemedim.

"Lions'ın baş hukukçusu olduğunu sanıyordum." Servis görevlisi kokteyliyi koyarken Dylan'a baktı ve bir yudumda uzun kasırğa bardağını neredeyse boşaltarak pipetle emdi.

"Şu anda bir deneme sürecindeyim ama bu süreçten zaferle çıkacağımdan eminim. Roger bu yıldan sonra ayrılıyor ve ben de bu pozisyona kalıcı olarak geçmeyi umuyorum." Suyunu yudumladı ve gülümsedi.

"Juan, Dilly ekibin bir parçası olmadığı sürece Haziran ayında hiçbir toplantıya gelmeyecek. Vay be. Bu doğru gelmedi. Kelime oyunu yapmak istemedim, hayatım. Ama o orada olmadığı sürece Lions'la konuşmayacağız." Ona göz kırptı.

Cheesedick.

Onu sadece beş dakikadır tanıyor. Para ya da ona teklif edeceğimiz milyonlarca dolar hakkında konuşmamıştık. Ve hiç tanımadığı bir insan için kuma bir çizgi mi çekecekti?

"Sizi temin ederim ki Roger'ın yerine geçecek kişi en iyinin de iyisi olacak ve teklifimiz etkileyici olacak."

"Dilly, Lions'ın rekabetçi olacağını açıkça belirtti. Ben bu konuda endişeli değilim. Juan NHL'deki en iyi savunma oyuncusu, dolayısıyla hepimiz bu teklifin neye benzemesi gerektiğini biliyoruz. Açıkçası hem benim hem de onun dikkatini çektin. Juan'la geçmişimiz çok eskiye dayanır ve bana güvenir. Ben de her zaman içgüdülerine güvenen bir adam oldum. Bu kız çok taşaklı, bir bara girip bana onunla buluşmayı kaçırdığımı söylüyor. Ne istediğini bilen ve bunun peşinden gitmekten korkmayan insanları severim. Bugünlerde çok fazla gerçek insanla karşılaşmıyorum, bu yüzden birini gördüğümde anlıyorum." Omuz silkti.

Sunucumuz her birimize küçük birer tabak vermeden önce masanın

ortasına birkaç meze koydu. Dikkatimi Braxton'a vermeden önce bir dilim ekmek ve biraz enginar sosu aldım.

"Umarım bundan bir tür cinsel iyilik beklemiyorsunuzdur. Biz bunun için burada değiliz. Bu şekilde çalışmıyoruz."

Gözleri büyüdü ve sırttı. Dylan bana neredeyse gülmeme neden olacak bir uyarı bakışı attı. Eğer bakışlar öldürebilseydi, ben ölü bir adam olurum. Şanslıydım ki

-Görünüşler öldürmez ve ben de son on yılda birkaç kurşun yarasının da öldürmeyeceğini kanıtladım, bu yüzden biftek bıçağını bilese iyi olur, çünkü korkutma taktikleri burada işe yaramıyordu.

"Tam olarak ne ima ediyorsun?" Braxton sordu.

"NHL'nin bugüne kadar gördüğü en büyük paketin olasılıklarını tartışıyor olmamız ve senin beş dakikadır tanıdığın bir kadın hakkında taleplerde bulunman bana ilginç geliyor. Bunun neyle ilgili olduğunu merak ediyorum Braxton ve Juan onun adına böyle taleplerde bulunmandan rahatsız olur muydu?"

"Wolf, dediğim gibi, ben içgüdülerime güvenen bir adamım. Juan bana bunu yapmam için para ödüyor. Ona bu paketi teklif eden tek takım siz olmayacaksınız. Hatta ilk bile değilsiniz. Ama ondan hoşlanıyorum ve bu toplantıda olmamın sebebi o. Çoğu toplantıya katılmam çünkü sadece bir grup insan kıcıma duman üflüyor ve zaten şu anda bir karar vermek için çok erken. İsteddiği yere gidebileceğini biliyoruz, nasıl isterseniz öyle değerlendirin. Ama çalışanlarınızı korumanızı sevdiğimi söylemeliyim. Bu da Lions'a bir puan daha. Tabii durumu yanlış anlamadıysam. Siz ikiniz birlikte misiniz?"

"Oh, Tanrım, hayır. Asla olmaz. Bu olumsuz. Kesin bir hayır." Dylan bu soru karşısında dehşete düşmüş gibi gözlerini devirdi.

Tanrım. Çoğu kadın bana bağlanmaktan heyecan duyardı. Bu bir ilkti.

"Birlikte çalışıyoruz. Başka bir şey değil." Ona bir bakış attım çünkü cevap profesyonelce değildi ve saldırgandı. Ve bu beni çok kızdırdı.

Sonraki birkaç saat beklediğim gibi geçmedi. Aslında o kadar da kötü değildi. Alışverişten konuştuk ve Braxton bana çocukken hokey oynayıp oynamadığımı sordu çünkü görünüşe göre Dylan onunla barda tanıştığında bu bilgiyi vermiş ve Juan'ın süper bir hayranı olduğumu söylemişti. Bunun için onu kesinlikle geri getirmeliydim. Braxton bana SEAL olmak hakkında milyonlarca soru sormaya başladı. Ona yüzeysel cevaplar verdim çünkü bilmek istediği şeyi açıklayamazdım. Dylan tuvalete gitmek için izin istedi ve ikimizi yalnız bıraktı.

"Bana karşı dürüst ol, Braxton. Onunla bir şansımız var mı? Eğer gerçekten ilgilenmiyorsa ne bizim ne de senin zamanını boşa harcamayı tercih ederim. Bunu ona söyleyebilirim.

Dylan, eğer onu hayal kırıklığına uğratmak istemiyorsan. Ama bana Haziran'da şansımızın ne olduğunu söyle."

İkinci mai tai'sinin sonuncusunu bitirdi ve ağzına bir tortilla cipsi attı.

"Gerçek... Lions'ın şu anda onun bir numaralı tercihi olduğunu söyleyebilirim, tabii ki tamamen kayıt dışı olarak. Şu anda sadece iki arkadaş konuşuyor. Tıpkı sizin gibi bizi arayan birkaç kişi daha oldu ama Juan ne koçu ne de oyuncularını beğeniyor. Büyük bir Hawk Madden hayranı ve Hawk'ın koç ekibine katılabileceği söyleniyor." Omuz silkti. "Senden hoşlanıyorum. Dilly'yi severim. Yani, evet, Lions için işler çok iyi görünüyor. Onu işe almamak aptallık olur. Kız bara daldı ve hemen yanıma bir sandalye çekti. Eski arkadaşmışız gibi davrandı ve onu dinlememi istedi. Bu kız tam bir kazanan." Çenesini, tuvaletten yeni çıkmış olan ve daha önce bana asılan ev sahibi Jos tarafından köşeye sıkıştırılan Dylan'a doğru kaldırdı.

Söylediklerinde doğruluk payı vardı. Dylan adamı bulup bizimle buluşması için buraya getirerek beni çok etkilemişti.

Bunu ona itiraf etmeye hazır olmasam bile, bunu ona verirdim. Dylan Thomas sürprizlerle doluydu.

Sorun şu ki, sürprizlerle aram pek iyi değildi.

OceanofPDF.com

five

...

OceanofPDF.com

Dylan

İŞLER DAHA DA İYİ GIDIYORDU

daha

bekleniyordu. Braxton'la başa çıkmak düşündüğümünden çok daha kolay olmuştu. Müşterilerine ulaşmanın anahtarı o olduğu için insanların onun etrafında yumurta kabuklarının üzerinde yürümesine alışkın olan dürüst biriydi.

Ben yumurta kabukları üzerinde yürüyen bir kız değildim. Kesinlikle daha çok porselen dükkanındaki boğa gibiydim. Ama işte buradaydık, bu masada oturmuş, eski dostlar gibi konuşuyorduk. Bay Sinirli Deniz Komandosu bile sakinleşmişti. Tabii Braxton'ın anlaşmanın bir parçası olarak benimle yatmak istediğini ima ederek hem Braxton'a hem de bana hakaret ettikten sonra. Bu birçok nedenden dolayı yanlıştı. Öncelikle, Braxton o bardan ayrılıp benimle restorana gelmekle çok havalı davranmıştı. Elbette flört ediyordu ama hepsi iyi eğlenceliydi. Asla uygunsuz davranmamıştı. İkincisi, Wolf bu şekilde konuşarak kendimi idare edemediğimi ima etmişti.

Bunu takdir etmedim ve beni küçümseyen insanlara da iyi gözle bakmadım.

Adamı masaya ben getirmiştım. Bir bebek bakıcısına ya da sadakaya ihtiyacım yoktu. Ben de bildiğim tek yolla ona borcumu ödedim. Eğer alçalmak isterse,

Ben daha aşağıya inerdim. Ve Jos, süper sevimli ev sahibesi, büyük, kötü Kurt hakkında bilgi almam için bana adeta yalvarmıştı. Belki de onu soluk soluğa bırakan birkaç küçük ayrıntı eklemiştim.

Karma tam bir sürtük ve ben de ara sıra ona yardım etmekten mutluluk duyuyorum.

Yemeğimizi bitirmiştık ve Braxton son bir meyveli kokteyl sipariş etmişti, yetişkin bir adam için bunu sevimli bulmuştum. İçkisini bitirdi ve

Hepimiz ayağa kalkmadan önce Wolf hesabı ödedi.

Braxton'a sarılıp vedalaşırken, "Barı bırakıp buraya geldiğin için tekrar teşekkürler," dedim. Kendini beğenmiş, havalı bir ajanla görüşeceğimi sanıyordum ama Braxton Jones ayakları yere basan, iyi bir adamdı.

"Geldiğime sevindim. Bende senin numaran var, sende de benimki var, o yüzden irtibatta kalalım. Birkaç hafta içinde Jonathan'ın maçını izlemek için San Francisco'da olacağım, belki maçtan sonra bir şeyler içmek için buluşabiliriz."

Wolf elini uzatarak, "Bu harika olur," dedi.

Wolf, Braxton'dan daha uzun boyluydu; daha zayıftı, geniş omuzları ince bir bele doğru sivriliyordu. Koyu renk kot pantolon ve siyah düğmeli bir bluz giymişti ve ev sahibesinin adama ağzının suyu akararak bakmasına hiç şaşırmadım. Braxton kendi dikkatini topladı ama odadaki her kadının gözü Wolf Wayburn'deydi.

Ve bunu biliyordu, bu da beni daha çok sinirlendiriyordu.

Hepimiz restorandan çıktık ve Jos Wolf'a seslendi, o da Braxton'ı omzundan alkışlamadan önce uzun bir nefes verdi. "Bizimle buluştuğun için teşekkürler. Seninle yakında konuşacağız."

Braxton'la birlikte otel lobisine doğru yürürken gülümsemekten kendimi alamadım çünkü Jos'la paylaştığım bilgiden dolayı başım dönüyordu. Nasıl sonuçlanacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu ama bu gece onu zorlamaktan zevk almıştım.

"İkinizin hikayesi nedir?" Braxton sordu.

"Hikâyesi yok. Onunla çalışmaya yeni başladım. Pek iyi bir başlangıç yapamadık ama kiminle çalışacağınızı seçemezsiniz, değil mi?"

Kıkırdadı. "Sen lanet olası bir rock yıldızısın Dylan Thomas. Birkaç hafta içinde seni görmek için sabırsızlanıyorum. İrtibatta kalalım, tamam mı?"

"Geleceğim. Dört gözle bekliyorum."

Başını sallarken dili alt dudağını ıslatmak için dışarı çıktı. Çok aşına olduğum klasik bir hareketti. Ama oyunu iyi biliyordum ve erkeklere çoğu kadının verdiği tepkiyi nadiren veriyordum. Kontrolü elimde tuttuğum için kendimle gurur duyardım.

"Yakında görüşürüz, Dilly." Göz kırptı.

"Yapacaksın." Elimi kaldırıp veda etmeden önce gülümsedim. Asansöre doğru ilerledim ve Wolf'un Jos'la konuştuğunu görmek için restorana baktım. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş, tamamen içine kapanmıştı. Kirpiklerini kırıştırıyor ve kıkırdarak elinden gelenin en iyisini yapıyordu.

Yatak odasının dışında olduğu gibi kapalı bir aşık olup olmadığını

merak ettim. Adamın bir soğukkanlılığı vardı - aşılmaz bir dış görünüş. I

kapalı kapılar ardında yumuşayıp yumuşamadığını merak ettim.

Bunlar hep aklımdan geçen düşüncelerdi. Herkesin oyununu anlamaya çalışıyordum. Herkesin bakış açısını.

Düğmeye bastım ve binmeden önce asansör kapılarının açılmasını bekledim. Kapılar kapanmaya başladığında arka duvara yaslandım.

İri bir el içeri uzanıp kapıları açtı ve kapılar arkasından kapanırken düşünceli bir Kurt içeri girdi.

"Oh, gece içkisi için sevgili Jos'a katılacağını düşünmüştüm." Boğazımı temizledim çünkü sinirli görünüyordu.

Şok edici.

Adamda hayatımda gördüğüm en kötü dinlenen orospu surati vardı. Kronik bir yoğunluğu vardı.

Braxton'ın yanında rahatlamıştı, bu da onun insanlarla tam bir pislik olmadan da iletişim kurabildiğini görmek rahatlatıcıydı.

"Şimdi mi? Bundan emin misin?"

"Neyden emin miyim?"

"Jos ile bir gece içkisi içeceğimi düşündüğünü." Kaşlarını kaldırdı, kollarını göğsünde kavuşturmuştu, ağzı düz bir çizgideydi ve iri gövdesinden sinirlilik yayılıyordu.

"Dürüst olmak gerekirse, bu konuda çok fazla düşünmedim. Ne yaptığın gerçekten umurumda değil."

O kadar hızlı hareket etti ki beni hazırlıksız yakaladı. Ama hayatım boyunca dövüş sanatları eğitimi aldığım için, alanımı işgal ettiğinde hızla omuzlarımı dikleştirdim ve savaşa hazırlandım.

"Sanırım biliyorsun."

"Tabii ki biliyorsun. Sen kibirli bir hıyarsın, bu yüzden dünyanın senin etrafında döndüğünü sanıyorsun." Sert bakışlarıyla karşılaştım ve geri çekilmesi için onu uyaran bir bakış attım.

"Ona eksikliklerim hakkında tam olarak ne söylediniz?"

Yüzüme yayılan gülümsemeyi gizleyemedim çünkü bu zekice bir intikam hamlesiydi. "Kızın bir görevi vardı. Banyodan çıktığımda beni senin hakkında sorguya çekti. Bekâr olup olmadığını öğrenmek istedi. Ona senin hakkında bildiklerime göre iyi bir adam olduğunu ve bekâr olduğunu varsaydığımı söyledim."

"Ve bunu biliyorsun çünkü?" Ayağa kalktı, beni sıkıştırdı ama şu anda tehditkâr bir şekilde değil, bu yüzden henüz kıcına tekme atmayacağım.

"Çünkü sende hiç ilişki havası yok." Ellerimi kaldırdım ve sııttım. "Yargılamak yok."

"Doğru. Yargılamak yok. Ancak, aletimin boyutunu tartışırken benim hakkımda çok şey biliyor gibiydiniz."

Elimle ağzımı kapattım ve kendimi toparlayabilmek için bir saniyeliğine başka tarafa baktım. Söylediklerimi ona bu kadar çabuk söyleyeceğini düşünmemiştim. "Ya da eksikliğini."

"Evet. Bundan bahsetmişti. Aşağıda bazı kısıtlamalarım olmasına aldırmadığını söyledi. Ona tam olarak ne söyledin?"

"Ona mikrodick sendromundan muzdarip olduğunu söyledim." "O ne lan?"

"Bilmiyorum. Kanatlanıyordum. Ama sanırım kendi adına konuşuyor." Parmağımı ve başparmağımı yaklaşık bir santim arayla kaldırdım ve omuz silktim.

"Sikime olan takıntın nedir?"

Gözlerimi devirdim. "Tabii ki senin aletine takıntılı olduğumu düşünüyorsun ama inan bana, paketlediğin şeyle hiç ilgilenmiyorum."

"Bu yüzden mi dün Gallan'a o yorumu yaptın? İki de iki yapıyorsun. Bunun takıntı sınırında olduğunu söyleyebilirim." Kaşlarını kaldırdı ve dili alt dudağını ıslatmak için dışarı çıktı ve eğer kadınsı organlarım aşırı hızlanmadıysa anasını siktiğim uçan bir domuz olacağım.

Bu da neydi böyle?

Braxton Jones ateşliydi ve az önce aynı hareketi denedi ama bir şey olmadı.

Nada.

Cırcır

böcekler

i.

Şimdi kibirli, kendini beğenmiş, sinir bozucu çüklü sansar sulu, ısırılabilir alt dudağını yalıyor ve vajinam lanet olası 4 Temmuz'da havai fişekler gibi patlıyor.

"Buna intikam denir, dahi."

"Neyin intikamı? Buradasın. Doksan gün için anlaşılmıştım. Neden şimdi bana bir tabak sik hakareti sunuyorsun?"

Asansör durdu ve onu geri itmek için ellerimi göğsüne koydum. Kasları parmak uçlarımin altında kıpırdandı ve olması gerektiği kadar çabuk çekilmedim.

Ama sanki dokunuşumla onu yakmışım gibi bir adım geri çekildi ve kapılar açıldığında inmemi işaret etti.

Koridorda arkamdan gelirken omzumun üstünden tısladım: "Yemekte beni sürtük yerine koydun ve bunu hiç takdir etmiyorum."

"Kaltak utandırdı mı? Sen neden bahsediyorsun?"

Odamın dışındaki kapının önünde durdum ve o da durakladı çünkü onun odası benimkinin tam karşısındaydı. "Juan'ın Lions'ta oynaması için benimle yatmak istediğini söyledin, bu da benim bu tür davranışlara müsamaha göstereceğimi ima ediyor." Dudaklarından acı bir kahkaha döküldü ve ben de ona uyarıcı bir bakış attım. "Ah, evet. Neredeyse unutuyordum. Olumsuz anlamda gülmeye iznim yok. Lütfen beni affedin, *Minx*."

Gözlerimi devirdim, ama Minx'in Prenses'ten çok daha uygun olduğunu söylemek zorundaydım, bu yüzden gitmesine izin verdim. Dört kız kardeşiniz olduğunda, savaşlarınızı genç yaşta seçmeyi öğreniyorsunuz.

Ellerini ceplerine soktu. "Senin onurunu savunuyordum. Senin hakkında konuşma şeklini beğenmedim ve bunun takım sahipleri için uygun olmadığını bilmesini istedim. Bunun sana nasıl sürtük ayıbı olduğunu bilmiyorum."

"Ben çaresiz küçük bir kız değilim. Kendi başımın çaresine bakabilirim. Onu oraya ben getirdim, değil mi?"

"Evet. Ve bunu başardığın için sana kredi veriyorum, ama sana söyleme şansım olmadı çünkü aletimin boyutunu savunmakla çok meşguldüm." Uzun bir iç geçirdi. "Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, eğer birinin uygunsuz davrandığını düşünürsem bu şirket için çalışan herkesi savunurum. Bu kişisel bir şey değildi. Ve sanırım mesajı aldı."

"Sanırım herkes mesajı aldı." Başımı tiksintiyle salladım. "Beni bir daha savunma. Eşit şartlarda olmadığımızı gösteriyor. Bir adamın seni tehdit ettiğini düşünsem ve müdahale etsem nasıl hissederdin?"

"Deli olduğunu düşünürdüm, ama bu noktada, bu beni şaşırtmazdı."

"Ben siyah kuşağım, ahmak. Beni hafife alma."

Cebinden otel anahtarını çıkarırken "Hep böyle yorucu musun?" diye tısladı.

"Öyleyim. Buna alış artık. Birlikte seksen dokuz günümüz daha var."

"Hatırlatma bana," dedi, bana sırtını dönüp anahtarı kaydırarak konuşmak için geri dönmeden önce kapıdan içeri girdi. "Biraz dinlen. Uçak yarın öğlen Chicago'ya hareket edecek. Saat 11:00'de lobide ol."

Anahtarımı kapıya sokmak için döndüm. "Seyahat programım var. Hatırlatmaya gerek yok. Orada olacağım."

Kapımı kapattım ve gülümsedim çünkü mikro penisi konusunda bu kadar savunmacı olması hoşuma gitmişti. Bu da bir anda aklıma gelmişti.

Yatağa uzandım ve babamı aradım. Kız kardeşlerimle sık sık konuşturdum ve her zaman bir grup mesajlaşmamız olurdu. Ama babamla her zaman yakın bir ilişkim olmuştu.

Beni anladı.

Her zaman

öyleydi.

Küçükken ve tatlı, uysal ikiz kardeşim Charlotte'un yanında tam bir ele avuca sığmazken bile. Okulda sürekli mola veren kız bendim.

İlkokul müdürüm, ben ortaokula gittiğimde ailemden biri gibi hissettiriyordu.

Ve babam benimle nasıl başa çıkacağını çok iyi biliyordu. Kısa bir konuşmayla beni sakinleştirebilirdi. Bana her zaman zeki ve yetenekli olduğumu ve sadece tüm bu enerjiyi iyilik için kullanmam gerektiğini söylerdi.

Okulda hep A almamın ve olabileceğimin en iyisi olmak için kendimi bu kadar zorlamamın nedeni oydu.

Bu, sınırları zorladığım için okulda bir sürü ceza almadığım anlamına gelmiyordu. Ama yaşama sevincimi olumlu yönde yönlendirmek için çaba sarf ettim.

"Hey, Dilly. Nasıl geçti? Başarılı ajan toplantıya geldi mi?" diye sordu babam.

"Pek sayılmaz. Ama uzun lafın kısası, onu oraya götürdük. Juan Rivera'nın gerçekten ilgilendiğini açıkça belirtti - kibirli pislik Wolf sayesinde değil. Adamın daha işe girmeden beni kovdurmaya çalıştığını söylemiştim ve şimdi onunla seyahat etmek zorundayım."

Kıkırdadı. "Bana söyledin ve bu işin peşini bırakmayı kabul ettin. Eğer bu işi almak istiyorsan, onunla çalışmak zorundasın."

"Ugh," diye inledim yatağa uzanmak için arkama yaslanırken. "Çok sinir bozucu biri."

"Genelde insanların sizi bu kadar kızdırmasına izin vermezsiniz. Ligdeki en ateşli savunma oyuncusunun menajeriyle harika bir toplantı yaptın. Neden hâlâ deniz komandosundan bahsediyoruz?"

Gözlerimi devirdim. "Sanırım iyiyi gölgede bırakmayı başarıyor. Ama haklısın. Muhtemelen işi almamam için beni raydan çıkarmaya çalışıyor.

Yarın Chicago'ya gidiyoruz ve ben tamamen profesyonel olacağım."

"İşte benim kızım."

"Neredesin? Evde mi itfaiyede mi?" Babam Bal Dağı İtfaiyesi'nin kaptanıydı.

"Evdeyim, biraz evrak işi yapıyorum ve *Rocky* izliyorum."

Gülümsedim. İtalyan Aygırı'na karşı ortak bir hayranlık duymamız hoşuma gitmişti. "Kulağa oldukça rüya gibi geliyor."

"Evet. Sen bir domatessin, Dilly." Kıkırdadı. Bu, herhangi birimiz tekme yediğimizde ve içimizdeki gücü yönlendirmeye ihtiyaç duyduğumuzda en sevdiğim sözdü. "Bu filmler hiç eskimiyor."

"Haklısın. Bu iş bende. Tavırları olan zengin bir adamın törenimi mahvetmesine izin vermeyeceğim."

Bir kahkaha attı. "İşte orada."

İkimiz de bir an sessiz kaldık ve onun çalışma odasındaki kanepede tek başına oturduğunu hayal ettim.

"Hiç yalnızlık çekiyor musun baba? Yani, annem uzun zamandır yok. Hiç biriyle çıkmayı düşündün mü?" Neden sorduğumu bilmiyorum. Belki de kız kardeşlerimin hepsi mutlu bir evliliğe sahip olduğu içindir. Şu anda bekâr olan sadece babam ve bendim. Babamın yalnız kalmasından endişeleniyordum.

Boğazını temizledi. "Sizi asla yalnız bırakmayan beş kızınız varken yalnız olmak zordur."

"Her zaman bir şakacı."

"Ben iyiyim, Dill pickle. Hayatımın aşkıyla tanıştığım ve bunu yaşadığım için şanslıyım. Hepiniz için istediğim şey bu."

İnledim. "Beşte dört kötü bir sicil değil. Zaten hep istediğin oğlun ben olduğum için işleri farklı yapıyorum."

Ailemizde süregelen şakaya göre benim erkek olmam gerekiyordu. Onlara her birinden bir tane olacağı söylenmiş. Annem Charlotte'un adını seçmiş çünkü en sevdiği kitap *Charlotte'un Ağı*'ymış. Babam da en sevdiği müzisyen Bob Dylan olduğu için benim adımları seçmiş.

Bir kahkaha attı. "Sen her erkek çocuğu utandırırısın, benim belalı kızım. Bu, dünyayı fethetmeye çıktığın için hayatının aşkını bulamayacağın anlamına gelmiyor."

"Eğer biri beni kıcımdan vurur ve bir hafta içinde tepelere kaçmak istememe neden olmazsa size haber veririm."

Bir kahkaha attı. "Seni seviyorum, tatlım." "Ben de seni seviyorum. Seni Chicago'dan ararım."

Telefonu kapattım ve duşu açmak için banyoya doğru ilerledim. İçeri girdiğimde sıcak suyun omuzlarıma vurmasına izin verdim ve uzun saçlarımı yüzümden uzaklaştırdım.

Wolf Wayburn'ün duşta çırılçıplak olduğu bir görüntü zihnimde parladı. Bronzlaşmış teni ve kasları vücudundan aşağı yağın su damlalarına karşı dalgalanıyordu. Gözlerimi kapattım ve onu hayal ettim. Uzun boylu, güçlü ve seksi. Ve tabii ki, oldukça iri yapılıydı.

Onu düşündüğümde görünürde bir mikropenis yoktu.

Adamdan BDE sızıyordu.

Ama dengiyle karşılaşmıştı.

Çünkü ikimizde de büyük penis enerjisi vardı.

Hayatımda gördüğüm en seksi adam olsa bile geri adım atmazdım.

OceanofPDF.com

altı

...

OceanofPDF.com

Kurt

Spor salonuna doğru ilerledim ve köşeyi döndüğümde durdum. Otelin spor salonu çok büyüktü ve şu anda burada sadece bir kişi vardı. Saat sabahın altısı bile değildi ve o oradaydı.

Cehennemden gelen engelleyici.

Dylan Thomas üzerine ikinci bir deri gibi oturan siyah bir tayt ve siyah bir sporcu sütyeni giymişti ve koşu bandında mükemmel bir formla koşarken vücudu ter tabakasıyla kaplanmıştı. Karnı yırtık, kolları zayıf ve kesikti. Uzun, sarı saçları, mükemmel, şeftali şeklindeki poposunun salınımıyla ritim tutarak bir o yana bir bu yana sallanan bir at kuyruğu şeklinde arkadan bağlanmıştı. Kulaklarında kulaklıklar ve kollarını pompalarken ileriye bakarken lazer odaklıydı.

Hiçbir zaman benim izleyebileceğim kadar uzun süre hareketsiz durmadı, bu yüzden önümdeki güzel kadını takdir etmek için bir dakikamı ayırdım.

Bu ondan hoşlandığım
anlamına gelmiyordu.

Sevmiyordum.

Kaba, ukala ve hiç profesyonelce değildi. Yani, sadece
sik yorumları yüzünden bile kovulabilirdi.

Jos kıkırdadı ve eğer *Johnson*'ım -onun deyiimiyle benim değil- bu işe uygun değilse başka şeyler de yapabileceğimizi söyledi. Dylan'ın sadece kalbini kırdığım eski sevgilim olduğunu ve *Johnson*'ımın büyüklüğü hakkında yalan söylemeye karar verdiğini çünkü beni başka biriyle düşünmeye dayanamadığını açıklamıştı.

Jos'un gözleri vücudumu tararken genişledi ve sikime baktı ve gülümsedi. Birkaç dakika içinde işten çıkacağına dair bana güvence vermişti,

ve odamda bana katılmayı çok isterdi.

Ama dün gece hiçbir şeyi kabul edemeyecek kadar kızgındım. Bunun yerine, kendini benimle konuşmaya zorlayan bu küçük fingirdeşmeye sinirlenerek çekip gitmişim. Jos'u geri çevirdim ve onunla yüzleşebilmek için asansöre koştum.

Özür dilememişti, ki bu beni şaşırtmamıştı çünkü hakkında bildiğim kadarıyla bile dürüst, küçük bir cadalozdu.

Ama asansörde yakınlığım karşısında göğsünün inip kalkmasını ya da aramızdaki mesafeyi kapattığımda vücudunun verdiği tepkiyi özlemedim. Bana yumruk mu atacaktı yoksa kıyafetlerimi mi yırtacaktı anlayamadım. Yine de kendini toparlamıştı; bunun için ona hak veriyorum. Odasına gelmem için bana yalvarmasını umuyordum, böylece onu reddedebilir ve yaptığı o saçma numaranın bedelini ödeyebilirdim.

"Bir fotoğraf çekmek isteyebilirsin. Bana bakmandan çok daha az ürkütücü olur" dedi ve kulaklıklarını kulağından çıkarıp koşu bandını kapattı.

Ağırlık makinelerine doğru ilerledim ve bench press yapmak için eğildiğimde başımı salladım. "Rüyada görürsün. Ben de tam geceyi odamda geçiren sevimli ev sahibesini düşünüyordum. Artık senin tam bir yalancı olduğunu biliyor diyelim. İlişkimizi bitirdiğimde zor zamanlar geçiren, hoşnutsuz bir eski sevgili olduğunu açıkladım."

Alnını silmek için havluyu kullanarak bana doğru yürüdü. Hiç makyaj yapmamıştı ve sıfır çabayla tamamen muhteşem olmayı başarmıştı. Bu beni çok kızdırdı çünkü ondan etkilenmek istemiyordum.

A. Benim için çalıştı.

B. Yorucu ve asabi biriydi.

C. Tanıdığım en sinir bozucu kadındı.

"Bu senin için bile çok zengin. Ve kesinlikle dün gece şansı yaver gitmiş bir adama benzemiyorsun. Kaltak suratını dinlendirmek genellikle iyi bir sevişmenin ardından gelmez, ne demek istediğimi anlıyorsan. Yani ya yalan söylüyorsun ya da boktan bir aşıksın." Üzerimde dururken sırtıttı. "Yerini tespit etmemi ister misin?"

Üstümde duran haltere uzandım ve ellerimi soğuk metal çubuğun etrafına sardım. "Bu olumsuz."

"Evet, efendim, memur bey." Kıkırdadı ve birkaç el ağırlığına uzanarak hemen yanımda lunge hareketleri yapmaya başladı.

Dizini yere her indirdiğinde homurdandı ve sikim canlandı. Gözlerimi kapattım ve aşağı yukarı tekrarlarıma devam ettim.

yasemin kokusundan bir ipucu yakalamak için değil.

Kahretsin, kadın kokusu bile muhteşemdi.

Terlerken kim güzel kokar ki?

Dylan Thomas. İşte o. Tabii ki öyle. Muhtemelen erkeklere işkence etmek için deodorantına bir çeşit feromon pompalıyordur.

Barı yere bıraktım ve ayağa kalktım. "Şu ses efektlerini keser misiniz lütfen? Bu benim egzersiz zamanım ve bu çok dikkat dağıtıcı."

Gözleri vücudumda gezinirken yüzüne geniş bir sırıtma yayıldı. Bakışlarını takip ettim ve ereksiyonumun sanki onu bir sıralamadan seçiyormuş gibi ona doğru işaret ettiğini gördüm.

"*Egzersiz zamanınızı* böldüğüm için üzgünüm, özellikle de dün gece samanlıkta yaptığınız muhteşem boğuşmadan sonra." Büyük bir ödül kazanmış gibi kıkırdadı. "En azından mikropenisin doğru olmadığını biliyoruz."

Kendini beğenmiş ve gururlu bir şekilde uzaklaştı ve kendimi ayarlamak için elimden geleni yaptım, ama aletimin kendi aklı vardı. Geri kalan zamanda onu görmezden geldim ama gözlerimi hareketlerinden ayırmadım. Spor salonundan çıktığında rahatlardım ve antrenmanımı bitirdim.

Hızlı bir duşun ardından çantamı topladım ve hızlı bir kahvaltı için lobiye indim, bavulumu konsiyerj görevlisine bıraktım.

Restoran bu sabah sessizdi ve Jos çalışmadığı için rahatlamıştım çünkü dün gece onu geri çevirmiştim. Onun bu konuda ne hissettiğinden emin değildim.

Yetmişli yaşlarının ortalarında görünen hostes beni bir masaya götürdü ve Dylan başını kaldırıp ona doğru yürüdüğümü gördü.

"Kurt," diye mırıldandı.

"Minx," diye tısladım, çünkü antrenmanım sırasında beni zonklattığı için hâlâ kızgındım. Bu yüzden belki de duşta gerginliğimin bir kısmını atmıştım ve şu anda bana ağzı açık bakan kadından başka bir şey düşünmek için elimden geleni yapmıştım. Son ilişkiyi düşündüm, çünkü kadın çok seksiydi. Gençlik yıllarımdaki favori porno filmlerimi düşünmeye çalıştım. Ama olmadı. Bu özel kadın düşüncelerimi istila ediyordu ve ondan başka bir şeyle boşalmamı tamamen ortadan kaldırmıştı.

Ve bu benim için iyi değildi.

Bu saçmalık artık bitmeliydi.

"Siz ikiniz birbirinizi tanıyor musunuz? Birlikte oturmak ister misiniz?" diye sordu yaşlı kadın.

Tam restoranın diğ er tarafında bir masa istemek üzereydim ki Dylan ona katılmamı işaret etti. "Gel hadi. Birlikte  alı ıyoruz. Yemeğimizi paylaşabiliriz. Bak dün gece ne kadar iyi geçti."

Homurdandım ve hostes uzaklaşırken onun karşısındaki koltuğ a oturdum. "Güzel, Lance Waters hakkında konuşabiliriz." Dosyaya uzandı

Yanında oturuyordu.

Tamam. Birlikte çalışmamız gerekiyordu. Belki de şimdiye kadar tüm çılgınlıkları geride bırakmıştık ve buraya ne yapmak için geldiğimize odaklanabilirdik. En iyi oyuncularını kadromuza katmak ve gelecekte bize Stanley Kupası kazandıracak bir takım kurmak.

"Babam hazır olduğundan emin değildi ama bilemiyorum. İ imde onunla ilgili bir his var. Genç ve istekli ve bir kaleciye daha ihtiyacımız var. Buckley bu sezon çok fazla oynuyor çünkü yedeğimiz sakatlanmadığ ndan daha fazla sakatlanıyor. Birkaç maçını izledim ve potansiyeli var." Lance Waters  niversitede hokey oyuncusuydu ve profesyonel bir takımla anlaşmaya a  biriydi. San Francisco'da büyümüştü ve memleketine gelip Lions için oynamayı çok istiyordu.

"Katılıyorum. Geçenlerde yaptığı bir röportajı okudum, alçakgönüllü ve kendini kanıtlamaya hevesliydi. Arkasında doğru bir ekiple herkesi şaşırtabilir. Onu destekleyen güçlü adamlar olursa neler yapabileceğini bilmiyoruz."

"Aynen  yle. Çok anlayı lısın."

"Ne diyebilirim ki? Ben anlayışlı bir kızmım." Kıkırdadı.

Sunucumuz gelip siparişlerimizi aldığında ve bize hem su hem de portakal suyu getirdiğ nde durakladık.

"Bu akşam yemek için Lance'in peşine düşmek zorunda kalacağımızı sanmıyorum. Sanırım bizimle görüşmek için sabırsızlanıyor. Menajeri yok ama babası ve ko uyla birlikte geliyor," dedim ve bardağıma uzanıp meyve suyumdan bir yudum aldım.

"Genç ama hazır görünüyor. Dört gözle bekliyorum. Bu sabah Braxton'dan mesaj aldım bile, iyi yolculuklar diliyor."

Her ne kadar adamın ona ulaşmasından mutlu olsam da omuzlarım kaskatı kesildi. Juan'la anla mak istiyorsak bu bağlantıya ihtiyacımız olacaktı. Ama ona asılması fikri hoşuma gitmemişti. Onun benim sandığım gibi çaresiz bir kadın olduğ nu düşünmüyordum; sadece kimsenin ona saygısızlık etmesini istemiyordum.

Çünkü benim için çalışıyordu.

Kişisel olarak öyle ya da böyle önemseydiğim için değil.

Ama düşüncelerimi kendime sakladım. Eğer bu işi ilerletmek istiyorsak, aletim ve seks hayatımız hakkında konuşmayı bırakmamız gerekiyordu. Duşta boşalırken onu düşünmeyi bırakmalıydım.

Dönem.

Böyle bir şey olduğu için gurur duymuyordum ama bir daha olmayacaktı.

Ben ve aletim bugünden itibaren tüm Dylan Thomas fantezilerinden uzaklaşacağız.

Onun yerine başımı salladım. "Bence onunla iletişim halinde olmak iyi bir plan."

"Bu bir iltifat mıydı?"

"Eğer böyle anlamak istiyorsan. Onu oraya götürmenden etkilendiğimi söylemiştim ve bunda ciddiymdim."

"Teşekkür ederim." Servis elemanımız tabaklarımızı önümüze koyarken gülümsedi. "Madem birlikte seyahat edeceğiz, bari bir ateşkes yapalım. Birbirimizi tanıyalım ve en iyi arkadaş olmasak bile medeni olabiliriz, değil mi?"

"Bunu, birine mikropenis sendromundan muzdarip olduğumu söyleyen kadın söylüyor."

"Buna çok takılıyorsun." Kaşlarını salladı, sosis halkasını çattalladı, bir ısırık aldı ve yavaşça çiğnedi.

Bunun benim aletim olması mı gerekiyordu?

Sosis lokmasını ısırırken neden kaşlarını sallıyordu?

Silkindim. Bu çılgınlığı beslemeyecektim.

"Güzel. Hawk'ın büyüdüğü kasabadansın, değil mi?"

"Evet. Honey Mountain. San Francisco'da yaşadım ve üniversite için UCSF'ye gittim, ardından babama yakın olabilmek için evime yakın bir yerde hukuk fakültesine devam ettim."

Bakışlarımı kısmıştım. Bu onur vericiydi, özellikle de kalpsiz küçük zorba için.

"Hasta mı?"

"Hayır. O Honey Mountain İtfaiye Departmanı'nın kaptanı. Tam bir baş belası." Babasından bahsederken yüzü gülüyordu ve ilk kez onda bir yumuşaklık görüyordum. Gardını indirmişti, ki bu kadın için normal bir durum değildi. Her zaman tetikteymiş gibi görünürdü. Bir sonraki hamlesini yapıyordu. Ama babası

kesinlikle onun kriptonitiydi. Hepimizin zayıf yönleri vardı ve Dylan Thomas az önce bana onunkini göstermişti.

"Siz ikiniz yakın mısınız? Everly senin tek kardeşin mi?" Birkaç yumurta çatalladım ve ağzıma attım.

"Hayır. Ben ikizim." Peçetesiyle ağzını silmeden önce güldü.

"Yüce Tanrım. Sizden iki tane var."

Başını salladı ve kıkırdadı. "Hayır. Charlie çok tatlı. Ve aslında benim dört kız kardeşim var. Everly, Vivian, Charlotte ve Ashlan."

"Vay canına. Bir evde ne kadar çok kadın varmış."

"Evet. Kız kardeşlerimin hepsi harika. Babam da bizi oldukça iyi idare ediyor." Tostundan bir ısırık almadan önce omuz silkti.

"Annen nasıl biri?"

Sanki ona tokat atmışım gibi yüzü sertleşti. Ne diyeceğimi bilemeden meyve suyu bardağıma uzandım.

"Annem ben ortaokuldayken kanserle olan savaşını kaybetti." Sözleri karşısında göğsüm sıkışmıştı ve ben bunu sık sık yaşayan bir adam değildim. Ama acısını gün gibi net görebiliyordum. Sonra çenesini kaldırdı ve koyu kahverengi bakışları benimkilerle kilitlenirken gülümsemeye zorladı. "Peki ya siz? Etrafta dolaşan başka *çekici* Wayburn'ler var mı?"

"Evet. Erkek kardeşim Sebastian benden birkaç yaş küçük ve bir de küçük kız kardeşim Sabine var. Üniversiteden yeni mezun oldu ve çok zeki. Sebastian Lions için pazarlama departmanında çalışmaya başladı. Onu çok fazla göremezsiniz; işine pek odaklanmış biri değil."

"Sanırım öyle olmak zorunda değil. Yani, NHL hokey takımınız var ve buraya özel bir jetle geldik. Sanırım senin de burada olman gerekmiyor. Yine de gidip Donanma SEAL'i oldun. Bu da ne demek oluyor?"

Çiğnemeyi bitirdim. "Sadece maaş için mi çalışıyorsun?"

Derin düşüncelere dalmış gibi gözlerini tavana dikti. Dili dışarı çıkıp dolgun alt dudağını ıslattı ve aletimin tepki vermesini engellemeye çalışırken ellerim yumruk oldu. Suyun altında nefesimi tanıdığım herkesten daha uzun süre tutabiliyordum. İnanılmaz zirvelere tırmanabilirdim ve hatta kolumda ve bacağımda kurşun yaralarıyla neredeyse iki mil yüzmeyi bile başarmıştım. Ama nedendir bilinmez, karşımda oturan bu sarhoş edici, sinir bozucu, zeki ve bir o kadar da esprili kadın söz konusu olduğunda azgınlığıma engel olamıyordum.

Eğitimim için bir tokat gibiydi. İnanılmaz acılara dayanabilirdim. İstedğim kadar aç ve susuz kalabilirdim. Ama bu kadının yanında sikimi kontrol edemiyordum.

"Sevmiyorum. Yani, tabii ki, büyük paralar kazanmayı seviyorum," dedi ve omuzlarıyla bir tür küçük salınım yaptı. "Gerçi Vivi'nin fırınında yarı zamanlı çalışmak dışında ilk gerçek maaşlı işim olduğu ve ödemem gereken bir ton öğrenci kredisi olduğu için henüz gerçek anlamda para kazanamadım. Ama hayır... Eğer bugün bankada bir milyon dolarım olsaydı, yine de avukat olurum."

"İşte böyle. Kardeşimle bu alanda çok az ortak yönünüz var. Ancak, eminim ki senin *sıradışı kişiliğini* takdir edecektir."

"*Sıradışı* kişilik mi? Ödüllü mü demek istiyorsunuz? Parti hayatı mı? Göz kamaştırıcı derecede esprili mi?" Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve beni inceledi. "Bana Deniz Komandosu olmakla ilgili bir şeyler anlat."

"Ne bilmek istiyorsun?"

"Bana gittiğin bir görevden bahset."

Onu izlerken patatesleri çatalladım ve ağzıma attım. "Kusura bakma. Konuşursam beni öldürmek zorunda kalırsın."

"Bu benim için sorun olmazdı," dedi kuru bir sesle.

"Eminim öyledir. Peki, havadan sudan konuşma konusunda iyi miyiz?"

"Bence bu iyi bir başlangıç. Kim bilir, Wolf Wayburn? Belki de tüm bunların sonunda arkadaş bile oluruz."

"Ben olsam nefesimi tutmazdım, Minx."

"Nefesini tutmak *senin* olayın değil mi? Bu lakap da neyin nesi?"

"Sana kendi adından daha çok yakışıyor. Ayrıca benim nefesimi tutmamdan bahsetmiyorduk; senin nefesini tutmandan bahsediyorduk."

"Bunu büyük, kötü Kurt söylüyor. Benim için gerçek ailemden daha iyi bir isim seçtiğini düşünüyorsan, kontrol manyağı olduğun çok açık."

"Birini tanımak için biri gerekir." Sırıttım ve yemeğin oturması için sandalyemde arkama yaslandım.

"O zaman ateşkes konusunda anlaştık mı? Artık belden aşağı vurmak ya da ucuz atışlar yapmak yok mu?"

Başımı salladım. Ama dün gece yaptıklarından sonra işim bitmemişti. Misilleme savaşın bir parçasıydı.

Ve küçük fingirdek atışını yapmıştı.

Bu iyiliğe karşılık vermem adil olurdu.

Elini masanın üzerine uzattı ve ben de gözlerimi devirerek büyük elimi küçük elinin üzerine koydum. Parmak uçlarımdan bir elektrik çarpması geçti ama bir şey hissettiğimi anlamasına izin vermedim. Daha önce de elektrik şokuna maruz kalmıştım ve hiçbir duygu göstermemek üzere eğitilmiştim.

"Seninle iş yapmak bir zevkti, Wolf."

Elimi çektim. "Bunu göreceğiz, Minx." Çünkü bu iş henüz bitmemişti.

OceanofPDF.com

yedi

...

OceanofPDF.com

Dylan

Son beş gün durmaksızın geçti. New York, Chicago, Miami, Dallas ve Denver'a gitmiştik. Yedi günde beş şehir. Ve bu turun sadece yarısını bitirmiştik. Braxton'la buluşmamız yolculuk için harika bir başlangıç olmuştu. Lance Waters orada büyüdüğü için Lions'ta oynamak istediğini açıkça belirtmişti ve bu onun takımıydı. Hem Wolf hem de ben onu ve babasını seviyorduk ve onu kadroya alabileceğimizi umuyorduk. İyi haber, Lions için oynamaya sıcak bakıyordu ve biz de onun iyi bir oyuncu olacağını biliyorduk. Bu yüzden sezonunu yakından izleyecek ve iletişim halinde kalacaktık.

Miami'de tanıştığımız başka bir kaleci vardı, Max Wells, henüz lise son sınıf öğrencisiydi. Kendisinden çok daha uzun süredir bu işi yapan profesyonel bir sporcunun egosuna sahipti. Belli ki bu kadar genç yaşta elde ettiği tüm başarılar onu herhangi bir şekilde, biçimde ya da formda alçakgönüllü olmaktan çıkarmıştı.

Aynı zamanda bize en yüksek teklifi verene gideceğini söyleyen adamdı. Tek derdi paraydı ve nerede oynadığı umurunda değildi.

Wolf da ben de onu sönük bulduk.

Tüm yemeklerimizi birlikte yiyor, birlikte spor yapıyor ve birlikte seyahat ediyorduk. Birlikte egzersiz yapmak aslında kasıtlı değildi; sadece ikimiz de sabah egzersizlerini seviyorduk.

Çok fazlaydı.

Hâlâ sürekli tartışıyorduk ama bir tür ateşkese varmıştık ve ikimiz de üzerimize düşeni yapmıştık. Yalan söylemiş olurum.

beş gün öncesine göre biraz daha az can sıkıcıydı. Ama arkadaş değildik. Konuşmalarımızı iş konularıyla sınırlı tutuyorduk çünkü Wolf Wayburn'den kişisel bilgi almak, sizi öldürmeye çalışan bir timsahtan diş çekmeye benziyordu.

Bu gece Denver'daydık ve ligin en iyi pivotlarından biri olan Donovan Brown'ın menajeri Allen Walsh ile görüşüyorduk. Allen, Duke Wayburn'ün eski bir arkadaşıydı ve ligdeki en iyi menajerlerden biri olarak ün yapmıştı.

Wolf ve ben hızlı bir antrenman yapmış ve akşam yemeğinden önce duş almak için odalarımıza gitmiştik. Aşağıya, oldukça sessiz olan lobideki bar alanına indim. Barmen gülümsedi ve ben de bir tabure çekip oturdum.

"Sana ne getireyim güzelim?" Koyu ahşap bar tezgahının üzerine eğildi ve ön kollarındaki açık dövmele ilgimi çekti. Kırmızı alevler ve kafataslarından oluşan girdaplar güzel bir sanat eserinde bir araya gelmişti. Koyu renk, dağınık saçları vardı ve çok havalıydı.

"Bir bardak Chardonnay alayım, lütfen."

Bir bardak soğuk beyaz şarap getirdi ve sonraki birkaç dakikayı benimle konuşarak geçirdi. Adı Teak'ti ve çekici, komik ve bakması kolay biriydi.

Ensem karıncalandı ve onu görmeden önce varlığını hissettim.

Wolf.

Yanımdaki tabureye oturdu ve Teak'e ters ters bakmadan önce bana tehditkâr bir bakış fırlattı.

"Merhaba patron," diye homurdandım. "Görüyorum ki her zamanki gibi harika bir ruh hali içindesiniz."

Barmene döndü ve bana bakmadan önce sek bir viski sipariş etti. "Sürekli ruh halimi analiz etmek zorunda mısınız? Ve patronun olduğumu ne zaman kabul edeceğini seçiyor musun?"

Allen Walsh hostes standında belirlediğinde, "Bana hatırlatmayı seviyorsun, ben de sana bir kemik atabileceğimi düşündüm," diye tısladım. Sosyal medyada Donovan'la birlikte birkaç fotoğrafını görmüştüm, bu da insanlarla ilk kez tanışırken her zaman yardımcı olurdu.

"Bu içkileri akşam yemeği hesabımıza aktarabilir misiniz?" Wolf, Teak ona kokteyli uzattıktan sonra sordu.

"Tabii ki. Dylan, eğer bir içki içmek istersen birkaç saat içinde çıkıyorum." Ateşli bakışları benimkilere kilitlenmişti ve ben

Ta ki yanımdaki sinir bozucu adam kaba ve küçümseyici kahkahalarından birini atana kadar.

"Ciddi misin?" Homurdandım ve ona uyarıcı bir bakış attım.

"Müşterimiz burada. Oyun yüzünü takın ve flört etmeyi bırak, Minx."

Tiksintiyle başımı salladım ve Teak'in yüzüne döndüm. "Geri geleceğim. Sörf yaparak geçirdiğin o yaz hakkında bir şeyler duymak istiyorum."

"Yakında görüşürüz güzelim," diye mırıldandı Teak.

"Vay canına, adam çok orijinal," dedi Wolf biz uzaklaşırken nefesinin altından.

İkimiz de Allen'ı selamlamak için hostes standına doğru ilerlerken omzumu onun omzuna çarptım.

Telefonuna bakan adama yaklaşırken sesimi alçaltarak ve yüzüme sahte bir gülümseme yerleştirerek, "Kendini beğenmişin tekisin," diye homurdandım.

"Az önce beni omuzumdan mı kontrol ettin? Ne kadar da profesyonelsin."

"Oyun zamanı. Normal bir insan gibi davranmayı dene," dedim kendimi onun önüne iterek. "Allen. Merhaba, ben Dylan Thomas. Telefonda konuşmuştuk."

"Evet. Dylan. Sizinle tanışmak çok güzel. Bu da Wolf Wayburn olmalı. Baban yıllar boyunca senden övgüyle bahsetti. Kuzenim donanmada ve bu gece sizinle buluşacağımı söylediğimde bana ne kadar belalı biri olduğunuzu söyledi. Görünüşe göre, ünün kitaplara geçmiş. Herkesin bu adama taptığını biliyor muydun?" Ev sahibesini masaya kadar takip ederken Allen bana sordu.

Tabii ki bilmiyordum. Yani, sadece onu gördüğüm kadarıyla, sürekli kızgın olduğu için muhtemelen savaşta harika olduğunu varsaydım. Ama adamın düğmeleri o kadar sıkı iliklenmişti ki, filmlerde gördüklerimin ötesinde SEAL olmanın ne anlama geldiğine dair en ufak bir fikrim yoktu.

"Hayır. Görünüşe göre bana bir şey söylerse beni öldürmek zorunda kalacak." Wolf'un benim için çektiği sandalyeye oturdum ve o da bakışlarını kıstı.

"Konuşursam *beni* öldürmek zorunda kalacağını söyledim. Yemin ettim." Kaşlarını kaldırdı. "Her neyse, bizimle buluştuğun için teşekkürler Allen. Denver'da yaşamayı nasıl buluyorsun?" diye sordum.

Allen çok arkadaş canlısıydı ve sohbet kolaylıkla aktı. Akşam yemeği ve içki sipariş ettik ve Wolf hemen işe koyuldu. Adam kendi iyiliği için fazla düzgündü. İkinci kadehimi yudumladım.

Servis görevlisi tabaklarımızı bıraktığında chardonnay içtik ve Allen ile Lions organizasyonu ve geleceğin nasıl görüldüğü hakkında konuşmasını izledik.

"Demek istediğim şu ki, biz bir aile şirketiyiz. Oyuncularımıza aile gibi davranıyoruz. Bu yüzden ligdeki takımlar arasında en düşük oyuncu değişim oranına sahibiz. Eminim babam da bu yıldan sonra emekli olacak bazı oyuncularımız olduğunu ve bu boşlukları bizi bir sonraki Stanley Cup'a götürebileceğini düşündüğümüz oyuncularla doldurmamız gerektiğini söylemiştir." Donovan Brown'ın ismini sanki burada bulunma sebebimiz bu değilmiş de laf olsun diye söylemiş gibi gelişigüzel söyledi. Wolf'un çenesi yontulmuştu ve beyaz gömleği kaslarını zorluyordu. Bana birkaç kez baktı ve yemin ederim kalçalarımı sıkamak zorunda kaldım çünkü bana şu anda hissettiğim açlığın aynısıyla bakıyordu.

Şarap mı konuşuyordu?

Çoğu zaman tahammül edemediğim bir adamdan nasıl bu kadar etkilenebildim?

Ama işte buradaydı, masadaki tüm dikkatleri üzerine çekmişti ve Allen ile ben nefeslerimizi tutmuş dinliyorduk.

"İşte, özetle böyle. Yemeğinizin tadını çıkarmanızı istiyorum ve eğer ilgilenirseniz önümüzdeki birkaç ay içinde sorularınızı yanıtlamaktan veya size bilgi vermekten mutluluk duyacağım. Aksi takdirde, oyuncularımız için ödeme yapmaktan korkmadığınızı bilin. Takımımızdaki oyuncuların onları istediğimizi, onlara değer verdiğimizi bilmelerini istiyoruz ve eğer isterlerse kariyerlerinin geri kalanında Lions ailesinin bir parçası olarak kalmalarını tercih ediyoruz. Eğer müşterilerinizden herhangi biri için bu uygunsa, zamanı geldiğinde görüşmelere açığız."

"Beni de yaz. Ben de varım." Kelimeler ben onları durduramadan ağzımdan çıktı. Sanki bir çeşit Wolf Wayburn transına girmiş ve nerede olduğumu unutmuş gibiydim.

Allen bir kahkaha attı ve Wolf aklımı kaçırmışım gibi bana baktı. "Ne? Sadece etkileyici bir sunum olduğunu söylüyorum. Kim Lions ailesinin bir parçası olmak istemez ki?" Patlamamı örtbas etmeye çalıştım ve sanki kasıtlıymış gibi.

"Biliyorsunuz, bence aynı fikirdeyiz. Örneğin Donovan Brown gibi herkes sınırsız serbest oyuncu olmaktan hoşlanmıyor. O ve eşi sürekli yer değiştirmek istemiyor, bu yüzden kızları iki yıl sonra okula başlamadan önce kök salacakları bir yer bulmak ve aynı zamanda klas bir organizasyonun parçası olmak onun kulağına müzik gibi gelecek. Bir aile yetiştirmek

ve her yıl hareket halinde olmak kolay değil, bu nedenle küçük kızları için uzun vadeli bir Şey çok cazip olacaktır."

Wolf gülümsedi ve başını salladı. "Sizinle ve onunla konuşmaya devam etmeyi dört gözle bekliyorum."

Allen'a ğretmen olan kız kardeşim Charlotte hakkında her Şeyi anlatmaya devam ettim ve gecenin geri kalanı sohbet ve kahkahalarla geçti. Allen da ben de birkaç kez güldük. Wolf alaycı ve kızgın olmadığı sürece gülmeye nadiren izin verirdi. Ciddi bir adamdı.

Genelde insanları çabucak zebilirdim. Ama bu adam büyük bir gizemdi.

Sinirli, seksi ve güçlü.

Aynı anda hem kaba hem de korumacı. Adamın hiçbir anlamı yoktu.

Sunucumuz tatlı isteyip istemediğimizi sormak için yanımıza geldi ve önüme yeni bir kadeh Şarap koydu ve kulağıma yakın konuşmak için eğildi. "Bu Teak'ten. Sizinle biraz daha sohbet etmek için sabırsızlandığını söyledi."

Allen karısından gelen bir telefona cevap vermek için uzaklaşmak zorunda kaldı ve Wolf'un yüzünde öldürücü bir ifadeyle beni izlediğini görmek için başımı kaldırdım.

AnlaŐması neydi?

Şarabımdan bir yudum aldım ve Allen masaya döndü, bize oğlu Parker'ın kendini iyi hissetmediğini, bu yüzden gitmesi gerektiğini söyledi. Wolf garsona el salladı ve kartını uzattı.

"Evine git. Yakında seninle konuşmayı dört gözle bekliyoruz." Wolf ayağa kalktı ve Allen'ın elini sıktı. "Şunu bilin ki, doğru takımla kupayı kazanmaya kararlıyız. Bunu gerçekleŐtirmek için hiçbir masraftan kaınmıyoruz ve bu hedefe ulaşmak için oyuncuların maaŐlarına bir bonus eklemek söz konusu değil."

"Teşekkürler Wolf. Seni anlıyorum ve doğru Şeyler söylüyorsun. Seni temin ederim ki daha fazlasını duymak isteyecektir," dedi Allen.

"Sizinle tanışmak harikaydı. Yakında tekrar konuşmak için sabırsızlanıyorum." Ayağa kalktım ve ona sarılarak vedalaştım.

"Yemek için ve zaman ayırıp beni görmeye geldiğiniz için tekrar teşekkür ederim. İkinizle de yakında konuşmayı dört gözle bekliyorum." Elini kaldırdı ve restorandan dışarı ıktı.

Şarabımı yudumlamak için tekrar yerime oturdum ve Wolf oturduğu yerde bir süre sessiz kaldı.

"İyi gitti," dedi.

"Evet. Donovan kesinlikle ilgileniyor gibi görünüyor."

Başıyla onayladı ve garson elinde kartı ve imzalaması için bir kalemle geri döndü.

"Tamam, tuvaleti kullanacağım ve sonra bara uğrayıp Teak'e iyi geceler dileyeceğim. Sabah görüşürüz."

Yakışıklı yüzüne Wolf Wayburn için nadir görülen geniş bir sırıtış yayıldı. "Sabah görüşürüz, Minx."

Ayağa kalktı ve uzaklaştı. Tazelenmek için tuvalete doğru yol aldım. Yorgun olduğum ve geceyi sonlandırmaya hazır olduğum için bara gitme konusunda çok heyecanlı değildim. Ama birkaç dakikalığına uğrayacaktım. Teak iyi bir adamdı ve ateşli bir adamla biraz dostça sohbet etmek beni öldürmezdi.

Biraz ruj sürdüm ve saçımı biraz kabarttım. Telefonumda grup sohbetindeki kız kardeşlerimden gelen bir sürü mesaj vardı.

Everly ~ Toplantı nasıl geçti? Donovan hakkında harika şeyler duydum. Hawk onun takım için bir puan olacağını söyledi.

Ashlan ~ Seni özledim. Eve gel.

Charlotte ~ Huysuz milyarder nasıl? <kurt emoji>

Vivian ~ Cadılar Bayramı için evde olacaksın, değil mi? Bee bizimle şeker mi şaka mı yapmaya gelmeni istiyor.

Ben ~ Üzgünüm. Yemeği yeni bitirdim. Allen harika ve bence Donovan kesinlikle ilgileniyor. Milyarder çok huysuz. Seksi barmen Teak ile bir şeyler içmeye gidiyorum. Tabii ki, Cadılar Bayramı'nda evde olacağım. Hayatta kaçırmam.

Everly ~ Teak? Adı bu mu? Tahta gibi mi?

Ashlan ~ Bu benim kitabımda bir kahraman için iyi bir isim olurdu. Kullanmamın sakıncası var mı?

Ben ~ İsmnin arkasındaki mantığı bilmiyorum. Adamı çok az tanıyorum. Ve misafirim ol. Bu isim ona ait değil.

Charlotte ~ Ben daha çok milyarderle ilgileniyorum. Ateşkese sadık kaldı mı? Daha nazik mi oldu? Ve sen de onun küçük bir penisi olduğunu söylemeyi bıraktın mı? <eggplant emoji>

Vivian ~ <gülme emoji>

Ben ~ Huysuz, düşünceli bir adamın olabileceği kadar iyiyim. Tamam, gitmem gerek.

Odaya gittiğimde mesaj atarım.

Bir sürü *seni seviyorum* mesajı geldi ve telefonumu çantama attım.

Bara doğru yürüdüğümde, birkaç koltuk ötede sadece üç kişi vardı. İki komi, bar alanından sadece birkaç adım ötedeki restoranın etrafında koşuşturuyor, masaları hızla temizlemeye çalışıyorlardı.

"Hey. Bir bardak şarap için teşekkürler. Çok nazıksın." Oturdum ve ondan bir bardak su istedim. Yorgun olduğum için gönderdiği şarabı bitirmemiştim, bu yüzden daha fazla alkolün beni burada, barda uyutacağını biliyordum.

Önüme bir bardak su koydu ve barın üzerine eğildi. "Tanrım, çok güzelsin."

Gülümsedim. Biraz ani olmuştu ama iyi bir iltifat için buradaydım. "Sen de hiç fena değilsin."

Bana bir sürü soru sormaya başladı ve büyüdüğümüz yerlerden bahsettik. Birkaç kez Bal Dağı'na gitmişti, bu yüzden göl, dağlar ve memlekette yapılacak her şey hakkında sohbet ettik.

Bana ailesinden ve küçük kız kardeşinden bahsetti. Bir gün nasıl bir sörf dükkânı açmak istediğini anlattı ve ben de madem bir sörf dükkânı açmak istiyordu, neden Colorado'da yaşadığını merak etmeden edemedim.

Sonra düşüncelerim Wolf'a kaydı.

Allen'la konuşmasını yönetme şekli. Sesi ne kadar ipeksi bir yumuşaklıktaydı.

Yontulmuş çenesi tam kıvamında bir kılla kaplıydı. Parmak uçlarımda nasıl bir his uyandıracığını merak ettim.

"İşte beni buraya getiren de bu oldu," dedi Teak ve beni şaşkınlığımdan kurtardı.

"Burası olmak için hiç de fena bir yer değil." Gülümsedim. "Bu gecelik bu kadar yeter. Yarın sabah ilk iş yola çıkıyoruz."

"Acele etme. Dinle, bir şeyi bilmeni istiyorum."

"Tamam," dedim.

"Arkadaşınla konuştum. Senin özel durumunla ilgili hiçbir sorunum yok. Eğer bu yüzden kaçırıyorsan, lütfen kaçma. Bence bu seni daha da ilginç kılıyor."

"Arkadaşım mı? Kim?"

"Patronun. Çıkarken uğradı ve bana güzel bir bahşış verdi çünkü içkilerin yemek faturasına aktarılmasından dolayı kendini kötü hissetti ve benim zararımın karşılandığından emin olmak istedi. Çok dürüst bir adam."

Kafamda alarm zilleri çalmaya başlamıştı. Neyin peşindeydi?

"Çok nazikti. Ama bunun benimle ne ilgisi var bilmiyorum?"

Teak öne doğru eğildi ve fısıldadı, "Bana söyledi, Dylan. Benimle buluşmaya gelirken gergin olduğunu düşünmüş çünkü, bilirsin işte? Bunun senin için erkeklerle ilgili bir sorun olduğunu söyledi ve bu konuda kendini kötü hissetti çünkü senin harika bir kız olduğunu ve bununla yargılanmayı hak etmediğini söyledi."

"Bununla mı yargılanacaksın?"

"Tanrım, insanlar çok sığ. Bu bir handikap, gerçekten. Seni asla yargılamam. Keşfetmek eğlenceli olabilir."

Bakışlarım daraldı ve kollarımdaki tüm tüyler diken diken oldu. Ne hakkında konuştuğumuzu bilmiyordum ama iyi bir şey olmadığını biliyordum.

"Beni bilgilendirmek zorunda kalacaksın." Ayağa kalktım çünkü bu işin gidişatından hoşlanmamıştım.

"Dylan. Sorun değil. Bu seni daha da eşsiz kılıyor. Kaç kadın iki vajinası olduğunu söyleyebilir?"

Piç kurusu.

Başımı geriye attım ve bir dakikalığına gözlerimi kapatıp ondan bire kadar saydım, bire geldiğimde hâlâ öfkeden deliye dönmüş olsam da.

"*Fazladan* vajinamı sorun etmediğin için teşekkür ederim Teak. Bunun benim için anlamı çok büyük. Ama şimdi gitmem gerekiyor. Duş almam tek vajinası olan birinden daha uzun sürüyor, anlıyor musun? Kendine iyi bak." Parmak eklemlerimi bara vurdum ve hışımla oradan çıktım.

İki lanet vajina.

Telefonumu açtım ve kız kardeşlerime bir mesaj gönderdim.

Ben ~ Ateşkes bitti. Milyarder savaşımaya devam etmek istiyor, o yüzden kemerini bağlasa iyi olur.

Charlotte ~ Ne yaptı?

**Ben ~ Barmene iki vajinam olduğunu söyledi. <kedi emoji>
<kedi emoji>**

Vivian ~ Kahretsin. Küçük Bee'yi doğurduktan sonra iki vajinam olmasını umursamazdım. Bir yedek güzel olurdu.

Everly ~ Amin. < dua eden eller emoji>

Ashlan ~ Ne yapacaksın?

Ben ~ Henüz bilmiyorum. Ama tüm bahisler kapandı. Gittiğimiz her eyalette penisten utanmaya hazır olsa iyi olur.

Wolf Wayburn kiminle uğraştığı hakkında hiçbir fikre sahip değildi. Ama öğrenmek üzereydi.

OceanofPDF.com

sekiz

...

OceanofPDF.com

Kurt

Lavabonun başında durmuş dişlerimi fırçalarken kapıma vurulmasıyla irkildim. Tükürdüm, çalkaladım ve ağzımı sildim, otel odamın kapısına doğru ilerlerken açık duran gömleğimi iliklemeye vakit bulamadım. Gözetleme deliğinden baktığımda Dylan Thomas'ın kapının diğer tarafında durduğunu gördüm ve sırtımdan kendimi alamadım.

Yüzümü düzelterek kapıyı açtım ve kapı çerçevesine yaslandım. Gözleri açıkta kalan karın kaslarımı taradı ve ben buna hiç aldırmadım. Ona sahip olamazdım ama bu, benim onu istediğim kadar onun da beni istediğini bilmekten zevk almadığım anlamına gelmiyordu.

"Geç oldu. Bu biraz profesyonelce değil, sence de öyle değil mi?" Ben sordum.

Bakışlarını kısmıştı. "Ateşkes yaptığımızı sanıyordum. Sözünün eri bir adam olman gerekmiyor mu?"

"Kime sorduğuna bağlı. Ben asla düşmanla ateşkes yapmam," diye takıldım.

"İki vajina mı? Gerçekten mi? Bunu Teak'e söylemek için sabırsızlanıyordun, değil mi?"

"Dürüst olmak gerekirse, hayır. İtiraf etmeliyim ki çok eğlendim." Omuz silktim ve gülmemek için kendimi zor tuttum. Biri beni bu kadar sık güldürüp gülümsetmeyeli uzun zaman olmuştu. Her ne kadar sinir bozucu olsa da, aynı zamanda çok tatlı, daha önce tanıştığım herkesten daha zeki ve muhteşemdi.

"Peki, bu ne anlama geliyor? Ben düşman mıyım? Bu yüzden mi sözünün eri değilsin?" diye tısladıktan sonra parmağı fırladı ve göğsüme birkaç kez sertçe saplandı. Elimi parmağının etrafına sardım ve ısınmış tenimden sadece bir inç uzakta tuttum.

"Sen dūřman deęilsin. Ama o hostese kűcűk bir penisim olduęunu sűyledin. Adil olan adildir."

"Lűtfen. Adını bile hatırlamıyorsun. Bu arada, adı Jos'tu. Ve sűzde onunla birlikte oldun, deęil mi? Hikayen bu deęil mi? Ona kűcűk bir penisin olmadıęını gűstermelisin." Ben parmaęını elimde tutmaya devam ederken kıkırdadı. Bu kadına karřı hissettięim çekim tarif edilemezdi. Daha önce hiç yařamadıęım bir řeydi.

"Paketimi çok merak ediyorsun, deęil mi? Bilmemek seni  ldűrűyor." Eęildim, dudaklarım kulaęının dıřını sıyırdı. "Devasa bir sikim var, Minx."

Bekledięim gibi geri çekilmedi. Onun yerine, eli artık kaya gibi sertleřmiř olan sikimi kavradıęında beni řok etti. "Ne kadar bűyűk olduęunun bir önemi olmaması senin için çok k tű. Hiç ilgimi çekmiyor."

Sonra elini çekti ve aynı anda parmağını tuttuğum yerden kurtardı.

"Kendine bunu sűylemeye devam et," dedim ama sesim artık hırçındı. Bir kadını hiç onu istediğim kadar çok istemiş miydim?

"Rűyanda g rűrsűn, Wolf. řimdi iki sihirli vajazzle'ımı alıp odama gidiyorum. Sen de gidip soęuk bir duř alsan iyi olur űnkű ařaęıda kesinlikle k tű bir mavi top vakası yařıyorsun." Anahtarını kapıya sokup odasından içeri adım atmadan önce omzunun üzerinden göz kırptı.

 nledim.

Kadın beni ıldırtacaktı. Ben de aynen

Öyle yaptım.

Suyu gidebildięi kadar soęuk açtım ve üzerime d kűlmesine izin verdim. Ama hiç rahatlama olmadı.

Ben de işe yarayacağını bildiğim tek şeyi yaptım.

Aletimi kavradım ve gözlerimi kapattım, umutsuzca koridorun karřısındaki kadından bařka bir řey dűřűnmeye çalıřtım.

Ama aklıma gelen tűm kirli dűřűnceler bu çekimi bastıramazdı. Belki de kendime bu fanteziyi vermek arzumu bastırabilirdi. Bu yűzden kendime izin verdim.

Ona sahip ol.

Aęzını benimkinin üzerinde hayal ettim. Ellerimin onun műkemmел g ęűslerini kavradıęını.

Parmaklarımı kűlotunun dantelinin altından geçirdim ve benim için ne kadar ıslak olduęunu hissettim.

Tadına bakıyor, keşfediyor ve tekrar tekrar adımı haykırmasını sağlıyordum. Ve soğuk suyun altında sertçe boşalırken inledim. Hay sikeyim.

Bu kızı sistemimden atmam gerekiyordu ve her gün onunla bir hafta daha geçirmek zorunda olmamın da bir faydası olmadı.

Yemek yemek. Spor yapmak. Seyahat etmek. Gülmek. Kavga etmek.

Suyu kapattım ve temiz bir boxer külot giyip yatağa girdim.

Ama uykumda bile kadın oradaydı. Küçük bir fingerdek gibi benimle alay ediyordu.

Ertesi sabah uçağa binecektik ama kahvaltı etmek için aşağıya indim. Dylan oradaydı, bir masada oturmuş iPad'inde çalışıyordu. Yaklaştığımda masanın üzerinde iki bardak meyve suyu olduğunu fark ettim.

"Misafir mi bekliyorsun?" Başını kaldırıp bakışlarımla buluştuğunda kaşlarını kaldırarak sordum.

Dudaklarının kenarları yukarı kalktı ve bir şeylerin peşindeymiş gibi görünüyordu.

"Günaydın Wolf. Yola çıkmadan önce bir şeyler atıştırmak istersin diye düşündüm. Sana meyve suyu söyledim ama henüz kahvaltı sipariş etmedim çünkü ne yiyeceğinden emin değildim."

Sandalyeyi çektim ve onu şüpheyle inceledim. Neyin peşindeydi? Beni gördüğü için çok mutlu görünüyordu.

"İki vajina yüzünden kızgın olduğunu sanıyordum?" Ciddi kalmaya çalışarak sordum çünkü bu çok saçmaydı. Ama SEAL'deki kardeşlerimle de durum böyleydi. Her zaman birbirimize bok atardık. Bu sayede zor zamanları atlattık. Ama bunun ne olduğunu bile bilmiyordum. Profesyonelce değildi, orası kesin. Ama profesyonelliği o kadar geride bırakmıştık ki, bu noktada gerçekten umurumda değildi.

"Hayır. Daha fazla değerlendirmeden sonra bunun bir iltifat olduğunu fark ettim. Aklına gelen ilk şey bana *iki vajina* vermek olduğuna göre beni çok önemsiyorsun. Yani, sana küçük bir penis verdim. *Üzgünüm, üzgün değilim*. Ama sen bana bir süper güç verdin. Bir vajinaya karşı iki sihirli vajinayla neler yapabileceğimi bir düşünsene.

Yapabileceğim onca seksi düşünsene. İki kat zevk, haksız mıyım?" Göz kırptı.

Burası çok mu sıcak oldu?

Boğazımı temizledim ve kaşlarımı kaldırdım. "Yani ödeşdik. Bir ateşkesimiz var."

"Elbette, dostum. Tabii ki var." Gülümsedi ama bu olabildiğince sahteydi. Bu iş daha bitmemişti.

Servis elemanı yaklaştı ve ikimiz de kahvaltı siparişi verdik. Meyve suyu bardağımı almaya gittim ve bir yudum bile almadan geri koydum.

Böyle bir şey yapmaz, değil mi?

Gülmekten başı geriye düştü ve sonra öne doğru eğilip fısıldadı, "Ah, Wolf. Gerçekten kafana girdim. Seni zehirleyeceğimi mi düşünüyorsunuz? Sana eskiden görevlerinde peşine düştüğün kötü adamları mı hatırlatıyorum?"

Sandalyemde arkama yaslandım ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Sizi temin ederim ki beni korkutmuyorsunuz. Ama eşek şakaları yapmayı seven kötü bir kardeşim var ve kahveme müshil koydu, bu yüzden sadece... etrafımın farkındayım. Bunu anlayabilirsin, değil mi Minx?"

Kaşlarını salladı. "Anlıyorum. Dün gece gardımı indirdim ve kaba bir uyanış yaşadım. Yine de söylemeliyim ki, bu Teak'i hiç rahatsız etmedi. Meydan okumaya hazırды."

"Anlıyorum. Ama odama gelip benimle yüzleşmek için sabırsızlanıyordun, değil mi?"

"Kendini övme. Teak'le aram pek iyi değildi. Bunun kesinlikle seninle bir ilgisi yok." Omuz silkti ve tekrar iPad'ine baktı. "Eve gitmeden önce yoğun birkaç günümüz var."

Ses tonunda dikkatimi çeken bir şey vardı. Bu kırılganlık mıydı? "Eve gitmeye hazır mısın?"

"Ben iyiyim. Şirket dairesine yerleşmek için sabırsızlanıyorum. Birkaç hafta sonra Cadılar Bayramı için eve gideceğim ve yeğenlerimin şeker mi şaka mı yaptıklarını göreceğim."

Başımı salladım. Servis görevlisi bana sıcak bir fincan kahve getirdiğinde ondan bir bardak daha meyve suyu istedim ve bardağıma bir böcek düştüğünü söyledim. Dylan gözlerini devirdi ama bana sipariş ettiği bardaktan içmememden keyif alıyor gibiydi.

Bu kadına fazla yüklenmezdim - dün gece o kadar sinirlendikten sonra bu sabah fazlasıyla dostça davranıyordu.

"Bence daireyi seveceksin. Aslında benimkinin hemen yanında. Babam benim dairemi satın aldığı binayı beğendi ve aynı zamanda kurumsal konut için de bir tane satın aldı. Buna ne dersin komşu?"

İnledi. "Çok fazla birliktelik var. Tüm o seyahatler. Birlikte çalışmak. Şimdi de komşu mu olduk?" Aslında hayal kırıklığına uğramış görünüyordu, bu da beni kızdırdı - nedenini sormayın.

Tabaklarımız önümüze kondu ve onun şurupla boğulmuş, üzerine muz yığılmış Fransız tostı benim çırpılmış yumurta ve pastırmamdan daha iyi görünüyordu.

"Her zaman bırakabilirsin, Minx."

"Hiç şansın yok. Kahvaltıma baktığını görüyorum. Senin iki sosisli sandviçine karşılık sana yarım parça Fransız tostı vereceğim." Dudaklarını yaladı ve ben de ağzının içine bakmamak için kendimi zor tuttum.

"Senin üç parça kızarmış ekmeğin var, benim de üç tane sosisim var. İki sosisime karşılık bir tostun yarısını mı teklif ediyorsun? Hayatta olmaz. Bir parça tost için bir bağlantı. Ve birkaç muz istiyorum." Bir ısırık koparıp ağzına atmadan önce bakışlarını kısmıştı. O kadar baştan çıkarıcı bir şekilde inledi ki, birkaç metre ötedeki masada oturan iki adam yavaşça çiğnerken ona bakakaldı ve

hiç bitmeyen bir orgazmın ortasındaydı.

"Tamam. Lanet olası bağlantıları al ve bana tostı ver. Tutuklanacaksınız ve şirketin sizin bu çılgınlığınızın içine sürüklenmesini istemiyoruz."

Gülümsedi ve yarım dilim kızarmış ekmek kesti, sonra da bağlantılarımı çatalla kesip tabağına bıraktı. "Sizinle iş yapmak bir zevkti."

"Ev dayalı döşeli ve ihtiyacınız olan her şeye sahip olmalı. İç mekan kız kardeşim tasarladı, bu yüzden memnun kalacağınızı düşünüyorum."

Çiğnemeyi bitirdi. "Sabine bir iç mimar mı?"

"Evet. Bu her zaman onun tutkusu olmuştur. Son görevimden döndüğümde dairemi benim için hazırlamıştı."

"Donanmayı özlüyor musun? Eminim sürekli bir adrenalin patlamasıydı. Gerçi şu anda bana bağılsın ve bu heyecan verici olmalı."

Haklı bir noktaya değinmiş olsa da gözlerimi devirdim. "Özlediğim şeyler var - kardeşlerim bunların başında geliyor. Ama gittiğimde gitmeye hazırdım. Hiçbir pişmanlığım yok. Yine de sana bağlı olmak istediğim bir şey değildi."

"Ben de bunu planlamamıştım, işte böyle. Ama eminim uzun süre yaptığınız bir şeyi bırakmak zordur."

Hayatımda yediğim en güzel Fransız tostunu yutarken başımı salladım. "Bu sabah neden bu kadar arkadaş canlısısın?"

"Birlikte bir haftamız daha var ve görünüşe göre komşu olacağız. Neden iyi davranmayayım ki?"

"Hmmm... Bilmiyorum. Dün gece aletimi yumrukladığında beni öldürmek ister gibiydin." Sandalyemde arkama yaslandım ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum.

"Bunu tamamen unutmuşum. O kadar da unutulmaz değildi." Sırıttı. "Temiz bir sayfa. Söz veriyorum."

Serçe parmağını bana doğru kaldırdı ve ben de bakışlarımı kısıtım.

"Hiç serçe parmak sözü vermedin mi? Dur tahmin edeyim... Bu siz deniz komandolarının yaptığı bir şey değil mi?"

Bir kahkaha attım çünkü bu kız beni o kadar etkilemişti ki önümü zar zor görebiliyordum. Öne doğru eğildim ve serçe parmağını onunkine doladım. Lanet olası bir serçe parmağı sözünden ateşkes sözünü tutacağına bir an bile inanmadığım için değil. Ama ona dokunma dürtüsü çok güçlü olduğu için.

"Ne vaat ediyorsun, Minx?"

"Ateşkesi kabul ediyorum. Senin küçük penisin ve benim sihirli vajinalarım masadan kalkıyor." Göz kırptı. "*Söz veriyorum patron.*"

Geri çekilmeye çalıştığında parmağını orada tuttum ve onu öne doğru çektim, böylece ikimiz de masanın üzerine eğildik. "Bu sabah meyve suyumda bir şey mi vardı?"

Gözleri heyecandan çılgına dönmüştü. O da en az benim kadar bu işten zevk alıyordu.

"Sana sırlarımı söyleseydim, seni öldürmek zorunda kalırdım."

"Beni öldürmek kolay değil. Güven bana." Yasemin kokusu üzerime sinerken sesim hırçınlaşmıştı.

Onun yakınlığı.

Dili alt dudağının üzerinde yavaşça kayarak dışarı çıktı. "Ben de değilim. İşte bu yüzden ateşkese ihtiyacımız var."

Bu çekimin çok fazla olduğunu hissettim.

Elini bıraktım ve sandalyeme geri oturdum. Kendimi toparlamam gerekiyordu.

Çünkü bu kadın benim ölümüm olabilir.

Buna izin vermemem gerektiğini çok iyi biliyordum.

OceanofPDF.com

dokuz

...

OceanofPDF.com

Dylan

San Francisco'ya indiğimizde çok yorgundum. Wolf uçakta benimle neredeyse hiç konuşmamıştı. Aslında geçen hafta tamamen dikkati dağılmıştı. Denver'daki kahvaltımızdan sonra, onu zehirlediğimi düşündüğü o eğlenceli şakalaşma sona ermişti.

Önce beni, sonra da meyve suyu bardağını incelemesi karşısında kendi kendime kıkırdadım.

Tabii ki içkisine bir şey koymamıştım ama kıvranışını görmek hoşuma gitmişti.

O çifte vajina dublörü çok abartılıydı.

Kız kardeşlerim bunu çok komik buldular ve eşimle tanıştığımı iddia ettiler.

Yapmamıştım.

O sadece cehennem kadar seksi olan ve beni çok sinirlendiren bir milyarderdi.

Bu senin eşinle tanışmak değil.

Daha çok düşmanınızla tanışmak gibi.

Ne yapacağı belli olmazdı. Ona güvenmiyordum. Pazartesi günü işe döner dönmez beni kolayca otobüsün altına atabilirdi. Bu adamın neler yapabileceğini kim bilebilirdi ki?

Belki de bu yüzden bu kadar mesafeliydi. Belki de beni kovdurmaya çalışacaktı ve bunu bilmemi istemiyordu.

Son birkaç gündür birlikte geçirdiğimiz tek zaman Los Angeles'ta bir menajerle, Seattle'da bir kolej sporcusu ve koçuyla ve Minnesota'dan süperstar bir lise pivotuyla buluştuğumuz zamandı. Onun dışında

MIA oldu. Adam o kadar sıcak ve soğuktu ki, ona neler olduğunu bilmek imkansızdı.

Belki bir kadını vardı.

Yani... Ürünlerinden bir örnek aldım ve etkilendiğimi söylemek çok büyük bir eksiklik olur.

Devasa derken, adamın *devasa* bir *paketi* vardı, hatta iyice sıkılmışım ve kaya gibi sertti.

İşte böyle.

Aslında cehennem kadar seksi olan ve beni deli gibi sinirlendiren, gezegendeki en etkileyici penise sahip olan düşünceli bir milyarderdi.

Uçaktan inip bizi bekleyen arabaya doğru ilerledik ve bizi bekleyen Gallan'a merhaba dedim.

Wolf hâlâ konuşmamıştı ama benim için kapıyı açtı ve ben de arkaya tırmandım.

"Beni yeni yere mi götürüyorsun? Yoksa geceyi Hawk ve Evers'lerde mi geçireyim?" Çok yorgundum ve onun oyunlarına ayıracak vaktim yoktu.

"Daire sizin için hazır. Temel yiyeceklerle de dolu, o yüzden oraya gideceğiz."

"Bu hafta benimle konuşmamanın bir nedeni var mı?" Sesimdeki kızgınlığı gizleyemedim.

"Ateşkes konusunda anlaşmıştık. Biz arkadaş değiliz. Bu yüzden ileriye dönük olarak işleri profesyonel tutmamızın en iyisi olduğunu düşünüyorum. Özellikle de ofise geri döneceğimizi düşünürsek."

Neden bahsettiği hakkında hiçbir fikrim olmamasına rağmen başımı salladım. Hiç arkadaş olmamıştık ama en azından benimle konuşurdu, değil mi?

"Emredersiniz, patron." Onu selamladım.

"İşte bundan bahsediyorum, Minx."

Araba büyük binanın önünde durduğunda, "Bana Minx demen de profesyonelce değil, seni ikiye bölüyor," diye tısladım.

Gallan arabadan inmeme yardım etti ve valizimi bana uzattı. Sapını ondan alırken gülümsedi ve bana göz kırptı.

"Nazik bir beyefendi olduğunuz için teşekkür ederim." Bavulumu arkamda sallayarak binaya doğru hışımla ilerlerken Wolf'un duyabileceği kadar yüksek sesle söyledim. Açıkçası neden bu kadar sinirlendiğimi bile bilmiyordum. Benimle konuşmaması hoşuma gitmiyordu. Beni ne kadar rahatsız etse de, her gün onun tarafından rahatsız edilmeyi dört gözle bekliyordum.

Ve Şimdi sadece... hiçbir Şey yoktu. Sanki beni kovmuŐtu. Egom bundan hoŐlanmadı... vajazzle'im da.

Varlığının yanımda hareket ettiğini hissettim ve elimden bavulumu çekip aldı; neredeyse tkezlemeden önce onunla olabildiğince mücadele ettim.

"Lanet olsun, Dylan. Ver Şu çantayı bana!" diye bağırdı.

Bana en son ne zaman Dylan dediğini hatırlamıyordum ama bundan hoşlanmamıştım. Artık hiç Őakacılık yoktu.

Çantayı ona verdim ve onunla birlikte binaya doğru yürüdüm. Beni kapıcı Hugo ile tanıştırdı, ellili yaşlarının ortasıındaydı ve nazik gözleri vardı.

Asansöre adım attığımızda bana bakan koyu mavi buz sarkıtlarının aksine.

"Beni kovdurmaya ve doksan günlük anlaşmayı bozmaya mı çalıŐacaksın? Mesele bu mu? Eğer yleyse bana haber ver ki gafil avlanmayayım."

Sinirli bir nefes verdi ve başını salladı. "Ne dedin? Hayır. Doksan gün için anlaŐmıŐtım. Bu değişmedi."

Benim büyük valizim ve onun kk valizi arkasında tökezleyerek asansörden ıktı.

"Doğruyu söylediğini nereden bileyim? Düşman söz konusu olduğunda sözünün eri olmadığını zaten itiraf ettin. Ve ben açıkça düşmanım," diye homurdandım arkasından, anahtarı kapıya sokup iterek açarken.

Ve aman Tanrım... Önümdeki ahmağa bu kadar kızgın olmasaydım burası nefesimi keserdi. Byleyiciydi. Mermer zeminler ve Şehre bakan büyük pencereler. Şimdiye kadar gördüğüm en muhteşem yerdı.

Hawk ve Everly'nin çatı katı göz kamaŐtırıcıydı, yani bu çok Şey ifade ediyordu. Siyah-beyaz modern mutfağa girdim; Şık ve seksi, süslü aletler vardı. Buzdolabı tamamen camdı. İine bakabiliyordum ve Pellegrino ŐiŐeleri ile taze meyve ve sebze sepetleri vardı. Daha önce hiç böyle bir Şey görmemiştim.

"Bunlar senin anahtarların. Aynı binada oturduğumuz için işe gidip gelirken ikimiz de Gallan'ı kullanacağız. Sana onun numarasını mesaj atacağım, böylece bir Şeye ihtiyaın olursa her an yanında olacak. Babam arabayı buraya getirtti ve senin için garaja park etti, herhangi bir nedenle bir yere gitmen gerekirse aŐaęıdan valeyı ağırırısın, onlar da arabayı ekerler.

Önden. O numarayı da size mesaj atarım. Ayrıca bir şeye ihtiyacınız olursa burada yirmi dört saat hizmet veren bir konsiyerj var."

"Vay canına." Mutfaktan çıktım ve ön kapının yanındaki fuayede dururken onunla yüzleştım. Burayı keşfetmek için sabırsızlanıyordum. "Bu gerçekten harika. Teşekkürler."

Ona bakmak istemiyordum çünkü hâlâ bir pislik gibi davranıyordu ama onda gözümü kaçırmamı imkânsız kılan bir şey vardı.

Başını salladı ve ön kapıya doğru ilerledi.

Adam o kadar kafa karıştırıcıydı ki onu çözemiyordum. En azından kavga ettiğimizde benden nefret ettiğini biliyordum.

"Bilgin olsun," dedim, eli kapının koluna dolanırken. "Portakal suyuna hiçbir şey koymadım. Sadece bir şakaydı. Belli ki espri anlayışın olmadığı için şaka kaldıramadığını unutmuşum. Çoğu zaman düşünceli, sinirli ve mesafelisin," dedim. Daha cümlelerin ortasında, arkasını dönüp elimi kendine doğru çekerek beni şaşkına çevirdi ve sırtımı kapıya yaslayacak şekilde döndürdü.

"Konuşmayı kes, Minx." Yüzü benimkine çok yakındı, sıcak nefesi yanağımı gıdıklarken vücudundan öfke yayılıyordu.

"Bana ne yapacağımı söyleme, seni kendini beğenmiş." Alanımı daralttığı için göğsünü ittim.

"Ben senin lanet olası patronunum," diye homurdandı. Eli yanağıma gitti ve orada tuttu. Yumuşak bir okşayıştı, ona doğru eğilmek istedim ama bu adama güvenemezdım. Çok kafa karıştırıcı bir andı çünkü sözleri öfkeli bir ateş gibiydi ama vücudu sıcak ve rahatlatıcıydı.

"Sen bana her gün hatırlatırken nasıl unutabilirim?"

Başparmağının ucuyla alt dudağımın üzerinde gezindi. "Çok sinir bozucusun. O kadar derimin altındasın ki, doğru düzgün göremiyorum."

Böyle durumlarda donup kalan bir kız değildim. Her zaman kontrolü elime alırdım. Yaptığı şey hoşuma gitmezse, onu üstümden itip taşaklarını tekmelemekte bir sakınca görmezdim.

Sorun şu ki, bunu sevdim.

Ondan hoşlanmıştım.

Onu arzuladığım kadar ondan nefret de ediyordum.

Ve onu hiç kimseyi istemediğim kadar çok istedim. Ya da herhangi bir şeyi.

Ve bu hiç mantıklı değildi.

Ağız yaklaştı ve dudakları dudaklarımı sıyırdı. Sertliği bana baskı yapıyordu ve ben de ona yaklaşmak için eğildim, parmaklarım saçlarına dolandı.

Bundan sonra ne olmasını istediğimi bilmiyordum.

"Siktir!" dedi, sanki ona şok vermişim gibi geriye sıçradı. Elleri yanlarına düştü ve boynundaki damarlar şişti.

Bundan sonra olmasını umduğum şey kesinlikle bu değildi. Şimdi ben ateşler içindeydim ve piç kurusu hâlâ öfkeleniyordu. "Senin derdin ne?" diye bağırdım.

"Sen." O omuz silkti. "Sen benim lanet olsunsorun. Bu o olmuyor."

Gözlerimi devirdim. "Beni iyi vakit geçirmekle tehdit etme. Ve kapının kışına çarpmasına izin verme."

Kaşlarımı kaldırdım ve uzaklaşırken ondan kapıya doğru baktım. Bu adam bana kamçı darbesi indirecekti ve ben buna izin vermeyecektim.

"Pazartesi günü tavrı yok, Minx. Dalga geçmiyorum."

Cidden *beni* tavrı yapmakla mı suçluyordu?

Camdan evler, ahmak.

Kapıya doğru yürüdüm ve çekerek açtım. "İş yerinde değiliz, o yüzden dairemde defolup gitmeye ne dersin?"

"Teknik olarak *benim* dairem." Sırıttı ve bavulunu arkasından çekti.

"Ama gittiğim için mutluyum."

Tam arkasını döndüğü sırada kapıyı çarparak kapattım ve sanırım yüzüne çarptı ama umurumda bile değildi.

Adam beni çok kızdırdı. Ateşkes için yalvardıktan sonra bile. Bu onun için bir çeşit oyun muydu?

Sıcak ve soğuk.

Bir ileri bir geri.

Beni neredeyse öpüyordu. Gerçi bir hafta önce elimde onun dev penisi vardı, bu yüzden tam olarak kızgın olamazdım.

Telefonumu elime aldım ve Charlotte'u aradım, atıştırmalık bir şeyler aramak için mutfığa doğru ilerlerken aramayı hoparlöre aldım.

O her zaman benim mantıklı sesim olmuştu.

"Hey, Dilly. Daire nasıl? Kara kara düşünen milyarder nasıl? Hâlâ sana sessiz davranıyor mu?"

Birkaç şişe süslü şampanya vardı, ben de bir tanesine uzandım. Ayrıca bir karton çilek vardı, ben de onları durulamaya başladım.

ve onları bir kâseye koyarken, kız kardeşime şu anda geleceğimi ellerinde tutan deli patronum hakkında bilgi verdim.

"Keşke şu anda taşaklarını avuçlasaydım çünkü merhamet dileyene kadar sıkardım. Ve sonra onları biraz daha sıkardım. O pislik yanlış kızla uğraşüyor."

Kız kardeşim hattın diğer ucunda histerik bir şekilde güldü. "Tamam. Bana gerçekten nasıl hissettiğini söyle."

Muhteşem yatak odasına ve çökmekte olan ana banyoya doğru ilerledim.

"Ben de aynen böyle hissediyorum. Ve lanet olası taşaklar. Bu banyo çılgınca." Veuve Clicquot şişesini tezgâha koydum ve banyoyu açmadan önce bir çileğin yarısını ısırdım. "Bu küvette yüzebilirim. Köpük banyosu ve her şey var."

Dumanı tüten suyun içine biraz toz attım ve sonra bavulumu almak için oturma odasına geri döndüm.

"Seni öpmesini mi istedin? Ondan hoşlanıyor musun yoksa nefret mi ediyorsun anlayamıyorum," dedi.

"Ondan kesinlikle nefret ediyorum. Sanırım bu bir çeşit oyun. Belli ki ateşkese gerçekten sadık kalacağımı düşünmüyor, belki de beni test ediyordur." Banyoya geri döndüm ve bavulumu açtım, bir saç bağı çıkardım ve başımın üstüne kocaman bir düğüm attım.

"Ama ateşkese sadık kalmayacaktınız, bu yüzden o haklı sayılır."

Şampanyanın mantarını patlattım ve şişenin tamamını küvetin kenarına koydum. "Sen kimin tarafındasın?"

"Her zaman senin. Ama ben sadece adamı anlamaya çalışıyorum."

Soyundum ve çilek dolu kâseyi küvetin yanına koydum. Küvette o kadar çok köpük vardı ki suyu göremiyordum. Musluğu kapattım ve içine girdim.

"Ahhhhh. Burası cennet. Bir milyarderin küvetinde ıslanıyorum ve burada bir şişe şampanyam var." Şişeden büyük bir yudum aldım ve başka bir çileğe uzandım.

"Hayatı yaşıyorsun, kızım."

"Yanımdaki bu büyük diken dışında. Yani, ya Pazartesi günü işe gidip beni kovdurmaya çalışırsa?"

"Az önce seni neredeyse öpecek olan oydu. Dayanacak bir ayağı olduğunu sanmıyorum."

"Bu iyi bir nokta. Ve Twork'a iki vajinam olduğunu söyledi."

"Adı Tweak değil miydi?" Charlotte sordu.

Küvette arkama yaslandığımda başım kahkahalarla geriye düştü, etrafımı köpükler sardı. "Bekle. Hayır. Hayır. Teak'ti, ahşap gibi."

İkimiz de histerik bir şekilde güldük ve ben şişeden bir yudum daha aldım. "Eğer Pazartesi günü ona boyun eğeceğimi düşünüyorsa, bunu hak ediyor. Ben hiçbir erkeğe boyun eğmem. Belki de beni öpmesini isteyip istemediğimi anlamaya çalışıyordu, bilirsin, üzerimde bir çeşit güç uygulamak için."

"Ya da belki sadece seni öpmek istemiştir."

"Bir daha böyle bir şansı olmayacak. Beni istediği yere getirdi, sonra da sinirlenip kızdı. Hayatta olmaz. Kafamın içine giremeyecek. Zaten bir Mink, bir Kurt'tan daha vahşidir, değil mi?" Büyük bir yudum daha aldım ve serin köpükler beni tamamen rahatlattı.

"Sana Minx dediğini sanıyordum?"

"Aynı şey değil mi?" Bir lokma çileğin üzerine sordum.

Lanet olsun. Çilekli ve şampanyalı köpük banyoları yeni favori şeylerim oldu.

Kız kardeşim kahkahalarını bastırarak konuşmaya çalıştı. "Hayır. Vizon, gelincik ailesinin bir parçasıdır. Sanırım sana kurnaz, çapkın bir kız olan minx diyordu."

Kız kardeşim bir öğretmendi ve kelime kraliçesiydi.

"Hmmm... iki seçenek de muhteşem değil. Ama sanırım bir sansar olmaktansa kurnaz, çapkın bir kız olmayı tercih ederim."

Daha fazla kahkaha.

"Seni özledim," dedi. "Eve ne zaman dönüyorsun?"

"Cadılar Bayramı için yakında evde olacağım. Küçük Arı, Jackson, Hadley ve Paisley'i kostümleri içinde görmek için sabırsızlanıyorum. İsterseniz o zamana kadar buraya gelebilirsiniz."

İç çekti. "Okul şu anda çok yoğun. Ledger ve ben de şu anda evde olmak zorundayız çünkü çok yoğun bir dönem. Ama yakında görüşürüz. Yarın beni ara." Ledger telefona merhaba diye bağırınca durakladı ve kıkırdadı.

"Selam, kayınbirader."

Kız kardeşim tekrar hatta gelmeden önce onunla biraz sohbet ettik.

"Pekâlâ, ben gidiyorum. Ben gidiyorum. Seni seviyorum."

"Seni seviyorum."

Telefon görüşmesini sonlandırdım ve şişeyi küvetin kenarına koymadan önce Wolf ile az önce olanları düşünerek bir yudum daha aldım. Yol

kendini bana doğru bastırmıştı. Sadece bir sıyrık bile olsa dudaklarının benimkilere değdiğini hissetmişim. Parmaklarının yüzümün yan tarafını okşaması. Birini hiç bu kadar çok istememişim, değil mi? Elim karnımdan aşağı kaydı ve bacaklarımın arasına yerleşti. Başımı arkaya attım ve gözlerimi kapatıp onun tam burada, bu küvette olmasının nasıl bir his olduğunu düşündüm. Parmaklarım en hassas bölgemin üzerinde gezindi.

Arzu sel oldu.

Ve kendimi oraya bıraktım.

Dudaklarının dudaklarımda nasıl

hissettireceğini düşündüm. Elleri göğüslerimde.

Zevk artıyordu ve istesem de bunu durduramazdım. Neredeyse ağzını ağzımda hissedebiliyordum. Bana olan arzusunu şimdi bile hissedebiliyordum.

Düşmanla yapılan bir fantezi iyiydi, değil mi?

Heyecan arttıkça alt dudağımı ısırdım.

Kabarcıklı bir orgazm bedenimi parçaladı ve az önce nefret ettiğim adam hakkında fantezi kurduğum gerçeğiyle yüzleşirken nefeslerim sert ve hızlı geldi.

Belki de Wolf Wayburn'ü kafamdan atmak için ihtiyacım olan

tek şey buydu. Bir çeşit serbest bırakma.

Ve şimdi, bana atmak istediği her şeyi üstlenmeye hazırdım.

on

...

OceanofPDF.com

Kurt

PAZARTESİ SABAHİ ÇOK HIZLI GELDİ. Pazar günü günün çoğunu çalışarak geçirdiğim için evden zar zor çıkmıştım. Dylan'ın etrafta olup olmadığını görmek için birkaç kez kafamı dışarı uzattım ama o sessizdi.

Onu bıraktığımda sıcıp batırmıştım. Bu çekim tehlikeli olduğu için onu oraya bırakmıştım. Seyahat ettiğimiz son bir hafta boyunca mesafemi korumuş, onu sadece mecbur kaldığımda görmüştüm.

Benim için çalışıyordu ve bu sadece işleri zorlaştıracaktı. Bu sadece bir çekimdi.

Bununla başa çıkabilirim.

Ama son birkaç haftadır birlikte bu kadar çok zaman geçirdikten sonra bu hafta sonu onu gerçekten özlemiştim. Onun sinir bozucu sorularını ve alaycılığını özlemiştim.

Ama üstesinden gelirdim.

Bugün işe giderken sessizdik çünkü ikimiz de Gallan'a birkaç dakika içinde mesaj atmıştık, o da bizi bir grup mesajına dahil etti. Ama orada Gallan'a alınmaya hazır olduğumuzu bildirmek dışında birbirimizi kabul etmedik. Görünüşe göre o da artık benden kaçıyordu, çünkü kısa bir merhabadan fazlasını söylememişti.

Bugün babam ve Roger ile birlikte öğle yemeği yiyorduk ve seyahatimizde olan biten her şeyi gözden geçiriyorduk.

Tüm o cinsel gerilim ve yaptığımız boktan şakalar bir yana.

Ve bu gece, Sabine ile akşam yemeği yiyordum. Kız kardeşimin beni topraklamak için bir yolu vardı. Dışarıdan yemek getiriyordu ve bana

Yeni erkek arkadaş.

İhtiyacım olan dikkat dağıtıcı şey buydu.

Dylan'a benimkinden iki kapı ötede bir ofis verilmişti ve oradan gelen kahkahaları duyup oraya doğru ilerledim. Kapı aralığında durakladığımda kardeşim Sebastian'ın masasının karşısındaki sandalyede oturduğunu ve o kahkahalar atarken kıcıyla flört ettiğini gördüm.

Tabii ki.

O lanet olası komik kardeşti.

Partinin hayatıydı.

Adamın vücudunda ciddi bir kemik bile yoktu.

"Affedersiniz. Bölüyor muyum?" Sinirlendiğimi gizlemeye çalışarak söyledim.

Sebastian bir oyuncuydu ve Dylan da güzel bir kadındı. şansını denemek için elinden geleni yapacaktı.

Onu bunu bilecek kadar iyi tanıyordum.

Dylan başını kaldırdı ve beni görünce omuzları dikleşti. "Merhaba patron. Sizin için ne yapabilirim?"

Ne kadar ukala.

"Ah... Görüyorum ki birisi kendisinin büyük ve yetkili olduğunu bilmenizi istiyor. Büyük, kıllı ton balığı, değil mi?" Seb bir kahkaha attı.

"Bu büyük kahuna." Gözlerimi devirdim.

"Doğru. Yeni hukuk şefimizle tanışmaya geldim. Pazarlama departmanına bir göz atması için davet ettim, böylece onu herkesle tanıştıtabilirim."

"Doksan günlük deneme süresi var. Onu henüz ofisteki herkesle tanıştıracadıımı sanmıyorum." Kaşlarını kaldırdım ve bana o meşhur bakışlarından birini fırlatırken bakışlarım onunkilerle kilitlendi.

"Babam işi aldığını ve seyahatinizin iyi geçmesini beklediğini söyledi. Dilly de bana işlerin harika gittiğini söyledi."

Oh, Tanrı aşkına. Ona şimdiden bir de lakap takmıştı. "Henüz karar verilmedi. Senin yapacak işin yok mu?"

"Pek sayılmaz. Ne demek istediğimi anlıyorsanız, bu biraz rahat bir iş. Babam işleri öğrenmemi istiyor, ben de sadece işleri denetliyorum. Bir kahve içmeye ne dersin, ben de sana etrafı gezdireyim, Dilly?" Ayağa kalktı ve ellerim iki yanımda yumruk oldu.

"Çok isterim. Çok teşekkür ederim Seb." Demek onun için de bir takma adı vardı. Muhteşem.

"Ben de tam size bugünkü öğle yemeğimizi hatırlatmaya geliyordum. Gallan öğleden biraz önce bizimle aşağıda buluşacak."

"Evet. Notu aldım patron. Hatırlattığın için teşekkürler. Sonra görüşürüz." Ve yanımdan geçip gitti.

Orada durmuş, koridorda yürümelerini, kardeşim kışını yırtarcasına flört ederken durmadan sohbet etmelerini izliyordum.

İnledim ve ofisime geri döndüm.

Asistanım Tawny kapıda durup bana toplantı zamanımın geldiğini söyleyene kadar sonraki birkaç saat boyunca kendimi işe gömdüm.

"Kahretsin. Pekâlâ, teşekkürler. Bayan Thomas hazır mı?"

"Evet. Az önce aşağı inmek için asansöre bindiğini gördüm."

Başımı salladım ve asansöre doğru ilerleyerek bekleme vagonuna indim. Gallan az önce kapattığı kapının önünde durdu ve kapıyı çekerek açtı.

İçeri tırmandım.

"Selam," diye homurdandım. "Sabahın nasıl geçti?"

"İyi. Roger'ın benden istediği birkaç şey üzerinde çalıştım ve reklam departmanındaki herkesle tanıştım."

"Oh, evet. Sen ve Seb çok samimi görünüyordunuz."

Bakışlarını kısmıştı. "Tavrımızdan vazgeçtiğimizi sanıyordum?"

"Tavrınızı kaybetmenizi söyledim, ben değil."

Restoranın önünde durduğumuzda gözlerini devirdi. Pencerelemin yanındaki masaya yönlendirildik ve babam Roger'la on beş dakika gecikeceklerine dair bir mesaj gönderdi. Maden suyu sipariş ettik ve etrafımızda konuşmalar dönerken sessizce oturduk. Burası her zaman tıklım tıklım olan şehir merkezinde lüks bir restorandı.

Onu evine bıraktığımda olanlar yüzünden hâlâ kızgın olduğu belliydi. Neredeyse sınırı aşıyordum. Beni neredeyse evden dışarı atacaktı ve Tanrı'ya şükür, çünkü kendi başıma gidecek kadar kendime hakim değildim.

"Ben-ben-ben istedim..." Konuşmaya başladım ve bakınca durdum. Yukarı.

Dylan bir nefes çekti, bu dikkatimi çekti ve gözleri omzumun arkasından bakarken geniş.

"Hey. Soru sorma. Sadece beni takip et, sonra açıklarım," dedi ve sesinde ondan beklenmeyecek bir çaresizlik vardı.

Eli benimkinin üzerindeydi ve sandalyesini yaklaştırdı. Konuşmadığımız için sahte olduğu belli olan kahkahasıyla başı geriye düştü ve sonra yüzünü boynuma gömdü.

Yumuşak dudakları kulağımın altındaki hassas bölgeyi okşadı. Sik beni.

Bu kız beni mümkün olduğunu bilmediğim şekillerde tahrik etti. Elim içgüdüsel olarak omzuna dolandı ve onu içime çekerken ipeksi saçlarına dolandı.

"Dylan. Burada ne işin var?" Derin ses beni ürküttü.

Başını geri çekti ve parmakları benimkilerle iç içe geçerek masanın üzerine yerleşti, birlikte olduğumuzu gördüğünden emin olmak için belirgin bir hareketti.

Adam kırklı yaşlarında olmalıydı, gümüş rengi saçları her şeyi ele veriyordu. Pahalı bir takım elbise giymişti ve gözleri kadını delip geçiyordu.

Hiç hoşuma gitmedi.

Merhaba demedi ve sesi öfkeyle doluydu. "Burada erkek arkadaşımla birlikteyim. Neden gidip masanızı bulmuyor ve yolunuza devam etmiyorsunuz?"

Ateş edildi.

Lanet olsun. Bu kızı daha önce de sinirli görmüştüm ama bu bir sonraki seviyeydi.

"Ne zamandır görüşüyorsunuz?" diye sordu ve çenesi gerildi, elleri iki yanında yumruk oldu. Yüzleşme sırasında vücut duruşunu ve duygusal tepkileri fark etmek üzere eğitilmiştim. Bu adam kendini kaybetmeye hazırdı.

Benim gözetimimde olmaz.

"Sanırım kız arkadaşım sizden uzaklaşmanızı istedi. Seni ya kendim çıkarabilirim ya da olay çıkarmayıp çekip gitmeyi tercih edebilirsin."

Dylan'ın eli benimkini sıktı.

"Evet, dostum. Sorun değil. Sadece seni gördüğüme şaşırdım Dylan, hepsi bu. Birkaç kez aramayı denedim ve beni açıkça engellediniz."

Ne oluyor lan?

Tekrar bana doğru eğildi ve kulak mememi ısırды, bu da neredeyse masada bizi izlerken kaynayan bu sik kafalının önünde çözülmemeye neden oluyordu.

Sonunda ipucunu anladı ve restoranın arka tarafına doğru yürürken hareketlerini takip ettim. Bir grup adamla birlikte oturuyordu ve sırtı bize dönüktü. Bir kez arkasını döndü ve bakışları benimkilerle kilitlendi.

Evet, seni izliyorum, orospu çocuğu.

Adam arkasını döndü ve Dylan geri çekildi, bakışları adamın oturduğu yere kaydı, sonra sandalyesini birkaç santim kaydırđı ve ben beklerken suyundan bir yudum aldı.

Ve bekledim.

"Bu da neydi böyle?" Fısıldadım ve başını kaldırıp bana baktı.

"Bu hiçbir şeydi. Bunu bir şey haline getirme. Baban ve Roger yakında burada olacaklar."

"Senden onun kim olduğunu söylemeni istiyorum. Ya bana söylersin ya da şimdi oraya gider ve ona kendim sorarım."

Ağzı açık kaldı. "O sadece bir kez çıktığım bir adam. Sadece bir kez. Onunla çıkmayı kabul edene kadar birkaç hafta telefonda konuştuk ama tam bir sürünge olduğu ortaya çıktı. Bu kadar yeter. Geldiler."

Bu yapılmamıştı. Bu işin aslını öğreneceğim.

"Kusura bakmayın, geç kaldık. Basın nasıldır bilirsin," dedi babam, Dylan'ın tam karşısındaki koltuğa otururken ve Roger da son boş koltuğa otururken.

Aklım hâlâ restoranın karşısında oturan şerefsizdeydi.

"Hiç sorun değil. Son iki hafta boyunca gerçekleştirdiğimiz tüm harika toplantılar hakkında sizi bilgilendirmek için sabırsızlanıyorum." Dylan, garson masaya yaklaştığında durakladı ve işe koyulabilmek için hepimiz siparişlerimizi hızlıca verdik.

Arkama yaslandım ve gösteriyi onun yönetmesine izin verdim, sadece özellikle sorulduğunda söz aldım. Bu onun anıydı ve bunu hak etmişti. Yolculuğumuz boyunca çok çalışmıştı ve erkeklerin yarısının Lions'la bir geleceğe ilgi duyduğunu iddia edersem yalan söylemiş olurum.

Ev ödevini yapmış ve her birinin aklını başından almıştı.

Yemeklerimiz masaya kondu ve yemeğin tadını çıkarırken konuşmaya devam ettik. Ama itiraf etmek istese de istemese de, onu açıkça sarsmış olan puştı aklımdan çıkaramıyordum.

Göz ucuyla onun tuvalete doğru ilerlediğini fark ettim. Babam ve Roger onu bitmek bilmeyen sorularla sorguya çekerken Dylan'ın dikkatini çekmediğinden emin oldum.

"Affedersiniz," dedim ayağa kalkarken.

Başlarını salladılar ve ben koridordan erkekler tuvaletine doğru ilerlerken konuşmaya devam ettiler. İçeri girdiğimde, göt herif pantolonunun fermuarını yeni çekiyordu, ben de lavaboya doğru ilerledim ve ellerimi yıkamak için suyu açtım.

Yanımda durmak için hareket etti ve bakışlarım aynada onunkilerle kilitlendi.

"Oh, hey." Ellerini musluğun altında ameliyata hazırlanır gibi ovuştururken boğazını temizledi. Gergindi. "Sadece seni uyarmak istiyorum, erkek erkeğe. Buna çok fazla yatırım yapma."

Suyu kapattım ve onu içeri alırken birkaç kağıt havluya uzandım. "Peki neden?"

"Tam bir baş belası. Onu yaşadığı o hödük kasabanın en iyi restoranına götürdüm ve evine döndüğümüzde beni tersledi. Oraya bir kadeh şarap içip sohbet etmek için gittiğimi sanıyordu. Kız tam bir deli." Suyu kapattı ve ellerini kuruladı.

Bu yüzden mi numaranı engellediği halde onu aramaya devam ediyorsun?

"Yani sen bir kadına yemek ısmarladığında, kadının ona bir şey borçlu olduğunu düşünen tiplerden misin?" Onun alanına girdim.

Ellerini kaldırdı ve gergin bir kahkaha attı. "Genelde akşam yemeği bile yemem ama evet, ben yetişkin biriyim. Liseli bir kıza kur yapmıyorum."

Kanım kaynadı ve ellerim onu tokatlamak için kaşındı. "Yine de muhtemelen senin yarı yaşında."

"Dinle dostum. Ondan hoşlandığını biliyorum, ama sadece adil bir uyarı. Kasıklarına tekme attı ve sonra bana bıçak çekti. Kafayı yemiş."

Bıçak mı? İlginç.

"Neden kendini savunma ve silah kullanma ihtiyacı hissettiğini merak ediyorum. Ve eğer o kadar deliyse, neden hala onu arıyorsun? Neden seni engelledi?" İlerledim ve sırtını duvara yaslamaya zorladım.

"Bazı şeyleri açıklığa kavuşturmayı umuyordum."

"Tam olarak neyi açıklığa kavuşturmak istiyorsun? Ona yemek ısmarladığını, bu yüzden onu becermene izin verilmesi gerektiğini mi? Bunu mu demek istiyorsun?"

Gözleri büyüdü ve başka tarafa baktı. Zayıf bok parçası. Bu adam kendini beğenmişin tekiydi.

Ve Dylan Thomas'ın ona bıçak çekmesinin tek yolu kendini tehdit altında hissetmesidir.

Elimi boynuna doladım ve başparmağımı adam elmasına bastırdım. "Birinin hava akışını kesmenin ne kadar kolay olduğunu biliyor musun? Gerçekten, sadece baskı uygulamaktan ibaret."

Vücut ağırlığımı ona doğru bastırdım ama o kıpırdamadı. Sözleri zar zor duyuluyordu. "Polisi arayacağım."

"Hiç sanmıyorum, sık kafalı." Kıkırdadım. "Görüyorsun, beni tehdit ettiğini ve kendimi savunduğumu söyleyebilirim. Ayrıca dışarıda birlikte çalıştığın adamların önünde olay çıkarmamı istediğinden de şüpheliyim. Kendini bir kadına zorla kabul ettirip sonra da onu taciz etmeye devam edersen kimsenin sana iyi gözle bakacağından şüpheliyim."

Biraz daha baskı uyguladığımda biraz nefesi kesildi. "Tamam. Özür dilerim." Küçük bir sürtük gibi inledi.

"Evet. Olacaksın. Dylan Thomas'a bir daha bakarsan, kışını avlarım ve seni bitiririm. Bunu yaptığım ilk kişi sen olmayacaksın, o yüzden şansını zorlama." Elbette, adamın ödünü koparmaya çalışıyordum. Savaşta öldürmüştüm ama bunu bilmesine gerek yoktu.

Başını salladı, yüzü kıpkırmızıydı ve gözlerindeki korku bana çok korktuğunu söylüyordu.

"Tamam," diye mırıldandı.

Elimi boğazından çektim ve birkaç kez öksürüp eğilip ellerini dizlerinin üzerine koyarak nefesini sakınleştirirken geri çekildim.

Kapı açıldı ve masasındaki iki adam içeri girdi, o da hızla doğruldu ve lavaboya doğru döndü.

"Senin için endişelenmeye başlamıştık." Adamlardan biri kıkırdadı ve ben yanlarından geçerken bana başıyla selam verdi.

Kapıya doğru yürüdüm ve ne diyeceğini görmek için durakladım.

"Evet, birkaç telefon görüşmesi yapmam gerekti. Kız arkadaşım bu gece New York'tan geliyor," dedi göt herif kapının kapanmasına izin verirken.

Her ne oluyorsa onu silah çekecek kadar korkuttuğu için sinirlenmiştim. Sinirli bir tip değildi ve itiraf etmeliyim ki kendini savunmakta sorun yaşamamasını çok seksi buluyordum.

Masaya yaklaştığımda gözleri benimkilerle kilitlendi ve sadece bana bakışından bile onunla yüzleştiğimi anladığını biliyordum.

Kızgın değildi.

Meraklıydı.

Ama cevap istiyorsa, önce benim sorularıma cevap vermesi gerekirdi.

OceanofPDF.com

on bir

...

OceanofPDF.com

Dylan

Benimle bazı sözleşme yasalarını tartışmak istediği için Roger'la ofise geri döndüm ve Duke annelerinin yaklaşan doğum günü hakkında konuşmak istediğini söylediği için Wolf'la gitmek istedi.

Roger ile birkaç saat geçirdim, notlar aldım ve birçok soru sordum. Oyunculara sundukları sözleşmelerin ve bu sözleşmelerde yer alan bazı dil ve yasal düzenlemelerin üzerinden geçti.

"Sanırım çabuk alışacaksın Dylan. Wolf birkaç gün sonra sana karşı yumuşadı mı?" diye sordu kiraz ağacından yapılmış büyük masasının arkasında otururken.

Tam karşısında oturduğum yerden yazmayı bitirdim ve bakışlarıyla buluşmak için başımı kaldırdım. "O iyiydi."

Kıkırdadı. "Onu tüm hayatı boyunca tanıdım. Onları Wolf'tan daha iyi yapmazlar ama o da en az onlar kadar inatçı olabilir. Donanmanın verdiği tüm ödüllere sahip olduğunu biliyor muydun? O defalarca kahraman oldu. Ve açıkça görüyorsunuz ki, orada yaptığı şeyi yapmasına gerek yoktu - yani, finansal olarak, hiçbirinin çalışmaya ihtiyacı yok. Ama Wolf böyle biri. Bu ekibe ve bu şirkete liderlik etme konusunda çok başarılı olacak ama insanlara ısınması zaman alıyor. Bu yüzden, umarım kalın bir deriniz vardır."

"Güven bana. Wolf Wayburn ile başa çıkabilirim. O beni korkutmuyor." Kıkırdadı. "Sen ilk olabilirsin."

Omuz silktilim. "Öte yandan Sebastian... O da olabildiğince rahat biri."

Başını salladı. "Evet. Her birinin güçlü yönleri var. Sebastian da bu ekibin değerli bir parçası olacak ama farklı bir kapasitede."

"Beni kanatlarınızın altına aldığınız için teşekkür ederim. Bunu kalıcı hale getirmeyi umuyorum ama nihai karar Wolf'a kalmış gibi görünüyor."

"O akıllı bir adam Dylan. Senin potansiyelini görüyor. Sadece temkinli bir adam ve kolay kolay güvenmez. O yüzden ne yapıyorsan yapmaya devam et, her şey yoluna girecek. Siz ikiniz birkaç hafta içinde tekrar yola çıkacaksınız. Sonra tatillerde her şey biraz yavaşlayacak. O yüzden maçlara çıkmaya hazır olun."

"Orada olacağım." Ayağa kalktım ve ofisinden çıkmadan önce ona tekrar teşekkür ettim.

"Dereotu turşusu, sen misin?" Hawk'ın sesi uzun koridorda böğürerek yankılandı.

Ona doğru koştum ve o da kollarını bana doladı. Kendi başıma olmaktan, seyahat etmekten ve bu yeni kariyer yolunun peşinden gitmekten ne kadar keyif alsam da ailemi çok özliyordum.

Onlar benim Aşıl topuğumdu.

Gerçekten kalbimi verdiğim tek insanlar.

Öğle yemeğinde Anthony'yi gördüğüm için kendimi hâlâ biraz kötü hissediyordum. O şerefsiz, aramızdaki ayrılıktan sonra bana yaklaştırmaya cüret etmişti. Onu hemen engellemiş ve bir daha karşılaşmamayı ummuştum.

Sürüngen.

"Ever'dan Jackson'la birlikte burada olduğunu söyleyen bir mesaj aldım," dedim geri çekildiğimde. "Yarına kadar geleceğinizi düşünmemiştim."

"Sanırım seni özledi. Seni alıp akşam yemeği için bize getirmem için beni buraya gönderdi. Yarın ikimiz de burada çalışacağız. Annem ve babam şehirde, bu yüzden Ever ve ben çalışırken önümüzdeki birkaç gün boyunca Jackson'a onlar bakacak."

Kız kardeşimin benimle birlikte ofiste olmasını bekleyemedim.

Ve Hawk'la gitmek Wolf'un Anthony hakkında beni daha fazla sorguya çekemeyeceği anlamına geliyordu. Umarım yarına kadar her şeyi unutmur.

"Açlıktan ölüyorum, umarım iyi bir şeyler yapıyordur." Wolf'un ofisinin önünden geçerken güldüm.

"Dışarı mı çıkıyorsun?" diye seslendi derin sesi ve tabii ki Hawk durup merhaba demek zorunda kaldı. Onu duymamış gibi davranabilirdim.

Hawk ofise girdi ve Wolf ayağa kalkıp elini uzattı. Kayınbiraderim ayı gibi sarılmak için onu kendine çekti çünkü bu sadece

Hawk'ın kim olduğunu.

"Seni görmek güzel Wolf. Dilly'ye bizim için göz kulak olduğun için teşekkürler. O etrafta yokken her zaman perişan olmuştur." Beni gülümseten o kocaman, şamatalı kahkahayı attı. Hawk Madden bana evim gibi gelmişti ve burada olduğu için mutluydum.

"Sorun değil. İyi iş çıkardı." Wolf boğazını temizledi, buz mavisi bakışları benimkilere takıldı.

Bir şey söylemedim çünkü belki de Hawk'ın önünde sadece kibarlık yapıyordu. Ne de olsa onların yıldız oyuncusuydu.

"Tabii ki yaptı. O bir baş belası. Her zaman öyleydi." Hawk bir kolunu omzuma doladı. "Pekâlâ. Karım buraya gelip kendisi yapmadan önce onu evimize götüreceğim. Yarın görüşürüz."

Başımı salladım ve kapıya doğru ilerledim.

"Dylan. Bir dakikanı alabilir miyim? Yarınki toplantılarımızın üzerinden geçmem gerekiyor." Wolf masasının yanında duruyordu ve ses tonundan hayır cevabını kabul etmediğini anlayabiliyordum.

"Elbette. Hawk, bana bir dakika ver." Wolf'un asistanı Tawny ile Jackson hakkında konuşmaya başlamış olan kayınbiraderime gülümsedim.

"Yarına kadar bekleyemez mi?" Wolf yanımdan geçip kapıyı kapatırken ona sordum.

"Yarına kadar bekleyebilseydi, şimdi bana bir dakika vermeni ister miydin?"

Gözlerimi devirdim. "Peki. Ne oldu?"

"Benden kaçtığını biliyorum. Bu soruyu ortadan kaldırmayacak."

Başımı salladım. "Peki soru neymiş?"

"Kimdi o herif ve sana ne yaptı?"

"Sana söyledim, o sadece çıktığım bir serseri," diye fısıldadım çünkü Hawk'ın olanları bilmesini istemiyordum. Kız kardeşlerime söylememiştim. Onları endişelendirecek bir neden yoktu. Ben halletmiştim. Bunu neden bu kadar büyüttüğünü anlamıyordum.

"Bıçak nerede?"

"Ne? Sen delisin. Bu konuşmayla işim bitti."

Bildiğim bir sonraki şey, Wolf Wayburn'ün önümde diz çöktüğü ve nefes almakta zorlandığımdı, ama kendimi toparladım.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

Elleri uyluğuma gitti ve bana baktı. "Ya bana bıçağını nerede sakladığını söylersin ya da ben kendim bulurum. Bir operasyon yürütüyoruz."

Burada iş yapıyorum ve üzerinde silah taşıyıp taşımadığını bilmem gerekiyor." Parmakları eteğimin altından kalçama doğru ilerledi ama gözleri benimkilerden hiç ayrılmadı.

Parmaklarımı saçlarına doladım ve çektim. "Ayağa kalk, seni koca soytarı."

"Ayağa kalkarsam soruya cevap verecek misin?"

Adamı dizlerinin üzerinde, ateşli bakışlar, dolgun dudaklar ve parmaklarıyla bacağımda gezinirken görmekten rahatsız olduğumu söyleyemem.

"Evet." Kelimeyi nefes nefese söyledim ama beni ne kadar etkilediğini anlamaması için elimden geleni yaptım.

Ayağa kalkarak üzerimde durdu ve kaşlarını kaldırdı. Çantamın içine uzandım ve çakımı çıkardım. "Mutlu musun?"

"Bunu neden taşıyorsun? Seni takip mi ediyor?"

Bir kahkaha attım. "*Hayır, baba.* Onu hep taşıdım. Sanırım sana onu deli gibi tuvalete kadar takip ettiğin olayı anlattı?"

"Ona bıçak çektiğini söyledi. Ve patronuna deli dememelisin. Bu hiç profesyonelce değil."

Kahkahalar içinde öne düştüm. "Bunu az önce dizlerinin üzerine çöküp beni sıvazlayan adam söylüyor."

"Bana başka seçenek bırakmadın."

"Bu seni ilgilendirmez. Burada bir hikaye yok. Her zaman bir bıçak taşıdım. Sadece bir kez kullandım, o da bugün tanıştığınız adamda. Hayır kelimesinden hoşlanmadığı için kasığına bir diz ve boğazına bir bıçak yedi. Evimden defolup gitmezse kendimi savunmakta bir sorun yaşamayacağımı açıkça belirttim."

Bakışları daraldı. "Hiç kılıç kullanmamış biri için fazlasıyla ukala."

Omuz silktim. "Kullanmama gerek kalmazdı. Kıçını tekmeleyebilirdim. Ama bıçağın onu korkutacağını düşündüm ve öyle de oldu."

"Yine de sizi aramaya çalışıyordu."

"Bunu bilemezdim çünkü onu engelledim. Ben hallettim. Endişen için teşekkür ederim ama banyodan çıktığındaki haline bakılırsa artık endişelenecek bir şeyim yok. Belli ki onu çok korkutmuşsun."

Beni inceledi. "Katılıyorum. Ama bana onun adını verirsen kendimi daha iyi hissederim. Kimi tehdit ettiğimi bilmek isterim."

Gözlerimi devirdim. "Anthony Glouse. Şimdi mutlu musun?"

"Öyleyim. Bu çok acı verici miydi?" Gözleri yumuşadı ve dudaklarının kenarları birazcık yukarı doğru kıvrıldı. Çoğu insan fark etmezdi ama ben onun her şeyini fark ettim.

"Çok."

Kıkırdadı ve bu alaycı ya da kaba bile değildi. "İyi olacaksın. Ever ve Jackson'ı görmeye mi gidiyorsun? Yani seni eve bırakacak birine ihtiyacın olmayacak mı?"

"Hayır. Ben böyle iyiyim. Beni daha sonra eve bırakacaklar ya da Uber'e bineceğim."

"Gallan'ın numarasının sende olmasının bir sebebi var. Kullan onu," dedi, yüzü bir kez daha sertleşmişti.

"Dinle, büyük, kötü Kurt. Bunu yapmayacağız." Aramızda işaret ettim. "Ben kendi başımın çaresine bakabilirim. O yüzden git o alfa kışını başka bir yere park et ve bana patronluk taslamayı bırak. Buna iyi yanıt vermiyorum."

Arkamı döndüm ve kapıya doğru ilerledim.

"Saat kaçta alınmak istediğinizi mesajla bildirdiğinden emin olmak için Gallan'ı kontrol edeceğim."

Aman Tanrım. Bu adamda ne cüret varmış. Elimi kapı koluna doladım ve omzumun üzerinden ona ters ters baktım.

"İyi sohbetler." Kapıyı açtım ve Hawk'ı Tawny'ye Ever ve Jackson'ın resimlerini gösterirken bulmak için dışarı fırladım.

"Hazır mısın? Ever telefonumu patlatıyor. Akşam yemeği hazır ve Dilly'ye ihtiyacı olduğunu söyledi." Gülümsedi.

"Hadi gidelim, aşk çocuğu." Asansöre doğru yol aldık.

Yol boyunca sohbet ettik ve bana Jackson'ın ben gittiğimden beri yaptığı yeni sevimli yüzlerden bahsetti. Sadece iki hafta içinde bu kadar çok değişebilmeleri inanılmazdı.

Evlerine vardığımızda, midemi guruldatan sarımsak ve sıcak ekmek kokusu vardı.

"Hey!" Everly kucığında Jackson'la bana doğru koştu ve beni yanağımdan öperken ona uzandım. "Seni özledim."

"Ben de seni özledim, hanım evladı. Ama bu adam..." Onun tüm tatlılığını içime çekerken söyledim. Bebek pudrası ve tatlı patates gibi kokuyordu. "Anladığım kadarıyla yeni yemeği seviyor."

Hawk Everly'ye arkadan sarıldı ve o kıkırdarken boynunu öptü. "Evet. O da Hawk da tatlı patatese bayılır."

"Bak ne kadar büyümüşsün, küçük adam." Onları mutfağa kadar takip ettim, Jackson saçımından bir tutam aldı ve bunu yaparken gözleri şaşı oldu, bu da beni güldürdü.

"Hadi gel. Yemek yiyelim." Everly Jackson'a uzandı ve onu mama sandalyesine oturttu, ben de hemen yanındaki koltuğa oturdum.

Sonraki bir saati lazanya, sarımsaklı ekmek ve salata yiyerek geçirirken ben de onlara olan biteni anlattım. Jackson sanki konuşmaya katılıyormuş gibi mırıldandı ve ellerini sandalyesine vurdu.

"Şimdiye kadar harika bir deneyim yaşamışsınız gibi görünüyor. Son iki haftada başardıklarına bir bak. Eminim geçici kontratın sonunda seninle sözleşme imzalayacaklardır." Kız kardeşim tabakları lavaboya koydu ve Hawk ayağa fırlayıp tabakları bulaşık makinesine yerleştirmeye başladı.

Kahretsin, bu ikisi birlikte çok tatlıydı.

"Evet, bir sorun çıkacağını sanmıyorum. Sana bakışına bakılırsa, bence onu kazandın," dedi.

Everly ve ben ikimiz de kafalarımızı ona doğru çevirdik ve ilk o konuştu. "Ona nasıl bakıyor?"

"Sanki beni öldürmek istiyormuş gibi," dedim omuz silkerek.

"Hayır, hayır. Ben öyle görmedim. Bu bir erkek meselesi. Ve sana söz veriyorum, Wolfgang Wayburn seni öldürmek istemiyor."

"Gerçekten mi? Birbirlerinden nefret ediyor gibiler," dedi Everly kahkahalar atarak. "Sana ne diyeceğimi bilemiyorum. Bana öyle görünmedi."

"Güven bana. Yanlış anlıyorsun. Birbirimize katlanamıyoruz." Telefonum titredi ve kız kardeşim Jackson'ı sandalyesinden kaldırırken çantamdan almak için hareket ettim.

Gallan ~ Hawk'ın binasının dışına park ettim. Acelemiz yok. Ama ne zaman hazır olursan ben buradayım.

"O piç kurusu," diye inledim.

"Ne?" Everly gözlerini kocaman açarak benimle Jackson'ın arasına baktı ve bana küfretmem gerektiğini hatırlattı. Çocuk birkaç gevelemeden başka bir şey konuşmuyordu, bu yüzden piçin ne olduğunu bildiğinden şüpheliydim.

"İşte bundan bahsediyorum. Wolf'a beni eve bırakacağınızı ya da Uber'e bineceğimi söyledim. Ama o Gallan'ı aşağıda beklemesi için gönderdi, bunu yapmamasını istememe rağmen. Bunu sadece beni rahatsız etmek için yapıyor."

Hawk bir kahkaha attı. "Evet. Kesinlikle öyle görünüyor. Eve sağ salim döndüğünden emin olması ne büyük kabalık."

"Önemli olan nokta bu. Ondan benim işime karışmamasını istedim."

Everly omuz silktili. "Bilemiyorum. Seni alması için birini göndererek kabalık ediyor gibi görünmüyor."

"Tabii ki, kendini iyi davranıyormuş gibi göstermenin bir yolunu buluyor. Bu konuda bana güvenin. Adam delinin teki ve beni sinir etmeye çalışıyor." Gallan'a hızlı bir mesaj göndererek kız kardeşimin bebeği yıkamasına yardım edeceğimi ve bir saat içinde hazır olacağımı bildirdim. Patronunun otoriter bir pislik olması onun suçu değildi.

"Bu konuda oldukça iyi bir iş çıkartıyor gibi görünüyor." Hawk göz kırptı Ben.

Wolf Wayburn istediğini elde etmeye alışkındı.

Ama ben büyük, kötü kurttan korkmuyordum.

Hayal kırıklığına uğradım.

OceanofPDF.com

on iki

...

OceanofPDF.com

Kurt

"**SEE**, işte bu yüzden evde olman çok güzel. İstedğim zaman uğrayıp seni görebiliyorum," dedi Sabine, bir kadeh şarap eşliğinde kanepeye yerleşirken.

"Ne şanslıyım."

Elinin tersiyle bana vurdu. "Çok dolusun. İçten içe geri dönmeyi seviyorsun. Eve döndüğün için annemin ne kadar rahatladığını görmek her şeyi daha da güzelleştiriyor."

"Evet. Mutlu olduğumu biliyorum ve zamanı gelmişti."

"Peki ya Bullet? O da gitmeyi düşünmüyor muydu?" diye sordu, kanepenin yanındaki sehpanın üzerinde duran şarap kadehine uzanırken.

"Evet. Asıl takımımızdan hâlâ takımda olan son kişi o. Jaqueline'in onun emekli olmasını istediğini biliyorum. Yirmi yılını ve daha fazlasını doldurdu. Çocuklar yaşıyor ve babalarını özleyiyorlar." Bullet benim en yakın arkadaşımdı ve SEAL'lere ilk katıldığımda bana akıl hocalığı yapmıştı. Jaqueline onun karısıydı ve şu anda dört ve altı yaşında olan iki oğlu vardı, bu yüzden evde daha fazla zaman geçirmenin zamanı gelmişti.

"Bunun karısı için ne kadar zor olduğunu hayal bile edemiyorum. Annem, babam ve ben, bize hiçbir şey söylemesen de senin tehlikede olduğunu bildiğimiz için kaç kez bütün gece oturduk bilemezsin. Ama haberleri izledik ve senin bazı görevlerde olduğunu bilirdik. Seb bile endişelendi. Yani, bizi arar ve bir şey duyup duymadığımızı sorardı... aradığı sırada bir kulüpte olsa bile." Kahkahalarla geri çekildi ve ben de yardım edemedim ama

Gülümseyin. Kardeşim en hafif tabirle her zaman eğlenceliydi. Bir noktada büyümesi gerekecekti ama bunu henüz yapmak zorunda değildi.

"Kulağa doğru geliyor. Seni endişelendirdiğim için özür dilerim. Ama o sırada yapmam gerekeni yaptığımı biliyorum. Ama aileler için kolay değil ve bu kesinlikle ayrılmamda etkili olan bir motivasyondur."

"Evde olduğun için mutluyum." Bardağını yere bıraktı ve beni inceledi. "Bugün Josh Landers'a rastladım. Seni sordu."

Ayağa kalktım ve şarap kadehimi mutfaka götürüp tezgâhın üzerine koydum. Josh büyürken benim en iyi arkadaşım olmuştu. Bizimle aynı sokakta oturuyordu ve anne babamız da çok iyi arkadaşları. Ya da en azından öyleydiler. Şimdi odada herkes için garip, berbat bir fil vardı ve ben gittiğim yıllar boyunca ondan uzakta olduğum için mutluydum.

"O nasıl?"

"İyi görünüyordu. Sanırım seni görmek istiyor," dedi ben tekrar onun yanındaki kanepeye oturduğumda. Tavandan tabana pencerelerden dışarı baktım ve şehrin ışıklarının siyah gökyüzüne karşı parladığını gördüm.

"Yıllar oldu. Bitti. Bu noktada gerçekten söyleyecek bir şey yok."

"Yanında Westin vardı. Artık çok büyük. Onu yıllardır görmemiştin." Westin Josh'un oğluydu.

"Evde, annemin masasının üzerinde Westin'le birlikte çekilmiş fotoğraflarının olduğu eski bir Noel kartı gördüm. Artık kocaman bir çocuk olmuş. Aferin ona. Josh'un sonunda adım atmasına sevindim. Eminim Kress de elinden gelenin en iyisini yapıyordur."

"Evet, duyduğum kadarıyla iyi bir anne. Ailesinin desteğini almış ki bu iyi bir şey. Josh da son birkaç yıldır bu işe dahil olmak için çaba sarf ediyor. Bence seni gerçekten özliyor Wolf."

"Ne söylememi istiyorsun, Sabine? Ben gittikten birkaç ay sonra kız arkadaşımı becerdi. Bundan geri dönmek için yapılabilecek pek bir şey yok." Kressa ve ben lise boyunca çıkmıştık. O, seni seviyorum dediğim ilk ve son kızdı ve ben de bundan memnundum. Deniz Harp Okulu'na gittiğimde ne olacağını bilmiyordum ama en iyi arkadaşımı becermesini beklemiyordum. Hamile kaldığını bildirmek için bana yazmıştı ve bunu deneyeceklerdi. Aralarında işler yolunda gitseydi aslında ondan biraz daha az nefret ederdim. Bu, tüm arkadaşlıklarımızı mahvetmeye degeceği anlamına gelirdi. Ama tabii ki Josh istediğini aldı ve sonra ona ihtiyacı kalmadı. Josh üniversiteye gitti, Kressa da çocuklarıyla birlikte evde kaldı ve kendi evinde yaşadı.

anne babasının evinde. Her ikisi de varlıklı ailelerden geliyordu, bu nedenle o yaşta bir çocuğu karşılayabilecek duygusal ve finansal desteğe sahip olacak kadar şanslıydılar.

"Bence ikisi de pişman. Westin doğduğunda birlikte bile değillerdi, bu yüzden ilişkilerinin kısa sürdüğü açık."

"Dinle, olur böyle şeyler. Anlıyorum. Kendi işini yaptığı için onu suçlamıyorum. Ne zaman döneceğimden emin değildim. En iyi arkadaşımın olması kötü mü? Kesinlikle öyle. Uzun süre canımı yaktı. Ama zaman iyileştiriyor ve onu affediyorum. Bence o bir pislik çünkü biz daha çok kardeş gibiydik. Josh'ı sen de benim kadar iyi tanıyorsun. Kressa ile ciddi bir şeyle ilgilenmiyordu. Onun için her şey bir oyundu ve artık böyle bir adamla arkadaş olmak istemiyorum. Vücudunda sadık bir kemik bile yok."

Başını salladı. "Anlıyorum. Ama Kressa'dan beri ciddi bir ilişkinin olmadığı. Herkes sana ihanet edecek değil, Wolf."

"Bu konuda endişeli değilim. Son on yıldır seyahat ediyorum ve ergenlik dönemimdeki ilişkimin dramından çok daha büyük sorunlarla uğraşıyorum. Ve inan bana, kadınların ilgisizliğinden muzdarip değilim. Ama ciddi bir şey aramıyorum. Takıma odaklanmak ve babamın yakında emekli olmasını sağlamak istiyorum."

Son on yılda ilişkilerimi bağlayıcı olmadan sürdürdüm ve bu benim için işe yaradı. Bir kadınla sevişmeyi ve onun arkadaşlığından zevk almayı seviyordum ve sonra da ayrılmayı seviyordum. Tek beklentim birlikte olduğum kadınları memnun etmektir ve bu konuda çok başarılı olduğumu söyleyebilirim. Seks, savaşta geçirdiğim yıllar boyunca ihtiyaç duyduğum bir rahatlamaydı. Beynimi gördüğüm şeylerden uzaklaştırabildiğim ve sadece o anın içinde olabildiğim tek zamandı.

Sabine öğürüyormuş gibi yaptı. "Kadınlarla olan gündelik ilişkilerinizi duymak istemiyorum. Lütfen detayları bana anlatmayın."

Gözlerini devirdim. "Bana şu yeni çocuktan bahset. Adı neydi?"

"Şey, gerçek adı Todd'du. Ama o Z diye çağırıyor."

"Z? Neden adında bile olmayan tek bir harfle anılıyor ki?"

Başını kahkahalarla geriye eğdi. "Etiketleri sevmiyor. O şimdiye kadar çıktığım herkesten çok farklı, Wolf. Çevreyi ve dünyayı daha iyi bir yer haline getirmeyi önemsiyor. O kadar çok sıkı adamla çıktım ki. Bence o harika biri ama annemle babamın ondan hoşlanmayacağını biliyorum."

onu. Bu yüzden Pazar akşamı onu herkesle tanıştıırken yardımınıza ihtiyacım var."

"Neden onu sevmiyorlar?"

"O sadece... eşsiz. Ve özel. Ve çok inatçı. Ve ben bunu seviyorum." Ellerini göğsünde birleştirerek arkasına yaslandı ve güldü. "Ona bir şans vereceğine söz ver."

Bir pislik olduğunu düşünene kadar ona bir şans verirdim ve sonra ona karşı sıfır toleransım olurdu. Ben böyleydim ve o da bunu biliyordu. Ve eğer destek için bana geliyorsa, bu iyi bir durum değildi. Ailem ve Seb insanlara karşı benden çok daha hoşgörülüydü, bu yüzden bu pek mantıklı gelmiyordu.

"Denerim. Bu nasıl?"

"Bu da bir başlangıç." Öne doğru eğilip yanağımdan öptü, tam o sırada kapı çalındı ve ikimiz de arkamızı döndük.

"Misafir mi bekliyorsun?" diye sordu ayağa kalkarken.

Daha kapıyı açmadan kim olduğunu biliyordum. Belayı gelmeden önce tahmin etme konusunda her zaman bir yeteneğim vardı, bu yüzden Dylan Thomas'ın kapının diğer tarafında durduğunu bilmek olağan bir şeydi.

Kapıyı çektim ve hışımla yanımdan geçti. "Eve nasıl gideceğime karar vermenin gerçekten senin işin olduğunu mu sanıyorsun, seni kibirli, kendini beğenmiş, narsist pislik-" Arkamda duran Sabine'i fark edince durdu. "Bakıyorum da eğleniyorsun. Ne kadar da uygun," diye tısladı.

Yüzümü düzelttim çünkü gülme isteğim çok güçlüydü. Bu kadını sinirli görmek neden bu kadar tahrik ediciydi?

"Hey," dedi kız kardeşim, yüzünde kocaman bir gülümsemeyle Dylan'la bana bakarak.

"Merhaba." Dylan omzuyla bana çarptı ve Sabine'e yaklaşmak için yanımdan geçti. Kapıyı kapattım ve gösterinin tadını çıkaracağımı bildiğimden sırtımı kapıya yasladım. "Ben Dylan Thomas. Ve seni bu adam hakkında uyarmak istiyorum," dedi başparmağını omzunun üzerinden bana doğru sallayarak. "Otoriter, buyurgan ve kendini beğenmiş biri."

"Liste uzayıp gidiyor. Başka bir şey var mı?" Kuru bir sesle söyledim.

"Ah, evet. Gecenizi mahvetmek istemem ama size siğilleri olduğunu söyledi mi?

penisinin her yerine?" Sonra öne doğru eğildi ve ellerini ağzının etrafında tutarak yüksek sesle fısıldadı. "Görünüşe göre, kevaşe havuzuna dalmış."

Sabine histerik bir kahkaha atarak başını geriye attı ve ben de kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Küçük kız kardeşime penisimde siğiller olduğunu söylediğin için teşekkür ederim. Tebrikler. Tüm zamanların en düşük seviyesine ulaştın."

Dylan dişlerini alt dudağına geçirdi ve kadın irkildi. "Ohhhh. Sen sevgili Sabine olmalısın?"

"Tek ve biricik," dedi kız kardeşim kolunu uzatarak. "Memnun oldum Dylan."

"Oh, ben, şey, kardeşiniz sinirlerimi bozuyordu. Başka bir mazeretim yok. Eminim penisi iyidir. Şahsen hiç görmedim. Bir barmene iki vajinam olduğunu söyledikten sonra taşaklarını sıkmaya çalıştığım da elime almıştım ve etkileyici görünüyordu."

Sabine Dylan'ın elini tuttu ve onu kanepeye götürürken benimle dalga geçerek gülmeye devam etti. "Kesinlikle anlıyorum. Gel otur. Wolfy, misafirine bir kadeh şarap getir lütfen."

"Bana hakaret ettiği için ona bir kadeh şarap getirmemi mi istiyorsun? Eğer çıktığım bir kadın olsaydın, bu pek de iyi gitmezdi."

"Şanslısın ki ben senin çıktığın bir kadın değilim ve Lions'un yeni hukuk şefiyle tanışmak istiyorum."

"Henüz işi almadı," dedim kuru bir sesle, bu doğru olmasa da. Babama, işinde çok iyi olduğu için ona çok uygun olduğunu söylemişim ama henüz bunu bilmesine gerek yoktu. Küçük kıza bir kokteyl hazırlamak için mutfağa doğru ilerledim. Eğer yakınlarda müshil ilacım olsaydı, bardağına birkaç tane atmayı ciddi ciddi düşünürdüm. Kız kardeşimin bu kadar dostça davrandığına inanamıyordum. Sabine her zaman arkamı kollardı. Şimdi de düşmanla mı konuşuyordu?

"Babam işi senin aldığını söyledi," diye fısıldadı kız kardeşim, benim duyabileceğim kadar yüksek bir sesle.

"Tanrı aşkına, bunu ona söyleme. Zaten koca bir kafası var." Ona bir bardak şarap uzattım ve kanepenin yanındaki sandalyeye oturdum.

"Birini tanımak için biri gerekir." Dylan şarabından bir yudum aldı ve inledi, bu inleme doğrudan sikime gitti, bu da beni kızdırdı.

"Yaptığınız her şeyde ses efekti yapmak zorunda mısınız?"

Kız kardeşim kaşlarını kaldırarak beni biraz uzun süre inceledi. "Kaba olma. Söyle bakalım Dylan, kara kara düşünen Wayburn'le yolculuk nasıldı?"

"Sohbet etmeyi ve havadan sudan konuşmayı pek sevmez ve seyahatimizin son yarısında beni neredeyse hiç görmezden geldi, ama yine de harika bir gün geçirmeyi başardım."

zaman." Dylan yüzüne sahte bir gülümseme yerleştirdi ve bana ters ters baktı.

Kaç yaşındaydı, beş mi?

"Çok olgunca. Bu mükemmel davranışınızla işi alıp almamanız gerektiğine karar vermediğime inanmak zor."

"*Oh, Wolfy.* Bu kadar hassas olma."

Kız kardeşim gülmeye devam ederken sohbetin tadını çıkarıyordu. Dylan dairenin ne kadar muhteşem olduğunu anlatıp duruyordu, bu yüzden Sabine'in eli ayağına dolaşmıştı.

"Ondan hoşlanıyorum. Seninle başa çıkabiliyor," dedi Sabine kadehini Dylan'ın kadehine vurarak alkışlarken.

"Sadakatinizin nerede yattığını görmek harika."

"Ne diyebilirim ki? Ben kızların kızıyım." Sabine kıkırdadı. "Hey, Dylan. Neden bu hafta sonu Pazar yemeğinde bize katılmıyorsun? Wolf'la birlikte gelebilirsin. Yeni erkek arkadaşımı aileyle tanışması için getiriyorum, bu yüzden senin de bize katılman harika bir dikkat dağıtıcı olur."

"Yapacak işleri var," dedim, ses tonum beklediğimden daha sert çıkmıştı.

"Gelmeyi çok isterim. Nazik teklifin için teşekkür ederim, Sabine. Erkek arkadaşının adı ne?"

"Z."

Dylan'ın dudaklarının kenarları yukarı kalktı ve kız kardeşime gülümsedi. "Çok eşsiz."

Gözlerimi devirdim. "Benzersiz mi? Bu çok aptalca. Kendi adını, adında bile olmayan bir harfle değıştirdi. Bu ne anlama geliyor ki?"

"Her şeyin bir anlamı olmak zorunda değıl. Bir ismin önemini denklemden çıkarıyor," dedi Sabine savunmacı bir tavırla.

"Evet. Mesela Kurt gibi. Bu isim zaten insanları savunmaya geçiriyor. Kesinlikle dostane bir isim değıl. Ve ardından gelen kişilik..." Dylan, kız kardeşim bir kahkaha kriziyle yere yığılırken dramatik bir şekilde susmadan önce şöyle dedi.

"Güzel. O zaman işimi yapıyorum."

"Geleceğin için çok heyecanlıyım. Seb de orada olacak ve kardeşlerim erkek arkadaşlarıma zor anlar yaşatmaya bayılır. Bu yüzden yanımda birinin olması harika olur."

"Hey, ben senin kızınım. Kardeşinle aynı fikirde olmamaya bayılıyorum. Yapmayı en sevdiğim şeylerden biri bu." Şarabını bitirdi ve ayağına kalktı. "Gerçekten gecenizi bölmek istememiştim. Ağabeyinin sana gönderdiği

Gallan beni almaya geldi, oysa ben ona bu işi hallettiğimi söylemiştim. Çok gösterişli, değil mi?"

"Seni duyabiliyorum. Tam burada oturuyorum, yaşlı bilge." Ayağa kalktım ve kapıya doğru ilerledim, kapıyı çekerek açtım ki o da diğer tarafa geçebilsin.

Kıkırdadı. "Oh, evet. Bu doğru. Senin huysuz enerjinin içimdeki yaşamı emdiğini hissedebiliyorum."

"Pazar günü görüşürüz. Wolf'tan numaranı alıp sana detayları mesaj atacağım!" Sabine bağırdı.

"Orada olacağım." Dylan kapı aralığında duraklayıp bana doğru dönerken el salladı ve öfkesini kusarken bana yaklaştı. "Sana her şeyi hallettiğimi söylediğimde bir daha arkamdan iş çevirme. Bir dahaki sefere bu kadar hoş olmayacağım."

"Çok korkuyorum," dedim kapıyı iterken sıfır duyguyla.

Arkamı döndüğümde kız kardeşim ellerini birbirine sürtüyor ve gülümsüyordu. "Onu seviyorum."

"Tabii ki biliyorsun. O tanıdığım en sinir bozucu kadın. Neden ona tapmayasın ki?" Kaşlarımı kaldırdım.

"Sana böyle yapışmasına bayılıyorum. Senin varlığında herkesin sinmesine alışkırım. Bu muhteşem."

"Hey, beni sevdiğini sanıyordum?"

"Biliyorum, Donanma adamı. Ama seni biraz yıpranmış görmek umurumda değil. Hepimiz gibi biraz daha insansın." Ayağa kalktı ve yanağımı okşadı. "Ben gidiyorum. Jones aşağıda." Kız kardeşim mezun olduğundan beri ailemizin yanında yaşadığı için ailemizin şoförü oydu.

"Ben pek yıpranmadım. O küçük fındırdan çok daha kötülerıyla uğraştım. Teröristler. Taliban. Daha fazlasını söylememe gerek var mı?"

Bardağını mutfak tezgahının üzerine koydu. "Bu senin için iyi. Sanırım eşinle tanıştın, Wolfy." Parmak uçlarına kalktı ve yanağımdan öptü.

"Rüyalarında. Düşmanı Pazar yemeğine davet ettiğin için de teşekkürler."

"Kendinizi savaşa geri dönmüş gibi hissedeceksiniz." Asansörlere doğru ilerlerken el salladı.

Kapıyı kapattığımda telefonum tezgahın üzerinde titredi. Dylan'dan bir mesaj vardı.

Minx ~ Kız kardeşini seviyorum, ve erkek kardeşin de çok harika. Neden kişilik bozukluğu olan bir tek sen varsın?

Ana banyoya doğru ilerledim ve cevap vermeden önce duşu açtım.

Ben ~ Kemerini bağla, Minx. Daha yeni başlıyorum. Minx ~ Ben de öyle.

Bu beni kızdırmalıydı ama sadece tahrik etti. Bu da başka bir duş anlamına geliyordu, aynı zamanda ateşli komşum olan hırçın çalışanım hakkında fanteziler kuruyordum.

Ve bu sefer onun için dizlerimin üzerine çökmeyi düşündüğümde, bu bir silah aramak için değildi.

Tabii bacaklarının arasındakini saymazsak.

OceanofPDF.com

on üç

...

OceanofPDF.com

Dylan

Haftanın **geri kalanı** bir bulanıklık içinde geçti. Everly ile iç saha maçını izlemek üzere stadyuma yeni gelmiştik. Locada yerimiz vardı, bu yüzden Wolf'la haftanın büyük bir bölümünde birbirimizden uzak durmuş olsak da -geçerken birkaç küçümseyici yorum ve akşamları biraz çapkın ama pasif-agresif mesajlar dışında- bu hafta sonu onu çok fazla görecektim. Bu akşam maçta olacağını tahmin ediyordum ve Sabine bana annesinin Pazar akşam yemeğinde benimle buluşmayı dört gözle beklediğini hatırlatan bir mesaj göndermişti.

Sebastian Wayburn gibi o da muhteşemdi.

En büyük kardeş kesinlikle en kusurlu kişiliğe sahipti.

Seb ve ben bu hafta iki kez birlikte öğle yemeği yedik ve o, yan komşum olan karanlık, düşünceli bulutun yanında bir güneş ışını gibiydi.

"Dilly, Everly, burada olmanıza çok sevindim," dedi Sebastian biz sahibinin locasına girerken.

Buza bakan devasa süitte sıra sıra sandalyeler vardı ve içeri girdiğimizde tam bir bar ile açık büfe tarzı bir yayılma vardı.

Bar yemekleri benim favorimdi ve sürgüleri, tater tots'ları ve tavuk parmaklarını görmek beni heyecanlandırdı.

"Davetiniz için teşekkürler." Düşmanımı bulmak için etrafı hızla tararken kaşlarımı salladım.

Sırtını bana dönmüş bir şekilde dururken geniş omuzları gömleğini zorluyordu. Gömleğinin altında bir mürekkep fark etmiştim ve o bakmıyorken ne olduğunu anlamak için birkaç kez denemiştim ama henüz fırsatım olmamıştı.

O ve babası buza bakarken derin bir sohbe dalmışlardı. Diğer herkes favori oyuncularını desteklemek için formalarını giymişti ve Wolf hâlâ iş için giyinmiş olan tek kişiydi.

Sebastian bizi bara yönlendirirken, "Ekip için çalışmanın avantajlarından biri de bu," dedi. "Size ne içireyim?"

"Hâlâ emziriyorum, o yüzden bana sadece su verin." Everly boynunu büküp piste bakarken gülümsedi. Burada olmak onun için büyük bir olaydı, çünkü genellikle buzun yanında oturur ve maçlar sırasında pek sosyal olmazdı. Anlamıştım. Hawk'ın en büyük hayranıydı ve odaklanmak istiyordu. Ona, eğer çok dikkat dağıtıcı olursa, ikimizin de gizlice çıkıp Hawk'la bizim için ayırdıkları koltuklara oturacağımıza dair söz vermiştim.

Ama en azından görünmem gerektiğini düşündüm, değil mi? Bu organizasyonda bir iş bulmaya çalışıyordum. Bunun Wolfun burada olacağını bilmemle hiçbir ilgisi yoktu. Günlerdir benimle aynı arabayı paylaşmamıştı ve bana doğru bakmamıştı bile.

Hiç umurumda değildi.

Kıçımı günde binlerce squat yapmışım gibi gösteren en dar kotumu giymemin nedeni de bu değildi, Hawk Madden formamı kıçımı göstermek için belimden kırpmamın nedeni de bu değildi.

"Hafif bir bira alayım, lütfen." Everly'ye bir su uzatırken yanına gittim, o da bana gidip bize oturacak bir yer bulacağını söyledi. Şu anda bu süitte kelimenin tam anlamıyla ondan az kişi vardı ve aralarından seçim yapabileceğimiz çok sayıda koltuk vardı. Ama başımı salladım ve ona yiyecek bir şeyler getireceğimi söyledim.

"Tam benim tarzımda bir kız. Bira ve sürgü, ha?" Seb kıkırdadı. "Kesinlikle."

"Everly maçlardan önce hep böyle gergin midir?" diye sordu bana bir bira uzatıp büfeye doğru götürürken.

"Evet. Bunu oldukça ciddiye alıyor ama GOAT ile evli olunca böyle oluyor, değil mi?"

Tanımadığım biri odaya girip adını seslendiğinde kıkırdadı. Pek memnun görünmüyordu ama gülümsemeye zorladı ve kulağıma doğru eğildi. "Bana bir dakika müsaade edin. Davetsiz misafirlerin gelmesine bayılıyorsunuzdur."

Biramdan bir yudum aldım ve tabağıma lezzetlerle doldurmaya başladım.

"Görüyorum ki hâlâ yeni yürümeye başlayan bir çocuğun paletine sahipsin." Wolf'un sesi hırçındı ve onun yakınlığı midemi bulandırdı.

Bu da neydi böyle? Karnımda kelekler uçuşmazdı ya da bir erkeğin yanında sersem gibi davranmazdım.

Belki de seksi adam ve bar yemeğinin birleşimiydi. Evet, öyle olmalı.

"Görüyorum ki hâlâ o büyüleyici kişiliğe sahipsin."

Tabağıma bir dilim daha koymaya çalıştım ama dengede durmadı. Kaşlarını kaldırdı ve yemin ederim ki sinir bozucu derecede yakışıklı yüzünü ele geçirmeye çalışan küçük bir gülümseme gördüm.

"Ne? Bu benim ve Everly için. O da emziriyor, yani aslında üç kişilik yiyoruz." Omuz silktim, o da yeni bir tabağı uzandı ve elimdeki dolu tabağı aldı. Parmakları benimkileri sıyırdı ve bu sanki vajinama elektrik çarpması gibi bir şeydi.

Kutsal hormonlar, bu hiç iyi değildi. Kalçalarımı sıktım, ki bu boyalı kotun içinde hiç kolay değildi. Kadınsı yerlerimi kontrol altına almam gerekiyordu.

Belki de uzun süredir seks yapmadığım içindi. Vücudum bana rahatlamaya ihtiyacım olduğunu söylüyor olmalı.

Bunun Wolf'la bir ilgisi yok; o sadece yanımda duran adam.

"Bu bende var. Bir tane daha doldur, ben de seni takip edeyim." Sesi eşitti ve başımı kaldırdığımda Seb ve arkadaşına baktığını gördüm.

"O adamı tanıyor musun? Davet edildiğini sanmıyorum." Hemen bir tane yemeye karar vermeden önce tabağıma birkaç parmak tavuk yerleştirdim. Wolf'un dikkati dağılmış gibiydi, o yüzden ben de yiyip gösterinin tadını çıkarabilirdim.

Çenesinde bugün her zamankinden biraz daha fazla kıl vardı ve parmaklarım nasıl bir his vereceğini görmek için kaşınıyordu.

"Bir tür davet ya da izin olmadan buraya gelmek oldukça zor. Ama evet, onu tanıyorum. Seb'in eski bir arkadaşı, eskiden başını bir ton belaya sokmuştu ve kardeşimin ondan uzak durmasını tercih ederim."

Duke Wayburn şöyle bir baktı ve arkadaşıyla konuşan en küçük oğluna bakarken boynunun kıpkırmızı olduğunu fark ettim. Seb ve arkadaşı bara doğru ilerlediler ve Sebastian ikisine de birer bira söyledi ama gergin görünüyordu.

Wolf yanımda, onlardan birkaç adım ötede durarak onları izledi.

"Acaba kaç kişi çocuklarının benden uzak durmasını isterdi?" Tavuk parmağımdan bir ısırık daha alırken sordum.

Alışılmadık bir süre boyunca beni inceledi. "Bahse girerim başın beladaydı, Minx."

"Demek istediğim, ding-dong-ditching ve komşuların evlerini tuvalet kağıdı ile kaplamak gibi küçük suçlardı. Ama kız kardeşlerim asla uymadıkları bir kuralla karşılaşmadılar, bu yüzden bu bölümde kesinlikle *yalnız kurt* bendim - kelime oyunu yapmak istemedim." Güldüm çünkü kurt şakaları çok kolaydı.

"Bu beni neden şaşırtmıyor?"

"Muhtemelen benimle vakit geçirecek ve ne kadar göz kamaştırıcı olduğumu yakından görecektir kadar şanslı olduğun içindir." Göz kırptım. "Şunu da eklemeliyim ki, bunlar yediğim en iyi parmak tavuk olmalı. Bir çeşit özel, gösterişli yağ kullanıyor olmalılar."

Bir tavuk parmağı aldı ve üst kısmını ısırdı. "Bu kızarmış, donmuş, hırpalanmış boktan bir tavuk parçası. Bu konuda hiçbir şey yok."

"Burada kim varmış bakalım?" dedi Seb'in arkadaşı, ikisi de yaklaşırken. Sanki bir sonraki yemeği benmişim gibi beni bir aşağı bir yukarı süzdü. Gözlerimi devirdim çünkü bu taktik bende hiçbir zaman işe yaramadı ve hiçbir kadının bir dangalak tarafından süzölmekten hoşlanacağını düşünmedim.

"Seni hiç ilgilendirmez, o kim?" diye tısladı Wolf, omzu benimkinin önüne gelecek şekilde yaklaşarak.

Tabii ki tek endişem sürgülerin elinde tuttuğu tabağın üzerinde sallanıyor olmasıydı. Kendi başımın çaresine bakabileceğimi açıkça söylemedim mi?

Üstteki sürgüye uzandım ve Wolf'un zehrini kusmakta olduğu pisliğe bakarken bir ısırık aldım.

"Görüyorum ki her zamanki gibi hoşsun Wolf. Hâlâ SEAL'lerle misin?"

"Seni hiç ilgilendirmez. Hâlâ kardeşimi saçmalıklarının içine çekmeye mi çalışıyorsun?"

"Kurt," diye inledi Sebastian. "Biraz nazık olabilir misin?"

"Hadi dostum, biz eski dostuz. Bu saçmalığı arkamızda bırakalım."

"Dez, sorun şu ki uyuşturucu satıcılığı saçmalığın yüzünden neredeyse kardeşimi tutuklatıyordun. Annem bu yüzden çok uykusuz kaldı ve bu benim için hiç de hoş bir şey değil."

"Yanlış yer. Yanlış zaman." Dez omuz silkti. "Ayrıca, babanın en iyi avukatlara erişimi var ve her şey yolunda gitti. Bir tokat yedim

ve Seb temiz bir şekilde uzaklaştı. Zarar yok. Faul yok."

"Ben gri alanlarda yaşamam. Taşımakta olduğun mal her neyse onu taşımak için kullandığın arabada kardeşim vardı ve kenara çekildin. Eğer kendi zengin ailen olmasaydı, şu anda burada olamazdın ve o da okulunu bitiremezdi. O yüzden bana zarar vermedin, faul yapmadın saçmalığını bırak. Kardeşime bir daha bulaşırsan, sana söz veriyorum, seni üç kere mahvederim. Anladın mı beni?"

Kutsal seksi deniz komandosu.

Bu adam güç ve kuvvet saçıyordu ve ben de bunun için buradaydım.

Çoğu zaman kendini beğenmiş bir pislik olması bile önemli değildi.

Ailesi için adım atması çok hoşuma gitti.

Bunu anladım.

Kız kardeşlerim için haftanın her günü adam öldürürüm.

Görünüşe göre Wolf ve benim ortak bir noktamız var.

Sebastian'ın bakışları kardeşine doğru yumuşadı ve başını salladı. "Seni seviyorum kardeşim. Ama bu uzun zaman önceydi. Dez artık o saçmalıklarla ilgilenmiyor. Artık her şey yolunda, tamam mı? Medeni olup oyunun tadını çıkarabilir miyiz?"

"Evet. Açık bar ve iyi yemek. Balları da getir, hepimiz hazırız," dedi Dez, gözleri bana dikilmişti ve az önce tehdit edilmiş olmasından hiç etkilenmemiş görünüyordu.

"Dinleyin, Bay Zarar Yok, Faul Yok. 'Ballar' terimini kullanma ve bunu yaparken bana bakma. Odayı bundan biraz daha iyi okumalısın. Ne söylediğimi anlıyor musun?" Kaşlarımı kaldırdım ve tam yanımda duran Wolf'un eli benimkini sıyırdı ve sanki parmağı kasıtlı olarak elimin arkasını okşuyormuş gibi hissettirdi.

"Neyi küçümsüyorsun güzelim?" Sanki bu kelime ona puan kazandıracakmış gibi gülümsedi. "Bir dakika. Siz ikiniz birlikte misiniz? Kahretsin, dostum. Özür dilerim. Tamamen kaçırmışım."

"Yürü git, *şimdi*." Wolf'un sesi ölümcüldü. Birlikte olduğumuzu inkâr etmemesi beni şaşırtmıştı ama belli ki canına tak etmişti.

"Evet, evet, evet. Tuttum seni, dostum."

Sebastian bana özür dileyen bir bakış attı ve bizden uzaklaştılar.

Hâlâ büfe masasının üzerinde duran tabağıma uzandım ve ona baktım. "Sen iyi misin? Seni gerçekten etkiledi, ha?"

"Ben iyiyim. Sadece ondan uzak dur. O bir bela."

"Söylemiyor musun? Az önce ne kadar arkadaş canlısı olduğunuzu anlayamadım." Everly'ye doğru ilerlerken kıkırdadım ve ona bir tabak uzattım.

"Teşekkür ederim. Oyun başlamak üzere." Tabağı önündeki küçük masanın üzerine koydu ve ellerini birbirine sürttü.

"Oyunun tadını çıkarın." Wolf bana diğer tabağı uzattı ve uzaklaştı. Onun gidişine üzüldüğüm için çok sinirlenmiştim.

Ama sonra zil çaldı ve ben hokeye odaklandım. Ve Hawk'a.

Ve Lions pakı her aldığımda ikimiz de ayağa fırlarken kız kardeşim elimi sıktı.

Ama her bakışımda Wolf'un gözlerini üzerimde buluyordum. Ve buna hiç aldırmadım.

OceanofPDF.com

on dör

...

OceanofPDF.com

Kurt

Dylan Thomas'tan **kaçınmak**, bir SEAL olarak maruz kaldığım işkenceli tatbikatların çoğundan daha zor hale gelmişti.

O lanet bir güçtü ve ona doğru olan çekim her geçen gün daha da güçleniyordu.

Dez'in ona nasıl baktığını görmek neredeyse kontrolümü kaybetmeme neden oluyordu. O zehirli pisliğin herhangi birimize yaklaşmasına izin verdiği için Seb'e çok kızmıştım. Ama o benim kardeşimdi. Herkesin iyi olduğuna ve herkesin ikinci bir şansı hak ettiğine inanmak isterdi.

Bu saçmalığa inanmadım.

Kötülüğü görmüştüm ve ikinci bir şansı hak etmediğini biliyordum. Ve Dez Lawson iyi bir adam değildi.

Ne o zaman ne de şimdi.

Ve gözlerini Dylan'ın üzerinde görmek beni gerdi. Gecenin geri kalanında onu izlemeye devam ettim ve ona hamle yapabileceği bir an bile olmadığından emin oldum. Lions maçı domine etmiş ve kazanmıştı, bu yüzden maç sona erdiğinde herkes heyecanlanmıştı ve ben de nihayet oradan çıkabildiğim için rahatlamıştım.

Dylan'ı eve bırakmayı teklif ettim çünkü aynı binada oturduğumuz halde Everly ve Hawk'ın onu eve bırakmasının bir anlamı yoktu.

Arabada sessizdik ve telefonum çaldığında, Bullet'in karısı Jaqueline'in aradığını görmek için aşağıya baktım ve o beni sadece işler kötü gittiğinde arardı. Her zaman kabul ettiğim bir aramaydı.

"Bunu almam gerek," dedim, yanımdaki güzel kadına baktım, o da başını salladı.

"Hey, Jaqueline. Her şey yolunda mı?"

Sesi çatallaştı ve kelimeleri oluşturmaları birkaç saniye sürdü. "O asla gitmeyecek, Wolf."

Elimi yüzümde gezdirdim ve boğazımı temizledim. Sadakatim her zaman kardeşime olmuştur ama Jaqueline ve çocuklar benim için aile olmuşlardı. "Yapacak. Sana söz veriyorum, bunu düşünüyor. Ona takımda bir iş teklif ettim ve sanırım bunu ciddi ciddi düşünüyor."

Birkaç kez nefesi kesildi. "Yakında başka bir göreve gidecek ve içimde hiç iyi bir his yok."

Adil olan buydu. Eğer olup bitenleri gerçekten bilseydi, bir daha asla uyuyamazdı. Doğal içgüdüm her zaman işlerin o kadar da kötü olmadığını söylemekti, ama gerçek şuydu ki, gördüğümüz, yüzleştığımız bok, çoğunun hayal edebileceğinden bile daha kötüydü.

Sürekli bir tehdit.

Düşük riskli görevler için çağırılmadık. Biz öyle biri değildik.

En kötünün de en kötüsüyle başa çıkabilmek için eğitim almıştık. Yani korkusu makuldü.

Ama onun arkadaşı, Bullet'in kardeşi olarak benim görevim onu rahatlatmaktı.

"O iyi olacak. Bullet'tan bahsediyoruz. O en iyilerin en iyisi; bunu biliyorsun. Yanında kendimi kocanızdan daha güvende hissedeceğim kimse yok."

"Biliyorum." Sözleri titrekti.

"Emekli olması için bastırmaya devam edeceğim ama o inatçı bir adam, bunu sen de çok iyi biliyorsun." Dylan'ın beni izlediğini görmek için ona baktım ve bir nefes verdim. Bu hayatımın pek çok kişiyle paylaşmadığım bir yönüydü ama nedense onun önünde konuşmaktan çekinmiyordum.

"Tamam. Haklısın. Sadece erkeklerle olmak zor, anlıyor musun?"

"Birkaç gün sonra sizi görmeye gelmeme ne dersiniz? Çocukları birkaç saatliğine elinizden alabilir ve sizi rahatlatabilirim."

Birkaç kez hıçkırdı ve ne kadar acı çektiğini duymak çok zordu. Son on yılda ciddi bir ilişkiye girmemek için bilinçli bir çaba göstermemde itici bir güç olmuştu; bir de eski kız arkadaşımın ben yokken en iyi arkadaşımı becermesi.

Her iki durumda da, şahsen kaçınmak istediğim şey buydu. En sevdiğin insanları incitmek.

Annemin ve ailemin endişelenmesini engelleyemezdim ama bu çembere kaç kişinin girmesine izin verdiğimi kontrol edebilirdim.

Küçük tuttum ve bu şekilde hoşuma gitti.

Bullet'ın dünyası onun etrafında dönen bir karısı ve çocukları vardı ve her gün hayatını tehlikeye atıyordu çünkü bu onun lanet olası çağrısıydı.

Her iki tarafı da anlıyordum. Ama bu hala sikik olmadığı anlamına gelmiyordu-Yukarı.

"Bu güzel olurdu. Bir fincan kahve alıp bir saat kitapçıda oturmak için." Kıkırdadı ama zoraki bir kıkırdama gibiydi.

"Sana ve Bullet'a size yardım etmekten mutluluk duyacağımı söyledim," dedim çünkü o da kocası kadar inatçıydı ve beni sürekli geri çeviriyordu.

"Kendi çocuklarımı idare edebilirim ama teşekkür ederim. Beni ziyaret etmeleri çok hoşlarına gider.

Wolfy Amca."

"Pekâlâ. Kaçabileceğim zaman sana mesaj atıp haber veririm. Halı fareleri seni sabahın köründe uyandırmadan önce biraz uyumaya ne dersin?"

"Tamam. Açtığın için teşekkürler. Sadece beni anlayan birine ihtiyacım vardı, anlıyor musun?"

"Her zaman açacağımı biliyorsun. Biraz dinlen." "Teşekkür ederim. Dinleneceğim. İyi geceler."

Binanın önüne geldiğimizde aramayı sonlandırdım. Arabadan indiğimizde ikimiz de Gallan'a bizi bıraktığı için teşekkür ettik ve asansöre doğru ilerledik.

"Donanmada birlikte çalıştığın biri miydi?" diye sordu.

Başımı salladım. "En iyi arkadaşım Bullet'in karısı Jaqueline."

"Hâlâ aktif bir SEAL mi?"

"Öyle. O ve Jaqueline'in iki küçük oğlu var ve babalarının evde olmasını istiyorlar." Önüme baktım çünkü hayatımın bu kısmı hakkında konuşmak bana kolay gelmiyordu.

"Bu yüzden mi bir ailen yok?"

"Sanırım sürekli gittiğinizde çok fazla bağlılığa sahip olmamak daha kolay. Sadece annem, kız kardeşim, hatta tüm ailem üzerinde yarattığı stres bile benim için yeterliydi. Ama kendi ailesine sahip olmayı arzulayan biri de değildim. Bullet karısı ve çocukları için yaşıyor ama o da işini seven bir adam. Sanırım herkes bu durumla farklı şekilde başa çıkıyor."

"Evet, bu mantıklı."

"Peki ya sen?" Kapılar açıldığında sordum ve ikimiz de adım attık.
Kapalı.

"Peki ya ben?"

"Ailenizde henüz evlenmemiş tek kız kardeş olduğunuzu söylemişsiniz." I onun yanında yürüdü. "Buradaki hikaye nedir?"

Kapısının önünde durdu ve kaşlarını kaldırdı. "Bilmiyorum, Wolf. Belki de düşündüğünden daha fazla ortak noktamız vardır."

Kapıyı iterek açıp içeri girdiğinde, sarışın dalgalar sırtında dans ediyordu.

Ertesi gün spor salonundan eve döndükten sonra işe gömülmüştüm. Dylan'a tam altıda annemlerde Pazar yemeğine gideceğimize dair bir mesaj göndermiştim. Kız kardeşimin onu davet etmesi beni heyecanlandırmamıştı çünkü araya biraz mesafe koymam gerekiyordu ve işle ev arasında Dylan Thomas nereye dönsem karşıma çıkıyordu. Onun Pazar yemeğine gelmesi, uzun zamandır birbirimizi görmeden bir gün bile geçirmediğimiz anlamına geliyordu.

Kapısını çaldım ve açtığında aval aval bakmamak için kendimi zor tuttum. Üzerinde dar bir kot pantolon, dizlerine kadar gelen botlar ve bir omzundan hafifçe sarkan beyaz bir kazak vardı. Uzun, sarı saçları dalgalı bir at kuyruğu şeklinde geriye doğru toplanmıştı ve çok seksi görünüyordu. Elinde bir buket çiçek ve bir şişe şarap vardı.

"Hazır mısınız?" Açıkça sordum.

"Sana da merhaba, Günışığı. Yani, kim birini böyle selamlar ki? *Hazır mısınız?* Tam bir Neandertalsin." Önümde yürüdü ve her zamanki gibi kızgın olduğu için asansörün düğmesine en az bir düzine kez bastı.

Asansöre adım attık ve boğazımı temizledim çünkü yasemin kokusu bana çılgınca şeyler yapıyordu.

Boşluğa
ihtiyacım
vardı.

Mesafe.

Hava.

Her gün onunla ilgili fanteziler kuruyordum ve kafamı toparlamam gerekiyordu, bu da o günün her saniyesinde etrafımdayken olmayacaktı.

"Senin derdin ne?" diye homurdandı. "Pazar yemeğine geldiğim için kızgın mısın?"

"Öyle olsam fark eder miydi?" Onun alanına girdim ve o da bana ters ters baktı. Ben.

"Pek sayılmaz. Beni kız kardeşin davet etti, bu yüzden iznine ihtiyacım yok. Ama Bu tavır hiç hoşuma gitmedi." Kapılar açıldığında hışımla yanımdan geçti ve sokakta bekleyen arabaya doğru yürüdü.

Arabaya binmeden önce Gallan'ı selamladı. Sonra ben bindim ve Bullet'a mesaj atarak birkaç gün içinde Jaqueline ve çocukları görmeye gideceğimi bildirdim. Ve ona Lions için çalışma teklifimi hatırlattım.

"Neden böyle bir pislik gibi davranıyorsun?"

Uzun bir nefes verdim. "Canımın konuşmak istememesi beni pislik yapmaz. Ve hatırlatmama izin verin, beş dakika boyunca bana Neandertal ve pislik dediniz ve iznime ihtiyacınız olmadığını açıkça belirttiniz. Bu yüzden, bu konuşmaya katılmamayı tercih ediyorum."

"Bu da ne demek istediğimi daha iyi kanıtlıyor."

Onun yanında bu kadar rahat olmak hoşuma gitmiyordu. Onunla kavga etmek bile kolaydı. Bu ne kadar boktan bir durumdu? Her geçen gün derimin altına sızıyordu ve ben bunu nasıl durduracağımı bilmiyordum. Sırtımı duvara dayadığımda hep bir pislik gibi davranmışımdır ama o beni çözmüş gibiydi. Düğmelerime nasıl basacağını çok iyi biliyordu.

Birkaç dakika sessizce oturduk ve o da tırnaklarına bakarak benimle ilgilenmeyi bıraktığını belli etti.

"Kardeşim yemeğe gelmene bayılacak." Ona şöyle bir baktım. Neden bu kadar iyi görünmek zorundaydı ki?

Bu beni kızdırdı.

"Bu seni rahatsız ediyor mu?" Sırıttı. Çok ukala ve kendinden emin.

Annemlerin malikânesine yanaştık ve Gallan bizi kapıya yaklaştırmak için geniş dairesel araba yolunun etrafından dolaştı.

"Kendini övme, Minx."

"Sadece gördüğümü söylüyorum. Kardeşinle ne zaman konuşsak rahatsız oluyorsun. Dez benimle konuştuğunda nasıl tepki verdiğinden bahsetmiyorum bile."

Onunla yüzleşmek için döndüm, yakınına eğildim ve onu sıkıştırdım. "O herif kötü haber. Ben seni koruyordum."

Eğildi, çenesini dik tutarak onu zerre kadar korkutmadığını belli etti. "Ve sana korunmaya ihtiyacım olmadığını söyledim."

"Ne yapacaksın? Çizgiyi aşan her pisliğe bıçak mı çekeceksin?"

"Mecbur kalırsam, evet. Şimdi izin verirsiniz, yemeğe davet edildim ve keyfimi kaçırmanıza ihtiyacım yok." Arabadan inmek için üzerime tırmanmaya çalıştı ve Gallan'ın kapıyı açması için cama vurduğunda kıcı yanağıma çarptı, omzuma dirsek atarak arabadan inme sahnesi yaptı ve sonra kaval kemiğime tekme attı, bu çok kasıtlı hissettirdi.

"Aman Tanrım, kadın," diye homurdandım, arkasından arabadan inerken ve ağzını kapatmak için büyük çaba sarf eden şoförüne başımı salladım, çünkü belli ki her şeyi komik bulmuştu.

Önümde yürüyordu ve ben gözlerimi onun mükemmel, şeftali şeklindeki kıcından alamıyordum.

Gallan'a bize katılabileceğini hatırlattım, ancak yapması gereken bazı işleri olduğunu ve daha sonra geleceğini söyledi.

Dylan kapıda durdu ve omzunun üzerinden baktı. "Bir deniz komandosu için çok mu yavaşsın, yoksa sadece suda mı hızlısın?"

"Bu tür yorumlar yaptığınız her seferinde, suda vakit geçirmekten çok daha fazlasını yapan koca bir mesleği küçümseydiğinizin farkında mısınız?"

"Küçümseyici yorumlarınız ve tavırlarınızla varlığımı küçümseydiğinizin farkındasınız değil mi?"

Tam kapı açılırken uzun bir nefes verdim. "Dilly, her zamanki gibi çok güzel görünüyorsun," diyen Seb, kızın kucaklaşması için kollarını açarken omzunun üzerinden bana göz kırptı.

Dick.

Dylan içeri girdi ve büyük fuayeyi görünce gözleri fal taşı gibi açıldı. Dairesel masanın üzerinde devasa bir çiçek aranjmanı duruyordu ve yukarıda asılı duran büyük boy kristal avize siyah-beyaz mermer zemin üzerinde küçük desenler yaratıyordu.

"Merhaba. Beni ağırladığınız için teşekkürler. Burası..." Etrafında döndü ve onu içine çekti. "Muhteşem."

"Biraz gösterişli, değil mi?" dedi ağabeyim ona ödüllü gülümsemesini gösterirken. "Ama annem onu ev gibi yapmayı başarıyor."

Gözlerimi devirdim.

Kıçımın gösterişçisi.

Adam şehrin en büyük malikanesinde büyümeyi seviyordu.

"Gerçekten çok güzel." Gözleri odanın içinde dolaşmaya devam etti.

"Bunun bugünkü ruh hali nasıl? Dez'in maça gelmesi konusunda bana hâlâ kızgın mı?" Dylan'la konuştu ama bana bakıp sırtıttı. "Orta halli biri. Bilirsin

işte... kara kara düşünmekle nefret dolu ve tamamen tahammül edilemez." Bakışları benimkilerle kilitlendi.

Seb'in başı kahkahalarla geriye düştü. "Vay be. Bu kız seni iyi tanıyor kardeşim."

Ona uyarıcı bir bakış attım. "İsminin baş harfi olan erkek arkadaş henüz gelmedi mi?"

"Evet, az önce geldiler. Ve daha da iyisi var. *Miranda da burada*. O da bize katılacak." Kardeşim heyecanını zorlukla kontrol edebiliyordu. Miranda kuzenimizdi ve tuhaf biri olduğunu söylemek çok hafif kalırdı. Ama annemin tek kız kardeşinin kızıydı, bu da onu bizim tek kuzenimiz yapıyordu. Tuhafliklarına lanet olsun. O kadar da kötü değildi, sadece çok garipti, bu da konuşmayı biraz acı verici hale getiriyordu.

"Miranda kim? Eski kız arkadaşlarından biri mi?" Dylan bana kaşlarını çattı ve hiç de iyi saklamadığı kıskançlığını umursadığımı söyleyemem.

"Hayır." Seb bir kahkaha attı. "Bu adamın sadece bir eski sevgilisi var ve yaptıklarından sonra Wayburn evinde hoş karşılanmaz. Miranda bizim kuzenimiz."

Dylan'ın bakışları yumuşadı ve kardeşimin boğazını yumruklama dürtüsüyle savaştım çünkü adam aşırı paylaşım söz konusu olduğunda kendine engel olamıyordu.

"Lütfen havadan sudan konuşmayı bırakıp bu yemeği bitirebilir miyiz?"

Sebastian Dylan'dan şarap şişesini aldı ve elini Dylan'ın dirseğinden geçirerek kaşlarını bana doğru salladı.

"Evet. İşte başlıyoruz. İhtimaller hep senin lehine olsun," dedi kardeşim Dylan'a gülümserken gülünç bir aksanla.

Omzunun üzerinden bana baktı ve göz kırptı.

Eğleniyordu.

En azından birimiz öyleydi.

fi1teen

. . .

OceanofPDF.com

Dylan

Wayburn'lerinki gibi bir eve **daha önce hiç gelmemiştim.** Döndüğüm her yerde taze çiçekler, yüksek tavanlar ve muhteşem avizeler vardı. Bu gece kız kardeşlerime mesaj atıp her şeyi anlatmak için sabırsızlanıyordum. Uzun saten perde panelleri tavandan yere kadar pencerelerin yanında asılı duruyordu ve fuayedeki mermer döşemenin üzerinde birikiyorlardı.

Sebastian'ın salon dediği odaya girdiğimizde turkuaz kadife kanepeler ve altın kaplama antika bir şöminenin üzerinde asılı büyük sanat eserleri vardı. Duke ayağa kalktı ve yanındaki güzel kadına döndü. "Natalie, bu Dylan Thomas. Everly'nin kız kardeşi."

"Ah, Dylan, seninle tanışmak için can atıyordum." Ayağa kalktı ve bana doğru ilerleyerek beni sıcak bir şekilde kucakladı. Sabine gibi sarı saçları vardı ama koyu safir gözleri Wolf'unakilere benziyordu.

"Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum," dedim. Uzaklaştığında ona çiçek aranjmanını uzattım ve o da gülümsedi. Porselen gibi bir teni vardı ve kızı yan yana durduklarında birbirlerine o kadar benziyorlardı ki bakmamak elde değildi.

"Burada olduğun için çok mutluyum Dylan." Sabine bana sıkıca sarıldı. O ve Sebastian kesinlikle ailedeki sıcak genleri almışlardı, düşünceli ağabeyleri ise annesi kollarını ona sararken arkamda duruyordu.

"Tamam, bu benim erkek arkadaşım Z. Z, diğer herkesle tanıştın ama bu benim kardeşim Wolf ve Lions için çalışmaya yeni başlayan Dylan."

"Merhaba Z. Seninle tanışmak bir zevk," dedim. Elimi sıkmadı. Onun yerine dua eder gibi ellerini birbirine vurdu ve eğildi

ileri, ben de aynısını yaptım.

Önlük giyen ve elinde süslü gümüş bir tepsi tutan yaşlı bir kadın bana bir kadeh şampanya ikram etti ve başka biri de onu takip ederek Natalie'den çiçekleri alıp bir vazoya koydu.

"Oh, çok teşekkür ederim. Benim için sakıncası yok." Kıkırdadım ve şampanyadan bir yudum alarak Wolf'a doğru ilerleyişini izledim.

"İşte benim en sevdiğim adam," dedi. Onu içine çekerken bakışlarının yumuşaması beni şaşırttı.

"Merhaba Gweny, seni görmek güzel." O da bir bardağa uzandı ve sonra eğilip onun yanağına bir öpücük kondurdu.

Hmmm... Belli ki bazı insanlara karşı yumuşak bir tarafı vardı. Annesiyle çok yakın olduklarını görmek kolaydı ve annesinin ona güneşi batırır gibi baktığını fark etmemek imkânsızdı.

"Dylan, bu benim yeğenim Miranda," dedi Natalie.

Miranda bir Broadway prodüksiyonundaymış gibi şarkı söylemeden önce bana gülümsediğinde tüm oda sessizliğe gömüldü. "Merhaba Dylan. Merhaba Dylan. Nasılsın? Nasılsın?"

Wolf'un yüzünde hınzır bir sırıtişla beni izlediğini görmek için şöyle bir baktım. Garip bir selamlaşmayı kaldıramayacağımı mı düşünüyordu? Belli ki Thomas ailesiyle bir tatil geçirmemişti.

Kuzenine döndüm ve onun şarkı söyleme yeteneğini taklit etmeden önce boğazımı temizledim. "Merhaba, Miranda. Merhaba Miranda. Ben iyiyim. Ben iyiyim."

Wolf'un tepkisi benimkinden daha şok ediciydi. Başı geriye düştü ve bir kahkaha attı. Gerçek bir kahkaha. "Lanet olsun, Minx. Şimdiye kadar tanıdığım en az tahmin edilebilir insan olabilirsin."

Herkes güldü. Seb ve Sabine birbirlerine gülümsedi ve Z sanki ödüllü bir gösteri izlemiş gibi alkışladı. Natalie sanki oğlunu gülerken görmek normal bir şey değilmiş gibi onu izliyordu ve gözleri yaşardı, ardından hızla gözlerini kırptırıp arkasını döndü.

"Lütfen yemek yiyebilir miyiz? Açlıktan ölüyorum," diye sordu Duke ve Natalie kıkırdarak Gweny'ye seslenip masaya gitmeye hazır olduğumuzu bildirdi. Kendi başımıza yemek masasına yürüyebilecekken neden anons edilmesine ihtiyaç duyduğumuzdan emin değildim ama hey, bu babamın itfaiyedeki tüm adamlarla geçirdiği makarna gecesi değildi.

Yemek odasına girdiğimizde etrafta koşuşturan bir personel ile gümüş tabaklarda şampanya vardı. Duvarlardaki ahşap işçiliği muhteşemdi.

Tavanda kalın kartonpiyerler ve masada en az yirmi kişiye yetecek kadar oturma yeri vardı.

Wolf'un yanında durdum ve o da bana bir sandalye çekti, aynı anda Seb de aceleyle gelip diğer tarafımdaki sandalyeye oturdu.

Wolf kulağıma doğru eğildi. "Bu gece silahını topluyor musun?"

Dudakları kulak mememin derisini sıyırdı ve tüylerim diken diken oldu. Nefesi yanağıma gıdıkladı ve ben de kadınsı organlarımı sakınleştirmek için kalçalarımı sıkıttım.

"Çantamda," diye fısıldadım yüzümü ona dönerken, şaşkınlığımı gizlemeden.

Yanımdaki sandalyeye oturmadan önce, "Tabağının yanındaki masada iki bıçak var; bir şey yapmaya kalkarsa onları kardeşimin üzerinde kullanmaktan çekinme," dedi.

"Seni duyabiliyorum, sik kafalı." Sebastian bir kahkaha attı ve herkes yerine oturdu. Duke masanın başına oturdu ve karısı da onun yanındaki koltuğa geçti. Sabine, Z ve Miranda da bizim karşımızda oturdular.

"Güzel. Aile mücevherlerinizi koruyun çünkü o bunu kullanmaktan çekinmez." Wolf şampanyasına uzandı ve bir yudum aldı.

"Hâlâ bana ve yeni baş hukukçumuza karşı neden bu kadar bölgeci davrandığınızı anlamaya çalışıyorum." Seb sıırttı.

"Bu bir iş meselesi ve uygunsuz." Wolf gözlerini kardeşine dikti.

Z'nin ayağa kalkmaya çalıştığını görmek için masanın diğer tarafına baktım.

"İzninizle. Yemekten önce bir şey söylemek istiyorum."

"Bu iyi olmalı," diye fısıldadı Sebastian.

Sabine, Z'ye sanki bir rock yıldızıymış gibi bakıyordu. "Ne söylemen gerekiyorsa söyle bebeğim."

"Teşekkür ederim, aşkım." Z acele etmeden hepimizi tek tek taradı ve ben de bunun ne kadar garip olduğunu düşünerek kıkırdamamaya çalıştım. Duke iyice sinirlenmiş görünüyordu, Natalie rahatsız görünüyordu, Sebastian heyecanını kontrol edemiyordu ve ben Wolf'a baktım.

Tabağı önüne konduğunda sandalyesinde geriye yaslanırken hiç memnun değildi. Yemek salatalarıyla dolu tabakları taşıyan iki kişi vardı ve bunun aile tarzı bir akşam yemeği olmadığını hemen anladım. Bu kaliteli bir yemektir. Ve ben de bunun için buradaydım çünkü birkaç gündür doğru dürüst bir yemek yememiştım.

"Beni evinize davet ettiğiniz için teşekkür etmek istedim. Şu anda oruç tuttuğum için sizinle birlikte yemek yiyemeyeceğim. Arınma.

Gençleştirici. Lütfen yemeğinizin tadını çıkarın, ben de sohbetin tadını çıkarayım."

"Yemek yemediğini mi söyledi?" Duke Natalie'ye herkesin güleceği kadar yüksek bir sesle sordu. "Hâlâ yiyebiliriz, değil mi?"

"O temizleyici. Gençleştiriyor. Ve adı Z. Zebra'nın Z'si." Miranda gözlerini kocaman açtıracak kadar yüksek bir ses tonuyla şarkı söyledi.

Wolf çatalını alıp marul ve renkli sebzelerden oluşan karışık yemeğe dalmadan önce, "Tanrı aşkına," diye homurdandı.

"Ee, Z, bana isminden bahset. Neden bir harf?" Sebastian sordu ve herkes yemeye başladı.

"Ben etiketlere inanmıyorum. İsimler sadece bir etiket biçimidir. İsmime bakarak benim hakkımda yargıya varırsınız." Gülümsedi ve uzun, kirli sarı saçları yüzüne düştü. Uzun boylu ve sırık gibiydi ve dürüst olmak gerekirse bir süredir oruç tutuyormuş gibi görünüyordu. O ve Sabine fiziksel olarak kesinlikle çok farklıydı, çünkü Sabine Chanel ve Valentino stiletolar giymişti. İnanın bana, modadan anlarım ve Wolf'un kız kardeşi podyumdan fırlamış gibi görünüyordu. Z siyah bir tişört, yıpranmış kot pantolon ve askeri botlar giymişti.

"Adını bir harfle değiştirdiğin gerçeğine dayanarak yargıda bulunduğumuzu düşünmüyorsun değil mi?" Wolf bir dilim salatalığı çatalla kesip ağzına atmadan önce sordu.

Sebastian bu yoruma güldü ve Sabine kardeşine uyarıcı bir bakış attı.

"Yargılamak insanın doğasında var, değil mi? Bu yüzden fırsatları sınırlamak için elimden geleni yapıyorum. Hayatımı bu şekilde yaşıyorum. Mesleğimi seçmemin sebebi de bu."

"Yaşamak için ne yapıyorsun?" Natalie sordu, gülümsemesi sıcak ve samimiydi.

"Ben bir ruh kaldırıcıyım," dedi.

"Sen nesin?" Duke çatalını tabağına bıraktı ve Z'ye baktı.

"Dünyayı daha iyi bir yer haline getirmek için üzerime düşeni yapıyorum. Kapitalist sisteme ve toplumun yıkımına katkıda bulunacak herhangi bir mal veya ürün üretmeyi, dağıtmayı veya satmayı reddediyorum."

Sebastian nefesinin altından, "Bu harika bir şey," diye fısıldadı.

Wolf peçetesini tekrar kucağına bırakmadan önce peçetesiyle ağzını sildi. "Yine de bu ülkenin en zengin adamlarından birinin kızıyla çıkıyorsun.

şehri, bir NHL takımının sahibi ve inandığınız her şeye açıkça karşı çıkan aile üyeleriyle tanışmak. Son oyununuz nedir?"

Masa tamamen hareketsiz kaldı ve Sabine kardeşine ölümcül bir bakış fırlattı.

"Son oyunum yok. Sabine'i sarhoş edici buluyorum. Kalp kalbin istediğini ister." Z gülümsedi ve Wolf'un bakışlarıyla yüz yüze geldi.

"Kalp kalbin istediğini ister," diye haykırdı Miranda, şarkı söylemeye devam ederken beni ürküttü. "Acının içinden, kalp ağrısının içinden seni bulacağım. Seni bulacağım."

Belli ki hepsi buna alışık olduğu için kimse ona fazla dikkat etmedi. Ama ben yardım edemedim ama katılmak istedim. Bu şimdiye kadar katıldığım en eğlenceli yemektir ve inanın bana Thomas ailesinin yemeklerinde nadiren drama olur. Ama bu bir sonraki seviyeydi.

"Bu konuda oğluma katılmak zorundayım," dedi Duke. "Kızımın pek ortak yönünüz varmış gibi görünmüyor. Yani, geçimimizi nasıl sağladığımızdan rahatsız olduğunuzu mu varsaymalıyım?"

"Buna katılmıyorum ama Sabine'e olan hislerim yüzünden bunu görmezden gelebiliyorum." Sabine'nin yanına bir öpücük kondurdu ve sanırım masadaki herkes Z'nin biraz saçmalamış olabileceğini düşündü ama ben de Sabine'nin ona bakışını gördüm ve yanında kimse olmadığı gerçeğiyle empati kurdum.

İşte bu noktada devreye hep kız kardeşler girdi. Her zaman bana destek oldular.

"Açıkçası ben burada yeniyim. Ama bence tüm soruları yanlış kişiye soruyoruz. Sabine harika bir kadın, neden soruları ona sormuyoruz?" Gweny salata tabağını alıp bana göz kırparken ben de "Sabine harika bir kadın, neden soruları ona sormuyoruz?" dedim.

"Ona ne soracaksın?" Z, dikkatleri onun üzerinden çekmemizi önerdiğim için oldukça sinirlenmiş bir şekilde, "Ona ne sorardın?" dedi. İlgi odağı olmayı seviyordu, bu çok açıktı.

"Sabine'e, Z'nin hayatını yaşama şeklinin kendi hayatını yaşama şekliyle çeliştiğini düşünüp düşünmediğini sorardım. Sonra da ona güvenirdim, çünkü güçlü ve yetkin bir kadın olduğu açık." Omuz silktim ve sonra önüme bir tabak fileminyon, patates püresi ve kuşkonmaz konduğunda ellerimi birbirine sürttüm.

"Teşekkür ederim Dylan. Sana daha fazla katılamazdım. Bence şu anda ilişkimiz henüz başlangıç aşamasında. Tüm geleceğimize karar vermemize gerek yok. Z farklı, eğlenceli ve akıllı," dedi ona gülümseyerek. "Ve ben ondan hoşlanıyorum. Şu anda gerçekten önemli olan tek şey bu."

"Gerçekten önemli olan tek şey bu. Sabine için önemli olan tek şey bu. Ve bana. Ve Dylan'a," diye seslendi Miranda.

"Peki. Artık yemeğimizi yiyebilir miyiz?" Duke sordu.

"Kızımın çok akıllı olduğunu düşünüyorum. Bunu belirttiğin için teşekkürler Dylan." Natalie bana gülümsedi. "Z, orucun için sana meyve suyu ya da başka bir şey getirebilir miyiz?"

"Sanırım meyve suyunuzu marketten alıyorsunuz?" diye sordu. "Ben sadece taze sıkılmış meyve suyu içerim."

"Bir insan hiç para kazanmazken nasıl taze sıkılmış meyve suyu alabilir, neydi o? Neşe dağıtıcısı mı?" Wolf tısladı.

Sabine ve ben aynı anda "O bir ruh kaldırıcı," dedik ve ikimiz de kıkırdadık.

"Evet. Bugünlerde ruh kaldırma işinin ücreti ne kadar?" Wolf sordu ve kızgınlığını gizlemedi.

Yemek odasındaki hoparlörlerden klasik müzik çalıyordu, ancak sohbeti bölmeyecek kadar yumuşaktı, yine de çok rahatlatıcı buldum.

"Ben para için çalışmıyorum, Wolf." Z ellerini birleştirdi ve masanın üzerine koydu.

"İlginç. Faturaları nasıl ödüyorsunuz?"

"Ailem beni destekliyor. Dünyaya geri verme arzumu anlıyorlar ve mali işlerimi karşılıyorlar."

"Ah... Ailen ne iş yapıyor?" Sebastian sordu.

"Bir yapım şirketleri var. Yetişkin filmleri endüstrisindeler."

"Pornoya bayılıyorum!" Sebastian bağırdı.

"Porno mısır değildir. Porno pornodur. Mısır mısırdır." Miranda konuşmadaki yeni değişikliği söylerken oldukça memnun görünüyordu.

Wolf içkisinin son yudumunda boğulacak gibi olurken ya da isimlere ve mal alım satımına inanmayan, çalışmayan Z'nin yetişkin film yapımcılarının oğlu olduğu gerçeği karşısında sertçe öksürdü. İçgüdüsel olarak sırtına uzandım. Bu benim vatandaşlık görevimdi, değil mi? Avuç içimi siyah gömleğinin üzerinde gerilen her kasın üzerinde gezdirmek zorunda olduğum gerçeği değil. Boğazını temizledi ve öksürmeyi bıraktığını fark ettim, bu yüzden elimi hızla çektim.

"Sen iyi misin?" Ailesinin geri kalanı Z'nin aile işi hakkında her türlü soruyu sorarken fısıldadım. Sebastian bazılarını tanıyordu bile.

şovlarının yıldızları.

Wolf eğildi ve yine kulağıma fısıldadı. "Masanın karşısında tam bir pislikle otururken ne kadar iyi olunabilirse o kadar iyi. Bu palyaçoda ne buluyor?"

Geri çekildiğinde yüzümü ona döndüm. Ağzım onunkinden sadece bir santim uzaktaydı ve en ufak bir hareket etsem dudaklarım onunkini sıyracaktı. Başını çevirdim ve bu kez kulağına fısıldadım. "Tahmin etmem gerekirse, biraz asi bir an yaşadığını söyleyebilirim. Ve sana söz veriyorum, sen onunla ne kadar savaşırısan, o da onu o kadar savunacak. Eğer hiçbir şey söylemezsen, ilgisini çabucak kaybedeceğini hissediyorum."

Başını salladı ve Z'nin Miranda'ya bekâr olup olmadığını sorduğunu duymak için tam zamanında sohbete yeniden katıldım. O da tüm zamanların en sevdiğim Beyonce şarkısı olan "All the Single Ladies "i söylemeye başladı.

Ben de en iyi yaptığım şeyi yaptım.

Ben de hemen katıldım ve gösterişli masada kıcımı yırtarak şarkı söyledim, büyük, kötü Kurt'un yanında otururken o bana şaşkınlıkla bakıyordu.

Sabine ve Natalie benden kısa bir süre sonra katıldılar ve Sebastian küçük gösterimizi filme aldı.

"Tüm bekar bayanlar, tüm bekar bayanlar," diye şarkı söyledik. Wayburn'ler hiç de beklediğim gibi değildi.

Evet, gülünç miktarda paraları vardı.

Ama eğlenceli ve aptaldılar ve benim aileme benziyorlardı, gümüş tepsiler ve onlara hizmet eden personel hariç.

Ve şovunu cidden yola çıkarması gereken kuzen, çünkü o muhteşemdi.

Ama bu evde çok fazla sevgi vardı. Bu da bana evim gibi hissettirdi.

on altı

...

OceanofPDF.com

Kurt

Ailemin evinde katıldığım muhtemelen en çılgın akşam yemeğinden sonra eve gitmek için arabaya ilk bindiğimizde sessizdik. Bu çok şey ifade ediyordu, çünkü çoğu akşam yemeğimiz teatraldı, özellikle de Seb'e birkaç kokteyl içtiğinizde veya Miranda davet edildiğinde.

Ama tüm bu süre boyunca yanımda oturan kadın beni büyülemişti. Kendini idare etme şekli. Masadaki herkesi tanımadığı halde her şeyi daha iyi hale getirmeyi başarması. Miranda'nın çılgın kasabanın üç çarşafı gibi görünmemesini sağlaması. Randevusu odadaki herkesi kızdırmayı başardığında kız kardeşimin üzerindeki baskıyı kaldırması. Boğulduğumu düşündüğünde sırtımı okşaması ve benim bu temasın her saniyesinden hoşlanmam. Sikim hala kıcını sakinleştirmeye çalışıyordu.

Ona bakmak için döndüm. Bölme yukarıdaydı, bu yüzden Gallan konuşmamızı duyamazdı. Ay ışığı kabinin içini onun güzel yüz hatlarını seçmeme yetecek kadar dolduruyordu.

"Z çok tuhaf. İçki içmek için salona döndüğümüzde o fındıkları tıknırcasına yediğini gördün mü? Peki kaç shot tekila içti?" Homurdandım çünkü kız kardeşimin o ahmakla çıkıyor olması beni şaşırtıyordu.

"Ona fındıkları sordum ve ağaçta yetiştikleri için teknik olarak orucunu bozmayacaklarını söyledi. Ama... Sana gerçekten hoşuna gidecek bir şey söyleyeceğim ama aramızda kalacağına söz vermelisin."

"Neden?"

"Çünkü şu anda kız kardeşin ondan hoşlanıyor. Bunun uzun süreceğinden şüpheliyim ama ondan hoşlandığım için erkek arkadaş hakkında dedikodu yapmak istemiyorum."

"Tamam. Hiçbir şey söylemeyeceğim."

"Ayrılmadan önce Gweny'ye harika akşam yemeği için teşekkür etmek üzere gizlice mutfağa gittim ve kilerin yanında bir koridor vardı. Bahsettiğim koridoru biliyor musun?"

"Evet, orada büyüdüm," dedim kuru bir sesle.

"Z'yi kilerin yanındaki köşede elleriyle kocaman bir parça çikolatalı kek yerken gördüm. Yani, gerçekten şehre gidiyordu. Yani oruç konusunda ne kadar ciddi olduğunu bilmiyorum. Bence aileniz için küçük bir gösteri yapıyor olabilir."

Bir kahkaha attım. Bu gece ikinci kez sertçe gülüyordum ve bunun nedeni yanımdaki kadındı. "O lanet olası bir numaracı. Maddi şeylere önem vermiyorsa ve malların satılmasından gerçekten dehşete düşüyorsa... neden bir hokey takımı sahibinin kızıyla takılıyor? Bence o altın avcısı, sahte kışlı bir sahtekâr."

"Yani ondan hoşlanmıyorsun, öyle mi?" dedi

kuru bir sesle. "O kadar belli mi ettim?"

"Yani. Yumrukların bir noktada masayı kavırıyordu ve masanın üzerinden atlayıp onun kıcını tekmeleyebileceğinden korktum. Yani, evet, oldukça açık olduğunu söyleyebilirim."

Koltuğa yaslandım. "Neden onunla çıkıyor?"

"Çünkü muhtemelen eğlenceli. Onun dünyasındaki insanlardan tamamen farklı, ya da en azından öyleymiş gibi davranıyor. Ailesinin yetişkin filmlerine baksak mı?" diye sordu telefonunda yazmaya başlarken.

"Ne? Hayır."

"Biraz pornodan korkuyor musun, Wolf?" Web sitesinde gezinirken sırıttı.

"Kendimi boşaltmak için pornoya ihtiyacım yok." Telefonu elinden alıp web sitesini kapatırken sesim hırçındı.

Dili dolgun alt dudağını ıslatmak için dışarı çıktı ve aletim o kadar sertleşmişti ki acı vermek üzereydi.

"Kendine çok güveniyorsun."

"Benim için hiç sorun olmadı. Peki ya sen, Minx?"

"Ne bilmek istiyorsun?" diye sordu, çenesini yukarı kaldırdı ve ona ulaşamadığımı anlamamı sağladı. En azından benden istediği buydu.

İnan. Ama yaklaştığımda göğsünün hızla inip kalktığını fark ettim. Nefes alışının hızlandığını fark ettim.

Daha yakına eğildim.

Kendimi durduramadım.

"Beni öpmenin nasıl bir his olduğunu merak ediyor musun?" Fısıldadım.

"Neden soruyorsun? Beni öpmenin nasıl bir his olduğunu merak ediyor musun?" Sesi eşitti. Tamamen kontrollüydü.

Onun sakinliğine uymak için elimden geleni yaptım. "Evet. Bu düşünce aklımdan geçti."

"Senin belalı bir deniz komandosu olduğunu sanıyordum. Neden merak etmeyi bırakıp kendin öğrenmiyorsun?"

"İstediğin bu mu?" Dudaklarım dudaklarını sıyrarak sordum ve dilim haftalardır yapmak için can attığım gibi dudaklarının alt kısmında gezindi.

"Bir şey acıtacağını sanmıyorum." Dudaklarını okşayan dilimi ısırarak beni şoke etti.

Kontrolümü tamamen kaybetmiştim. Ağzım onun ağzındaydı. Açtım.

Muhtaç.

Çaresiz.

Sanki hayatım buna bağılıymış gibi.

Elim boynunun yan tarafını kavradı, başını geriye eğdi ve öpücüğü daha da derinleştirdi, dillerimiz kontrol için düello ediyordu.

Ağzımın içine doğru inledi ve bildiğim bir sonraki şey, beni geri itiyor ve kucağıma tırmanıyor, bana biniyordu.

Kontrol istiyordu.

Çok kötü oldu.

Her zaman istediğinizi alamadınız.

İki elimle kalçalarını kavradım, hızını ayarladım ve dilim tatlı ağzıyla dalga geçip alay ederken onu zonklayan sikime doğru sürtmeye başladım.

İkimiz de nefes nefese

kalmıştık. İnliyorduk.

İnliyor.

Ve hiç umurumda değildi.

Bu şekilde saatlerce devam ettik ama gerçekte muhtemelen on dakika kadar sürdü.

O bana karşı daha hızlı ve daha hızlı sallanırken ağır nefes alışlarımız arabayı doldurdu.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı ağızma karşı ve yaklaştığını anladım.

Parmaklarım kalçalarına gömüldü, tam da neye ihtiyacı olduğunu biliyordum. Parmakları saçlarımı çekiştirdi ve başı geriye düştü. Bu şimdiye kadar gördüğüm en seksi şeydi. Gözleri kapalıydı, uzun dalgalar arkasında sallanırken ihtiyaçla bana doğru savruluyordu. Birkaç kez yukarı doğru ittim ve köprücük kemiğine doğru bir iz yalayıp tekrar yukarı çıkarken ağızım boynuna indi.

"Benim için gel, Minx," diye fısıldadım tenine karşı ve vücudu bana karşı sarsıldı ve zevkin son zerresine kadar sürerken adımı haykırdı.

Hay sikeyim.

Eğer bir daha başka bir kadını öpmezsem, mutlu bir adam olarak öleceğim.

Hayatımda yaşadığım en ateşli sevişme seansıydı.

Ne yazık ki, benim için çalışıyordu.

Ayrıca benden nefret ediyordu.

Ve bu his çoğu gün karşılıklıydı. Bu felaket için bir reçeteydi.

Daha fazlasını isterdi ve bu ona verebileceğim bir şey değildi. Ben ilişki yaşamadım.

Ben o adam değildim.

Az önce ne halt ettim ben?

Öne doğru oturdu, koyu kahverengi gözleri beni içine çekerken doymuştu. "Vay canına. Bu çok ilginçti."

Kıkırdadım. O panik halimde bile kız beni güldürebiliyordu.

"Çok seksiydi."

Bakışları benimkileri aradı. Biraz meraklı bir şekilde başladı ve sonra bir bakışa dönüştü. "Aman Tanrım. Cıldırıyorsun, değil mi?"

Binamızın önüne geldiğimizde aceleyle kucağımdan indi ve yanıma oturdu.

"Korkmuyorum. Sadece bazı şeyleri gerçekten tartışmadığımızı fark ettim ve ofiste bunun garip olmasını istemiyorum."

Dönüp bana baktı. "Bazen tam bir pislik oluyorsun."

"Neden ben bir pisliğim?" Daha durmadan arabadan inerken sordum.

"Ne yapıyorsun lan sen?" Koluna uzanarak söyledim ama o çoktan harekete geçmişti.

Gallan yardım etmek için arabanın etrafından koşarak geldi, ama o çoktan binaya doğru fırlamıştı ve omzunun üzerinden ona bağırdı. "Bıraktığın için teşekkürler, Gallan."

Başımı salladım ve ona yetişmek için peşinden koştum. Ama çok hızlıydı ve ben ona ulaştığımda çoktan asansöre adımıını atmıştı ve kapılar kapanmadan hemen önce içeri szldm. "Neden deli gibi davranıyorsun?"

"Ben deli değilim. Bu unvan sana ait." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve ben aniden onun tuzlu ağzını tekrar öpme isteği duydum. "Biliyor musun Wolf?"

"Anlat. Eminim değerli bir hayat dersi alacağım."

"Kendini beğermişin tekisin. Hemen seninle bir şey istediğimi varsayıyorsun - çünkü ne? Bana orgazm mı yaşattın? Sen ne ilksin ne de son, o yüzden kendini beğermişlik yapma. Sana katlanamadığımı unuttun mu? Bu zevk anı için teşekkürler, çünkü seninle çalışmak beni günün her saniyesinde sinirlendirdiği için sonsuza dek seks yapamadım. Seks hayatımı tamamen mahvettin. Ama bunun *seni* istediğim anlamına geldiğini düşünüyorsan, çok yanılıyorsun." Zehirli sözlerini haykırdı ve kapılar aıldığında asansörden ıktı.

"Ben yle bir şey demedim. Kelimeleri ağzıma tıkma."

Arkasını döndü ve göğsüm onunkine çarptı. "Neden sonra bu kadar korkmuş grndn? Kendi zevkinin peşinden koşmak istiyor olmalıydın. Ama sana baktığımda gördüğüm bu değerdi. Deşsete düşmüş gibiydin. Bir de kendine deniz komandosu mu diyorsun? Yine de senin yarı boyutunda bir kızıdan korkuyorsun. Seni koca, aptal, kibirli-"

"Evet, evet, evet. Anladım. Bana katlanamıyorsun. Sadece arabanın arka koltuğunda sikime binmeyi seviyorsun, değer mi?" Kaşlarımı kaldırdım. Bunun onu kızdıracağını biliyordum ama umurumda değerdi. Onu kızdırmak hoşuma gidiyordu. Tanrı biliyor ya, o da beni kızdırıyordu. *Hem gerçek anlamda hem de mecazi anlamda.*

"Siktir git, Wolf."

"Sanırım hoşuna giderdi." Kendime engel olamadığım için sııttım.

"Rüyalarında. Mavi taşaklarına gelince," dedi ve bakışlarını yavaşça pantolonumun içindeki devasa çadıra indirdi. "zgnm. zgn değerim."

Ve arkasını dönüp kapısını iterek açtı.

"Merak etme, Minx. Hızlı aramada kalçalarım var." Yapmadım, ama sadece onu kızdırmak istedim. Her zamanki gibi aşırı tepki veriyordu. Bu yüzden bu işin daha fazla uzamasına izin vermek iyi bir fikir değildi.

Ama o cevap vermedi.

Onun yerine kapıyı suratıma kapattı. Bu iyi gitti.

Görünüşe göre başka bir soğuk duşla randevum vardı.

Çünkü o lanet öpücük rüyalarımın girecekti.

OceanofPDF.com

on yedi

...

OceanofPDF.com

Dylan

SON bir buçuk **hafta** çılgıncaydı. Uzun saatler çalıştım ve Wolf'tan uzak durmaya özen gösterdim. Tepki vermemi sağlamaya çalışan mesajlar gönderdiğinde bile yemi yutmamıştım. Arabanın arkasında azgın gençler gibi öpüştükten sonra yüzünde gördüğüm ifade bir uyarı işaretiydi.

O baktı

Birinin benden, benim ondan hoşlandığımdan daha çok hoşlanabileceğini düşündüğümde genelde böyle yapardım.

Ve ben bu oyunu oynamazdım.

Bu yüzden, onu işte görmem gereken zorunlu zamanlar dışında görmezden geldim. Tamamen profesyonelce davrandım ama aynı odada olduğumuzda bakışlarıyla karşılaşmayı reddettim.

Birini en iyileriyle bile buzlayabilirdim ve Wolf Wayburn beni onun peşinde bulamazdı.

Sadece lanet bir orgazmdı. Umutsuzca ihtiyacım olan bir şeydi bu arada. Bunu olduğundan daha fazla bir şeye dönüştürmek istiyorsa, bunu kendi başına yapabilirdi.

Bu sabah masamda baş hukuk müşavirliği pozisyonunun sözleşmesini bulunca şaşırdım. Birkaç gün önce bana mesaj atarak kararını bir süre önce verdiğini ve bu konuda dürüst olması gerektiğini söylemişti. Yine mesajı görmezden geldim. Elbette, bana işkence etmeyi seçmişti.

Piç kurusu.

Ancak deneme süresini tamamladığım ve Lions'ta tam zamanlı bir çalışan olduğum için çok heyecanlıydım.

Bugün, kalecimiz Buckley Callahan bizimle görüşmek için ofise geliyordu. Duke aklının nerede olduğunu anlamak istiyordu. Buck, Hawk'ın en iyi arkadaşıydı ve kayınbiraderim bu yılın sonunda emekli olduğunda onun da emekli olabileceği konuşuluyordu ama biz onun bir sezon daha kalmasını umuyorduk. Sezon dışında Bal Dağı'nı sık sık ziyaret ettiği için onu iyi tanıyordum ve iyi arkadaş olmuştuk.

Dün gece maç sırasında Everly ile buzun yanında oturmıştım, Wolf bana mesaj atıp bizi locaya davet etmiş olmasına rağmen.

Onun süslü koltuklarına ya da orgazmlarına ihtiyacım yoktu. Onsuz da iyiydim.

Tawny açık olan kapımı çaldı ve ben de bilgisayar ekranımdan başımı kaldırdım. "Buckley burada ve herkes konferans salonuna doğru yola çıktı."

"Teşekkür ederim. Hemen oraya gidiyorum." Ayağa kalktım.

"Hey," diye fısıldadı. "Wolf'un son zamanlarda neden böyle kötü bir ruh hali içinde olduğunu biliyor musun?"

Gözlerimi devirdim. "Her zaman öyle değil mi?"

"Hayır. Son birkaç gün kesinlikle daha kötüydü."

Omuz silktim. Muhtemelen yanına gelip taşaklarını rahatlatması için telefonlar almıyordur. "Sanırım çoğu zaman huysuz bir adam."

Gülümsedi. "Pekâlâ. Toplantıda iyi şanslar."

Konferans odasına doğru ilerledim ve kapıyı açtığımda bakışlarım Wolfunkilerle kilitlendi. Gözlerimi hızla başka yöne çevirdim, Buck ayağa kalkmış bana doğru koşuyordu.

"İşte orada. Lions takımının yıldızı." Kollarını bana doladı ve sıkıca sarıldı. Old Spice tıraş losyonu gibi kokuyordu, babam da bugün hâlâ bunu kullanırdı. Bu bana evi özletti. Bu hafta sonu Cadılar Bayramı için geri dönmek ve herkesi görmek için sabırsızlanıyordum.

"Saçmalama. Dün geceki maç harikaydı," dedim onun karşısındaki ve Wolf'un yanındaki boş koltuğa oturmak için hareket ederken.

"Hepiniz onunla sözleşme imzaladınız mı?" Buckley sordu çünkü geçici bir kontrat yaptığımı biliyordu.

"Yaptık. Kontrat bu sabah kendisine verildi." Wolf ellerini kavuşturdu ve masanın üzerine koydu. "Ve şimdi seni de takımda tutmak istiyoruz."

Buckley kıkırdadı. "Bunun bununla ilgili olduğunu düşündüm. Başka biri için oynamayacağımı biliyorsun. Ligden ayrılana kadar bir Lion'um. Sanırım

Yerime güçlü birilerini getirdiğiniz sürece bir yılın daha var, çünkü Hawk ayrıldığında büyük bir darbe alacağız."

Sonraki yarım saat boyunca hepimiz Lions'un geleceği hakkında ileri geri konuştuk ve herkes aynı fikirde görünüyordu. Buck sezon sonunda serbest oyuncu olacaktı, ancak herhangi bir teklifi karşılama konusunda ilk haklara sahip olacaktık ve o başka bir yerde oynamak istemiyordu ve biz de onu tutmak istiyorduk.

Duke ve Roger çok heyecanlandılar ve odadan çıkmadan önce onun elini sıktılar. Wolf ve Buck zamanı geldiğinde imzalamak istediğimiz bazı adayları tartışıyorlardı.

"Hey şimdi, kızım. Sakın kaçıp gitme. Bugün resmi bir Aslan olmanı kutlamak için seni öğle yemeğine götürmek istiyorum," dedi Buckley.

Yanındaki adamın zehirli bakışlarını kaçırmadan gülümsedim. Bu adamın yüzüslülüğü. Bir öpüşme seansından sonra tepelere kaçıyor ve benim kiminle yemeğe çıkacağıma karar verebileceğini mi sanıyor?

Hayır. Ona boyun eğeceğimi sanıyorsa fena halde yanılıyor.

Buck ve ben sadece arkadaştık, ama Wolf'un sinirlendiğini görmek umurumda değildi.

"Bunu çok isterim. Teşekkür ederim." Gülümsedim ve yanımda duran adamdan yayılan öfkeyi tam anlamıyla hissedebiliyordum.

"Görünüşe göre şanslı bir adamım." Buckley göz kırptı ve Wolf'un ellerinin iki yanında yumruk olduğunu fark etmedim.

Tawny kapıda belirdi ve Wolf'a öğle yemeği toplantısının vaktinin geldiğini söyledi, o da tereddütle kolunu Buck'a uzattı ama bakışları benimkilerden hiç ayrılmadı.

"Bir yıl daha kalmak istediğinizi duyduğuma sevindim."

"Ben de öyle. Onu öğle yemeği için kaçırmama izin verdiğin için teşekkürler," dedi Buckley, ses tonu tamamen alaycıydı.

Wolf'u kızgın olduğunu bilecek kadar iyi tanıyordum. Çenesindeki kaslar titriyordu. Omuzları sertleşti ve ellerini ceplerine sokarak başını salladı ve toplantı odasını terk etti.

Kurt gözden kaybolduğunda Buck ısıklık çaldı. "Birileri iyice sinirlenmiş diyebilirim."

"Hayır, sadece sürekli kötü bir ruh hali içinde," dedim başımı sallayarak.

"Benim algıladığım titreşim bu değil. Senin için bu kadar heyecanlandığını görmek eğlenceliydi." Kıkırdadı.

Asansöre bindiğimde, "Sanırım sinyalleri yanlış okuyorsun," dedim.

"Güven bana. Hiçbir şeyi yanlış okumuyorum. Bölgeci bir adamı bir mil öteden tanırım. Bu adam senin için aklını kaçırıyor." Kapıyı açık tuttu, ben de dışarı çıktım. "Ayrıca onun sinirlerini bozmaktan hoşlanıyor gibi görüldüğünü de fark etmedim desem yalan olur."

"Hokey oyuncusu musun yoksa terapist mi?" Yandaki kafeye doğru yürürken kıkırdadım.

Birkaç kişi Buckley'e baktı ama çoğunlukla yalnız kaldık. Ondan hoşlanmıştım. Onunla konuşmak her zaman kolay olmuştu ve benim seyahatim ile onun arasındaki şehre taşındığımdan beri onu pek görmemiştim.

"Ben ikisinden de birazım." Restoranın arka tarafındaki bir masaya oturduğumuzda sırtıttı. "Bana detayları anlat kızım. Donanma komandosuna büyük bir tavırla takıldığını söyleyebilirim. O iyi bir adam. Olay nedir?"

"Kimseye bağlı değilim. Bekar olmayı seviyorum. Yuva kurmayı düşünmüyorum." İkimiz de siparişlerimizi verdiğimizde durakladım.

"Sen tanıdığım en havalı kız olabilirsin, Dylan Thomas."

"Buna itiraz etmek zor," dedim ve ikimiz de güldük. "Peki, bana neler olduğunu anlat."

Sonraki bir buçuk saat güzel bir sohbetle geçti, Buckley ayrılığı iyi karşılamayan son kız arkadaşıyla ilgili ayrıntıları paylaştı. Geniş bir ailesi vardı -iki kız ve iki erkek kardeş- ve büyüme hikayelerini ve beraberinde gelen tüm kardeş maskaralıklarını paylaştık.

Beni binaya kadar geçirdi, ben de ona sarıldım. Benim işe dönmem gerekiyordu, onun da antrenmana gitmesi gerekiyordu. Hafta içinde tekrar geleceğine söz verdi ve ben de el sallayarak vedalaştım.

Ofisime gitmek için asansörden indiğimde Tawny beni durdurdu. "Selam. Wolf döner dönmez seni içeri göndermemi istedi. Önemli olduğunu söyledi."

"Tamam. Teşekkür ederim." Kapısının önünde durdum ve kapıyı çaldım. "İçeri gel!" diye bağırdı ve sesi hiç mutlu gelmiyordu.

"Uğramamı siz istediniz, bu yüzden havlamayı keserseniz memnun olurum." "Kapıyı kapat," diye tısladı.

"*Lütfen*." Kapıyı kapatmadan önce kaşlarımı kaldırdım.

"Lütfen ne?"

"Sana lütfen demen gerektiğini hatırlatıyordum. Bu kadar kaba olmana gerek yok."

"Tanrım. Hassas olduğun için yumurta kabuklarının üzerinde yürümeyeceğim. Bu bir iş. Al bakalım, Minx."

O masasında otururken ben de karşısındaki deri koltuğa oturdum. Her şey kiraz ağacından yapılmış, bordo ve altın rengi bir dekora sahipti. Duvarlarda çerçevelenmiş donanma madalyaları ve ödülleri vardı. Adamın çok sayıda madalya sahibi olduğunu göstermeye yetecek kadar çok madalya vardı. Etkileyiciydi, özellikle de benden sadece bir yaş büyük bir adam için.

"Neye ihtiyacın vardı?"

"Buckley ile öğle yemeğiniz nasıldı? İş miydi yoksa zevk miydi?"

"Cidden beni buraya bunun için mi çağırdın?" Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve başımı salladım.

Bu adam inanılmazdı.

"O takımda tutmaya çalıştığımız bir oyuncu. Ondan sözlü izin aldığımı biliyorum ama bir şey söyleyip söylemediğini bilmem gerekiyor. Onunla yatıp yatmadığını sormuyorum." Yumruğu masaya indi ve ağzım açık kaldı.

"Ne? Sen tam bir pisliksin. Bilgin olsun diye söylüyorum, iş yemeklerine gidip insanlarla yatmıyorum. O yüzden siktir git Wolf." Ayağa kalktım ve hışımla kapıya doğru yürüdüm.

Ama hızlıydı.

Beklediğimden daha hızlı.

Parmakları koluma dolandı ve beni çevirdi. Bu vahşi adamın hararetlü bir anda nazik olabilmesi beni şaşırtmıştı.

"Sadece ne olduğunu bilmek istiyorum." Yüzü bana o kadar yakındı ki nefesi yanağımı gıcıklıyordu.

"Hayır. Onu becerip becermediğimi sordun. Neden umursuyorsun ki?" Tısladım. "Neden soruya cevap vermiyorsun?"

"Sana daha önce de söyledim, seks hayatımı mahvettin. Beni o kadar rahatsız ediyorsun ki artık rahatlayamıyorum. Bu seni memnun ediyor olmalı, ha?"

Eli saçlarıma gitti ve dudaklarını kulağıma bastırarak bana yaklaştı. "Seni tekrar iyi hissettirmemi ister misin, Minx?"

Normalde suratına bir tokat atardım ama bana orgazmların en büyüğünü yaşatmıştı. Ve bir tane daha korkunç bir fikir gibi gelmiyordu. Özellikle de çok sinirliyken.

"Bu senden nefret etmediğim anlamına gelmez." Kelimelerim zorlanmıştı.

"Konuşmayı kes." Parmaklarını dantel külotumun altına daldırmadan önce eli eteğimin kenarına ve kalçama doğru ilerledi. "Benim için mi yoksa onun için mi bu kadar ıslaksın?"

"Konuşmadığımızı sanıyordum." Dudaklarımı dişlerimin arasına sıkıştırdım ve o beni okşamaya devam ederken kendimi toparlamaya çalıştım. Sert parmak uçlarının göbeğimde yarattığı his ayakta durmamı zorlaştırıyordu.

Ve hiçbir uyarıda bulunmadan dizlerinin üzerine çöktü ve eteğimi belimde kıvrılacak şekilde yukarı itti. "İstediğin bu mu?"

Başını kaldırıp bana baktı, saçlarını çekiştirdiğim için dağılmıştı. Koyu mavi gözleri okuyamadığım bir şeyle yanıyordu.

İstiyor

um.

Arzu.

Bu sefer korku görmedim.

Başımı hafifçe salladım çünkü ona çok istekli görünme zevkini tattırmak istemiyordum ama Wolf'u da ben izin vermeden devam etmeyeceğini bilecek kadar iyi tanıyordum.

Aynı anda hem bir beyefendi hem de bir pislikti.

Külotumu yana çekti ve yüzünü kalçalarımın arasına gömdü. Oh.

Beni

m.

Tanr

ım.

Dili sihrini konuşturuyordu ve kendimi zor zapt ediyordum. İnlememek için alt dudağımı sertçe ısırdım. O da acele etmedi. Her santimimi tadıyor ve yalıyordu.

Yer değiştirip her seferinde bir bacağımı kaldırarak devasa omuzlarına dayadığında bacaklarım beni zar zor ayakta tutuyordu. Başım kapıya yaslanırken topuklarım sırtına gömüldü ve dudakları klitorisime bastırdı. Bir parmağı içeri kaydı, ardından ikincisi geldi. Hayatım boyunca hiçbir şey bu kadar iyi hissettirmemişti. Bu adam şu anda kesinlikle Navy SEAL yeteneklerini kanıtlıyordu, beni dengeleme ve aynı anda beni memnun etme şekli. Acele etmiyordu.

Nefes nefese kalmıştım ve onun altında kıvranıyordum. En hassas noktama karşı inledi ve hepsi bu kadar sürdü.

Gözlerimin arkasında beyaz ışık patlamaları oldu.

Vücudum en erotik şekilde sarsıldı ve titredi.

Parmaklarım saçlarını çekiyordu ve o da orada öylece durup zevkin son zerresine kadar yaşamama izin veriyordu.

Ter alnımı kapladı ve nefes alışım nihayet yavaşladı.

Yüzünde hınzır bir sırıtışla bana baktığını görmek için aşağıya baktım ve yavaşça dudaklarını yaladı. "Çok tatlısın, Minx."

Bu adamın olayı neydi?
Beni kendine çeker, sonra da uzaklaştırdı.
Bunu kabul edemezdim.
Bu sefer değil.
Her seferinde bir bacağımı omuzlarından indirdim ve külotumu ve eteğimi ayarlamadan önce ayaklarımı yere ko y d u m .
Ayağa kalkmak için itti ve ben de saçımı okşayarak düzelttim.
Pantolonundaki fark edilmesi imkânsız çadırı görmek için aşağıya baktım.
"Benim için bir zevkti. Kendimi çok daha iyi hissediyorum ve beş dakika sonra bir toplantım var. İyi şanslar." Kasıklarına baktım ve sııttım.
Bakışlarını kısmıştı. "Yardım etmekten mutluluk duyarım."
"Görüşürüz." Ve kapıdan çıktım. Bir süre bunun üzerinde düşünmesine izin verecektim.
Bu oyunu iki kişi oynayabilirdi ve eşiyle karşılaşmıştı.

OceanofPDF.com

onsekiz

...

OceanofPDF.com

Kurt

Donanmada geçirdiğim onca yıl boyunca, görevler, eğitimler ve seyahatler sırasında seks yapmadan haftalar geçirmiştım. Ama hiçbirı Dylan Thomas'ın buraya çalışmaya geldiğı günden beri uğraştığım bitmek bilmeyen zonklama ereksiyonuyla kıyaslanamazdı.

Muhtemelen bana borcunu ödemek için şeytani büyüünü sikime yapardı.

Belki de Pazar yemeğine gittiğimiz gece doğru tepkiyi verememiştım.

Biraz korkmuştım.

İlişki adamı değildim ve az önce arabanın arkasında baş hukukçumuzla öpüşmüştüm.

Ve bunu biliyordu çünkü küçük diva bir ritmi bile kaçırmadı.

Ama bugün... onun dudaklarımda ve dilimde parçalandığını görmek... işim bitmişti.

Bu kadını aklımdan çıkaramıyordum ve bunun ne anlama geldiğini bilmiyordum. Buckley Callahan'ın onunla flört ettiğini görmek beni kıpkırmızı yapmıştı.

Mantıklı değildi.

Ama hiçbir zaman mantıklı bir adam olduğumu iddia etmedim.

Ofis sessizdi ve bildiğim kadarıyla neredeyse herkes evine gitmişti. Son kontrol ettiğimde Dylan Roger'la toplantıdaydı.

"Hey, hala burada mısın?" Roger kapımda dururken sordu.

"Evet. Birazdan eve gidiyorum. Toplantın nasıl geçti?"

"Güzel. Sözleşmeyi imzaladı, yani resmileşti gibi görünüyor. Sezonu bitirip bayrağı Dylan'a devredeceğim. İkinizin garip bir şekilde yakın ama nefret dolu bir arkadaşlığı var gibi görünüyor?" Kıkırdadı.

Dudaklarımda hâlâ onun tadını alabiliyordum. "Evet. Her şey yoluna girecek."

"Pekâlâ. Çok geç kalma. Dylan'ın da bir an **Ö n c e** buradan gitmesini sağlamaya ne dersin? Eğer onu durdurmazsan bütün gece çalışacak."

"Onu kontrol edeceğim."

Çıkmadan önce kapıya vurdu. Asansör zilinin çaldığını duydum ve telefonumu çıkardım.

Ben ~ Eve bırakmamı ister misin? Beş dakikaya çıkıyorum.

Minx ~ Bugün çok dikkatlisin. Önce öğleden sonra keyfi, şimdi de eve dönüş mü? <winky face emoji>

Ben ~ Ne diyebilirim ki? Çok centilmenimdir. Minx ~ Bir Neandertal için fena değil.

Ben ~ Ben gidiyorum. Sen de geliyor musun? Minx ~ O da öyle dedi...

Ben ~ Çok zekice. Daha birkaç saat önce kafam kalçalarının arasına gömülüyken adımı haykırdığın anları hatırlıyor olmalısın.

Minx ~ Zar zor hatırlıyorum. Bugün müydü?

Kıkırdadım. Kahretsin, bu kız beni germiştii.

Ben ~ Asansöre doğru gidiyorum.

Minx ~ İyi. Eve gideceğim. Zaten toplanmam lazım.

Toplanmak mı? Nereye gidiyordu?

Ben ~ Nereye gidiyorsun?

Minx ~ Cadılar Bayramı hafta sonu. Yeğenlerimi görmeye eve gidiyorum ve yeğenim giyinmiş.

Gallan'a yakında aşağıda olacağımıza dair bir mesaj gönderdim ve anahtarlarıma uzanıp asansöre doğru ilerledim. Onun arkamda yürüdüğünü hissedebiliyordum. Düğmeye bastıktan sonra yavaşça döndüm ve bana doğru adım atarken ona baktım.

Uzun, zayıf bacaklar.

Dokunmak için can attığım
mükemmel memeler. Tadına bak.

Saçları bir omzunun üzerinden sarkıyordu ve yüzünde öyle tembel, öyle seksi bir gülümseme vardı ki, onu gördüğüm anda neredeyse parçalanacaktım.

"Ah, bana katılmaya karar vermişsin," dedim.

"Çok iyi davranıyordunuz; sizi nasıl geri çevirebilirdim?"

Bu öğleden sonra ofisimden çıkarken bunu oldukça kolay bir şekilde yaptınız.

Asansörün kapıları açıldı ve binanın kapıcıları Glen ve Barney ellerinde temizlik malzemeleriyle dışarı çıktılar. Dylan'ı asansöre kadar takip etmeden önce hızlıca merhabalaştık.

"Peki, senin durumun nasıl?" diye sordu fermuarıma bakarak.

Kaşlarımı kaldırdım. "Sanırım 'küçük' kelimesinin sikimi tanımlamadığını daha önce belirtmişim ve sikimden bahsederken bu kelimeyi kullanmayı bırakırsan çok memnun olurum."

"Oh, birileri biraz hassas. Mavi toplar mı konuşuyor?"

"Nasıl istersen öyle de. Bu gece duşa girdiğimde seni dudaklarımda parçalanırken hayal etmek bana yetecek."

Gözleri benimkilerle kilitlendi ve bir adım öne çıkıp asansörün düğmesine basarak arabayı durdurdu. "Biliyorsun, normalde kimse için dizlerimin üzerine çökmem, özellikle de senin gibi kaba biri için. Ama ben alıcı değilim ve adil olan adildir. Bana kendimi iyi hissettirdin, ben de bu iyiliğinin karşılığını vermeliyim."

İsa. Bu kadın benim ölümüm olacaktı.

Yavaşça dizlerinin üzerine çöktü ve ben kontrolü elimde tutmak için mücadele ettim.

Sakin kalmak için.

Nefesimi dengede tutmak için.

"Adil olan bu," dedim sesim hırçınlaşarak.

"Benden korktuğun için asansörden kaçmayacaksın, değil mi?" diye mırıldandı ve pantolonumun düğmesini açıp fermuarını indirdi. Boxer külotumun bandını çekiştirdi ve hızlı bir çekişle her şeyi aşağı indirdi. Tırnakları tenimi sıyırdı ve aletim serbest kaldı.

Her zamankinden daha da etkileyiciydi.

Onu.

Bu kadının ağzının sikime daha çok sarılacağını düşünmüştüm. itiraf etmek istediğimden daha fazla.

"Senden hiç korkmadım." Sesimdeki gerginliği fark etmemek mümkün değildi.

"Sanırım bunu göreceğiz, değil mi?" diye fısıldadı dili aletimin ucunda d o l a ş ı r k e n .

Sert bir nefes çektim ve gözleri benimkilerle buluşmak için yukarı baktı. Kontrolümü kaybetmemi istiyordu.

Dylan Thomas'ın benim için diz çöktüğünü, dudaklarının dolgunlaştığını ve gözlerinin arzuyla parladığını gördüğümde kopmaya hazırdım.

İki yıl önce kafama bir silah doğrultulmuştu ve şu anda olduğumdan daha iyi bir şekilde kendimi toparlamayı başarmıştım.

Eli sikimin etrafına dolanmıştı ve son bir kez bana baktı, her zamankinden daha parlak altın rengi patlamalar -güneş gibi sarı- kara gözlü bakışlarında dans ediyordu. Gülümsedi ve göğsüm neredeyse patlayacaktı. Onu istiyordum. Sadece fiziksel olarak değil. Onun her parçasını istiyordum.

Ama dudakları etrafımı sardığında ve beni santim santim içine aldığında, ellerim saçlarına dolandı.

"Beni öldüreceksin."

Beni tekrar tamamen içine almadan önce yavaşça geri çekti. Kendimi tutmamdan her zaman etkilenmişimdir ama kendimi ilk kez boşalmakta olan bir genç gibi hissediyordum. Uzun süre dayanamayacaktım. Dudaklarını ereksiyonumda aşağı yukarı kaydırırken beni içine çekerken olmazdı.

Başım duvara yaslandı ve tutunmak için deli gibi çabaladım.

Tatlı ağzından küçük bir inilti kaçtı ve hepsi bu kadardı. Daha hızlı kasıldım ve o da her hamlemde benimle eşleşti.

"Daha fazla bekleyemem," diye uyardım, onu geri çekmek için saçlarından çekiştirdim, ama ellerimi itti ve orada kaldı.

Hayatımda gördüğüm en ateşli şeydi. Tekrar ittim.

Ve tekrar.

Daha önce hiç yaşamadığım bir şekilde patlamadan önce. "Siktir, Minx!" Kükredim.

Nefes alışım o kadar düzensizdi ki, etrafımızdaki boşluğu dolduruyordu ve ben ağzının içine dökülen her zevki son zerresine kadar çıkarırken o da benimle kaldı.

Geri çekildiğinde elinin tersiyle dudaklarını sildi ve bana gülümsedi. "Görünüşe göre hâlâ hayattasın."

Uzanıp ayağa kalkmasına yardım ettim ve ağzım onunkine çarpmadan önce bir elimi boynuna doladım. Yüzündeki şaşkınlığı görmek için geri çektim.

"Şu andan itibaren, benim ağzım seninkinin üzerinde olmadan birbirimize zevk vermeyeceğiz." Başparmağımı alt dudağının üzerinde gezdirdim. "Bunu kıyafetlerimiz üzerimizdeyken de yapmayacağız."

Kaşlarını kaldırdı. "Gerçekten mi? Bu sefer korkup kaçmıyor musun?"

"Yakınından bile geçemezsin. Benimle eve gel." Onu o kadar çok istiyordum ki önümü zar zor görebiliyordum.

Burada, ofiste, arabada ya da asansörde değil.

Onu yatağımda istedim. Acele etmeyeceğim bir yerde. Üzerindeki kıyafetleri çıkarıp her santimini tatmak istiyordum.

Etrafımdan dolanıp panele doğru yürüdü ve düğmeye bastı. Asansör hemen hareket etmeye başladı. Kendimi tekrar içeri soktum ve pantolonumun fermuarını kapattım.

"Demek beni eve götürmek istiyorsun, ha?"

"Var. Bununla ilgili bir sorunun mu var?"

Kapılar açıldı ve o dışarı çıktı, yüksek topuklu ayakkabıları mermer zeminde tıkırdarken ben de arkasından takip ettim, dar kalem eteğinin içinde kışının bir o yana bir bu yana sallanışını izledim.

"Şartlarımı arabada tartışabiliriz." Bunu söylerken arkasına bakmadı ve sokağa açılan kapıyı iterek açtı.

"Ben de tam senin için endişeleniyordum," dedi Gallan arka kapıyı açarken. "Her şey yolunda mı? İkinizin birbirinizi öldürmüş olabileceğinizden korktum."

"Evet. Buradaki patronu tanıyorsun." Başparmağını omzunun üzerinden bana doğru salladı. "Tahmin ettiğinden çok daha muhtaç biri. Onun için yeterince şey yapmamı sağlayamıyor."

Gerçek bu değil mi?

Gallan kıkırdadı, ben de sinirli görünmeye çalıştım ama öyle olmadığımı bilecek kadar beni tanıyordu. Arabaya onun yanına tırmandım ve o da kapıyı kapattı.

"Ne kadar akıllı bir ağız," dedim kulağını ısırarak. "Seni eve götürmek istiyorum. O yüzden şartları duyalım."

Bana bakmak için döndü ve elim onun elini buldu, parmaklarımız iç içe geçti. Hiçbir zaman şefkatli bir adam olmamıştım. Lisede Kressa'yla birlikteyken bile bu konuda hep şikâyet ederdi. Ama işte buradaydım, her şeyden çok istediğim bu çıldırtıcı kadınla oturuyordum ve onun elini tutma ihtiyacı hissediyordum. Onun için değil. Kendim için.

"Öncelikle benim evime gitmemiz gerekiyor."

"Neden?" Kaşlarımı kaldırdım.

"Çünkü toplanmam gerekiyor. Sabah ilk iş yola çıkıyorum. Bu aynı zamanda uygun bir saatte gitmen gerektiği anlamına geliyor çünkü sabah araba kullanabilmek için uykumu almam gerekiyor."

"Ayaküstü sevişmek mi istiyorsun?" Homurdandım.

"Seninle seks yapacağımdan bu kadar emin olmana bayılıyorum. Belki de eşyalarımı toplarken sohbet etmek istiyorumdur." Binanın önüne geldiğimizde sırttı.

"Bayan Thomas'ı yarın sabah saat dokuzda binanın önünden alabilir misiniz?" Arabadan inerken Gallan'a sordum.

"Ne? Hayır. Arabamı alıyorum."

"Sen değilsin. Sonra açıklarım. Saat dokuzda mı?" Şoförüne sordum, o da başıyla onayladı.

Dylan asansöre binene kadar sessiz kaldı. "Tam olarak ne yaptığını sanıyorsun? Onu iptal etmek zorunda kalacağını biliyorsun. Sadece seni Gallan'ın önünde utandırmak istemedim."

Yaklaştım, sırtı asansörün uzak duvarına dayanırken onu sıkıştırdım. "Onu iptal etmeyeceğim. Bu gece acele etmemeyi planlıyorum."

Kaşlarını kaldırdı ama sözlerimi duyunca göğsünün hızla inip kalkmasını kaçırmadım. "Öyle mi, şimdi?"

"Evet. Toplanmanı izleyeceğim, bir kadeh şarap içeceğim ve saçma sapan konuşmalar yapacağım çünkü yapmamı istediğin şey bu. Sonra da adımları tekrar tekrar haykırana kadar seni becereceğim. Sonra sana kahvaltı hazırlayacağım ve Gallan seni helikoptere götürecektir. Bu şekilde uykuya ihtiyacın olmayacak. Oradayken kullanman için hangarda bir araba bekletebilirim."

"Vay canına. Şu haline bak. Elinden geleni ardına koymuyorsun." "Yapıyorum. Bununla savaşmaktan yoruldum."

"Dövüşmeyi sevdiğini sanıyordum?" Parmakları gömleğimin açık düğmelerinin altından kayarak tenime yaslandı.

"Bu gece istemiyorum."

"Bu biraz BJ olmalı, ha?" Kaşlarını salladı.

"Çok iyisin." Dudaklarım boynunu buldu ve çene çizgisi boyunca ilerledim.

"Çok gururluyum. Bunu sadece bir şanslı piç için yaptım."

Sözlerinden irkilerek geri çekildim ve onu inceledim. "Ne? Sadece bir erkekle mi birlikte oldun?"

"Hayır. Açıkçası birden fazla erkekle seks yaptım. Yirmi yedi yaşında bir gencim. Ama sakso konusunda pek iyi değilim, ne demek istediğimi anlıyorsanız. Bu hak edilmeli. Üniversitede bir kez yaptım çünkü erkek arkadaşım

Yalvardım, yakardım ama bugüne kadar bir daha hiç teklif etmedim." Dolgun alt dudağını ısırdı.

"Nasıl bu kadar iyi yapabiliyorsun?"

Kapılar açıldı ve önümde yürümeden önce beni geri itti. "Romantik kitaplar. YouTube videoları. Bilirsin, bu numarayı yapmak istersem diye ev ödevimi yaptım. Hazırlıklı olmak istedim."

Dylan Thomas şimdiye kadar tanıştığım en büyüleyici kadın olabilirdi. "Peki, neden ben?"

Anahtarını çıkardı ve açmadan önce kapısına yaslandı. "Bilmiyorum. İçgüdülerime güveniyorum. Ve bugün benim için yaptıklarından sonra, bu iyi bir karar gibi göründü."

"Peki, ikinci raunt için gelebilir miyim? Yoksa öncesinde gidip birkaç YouTube videosu mu izlemen gerekiyor?" Alay ettim.

"Yeteneklerimi tazelememe gerek yok. Kendimi söylemem gerekirse, etkileyici bir aşığım."

Bir kahkaha attım ve ağzının kenarları yukarı kalktı. "Ne?"

"Gülüştüğün sesini seviyorum." Omuz silkti. "Senin sesinden çok daha iyi."

Kıkırdadım ve ağzını ısırdım çünkü çok bilmişin tekiydi. Ama hoşuma gitti.

Belki biraz fazla.

on dokuz

...

OceanofPDF.com

Dylan

Bir şişe şarap aldık, küçük bir şarküteri tabağı hazırladım ve kanepeye oturduk.

"Toplanmamı izlemeyi kabul ettiğini biliyorum ama her gece yaptığım başka bir şeyi de izlemen gerekecek." Bir krakerin üzerine biraz peynir ve bir parça salam koydum ve bir ısırık aldım.

"Lütfen bana bunun senin çırlçıplak soyunmanı içerdiğini söyle."

"Bu garip olurdu, çünkü her akşam işten eve geldiğimde babamla konuşuyorum. Yani, soyunmak yok."

"Bu harika. Gerçekten yakınsınız, ha?"

"Evet. O en iyisidir." Şarabıma uzandım. "Bu seni korkutacak mı? Sen buradayken ona hızlıca FaceTime atsam?"

Sırıttı. "Geçen gece öpüştüğümüzde, itiraf edeyim, biraz korktum. Bunun ne anlama geldiğini bilmiyordum ve birlikte çalıştığımız için işleri gereksiz yere karmaşıklaştırmak istemedim."

Gözlerimi devirdim. "Dinle. Endişelenmen gereken son kız benim. Sana aşık *olmayacağım*, Wolf Wayburn. Hatta çoğu zaman sana zar zor katlanabiliyorum. Yani endişelenecek bir şey yok. Bu bir çekim. Ona göre hareket ediyoruz. Birlikte çok zaman geçiriyoruz. Kısa sürede sönecek ve hiç olmamış gibi davranacağız. Anlaştık mı?"

"Tanrım. Her zaman böyle dürüst müsün?" "Evet. Her zaman."

"Bana dünyanın en iyi oral seksini yapmaya istekliysen o kadar da kötü olamam."

Güldüm. Ona bu konudaki gerçeği söylemiştim. Kimsenin önünde diz çökme fikrinden hiç hoşlanmamıştım. Matt Richards için bir kez denedikten sonra, bunu tekrar yapmam için çok özel bir penis gerektiğini anlamıştım.

Ve Wolf beklemeye değmişti.

Aslında zevk almıştım, ki bence olması gereken de buydu. En azından benim oral seks araştırmama göre.

İşte böyle. Yaşadığınız her ilişkiden bir şeyler öğrenmelisiniz. Ne kadar kısa ya da ne kadar uzun olursa olsun. Ben çoğu zaman kısa sürmesini tercih ederim, ama bu ilişkim çoğundan daha uzun sürmüştü ve gerçek bir ilişkimiz bile yoktu.

Ama bu her neyse, bir sonraki seviyeye taşımakta iyiydim. Sonra yorulur, sıkılır ve yollarımızı ayırırdık.

"O kadar da kötü değilsin." Şarabıma uzandım.

"Babanı ara. Eğer istemezsen beni görmemesi için gidip şu sandalyeye oturabilirim."

"Hayır. O seni biliyor."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ona ne söyledin?"

"Çoğunlukla kötü şeyler. Dediğim gibi, hataya karşı dürüstüm."

Başını salladı ve o kadar seksi görünüyordu ki, bu gece olacakları düşünmek beni biraz heyecanlandırdı.

"Lütfen bana ona iki vajinadan bahsetmediğini söyle?" Yüzünü

buruşturdu. "Onu kanlı detaylardan uzak tuttum. Sadece senin genelde kendini beğenmiş bir pislik olduğunu söyledim.

ama komik ve zeki olduğunu ve muhtemelen çok çalışkan ve disiplinli olduğun için harika bir deniz komandosu olduğunu."

"Dikkatli ol, Minx. Neredeyse bana aşık oluyormuşsun gibi geliyor."

"Asla olmayacak. Büyük, kötü Kurt'tan uzak durmayı küçük yaşta öğrendim." Babamı aradım ve kanepeye yaslandım, Wolf da aynısını yaptı.

"Hey, Dilly," dedi itfaiye binasındaki masaya otururken.

"Merhaba baba. Bu gece izinli olduğunu sanıyordum?"

"Rusty kendini iyi hissetmiyor, o yüzden ben geldim. Yanında oturan iri adamın kim olduğunu bana söyleyecek misin? Yoksa o yokmuş gibi mi davranacağız?"

Wolf bir kahkaha attı. "Espri anlayışını nereden aldığını anladım."

"Bu Wolf. Bir nevi yanında çalıştığım kibirli, kendini beğenmiş patron."

"Ben onun patronu değilim. Birlikte çalışıyoruz."

"Maaş çekimde senin adın yazıyor sanıyordum." Kaşlarımı kaldırdım. "Bu babamın adı. Sadece hava atıyordum."

Şimdi gülme sırası babamdaydı. "Ee, nedir bu? Bu gece için bir tür ateşkes mi?"

"Sana bazen arkadaş olduğumuzu söylemiştim." İkimiz de ekrana sığmaya çalışırken Wolfun yanağı neredeyse benimkine değerken gülümsedim.

"Benim kızın yeni gelenlere ısınması birkaç ay alır. O her zaman temkinli olmuştur."

Wolf, "Bu kötü bir şey değil," dedi.

"Babamın önünde iyi biriymişsin gibi davranıp beni ne kadar kötü biri olduğunu abartmışım gibi gösterme."

"Benden çok düşük olan beklentilerinizi karşılamaya çalışacağım," dedi Wolf. "Demek SEAL'dın, ha?" diye sordu babam.

"Evet, efendim. Son on yılımı bu meslekte geçirdim ve artık gitme vakti gelmişti."

"Ülkeniz için öne çıktığınız ve hayatınızı riske attığınız için size son derece saygı duyuyorum. Dostum, itfaiyecilerin işinin zor olduğunu sanırdım ama SEAL olmak için nasıl bir eğitimden geçtiğinizi gördüm ve sizler zorların en zorlusunuz."

"Teşekkür ederim. İtfaiyeciler konusunda ben de aynı şeyleri hissediyorum. Bir süredir bu yoldan gitmeyi düşünüyordum," dedi Wolf.

"Çok fazla milyarder itfaiyeci olduğunu sanmıyorum, değil mi baba?" Ben sordum.

Babam ve Wolf kıkırdadılar.

"Hayır, ama muhtemelen milyarder SEAL'lar da yoktur. Çok çalışmaya ihtiyaç duymayan çoğu insan böyle zorlu bir yolu seçmez. Ama bu onu daha da etkileyici kılıyor."

"Tanrı aşkına baba. Ona çok büyük bir kafa vereceksin." Gözlerimi devirdim ve Wolf babamın göremeyeceği bir yerden kalçamı çimdikledi, ben de ciyak ciyak bağırdım.

"Birbirlerinden hoşlanmadıklarını söyleyen iki insan için birlikte çok zaman geçiriyorsunuz." Babam kaşlarını kaldırdı.

Yaptık. O haklıydı. Aslında, kız kardeşlerim dışında hiç kimseyle bu kadar çok zaman geçirmemiştim. Ve beni kızdırdığında bile, ki

Yine de onu tekrar görmek için sabırsızlanıyordum.

Belki de Wolf'un endişelenmesi gerekiyordu.

Belki de o adama aşık *olabilirdim*.

"Tamam, toplanmam lazım. Kostümüm orada olmalı. Bugün eve bir paket geldi mi?"

"Evet. Bu öğleden sonra ben ayrılmadan önce sana bir paket geldi." "Giyiniyor musun?" Wolf bana bakakaldı.

"Evet, yeğenlerim ve ben şeker mi şaka mı yapacağız, o yüzden tabii ki giyineceğim."

"Ne olacağını duymak için sabırsızlanıyorum," diye mırıldandı kulağımın dibinde ve telefonu kapatma zamanının geldiğini anladım çünkü onun yakınlığı bana bir şeyler yapıyordu. Babamın bilmesine kesinlikle ihtiyaç duymadığım şeyler.

"Seksi bir Rocky Balboa olacağım."

Wolf'un ağzı açık kaldı ve gözleri büyüdü. "Seksi Rocky diye bir şey var mı?"

"Ben kadın versiyonuyum. Bu benim ve babamın en sevdiği film ve ben kırmızı şeritli meşhur beyaz şortu, topuklu ayakkabıları ve crop top'u giyiyorum." "İtalyan Aygırı'nı seksi yapamazsın. Bu bir kadın için çok yanlış.

çok sayıda neden var." Wolf inanamayarak başını salladı.

Babam gülmekten gözlerini ovuşturdu. "Anneme Cadılar Bayramı için Rocky olmak istediğini ilk söylediğin zamanı hatırlıyor musun? Seni başka bir şey olman için ikna etmeye çalışmıştı ama sen kararından dönmemiştin. Bu kızın her zaman kendi aklı vardı."

"Bu beni neden şaşırtmıyor?" Wolf sordu, ses tonu tamamen alaycıydı. "Bütün küçük kızlar prenses olurken sen İtalyan Aygırı mıydın?" Sanki hayatında duyduğu en iyi şeymiş gibi ellerini birbirine çırpı.

"Tamam. İkinizin de bundan bu kadar keyif almanıza sevindim. Güvenin bana, bu kıyafeti sallayacağım."

"Hiç şüphesiz," dedi Wolf ve kanepemde yanımda otururken rahat ve mutlu görünmesi hoşuma gitti.

"Tamam, tatlım. Yarın sabah yola çıktığında beni ara ya da mesaj at ki ne zaman yola çıktığını bileyim, lütfen."

"Görünüşe göre Bay Para Çantaları zaman kazanmak için şirket helikopterine binmeme izin veriyor." Beni yanımdan dürttüğünde kıkırdadım.

"Anlıyorum. Düşmanına göre son derece uzlaşmacı görünüyor." Babam kaşlarını çatı.

"İyi geceler baba. Yarın görüşürüz."

"Güvende ol. Seni seviyorum. Tanıştığımıza memnun oldum, Wolf. Kızıma göz kulak olduğun için teşekkürler."

Wolf boğazını temizledi ve biraz daha ciddileşti. "Her zaman. Sizinle tanıştığımıza da memnun oldum efendim."

"Seni seviyorum." Telefonu kapattım.

"Babanı seviyorum. Birinci sınıf biri."

"Belli ki. Armut dibine düşer," dedim ve ben daha ne olduğunu anlamadan beni sırtüstü çevirip üzerime çıktı.

"Ona düşman olduğumu mu söyledin?" Dili alt dudağında yavaş ve kasıtlı bir şekilde gezindi.

"Barmene iki vajinam olduğunu söyledin. İşimi haftalarca başımın üstünde salladın. Huysuz, ukala ve çoğu zaman her şeyi bilen birisin."

"Yine de, işte buradayız."

"İşte geldik," diye fısıldadım.

Karnımdaki o lanet kelebekler miydi?

Kahretsin. İçimdeki Thomas'ı mı yönlendiriyordum? Kız kardeşlerim seksi erkeklerin yanında heyecanlanırdı. Ben değil.

Düşünmek için bir saniye bile bulamadan ağzı benimkinin üzerindeydi.

Parmaklarım saçlarına dolandı ve dili içeri kaydı.

Bu sefer daha yavaştı. Daha tatlıydı.

Dudaklarının benimkilere değmesi hoşuma

gitmişti. Vücudunun bana doğru bastırılmış

hissini.

Öpüşmeyi daha da derinleştirirken ağzımın içinde inledi.

"Bana ne istediğini söyle, Minx," dedi geri çekildiğinde. "Seni."

Ayağa kalktı ve beni kanepeden kaldırdı, sanki hiçbir ağırlığımı yokmuş gibi omzuna attı. Kıçımı tokatladı, beni yatak odasına taşıdı ve yatağa bıraktı, bedenimden kahkahalar yükseldi.

"Bu gece seninim." Yüzüne günah kadar seksi bir sırıtma yayıldı.

"Düşmanla yatacağıma inanamıyorum," dedim, doğrulup kollarımı kaldırarak kazağımı başımdan geçirmesini istedim.

"Bu gece çok az uyuyacağız. Size söz veriyorum."

"Beni iyi vakit geçirmekle tehdit etme." Kazağımı yere atarken kıkırdadım ve gözlerimi göğüslerimi örten siyah dantelli sütyene diktim.

"Haftalardır bu memelerin hayalini kuruyorum. Lanet haftalar, Minx."

Elleri sütyenimin ön kısmında nazikçe hareket ederek zaten sert olan meme uçlarımı sızlattı. Bir askıyı omzumdan aşağı kaydırды ve ağzı göğsümün üzerine indi, ben de irkildim.

Yaladı, emdi ve diğer askıyı aşağı çekerken beni geriye yasladı. Sırayla bir göğsümden diğerine geçti, arkama uzandı ve odanın diğer tarafına fırlatmadan önce sütyenimi tamamen çıkardı. Bana sonsuza kadar sürecekmış gibi gelen bu yavaş işkenceye devam etti, ta ki ben onun altında kıvrana kadar, ağzını üzerimde görmek için o kadar çaresizdim ki neredeyse beni öpmesi için yalvaracaktım.

"Kurt," diye fısıldadım, sesimdeki arzuyu saklamadan. Ağzı benimkini buldu ve onu daha da yaklaştırmak için parmaklarımı saçlarına doladım.

Elleri karnımdan aşağı indi ve eteğimin yan tarafındaki fermuarı çekiştirerek yavaşça bacaklarımdan aşağı indirdi ve yere bıraktı. Parmakları siyah dantel külotumun bel bandını okşadı ve bana bakmak için geri çekildi.

"O kadar güzel ki," diye fısıldadı.

Bu tür bir ilgi beklemiyordum. Muhtemelen birbirimizin kıyafetlerini parçalayacağımızı, bu çekimi sistemlerimizden çıkaracağımızı ve bir daha asla konuşmayacağımızı düşünmüştüm.

Ama birbirimizden nefret ederken bir yerlerde arkadaş olmuştuk.

Ben de acele etmek istemedim.

"Çok fazla kıyafet giymişsin." Onu geri ittim ve dizlerimin üzerine çökerek gömleğinin düğmelerine uzandım. Belli ki o anda benim kadar sabırlı hissetmiyordu, çünkü uzanıp gömleğini yırttı ve düğmeler her yöne uçtu, bu da beni güldürdü. "Acele etmeyeceğimizi sanıyordum?" Kumaşı

gömleğinden aşağı ittim.

omuzlarıma ve bana doğru bakan belirgin karın kaslarına baktım. Vay be. Kıyafetlerinin altında yontulmuş bir tanrıydı. Adamın bu kadar yakışıklı olması neredeyse haksızlıktı. Parmaklarım omzundaki siyah çerçeveli altın kartalın üzerinde gezindi. Bir çapa, bir tabanca ve bir çeşit

dirgen de eklenmişti. Diğer kolu da mürekkepliymi ama şu anda onu incelemek için çok sabırsızdım.

"Seninle zaman geçiriyorum. Kıyafetlerimin nasıl çıktığı umurumda değil." Pantolonunu külotuyla birlikte çekti ve saniyeler içinde bacaklarından aşağı indirdi.

Muhteşem vücuduna bakakalmıştım. Geniş omuzlar, kesik kaslar, siyah ve altın rengi mürekkep, hepsi dar bir bele ve devasa bir pakete doğru iniyordu. Evet, daha önce görmüştüm. Etkileyici olduğunu biliyordum. Ama şimdi karşımda çıplak durduğunu görünce ağzım sulandı ve kalçalarım titredi.

Bu yeni bir şey.

Muhtemelen daha önce yaşadığım orgazm yüzünden bu kadar çabuk heyecanlanmıştım.

Beni nazıkçe geriye yatırdı ve ağzı göbek deliğimin yakınına yerleşti. Ilık nefesi tenimi gıcıklayıp okşadı ve neredeyse yataktan fırlayacaktım. Nasırlı parmakları göbeğimden aşağı indi ve dişleri külotumun bandını yakaladı, sonra yavaşça bacaklarımdan aşağı çekerek beni tamamen çıplak bıraktı.

İkimizi de tamamen çıplak bıraktı.

Ve hayatımda hiç bu kadar istendiğimi hissetmemiştim.

OceanofPDF.com

yirmi

...

OceanofPDF.com

Kurt

VAY ANASINI. Birçok kadınla birlikte olmuşum. Özellikle de yıl boyunca seyahat ettiğim ve ciddi bir ilişkim olmadığı son on yılda.

Seksten zevk alırdım.

Kadınlardan hoşlandım.

Ama bunun yanında hiçbir şey.

Beyaz ipek yorganın üzerinde çırılçıplak yatan Dylan Thomas'a. Sarı saçları bir melek gibi her tarafına yayılmıştı.

Vücudu onun fantezisinden bile daha etkileyiciydi.

Çok formda olduğunu belli edecek kadar kaslı ve zayıf bir vücudu vardı. Atletik olduğunu biliyordum ama kıvrımları aynı zamanda yumuşak ve kadınsıydı.

Birisi bu kadını yaratırken lanet olası kalıbı kırdı çünkü hayatımda daha güzel birini görmemiştim.

Ve o gece tamamen benimdi.

Onu öptüm, ağzım vücudunda geziniyor, söz verdiğim gibi her santiminin tadına bakıyordum. Ama sırtüstü yatmamı istediğini açıkça belirttiğinde beni çok şaşırtmıştı ve ben de kontrolü ele alabilmesi için beni yuvarlamasına izin vermiştim. Neredeyse kendimi utandırana kadar vücudumu keşfetmiş ve sadece ağzının göğsümde ve karnımdaki hissinden bir yük üflemişti.

O da benim gibi kontrolü ele almıştı.

Ama ben sabırlı bir adam değildim. Bu kadın söz konusu olduğunda değil.

Parmaklarım kollarının üst kısmına dolandı ve bana bakmak için geri çekildi. Yüzünde hınzır bir sırıtış vardı çünkü bana ne yaptığını çok iyi biliyordu.

"Yeterince içtin mi?" diye sordu, sesi o kadar seksi ve ihtiyaç doluydu ki cevap verme zahmetine girmedim.

Onu sırtüstü yatırdım ve dizim bacaklarının arasından geçerek onları birbirinden ayırdı ve kalçalarının arasına yerleşti.

"Asla yetmez, Minx. Daha fazlasını istiyorum."

"Ben de," dedi parmaklarıyla çene çizgimi okşayarak. Yumuşak teninin sert kirli sakallarına sürtünmesinin tadını çıkarmak için kısa bir an gözlerimi kapattım.

Arkama yaslandım ve yatağın yanındaki pantolonuma uzandım, cüzdanımı aldım ve bir prezervatif çıkardım. Üst kısmını dişlerimle yırttım ve yere, orada bıraktığımız giysi yığınının yanına attım. Sanki lateksi ereksiyonumun üzerine kaydırışımı izlemek için can atıyormuş gibi dirseklerinin üzerinde doğruldu.

Elleri başımın arkasına dolandı ve ağzımı tekrar kendi ağzına doğru çekti. Seks sırasında bir kadını hiç bu kadar çok öpmemiştim. Buna karşı değildim ama hiç kimseyle bu geceki gibi zaman geçirmemiştim. Hiçbir zaman bunun sürmesini istediğim kadar uzun sürmesini istememiştim.

Tekrar yastığa yerleşti, birbirimizin ağzını bir kez daha keşfetmeye devam ederken dudaklarımız teması hiç kaybetmedi. Sanki sabrı tükeniyormuş gibi kalçaları yataktan kalktı ve ben de onun ağzına karşı kıkırdadım.

"Biraz istekli misin,
Minx?" "Evet. Seni şimdi
istiyorum."

Onu o kadar çok istiyordum ki bir elimle ellerine uzandım ve parmaklarım onunkilerle iç içe geçerken ellerini başının üzerinde üst üste sabitledim. Kalçalarımı öne doğru kaydırđım, aletimin ucuyla girişıyle alay ettim. Yavaşça, santim santim hareket ettim, boyutuma alıştığından emin olmak için aşağı baktım. O kadar dar, o kadar ıslaktı ki neredeyse kendimi kaybediyordum. Ama bacaklarını kaldırdı ve sanki bir saniye daha bekleyemeyecekmiş gibi belime doladı.

Hay sikeyim.

Bu kadın bana sahipti.

İleri doğru ittim ve kendimi onun içine gömdüm. Boğazımdan derin bir inilti çıktı çünkü daha önce hiçbir şey bu kadar iyi hissettirmemişti.

Yakın bile değil.

Bacakları tekrar yatağa düştü ve tekrar içeri girmeden önce yavaşça dışarı çektim.

Tekrar ve tekrar.

Ritmimizi bulmuştuk. Vücudu benim için yaratılmıştı; buna hiç şüphe yoktu.

Beni itiş kakışla karşıladı.

İkimiz de ter içinde kalmıştık ve ellerini bıraktığımda, ağzım mükemmel memesinin üzerine geldiğinde neredeyse yataktan fırlayacaktı.

Saçlarımdan çekiştirerek dudaklarımı tekrar kendine çekti. Ve daha hızlı hareket ettik.

Needier.

Omuzlarımı sertçe iterken odadaki tek duyulabilir ses nefeslerimizdi ve ben de onu takip ettim, teması hiç kaybetmeden sırt üstü yuvarlandık. Ayağa kalktı ve ellerim tekrar onunkileri buldu ve bana binmeye başladı. Önce yavaşça, sonra daha hızlı.

Hızını artırdıkça göğüsleri hafifçe zıplıyor ve sarı saçları sırtından aşağı dökülüyordu. Başka tarafa bakamadım. Ay pencerelerden içeri girerken teni parlıyordu.

Bakışları benimkilerle kilitlendi ve sanki her şey ağır çekimde hareket ediyormuş gibiydi.

Altın rengi patlamaları olan koyu kahverengi bakışları ay ışığında neredeyse sarı görünüyordu.

Vahşi, seksi ve çok güzeldi.

Başı geriye düştü ve bir elimi çekip aramıza uzandım, onu uçuracağını bildiğim şekilde klitorisinin etrafında döndüm.

"Kurt," diye inledi, vücudu titremeye başlamadan önce ve parçalandı. Onu tam bir hayranlıkla izledim. Orada hiçbir çekingenlik yoktu. Kendi teninin içinde tamamen rahattı; şimdiye kadar gördüğüm en seksi kadındı.

Hiçbir uyarıda bulunmadan onu sırt üstü çevirmeden önce iki elimle kalçalarını sıktım. Daha önce hiç yaşamadığım bir ihtiyaçla içine girdim.

Bir

kere.

İki

kere.

Ve ben de onunla birlikte öyle bir güçle patladım ki şaşkına döndüm.

Boğazımdan çıkan ses gırtlaktan geliyordu ve hiç umurumda değildi çünkü hayatım boyunca buna yakın bir şey hissetmemiştim.

İkimiz de nefesimizi tutup ritmimizi yavaşlatana kadar hareket etmeye devam ettik.

Ona baktım. Alnını bir ter tabakası kaplamıştı ve gözleri benimkileri ararken doymuştu.

"Etkileyici, efendim," diye fısıldadı, bu da beni güldürdü.

"Teşekkürler. Sen de fena sayılmazsın. Bu çok çılgıncaydı, Minx."

Gülümsedi. "Sence bunu sistemimizden atmaya ihtiyacımız var mıydı?"

"Bilmiyorum. Ama bunu tekrar ve sık sık yapabileceğimizi umuyorum."

Kaşlarını kaldırdı. "Şu anda korkmuyor musun? Bu seni korkutmadı mı?"

"Benimle dalga mı geçiyorsun? Şu anda pek çok şey olabilirim ama korkmak bunlardan biri değil." Yavaşça geri çekildim, içgüdülerim bana olduğum yerde kalmamı söylese de içinden kayarak çıktım. Ayağa kalktım ve banyoya doğru yürüdüm, yatağa dönmeden önce prezervatifi tuvalete attım. Tamamen rahatlamış bir şekilde yatıyordu, saçları çarşafın üzerine yayılmıştı, dudakları onu öptüğüm yerden dolgunlaşmıştı ve vücudu daha fazlası için bana yalvarıyordu.

Yatağa onun yanına tırmandım ve başparmağımın ucuyla göğüs uçlarının üzerinde gezindim. "Hayatımda gördüğüm en mükemmel göğüslere sahipsin."

"Gerçekten mi? Çok büyük değiller. Ama canlılar, değil mi?"

Elimi göğüslerinden birinin üzerinde gezdirirken kıkırdadım. "Mükemmel bir avuç. Ve evet, çok diriler. Senden daha azını beklemezdim."

Parmakları omzumdaki dövmenin üzerinde nazikçe geziniyordu ve bu aynı anda hem rahatlatıcı, hem seksi hem de tatlıydı. "Bana bunun ne anlama geldiğini söyle."

"Bu SEAL Üç Dişli Mızrağı. Çapa Donanmayı temsil eder ve diğer üç sembol de SEAL'lerin koruduğu şeylerdir."

"Hava kartal mı?" diye sordu, ben de başımı salladım. "Tabanca nedir?"

"Bu toprağı temsil ediyor."

"Ah. Bu mantıklı. Peki yaba ne için?" Kıkırdadım. "O bir üç dişli mızrak. Suyu temsil ediyor."

Parmağını diğer koluma götürdü ve oradaki mürekkebin üzerinde gezdirdi.

"Dalgıç kıyafeti giymiş bir kurbağa mı?" diye sordu.

"Bu bir kurbağa adam. Sualtı taktik görevleri ve tüplü dalış için eğitildik, bu yüzden SEAL'ler için ortak bir dövme." Boğazımı temizledim.

"Bilmek istediğin başka bir şey var mı Minx?"

"Eski kız arkadaşının neden ailenin evinde hoş karşılanmadığını söyle."

"Patlayıcı seksten dövmelemlerimi sorgulamaya ve sonra bir hafta önce duyduğunuz bir şeye."

"Ben meraklı bir insanım. Bunun için özür dilemem. Ama size zarar vermediği sürece kimsenin evinize girmesinin yasaklanacağını düşünemiyorum. Ben de kimsenin size zarar vereceğini düşünemiyorum. Öyle görünüyorsun ki..."

"Seksi mi? Güçlü mü?"

Alay ettim. "Aşılmaz."

Bu kelime aramıza girdi çünkü savaşta geçirdiğim yıllardan sonra bir bakıma nüfuz edilemezdim. Hayatımı bu şekilde kurmuştum, Kressa'yla olanlardan dolayı değil, yaşam tarzıma uygun olduğu için ve ilişkilerimi mesafeli tutma konusunda rahat olduğum için.

Sonunda ben konuşana kadar ikimiz de birkaç dakika sessiz kaldık. "Ben Deniz Harp Okulu'na gittikten birkaç ay sonra en iyi arkadaşımla yattı."

"O kaltak," diye tısladı ve ben bir kahkaha attım.

"O kadar da kötü değildi. Bazı şeyleri belirsiz bıraktık. Bu kadar uzakta olacağım bir ilişkiye bağlı kalmak istemeyen bendim. Nihai hedefim SEAL olmaktı. Bu yüzden ona istediğini vermeyecektim ve ikimiz de bunu biliyorduk."

"Yani, gidip en iyi arkadaşınla mı yattı? Bu çok alçakça. Ve bunu bir erkeğe bıçak çekmekte sakınca görmeyen bir kadın söylüyor, yani güçlü kadınları desteklemiyor değilim. Ama herhangi birini seçebilirdi; neden o?"

"Bilmiyorum. Eminim onun peşinden oldukça sert gitmiştir. Ona karşı kötü bir niyetim yok. Onu terk ettim. Yaralıydı. O da yapacağını yaptı. Her zaman sahip olduğum her şeyi istemişti ve eminim ben gittiğim anda bir hamle yapmıştır."

"Artık konuşuyor musunuz?"

"Hayır. Kressa bana onunla yattığını ve hamile kaldığını söyledi. Hepsini bu kadar. Beni aradı ve özür diledi, ben de ikisine de numaramı silmelerini söyledim."

Dylan ağzı bir karış açık oturmak için ayağa fırladı. "Hamile mi kaldı? Şimdi beraberler mi?"

"Evet. Bir oğulları var. Görünüşe göre, uzun süre birlikte kalmamışlar. Telaflı etmek için birçok kez ulaştı. Onu affediyorum. Sadece ikisiyle de takılmak istemiyorum." Kıkırdadım.

"Üçkâğıtçılardan nefret ederim." Başını salladı ve ben de yanağını göğsüme yaslayarak onu geri çektim.

"Ergenlik çağındaydık. İnsanlar çuvallar. Kressa ile olan ilişkim sona ermişti. Eğer başka birinden hamile kalsaydı, onunla arkadaş olurum, anlıyor musun? Tam bir pislik olmadığımı bilmek sizi şaşırtabilir. Ama bunun Josh'la, hayatım boyunca en iyi arkadaş olduğum adamla olması gerçeğini o zaman anlayamamıştım."

"Anlıyorum. Eminim bu sizi şaşırtabilir... ama ben pek bağışlayıcı bir insan değilim. Bu üzerinde çalıştığım bir şey."

Kıkırdadım. "Söylemiyor musun?"

"Evet. Biri bir kez karşıma çıktı mı, onu unutmak zordur."

"Bunu anlıyorum. Bana Anthony Glouse'un sana ne yaptığını anlat." Yıllar boyunca bize yönelik tehditler aldığımız için ailemiz için çalışan bir özel dedektif vardı ve ondan bu adamın geçmişini araştırmasını istemiştım. İşyerinde aleyhine açılmış ve mucizevi bir şekilde mazur görülmüş bir cinsel taciz davası dışında her şeyi kontrol etmişti. Paranın bazı şeyleri unutturma gibi bir özelliği vardı. Onu gördüğüm anda pisliğin teki olduğunu anlamıştım ama kıza zarar vermeye çalışıp çalışmadığını bilmem gerekiyordu.

Tekrar doğrulup oturdu. "Bu ismi çok çabuk hatırladın."

"Ne diyebilirim ki? İsimlerle aram iyidir."

"Bana benim adıyla hitap etmiyorsun, bu yüzden o kadar iyi olamazsın." Sırıttı. "Bana ne yaptığını söyle, Minx."

"Eğer kötü bir şey yapmış olsaydı, suç duyurusunda bulunurdum. Ama yapmadı. Sadece elini uzattı ve hayır dediğimde beni kanepeye geri itti ve ateş etti. Taşaklarına diz çöktüm ve bıçağımı kapıp kışına tekme basarak evimden kovmadan önce onu üzerimden ittim."

"Onu neden engelledin? Seni taciz mi ediyordu?" Parmaklarım göğüslerinin arasında ve karnında gezindi.

"Sapık eğilimleri vardı. Ertesi gün telefonumu havaya uçurduktan sonra denemesi için ona zaman vermedim. Aynı şehirde yaşamıyorduk, bu yüzden onu birkaç aydır görmedim."

"Eğer seninle bağlantı kurarsa, bana haber verir misin?"

Başını yana eğdi. "Ne yapacaksın? Büyük, kötü Kurt olup onu korkutup kaçırarak mısın?"

"Onun kıcına tekmeıı basacağım ve bir daha sana yaklaşmamasını sağlayacağım." Ses tonum sertti ve bunun için özür dilemeyecektim. Hayır cevabını kabul etmeyen erkeklerin bu dünyada yeri yoktu. Onu bıçak çekme ihtiyaı hissedecek kadar zorlamış olması, bana zorlayıcı olduğunu gösteriyordu ve bu benim için iyi bir şey değildi.

"Bana SEAL olmaktan bahset. Her zaman nefesini uzun süre tutabildiğini söyleyerek kariyerini kmsediğimi söylüyorsun," dedi gülerek. "Bana görevlerinde ne yaptığını anlat."

"Ayrıntıları paylaşmaya iznim yok. Ne bilmek istiyorsun?" Onu tekrar aşağıya çektim. Bu soruları sorarken bana bakmasından hoşlanmıyordum çünkü sanki iimi grebiliyormuş gibi hissedişordum. Ve savunmasız olmak hiç de rahat olduğum bir şey değildi.

"Hiç birini öldürmek zorunda kaldın mı?" diye sordu, parmakları st kolumdaki SEAL  çatallı dövmesinin üzerinde gezinirken.

"Evet."

"Kimi ldrdn?"

"Kötü adamları."

Güldü. "Hiç leceğinden korktun mu?"

"Birkaç kez. Ama diğer ucundan hala nefes alarak çıktım, işte böyle."

Parmakları kolumda gezinirken "Bunlar kurşun yarası mı?" diye sordu.

"yleler."

Beni öne doğru çekti ve kolumun arkasına bakmak için üzerime srnd. "Diğer taraftan ıkmadılar."

"Hayır. ıkarılmaları gerekiyordu."

"Hmmm... bu pek hoş bir şey olmasa gerek."

"Kendimde değildim. Zar zor hatırlıyorum," dedim, bir kolumu ona dolayarak ve onu yakınımda tutmak isteyerek. Bu normal bir durum değildi. şimdi değil. Hiçbir zaman olmadı. Sarılmayı seven biri değildim. Sevecen bir insan değildim. Konuşkan biri değildim. Ama bu kadınla ilgili bir şey ona dokunmamayı imkânsız kılıyordu. Onu yakınımda tutmak istemedim.

"New York'ta o hostesle yattın mı?" diye sordu birdenbire.

"Hayır. Barmenle yattın mı?"

"Hayır. Gerçi senin iki vajına planın onun beni daha çok istemesine neden oldu. Ama seninle tanıştığımdan beri seks yapmadığımı söylemiştim. Beni rahatsız ettin."

havamda olmak için çok fazla." Göğsüme doğru güldü ve ben de saçlarını okşadım. "Öyle mi? Hızlı arama listende olan o kaltak aramalardan bahsetmiştin."

"Seni benzin istasyonunda ilk gördüğüm andan beri seks yapmadım. Ayrıca beni çok sinirlendirdin."

"Bu kesinlikle ilginç bir olay, değil mi?" diye sordu. "Eğer böyle adlandırmak istiyorsan."

"Buna ne diyorsun?" diye sordu, bana bakmak için ayağa kalkarak. *İnanılmaz.*

Bunu yüksek sesle söyleyemezdim çünkü aramızda ne olacağını bilmiyordum. On yıldır bir ilişkim olmamıştı.

"Ben buna beklenmedik derdim." Bu güvenliydi.

Bu kadınla çalışmıştım.

Oraya gitmemeliyiz.

Ama şimdi durdurabilir miydim

bilmiyordum. Tren çoktan istasyondan ayrılmıştı.

Ve frenleri nasıl açacağımı bilmiyordum. Ya da belki sadece istemedim.

yirmi bir

...

OceanofPDF.com

Dylan

Pencerelerden içeri **süzülen güneş** gözlerimi faltaşı gibi açtırdı.
Yoksa pastırma kokusu muydu?

"Alo?" Çıplak bedenime bir çarşaf sararak bağırdım.

Wolf'un beni her yerimden öptüğüne dair düşünceler bir anda içime
doldu. Çok fazla orgazm.

Saate baktığımda iki saattir zar zor uyuduğumuzu gördüm. İlk seferden
sonra yine seks yapmıştık ama arada saatlerce konuşmuştuk. Bir erkekle
konuşmak için hiç bu kadar zaman harcamamıştım. Ama garip bir şekilde,
beni sıkılamıştı.

Gün daha yeni başlamıştı. Ona bir saat daha verirdim ve eminim
söyleyecekleriyle daha az ilgilenirdim.

"Bağırmanın bir nedeni var mı?" Wolf kapı aralığında durmuş, üzerinde
bir çift boxer külottan başka bir şey yokken kahvesini yudumluyor ve son
derece seksi görünmeyi başarıyordu. Gözlerim karnındaki her bir kası taradı
ve...

Merhaba, tanımlanmış sekiz paket.

Wolf gördüğüm tüm iç çamaşırı modellerini utandırdı.

Seksi saçlarımı kulaklarımın arkasına sıkıştırdım ve gülümsedim. "Evet.
Gittiğini sanmıştım ama sonra pastırma kokusu aldım."

"Anladığım kadarıyla hayranısın?" Sırıttı.

"Tabii ki çıtır domuz eti hayranıyım. Yani, ben de insanım, değil mi?
Ama burada hiç domuz pastırması yok. Nereden buldun?"

Dili dudaklarını ıslatmak için dışarı çıktı ve ben izlerken vücudum
ısındı. İyi pişmiş domuz pastırmasından daha iyi olan tek şey Wolf
Wayburn'un diliydi.

Tüm SEAL eğitimi, iş sekse geldiğinde gerçekten işe yarıyordu. Adam çok azimli ve kararlıydı, hiç yorulmuyordu. Görevi beni memnun etmek gibi görünüyordu ve ben de bunun için buradaydım.

Yatak odasında kesinlikle dengimle karşılaşmıştım ve bu bir ilkti. "Yan dairede oturuyorum, hatırladın mı?" Yüzüne küçük, seksi bir gülümseme yayıldı. yakışıklı bir yüz.

"Tamam, üzerime bir şeyler giyeyim ve pastırmaları birlikte yiyelim." Ayağa kalktım.

"Şahsen ben seni çıplak tercih ederim."

Kaşlarımlı kaldırdım. "Bu düşünceleri başka bir zamana sakla. Yemek yemem ve sonra giyinmem gerekiyor. Ayrıca dün gece toplanmadığım için sözüne sadık kalmadın."

Elbise gömleğini aldım ve giydim, gömleğin sadece bir düğmesinin kalmış olmasına güldüm ama pastırma kokusu beni aceleyle dışarı çıkardı. Kapı aralığında onun yanından geçmeye başladığımda beni durdurdu. Elleri boynumun yan tarafını buldu ve ona bakabilmem için başımı geriye doğru eğdi. "Sabahları bile çok güzelsin. Bu nasıl mümkün olabilir?"

Omuz silktim. "Bu bir hediye."

Bir kahkaha attı ve ben de aynısını yaptım çünkü benim tek cümlelik esprilerim her zaman yerindeydi.

"Hadi, yemek yiyelim."

Masanın peçeteler, gümüş takımlar ve portakal suyu ile donatılmış olduğunu görünce çok şaşırdım. Mutfaka doğru ilerledi ve biri benim, diğeri de kendisi için olmak üzere iki tabak koydu. Her tabakta çırpılmış yumurta, domuz pastırması ve kızarmış ekmek vardı.

Pastırmadan bir ısırık aldığımda "Vay canına, çok güzel görünüyor"

diye inledim. "Pek iyi bir aşçı değilsin, ha?"

"Pek sayılmaz. Yani, nasıl yapılacağını biliyorum. Sadece pek sık yapmıyorum." Başını salladı ve meyve suyu bardağına uzandı.

"Peki, şimdi ne olacak?" diye sordum, çünkü bu konuyu hiç konuşmamıştık.

"Ne olmasını istiyorsun?"

"Bunu tekrar yapmanın sakıncası yok." Ayağa kalkmaya çalıştığında ellerimi kaldırdım. "Bugün olmaz. Gitmek zorundayım."

"Anlıyorum. Yeterince almadın, ha?" Sırıttı.

"Kendini beğenmişlik yapma. Sarılmadığını iddia eden sendin, ama uyuduğumuz birkaç saat boyunca vücudunu benimkine sardın. Bu arada sen bir Hot Pocket gibisin. Beni gerçekten sıcak ve kızarmış tuttun."

"Sıcak koşuyorum." Birkaç yumurta kırdı ve ağzına attı.

"Kesinlikle öyle."

"Yani sen döndüğünde, biz artık böyle hissetmeyene kadar devam edeceğiz. Eğer sen de istersen benim için sorun yok."

"Bunu sevdim. Eminim tek ihtiyacımız olan bir kez daha olacak ve sonra birbirimizden nefret etmeye geri dönebiliriz."

"Durduğumu kim söyledi?" Yüzüne hınzır bir gülümseme yayıldı.

"Merak etme, büyük, kötü Kurt. Ben de senden nefret ediyorum." Etmiyordum. Onun da benden nefret etmediğini biliyordum. Ama öyleymişiz gibi davranmak işleri daha az karmaşık hale getiriyordu.

"Belki de güvenli bir kelimemiz olmalı. Bilirsiniz, eğer birimiz bunu aştıysa, sadece o kelimeyi söyleyebiliriz ve o zaman garip bir konuşma yapmak zorunda kalmayız" dedi.

"Evet. Tam Navy SEAL'lık bir hareket. Gizli bir operasyon gibi. Donanmadayken çok fazla güvenli kelimem var mıydı?" Tostumun üzerine çilek reçeli sürdüm.

"Hayır. Bir tane bile değil." Kıkırdadı.

"Tam bir oyunbozan. Peki. Idwy'ye ne dersin?" "Idwy mi? O da ne?"

"*Seninle işim bitti* "nin kısaltması.

"Bundan hoşlanmıyorum," dedi. "Biraz sert oldu. Tam bir pislik olmak istemiyorum."

Gözlerimi devirdim. "O kelimeyi ilk senin kullanacağını düşünmene bayılıyorum. Bu sabah seni neredeyse unutmuştum bile. Etkileyici domuz etini çıkarmamış olsaydın muhtemelen çoktan gitmiş olurdum."

Kahkahaları küçük yemek salonunda yankılanıyordu ve onu gülerken görmek sarhoş ediciydi. Bir boz ayının tavşana teslim oluşunu izlemek gibiydi. Hiç doğal görünmüyordu ama yine de güzel bir olguydu.

"Senin için daha etkileyici domuz etlerim var." Kaşlarını kaldırdı. "Öyle mi? Zamanımız yok, değil mi?"

"Eve helikopterle döneceksin, Minx. Ne zaman gideceğini biz seçebiliriz."

"Şu haline bak... Gitmeme hazır değilsin, değil mi?" Alay ettim ama ona bir kez daha sahip olma düşüncesiyle kalçalarımı sıktım

ayrılmadan önce.

"Ben hayatta kalırım. *Winx*'e ne dersin?" "*Winx*?"

"Güvenli kelimemiz. Wolf ve Minx-Winx. İşimiz bittiğinde, sadece o kelimeyi söyleyeceğiz. Çok sert değil ve uygun görünüyor."

"Bu konuda iyiyim. Şimdi beni yatağa götür ve benimle birlikte ol, seni ukala piç."

Wolf o kadar hızlı hareket etti ki, bunu öneren ben olmama rağmen beni korkuttu. Beni kollarına aldı ve yatağa bırakmadan önce neredeyse yatak odasına koştu.

"Birileri biraz hevesli," dedim kahkahalarım arasında.

Gömleğinin tek düğmesini açtı ve altındaki çıplak bedenime baktı. Kıvranmadım. Bana bakışı hoşuma gitmişti. Kendimi güçlü ve arzulu hissettiriyordu.

"Yani, birkaç temel kural." Elleri göğüslerimi kavradı.

"Beni soyup, memelerimi avuçlayıp, sonra da kurallar koyman ne kadar olgunca."

"Çok komiksin," dedi eğilip kulak mememi ısırırken.

Dudakları boynumda gezinirken "Ve sen de çok çıkarcısın," diye inledim. "Senin kuralların ne?"

Geri çekildi. "Çok basitler. Beni becerirken, başka kimseyi becermiyorsun."

"Aynısı senin için de geçerli." Saçlarına uzandım ve onu ağzıma doğru çektim.

Bana bakmak için geri çekilmeden önce beni sertçe öptü. "Anlaştık. Ve şaka yapmıyorum, Minx. Paylaşmıyorum."

"Tüm hanımlarınızı yatağınıza çıplak olarak aldığınızda bu kuralı kabul etmelerini sağlıyor musunuz?"

Çenesi kasıldı ve gözleri benimkilere dikildi. "Hayır. Sürekli aynı kadınla birlikte olmayı alışkanlık haline getirmedi. Görevlerden eve döndüğümde görüştüğüm kadınlar vardı ama bu... farklı."

Başımı salladım. "Eminim öyledir. Ve bu şartları kabul edebilirim."

"Bal'a döndüğünde seni bekliyor olacak bir eski yok.

Dağ mı?" Dudakları omuz kemiğimin üzerinde gezinirken mırıldandı.

"Hayır," diye fısıldadım. "Erkeklerden ayrıldığımda, daha fazlası için geri dönmem. İşim bittiğinde, biterim."

Ağzı benimkini kaptı ve doğru düzgün düşünemedim.
Beni bu şekilde tüketen tek erkek oydu. Bu yüzden, devam ettiği sürece onunla devam edecektim.

Evde olmak her zaman en iyisiydi. Kız kardeşlerimi çok özlemiştim. Sadece birkaç saattir evdeydim çünkü Wolf kahvaltıdan sonra ve sonra da duşta benimle ilişkiye girerek sabahı çalmayı başarmıştı.

Adamın açgözlü bir iştahı vardı.

Benimkine rakip olacak kadar.

Ona doyamıyordum, bu yüzden bu ara benim için iyi olacaktı. Kafamı toparlamam gerekiyordu.

İndiğimde Wolf'un beni beklediği arabada Bluetooth'um çaldı ve Siri kuzenim Hugh'un aradığını söyledi. Üniversiteye birlikte gitmiştik ve her zaman yakın olmuştuk. Babası annemin tek erkek kardeşiymiş ve yazları onunla ve dört kardeşiyle birlikte geçirerek büyümüştük.

"Hey, restoran nasıl gidiyor?" San Francisco'dan çok uzak olmayan Cottonwood Cove'da yeni bir spor barı açmıştı ve ona bir ziyaret borcum vardı.

"Güzel. Çılgınca meşgulüm, nasıl olduğunu bilirsin. Gelecek hafta buralarda olur musun diye soracaktım. Birkaç günlüğüne şehirde olacağım ve Karaoke King'e gidip bir şeyler içebiliriz diye düşündüm." Üniversitedeyken en sevdiğimiz bardı ve diyelim ki karaoke ve ben birdik. Mikrofonu elime ver, ben de yaparım.

"Evet. Hadi yapalım. Biraz Hammer zamanı için gidebilirim," dedim çünkü "U Can't Touch This" o günlerde benim en sevdiğim şarkıydı.

Kıkırdadı. "Tabii ki yapabilirsin. Her zamanki gibi herkesi ayağa kaldıracaksın. Lions ile anlaştığın için tebrikler. Ledger resmileştğini söyledi, o yüzden kutlayabiliriz." Ledger bir mimardı ve kuzenimin barı tasarlamasına yardım etmişti.

"Elbette ve açılışınızı kutlamamız gerekiyor. Gelip görmek için sabırsızlanıyorum. Bu hafta sonu çocuklarla şeker mi şaka mı yapmak için Honey Mountain'a dönüyorum."

"Pekâlâ. Döndüğünde bana mesaj at, haftaya buluşuruz." "Atarım. Seni seviyorum, Cuzzy."

"Ben de seni seviyorum." Telefonu kapattı ve ben de kız kardeşimin evine doğru sürdüm.

İlk durağım olan itfaiye binasına çoktan uğramıştım. Babamı görmek için sabırsızlanıyordum. Neyse ki onun için sakın bir gündü ve tüm çalışanlar için öğle yemeği hazırlamasına yardım ettim. Babam beni Wolf hakkında sorguya çekti, çünkü patronumun-düşmanımın-sevgilimin benim için kiraladığı üstü açık seksi siyah arabaya bindiğimi görmüştü. Orada bir şey olup olmadığını sorduğunda yalan söylediğim için biraz suçluluk hissettim. Çünkü gerçek şuydu ki, bu geçici bir durumdu. Bunu tartışarak karmaşık hale getirmenin bir anlamı yoktu.

Ben daha iyi biliyordum.

Daha sonra Charlie ve Ledger'ın yeni evlerine gittim ve inşa etmekte oldukları evde büyük ilerleme kaydediyorlardı. Birbirlerine ve bu eve olan bağlılıkları mide bulandırıcı derecede sevimliydi ve ben buna bayılıyordum. Yapı çerçevelenmiş ve alçıpanlar çoktan yükselmeye başlamıştı. Hava sıcaklığı düşmeden önce mümkün olduğunca çok şey yapmak için acele ediyorlardı. Honey Mountain'da hava zaten soğuktu ve yanıma en sevdiğim kışlık montumu aldığım için minnettardım ve şeker mi şaka mı oyununda hayatta kalmak istiyorsam kostümümün altına tayt giymem gerekecekti.

Daha sonra Ash ve Jace'in ben yokken taşındıkları yeni evlerine gittik. Bu eski çiftlik evini tamamen yenilemişlerdi ve muhteşemdi. Ashlan inanılmaz bir dekoratördü ve hâlâ birkaç son parçayı bekliyorlardı ama evin büyük bir kısmı tamamlanmıştı. Enerjisinin çoğunu kızların odalarını dekore etmeye harcamıştı ve yemin ederim küçük kız kardeşim anne olmak için doğmuştu. Ayrıca düğünlerini planlamakla meşguldüler ve o da yeni bir kitap çıkarmaya hazırlanıyordu. Onu kendi halinde görmeye bayılıyordum.

Yeğenim küçük Bee'yi görebilmek için Vivi'ye gidiyordum. Adı Beth Everly'ydi, hem annemin hem de en büyük kız kardeşimin adını taşıyordu ve ona Bee diyorlardı. Bu çok uygundu çünkü bu küçük kızın gittiği her yere tatlılık yayma gibi bir özelliği vardı. Nadiren yumuşak başlı biriydim ama konu Bee, Jackson, Paisley ve Hadley olunca bir yığın lapa gibi olurdum. Yeğenlerim ve yeğenim tam anlamıyla kalbimin sahibiydi. Onlar dünyaya gelene kadar yumuşak bir noktası olduğunu bile bilmediğim bir kalp.

Charlie ve Ashlan da şimdi Vivi'lere gidiyorlardı ve Everly de bizimle orada buluşacaktı çünkü Hawk'la birlikte Cadılar Bayramı için eve gelmişlerdi. Hawk'ın bu hafta sonu maçı yoktu, bu yüzden mutluydular.

Şehirden uzaklaşmak için. Sadece beşimiz küçük kız kardeşler yemeği yiyecektik ve tabii ki Bee, Jackson, Paisley ve Hadley de orada olacaktı. Jace ve Niko çalışıyordu, Hawk evin bazı işlerinde ailesine yardım ediyordu ve Ledger da büyükannesiyle yemek yiyordu.

Kız kardeşlerimle kız gecelerine bayılırdım. Her şeyi konuşabilirdik. Kızımızla gülerdik ve aklım sürekli Wolf'a gidip gelirken bu mükemmel bir dikkat dağıtıcı olurdu. İndiğimden beri durmadan mesajlaşmamızın bir faydası olmamıştı. Adam en iyileriyle bile *mesajlaşılabiliyordu*. Kirli bir ağız ve kirli bir zihni vardı - bu Wolf Wayburn gibi güçlü bir adamda takdir edebileceğim bir şeydi.

Arnavut kaldırımlı patikadan ön kapıya doğru yürüdüm ve kapının bizim için açık olduğunu bilerek tokmağı çevirdim. Tabii ki bu Niko'yu kızdıracaktı; adam kızlarına karşı gülünç derecede korumacıydı ama burası Bal Dağı'ydı ve ben de kapımı kilitlemeyi hiç sevmezdim.

"Alo?" diye seslendim. Seslendim ve gezegendeki en sevimli insan paytak paytak bana doğru geldi, kahverengi, vahşi bukleleri kafasında zıplıyordu ve tombul küçük kolları dimdikti, onu kucaklamamı bekliyordu, çantamı yere bırakıp ona doğru koştuktan sonra tam olarak yaptığım şey buydu. "Seni özledim, Bee."

Elleri saçlarıma dolandı ve onu içime çektim. Bebek pudrası ve kek gibi kokuyordu çünkü annesiyle birlikte sürekli kek pişiriyordu.

Vivi köşeden koşarak geldi ve bana saldırdı. "Seni özledim, Dilly."

"Ben de seni özledim." Üçümüz orada kucaklaşarak dururken kapı açıldı ve herkes teker teker içeri doluştu ve sonraki bir saati önce küçük insanları sonra da kendimizi besleyerek ve her zaman yaptığımız gibi konuşarak geçirdik.

Vivi'nin yemek masasının etrafında oturuyorduk, Paisley ve Hadley küçük Bee ile bir Disney filmi izliyorlardı ve Jackson Everly'nin gözlerini ondan ayıramayacağı mutfak adasının üzerinde duran araba koltuğunda uyukluyordu.

"Dökül. Dün gece ortalıkta yoktun. Ofisteki orgazmdan sonra bir şey mi oldu?" Charlie şarabını yudumlarken sordu.

Masa kahkahalara boğuldu ve ben kirpiklerimi kırptım. Kız kardeşlerime her şeyi anlatmıştım ve bu dün hepimizi kesinlikle şaşırtmıştı.

"Asansörde iyiliğinin karşılığını verdim diyelim." Omuz silkdim.

"Aman Tanrım, Jackson'ı o asansöre bindiriyorum," dedi Everly kahkahalar atarak.

"Asansörde yanımızda kimse yoktu, ben de sakso çektim." "Oral seksi yasakladığını sanıyordum?"

"Normalde bir erkeğin önünde eğilmekten hoşlanmam ama bu farklıydı. Bunu hak etmişti." Kaşlarını salladım. "Kelime oyunu yapmak istemedim."

Daha fazla kahkaha ve burada onlarla birlikte olmak çok iyi hissettirdi.

"Sonra ne olacak?" Ashlan'ın gözleri kocaman açılmıştı. "İkiniz de eve mi gittiniz?"

"Biz yaptık. *Birlikte*. Ve kitaba değer bir seksti, buna söz verebilirim."

"Bir sonraki kitabıma kesinlikle asansörde oral seks koyacağım. Bu çok seksi." Ashlan telefonundaki notlar uygulamasına bir şeyler yazdı. Bize bir yazarın hayatının böyle olduğunu söyledi, her zaman gözlemliyor ve bir şeyler alıyordu.

"Hava çok sıcak," diye fısıldadı Charlotte.

"Gerçekten öyle. İyi bir gece miydi? Ondan kurtulmak için ölüyor muydun?" Vivian beni iyi tanıdığı için sordu.

"Hayır. Bu sabah yine oldu. Ve sonra ben çıkmadan önce duşta tekrar oldu. Ve bunu artık yapmak istemeyene kadar yapmaya devam etmeye karar verdik. Güvenli bir kelimemiz bile var, bu yüzden bitmesini istediğimizde sadece o kelimeyi söylüyoruz. Hiç baskı yok."

"Vay canına." Everly beni inceledi. "Ondan hoşlanıyorsun. Ve birkaç hafta önce Seb'in arkadaşı maçta seninle konuşurken neredeyse aklını kaçırarak hale gelmesinden sonra onun da senden hoşlandığına şüphe yok. Adam o kadar korumacıydı ki gülmekten kendimi alamadım."

"O böyle biri. Kişisel bir şey değil." Şarabımı yudumladım ama ne kadar sinirli olduğu aklıma geldi. Seksi ve ateşliydi ve buna hiç aldırış etmedim, bu da beni şaşırttı. Bir erkeğin kendi başına halledebileceği şeylere karışmaya çalışması genellikle beni rahatsız ederdi.

"Kulağa kesinlikle kişisel geliyor," dedi Ashlan. "Zaten birlikte çalışıyorsunuz ve birlikte olmadığınız zamanlarda mesajlaşıyorsunuz ve şimdi de birlikte mi yatıyorsunuz? Kulağa bir ilişki gibi geliyor." Kıkırdadı.

"Öyle değil. Bu bir anlaşma. Bu kadar ilişkisizliğim yeter. Bana burada neler olduğunu anlat."

"Yarın akşam çocukları şeker mi şaka mı oynamaya götüreceğiz, sonra da Beer Mountain'a gideceğiz. Herkes orada olacak."

"Kulağa iyi bir plan gibi geliyor. Umarım o top kaşıyıcıyı görmeyiz, Tobias." Güldüm ve her biri aynı şeyi yaparak sandalyelerinde geriye doğru düştü.

Charlie bir kolunu omzuma atarak, "Evde olmana sevindim," dedi.

"Ben de öyle. Olmayı tercih edeceğim başka bir yer yok."

Dürüst olmak gerekirse, belki Wolf'un yatağında.

Ama bunu kendime sakladım.

OceanofPDF.com

yirmi iki

...

OceanofPDF.com

Kurt

"ONLARLA ŞEKER TOPLAMAYA GİTTİĞİN İÇİN TEŞEKKÜRLER."

Bullet arabamın hoparlöründen söyledi.

"Tabii ki. Ailen için her şeyi yapacağımı biliyorsun."

"Evet. Jaqueline çok kızgın. Yakında tekrar yola çıkacağım için mutlu değil."

Nereye gittiğini biliyordum ve çok tehlikeliydi. Neden kızgın olduğunu anlıyordum ama bu görevde adamlara liderlik etme ihtiyacını da anlıyordum. Genç bir ekipti ve resmi olarak emekli olmadan önce onları eğitiyordu. En azından bana söyleyip durduğu şey buydu.

"Seni evde istiyor, kardeşim. Çocuklar babalarını evde istiyor. Vakit geldi."

"Biliyorum. Yemin ederim hazırım Wolf. Sadece bu adamların üstesinden gelebileceğinden emin olmak istiyorum. Son görev. Birkaç haftalığına gideceğim ve sonra emekliliğimi resmileştirmeye hazır olacağım."

Bunu ondan ilk kez duymuyordum ve korkarım son da olmayacaktı. SEAL olmak onun kanında vardı. Adrenalin, telaş, bağımlılık yapabiliyordu. Görevlerde başarılı oluyordu ve işinde çok iyiydi. Aslında en iyisiydi. Hayatım pahasına en çok güvendiğim adamdı.

"Seni anlıyorum. Hazır olduğunda Lions'ta seni bekleyen bir işin olacak."

"Sağ ol kardeşim. Bana şu birlikte çalıştığın kızıdan bahset. Son konuştuğumuzda sesin sinirli geliyordu ama seni birinden hoşlandığında anlayacak kadar iyi tanıyorum. Muhtemelen hiç böyle bir şey olmadığı içindir."

birlikte çalıştığımız süre boyunca." Güldü, Bullet'in kahkahası sert, gürültülü ve şamatalıydı ve her zaman insanların dönüp bize bakmasına neden olurdu. "Kadınları çekemediğinden değil. Sadece hiç yatırım yapmadın."

"O iyi biri. Bana meydan okuyor ve çok büyük bir baş belası olabiliyor ama aynı zamanda çok da zeki." Onu aklımdan çıkaramadığım gerçeğini atlardım. Artık onun tadına bakmıştım ve onu arzuluyordum.

Hiçbir zaman bir kadını arzulamamıştım ya da bir kadını özlememiştim. Hormonları azmış bir genç kızken bile Kressa'yı özlememiştim. Hiçbir zaman öyle bir adam olmadım, bu yüzden Dylan'ın gitmesine sevinmişim çünkü bu saçmalık bana uymuyordu ve kendimi toparlamam gerekiyordu.

"Öyle mi? Neye benziyor bu kız? Sesinden anlayabiliyorum Wolf. Sen *aşık* olmuş bir *kedici*sin." Tekrar güldü ve ben de gözlerimi devirdim. Jaqueline söz konusu olduğunda ona hep bunu söyledik. Ne kadar kırbaçlanmış olduğunu söyleyip dururduk.

"Asla olmayacak. Ama tabii ki çok seksi."

"Anlıyorum. Ateşli ve zeki. Bu ölümcül bir kombinasyon," diye alay etti. "Sana söyledim, aynı zamanda başımın belası."

"İyi olanlar her zaman öyledir kardeşim. Her zaman öyledirler." Sokağına girdiğimde hâlâ gülüyordu.

"Pekâlâ. Ben buradayım. Yola çıkmadan önce beni ara, tamam mı?" "Evet." Sesi ciddileşti.

"Buradaki herkesin iyi olduğundan emin olacağım. Bunun için endişelenme. Sen sadece güvende ol. Yapabildiğinde haber gönder. Sadece bir işaret, tamam mı?" Ne demek istediğimi biliyordu. Birbirimize mesaj attığımızda sadece onun ve benim anladığımız şifrelerimiz vardı.

"Teşekkürler Wolf. Birkaç ay sonra görüşürüz. Kıcıımı takım elbise içinde, mülakatım için ofisinize girerken göreceksiniz."

"Mülakata girmenize gerek yok; bunu size söylemiştim. İş senindir." Hazır olduğu anda arkasını kollayacağımı bildiğinden emin olmak istedim. Her zaman arkasıydım.

"Evet. Yakında görüşürüz.

Görüşürüz." "Selamette, dostum."

Hay sikeyim. Midemde kötü bir his vardı ama bu bir şey ifade etmiyordu. Sadece ne yapmaya gittiğini bildiğim için olabilirdi. Jaqueline ve çocukları görmeden önce yüzümü düzeltmem gerekiyordu. Garaj yoluna girdim ve telefonum titrerken arabayı park ettim.

Dylan Cadılar Bayramı kostümünü giydiği bir selfie göndermişti. Rocky Balboa kostümünü bu kadar seksi hale getirmeyi nasıl başarmıştı? Kıçını zar zor örtüyormuş gibi görünen küçük beyaz bir şort giymişti ve soğuk havanın onu şortun altına tayıt giymeye zorlamasına şükretmişim. Rastgele erkeklerin ona bakması düşüncesine katlanamıyordum. Üzerinde "*Sen, ben ya da hiç kimse hayat kadar sert vuramayacak*" yazan bir atlet vardı, çünkü görünüşe göre bu onun en sevdiği sözlerden biriydi. Saçları tepesinde at kuyruğu şeklindeydi ve boksörlerin kullandığı ağızlıklardan takmıştı ve bana başparmağıyla işaret ediyordu.

Kahretsin, seksi ve vahşiydi ve aletim canlandı.

Ben ~ O şortun içinde seninle sevişmek istiyorum. Çok ateşli görünüyorsun.

Minx ~ Bu ayarlanabilir. Ama bilmelisin ki, kötü bir sol kroşem var.

Ben ~ Ben bir vuruş alabilirim, Minx.

Minx ~ Bahse girerim yapabilirsin. Jaqueline'e gittin mi? Çocukları gördün mü?

Ben ~ Az önce geldim.

Minx ~ Oyuncaklar sende mi?

Bana tüm bu talimatları vermişti çünkü görünüşe göre çocuklu bir eve hediyesiz gidemezsiniz. Bu yüzden, dün gece Target'a koştuğumda benimle telefonda konuştu ve ne alacağımı söyledi.

Ben ~ Evet. Yardımınız için teşekkürler.

Minx ~ Tabii ki. Buna bayılacaklar. Bu da babalarını özlemelerine yardımcı olacak. Annem öldükten sonra herkesin bize hediyeler getirdiğini hatırlıyorum. Üzülmemizi engellemiyordu ama en azından dikkatimizi dağıtıyordu, değil mi?

Bir dakika telefona baktım ve buna nasıl cevap vereceğimi düşündüm. Annesini genç yaşta kaybetmişti ve bir ebeveyni bu şekilde kaybetmenin çok acı verici olduğunu biliyordum.

Ben ~ Sen güçlü bir kadınsın, Minx.

Minx ~ Titriyorum. Bu bir iltifat mıydı? <smirky face emoji> Ben ~ Öyleydi. Buna alışma.

Minx ~ Asla. Senden hala nefret ediyorum.

Ben ~ Senden de nefret ediyorum. Bu gece dikkatli ol. Çıkınca mesaj atarım.

Ne dedin? Bunu neden söyledim ki? Neden her yaptığım şeyi ona bildiriyordum? Bu hiç akıllıca değildi. Hafta sonu için gitmesi

Kafamı toplamam için bir zaman olması gerekiyordu, her sıçtığım da ona mesaj atmam için değil.

Minx ~ Hiçbir evi yıkma, koca, kötü Kurt.

Ben ~ Üflenmesini istediğim tek şey senin üzerindeki <pathcan emoji> <lips emoji>

Minx ~ <panting emoji> <panting emoji>

Arabadan inip telefonumu arka cebime koyarken güldüm. Bagajdan çantaları aldım ve kapıya doğru ilerledim.

Jaqueline kapıyı açtı ve çocuklar köşeden uçarak geldiler.

"Wolfy Amca," dedi Drake. Bana çarptı ve ben de onu kucağıma aldım. Kardeşi Slade hemen arkasındaydı ve ben de boştaki kolumla aşağı uzanıp onu kaldırdım, her iki kalçasından birer çocuk tutuyordum. Bu çocuklar da babaları kadar havalıydı ve onlarla takılmaktan hiç gıcunmuyordum. Tam zamanlı olarak burada yaşadığım ve onların büyüdüğünü görebildiğim için mutluydum.

Aynı şeyi babaları için de istedim çünkü onları ne kadar çok sevdiğini biliyordum.

"Hey, çocuklar, şeker mi şaka mı oynamaya hazır mısınız?" Tezahürat yaptılar, belli ki ben onları tekrar ayağa kaldırırken bir şeyler yapmaya hazırdılar.

Onu yanağından öperken Jaqueline bir mola vermeye hazır görünüyordu. Asker eşi olmak zor olabilirdi ama sonuçta iyi idare ediyordu.

Onu aceleyle kapıdan çıkardım ve Jaqueline dönene kadar sonraki birkaç saati çocuklarla oynayarak geçirdim ve onları kapı kapı gezdirerek haftalarca yetecek kadar şeker topladık.

Dylan'la birkaç kez mesajlaştık ve ona çocukların giydirilmiş bir fotoğrafını gönderdim.

Telefonuma bakıp Bee'yle birlikte süslenip püslenip gönderdiği fotoğrafa gülümserken onu özlediğimi fark ettim.

Ve buna hazırlıklı değildim.

Yakınından bile geçmedim.

yirmi üç

...

OceanofPDF.com

Dylan

Hepimiz sırayla çocuklarla kapıya gittik ve Wolf'a birkaç fotoğraf gönderdim. O da bana çocukların Batman ve Örümcek Adam kostümleriyle çekilmiş bir fotoğrafını göndermişti. Çok sevimliydiler ve söylemeliyim ki, Wolf'un babaları yokken iki küçük çocukla birlikte şeker mi şaka mı yaptığını düşününce yumurtalıklarım patlamak üzereydi.

Ben o kız değildim. Hani şu evde oturup masal gibi düşününü planlayan ve dokuz yaşından beri isimlerini seçtiği iki buçuk çocuğunun hayalini kuran kız. Bunu yapan kız kardeşlerim vardı. Ben evde oturup dünyayı nasıl daha iyi ve daha adil bir yer haline getireceğini düşünen kızdım. Bir gün babamın evinin borcunu onun için ödemeyi hayal ederdim. Dünyayı gezmek ve yapmak istediğim her neyse onu yapmakla ilgili.

Yumurtalıklarımın hayallerimde yeri yoktu.

Tüm mahalleyi dolaşıyorduk ve Bee Niko'nun kollarında uyuyakalmıştı, Jackson ise getirdikleri arabada mışıl mışıl uyuyordu. Hadley ve Paisley nihayet yorulmaya başlamıştı ve hepimiz geleneksel spaghetti yemeğimiz için Vivi'nin evine geri döndük. Hayatım boyunca her Cadılar Bayramı'nda bunu yapmıştık. Annemiz öldükten sonra bile babam ve Everly bu geleneği sürdürmüştü, sonra Vivian devraldı ve işte buradayız.

Sos ve parmesan peynirine bulanmış nefis eriştelere yemek ve ailelerimizden sakladığımız tüm şekerlere gülmek.

"Şeker İstifçiliği Operasyonu söz konusu olduğunda Dylan elebaşıydı," dedi Everly kahkahalar atarak.

"Neden hep elebaşı ben oluyorum?"

Charlotte bir parça sarımsaklı ekmeğe uzanırken, "Sanırım bu fikirleri hep sen ortaya attığın ve bizi de seninle birlikte hareket etmeye ikna ettiğin için," dedi.

Vivian, "Bu bir tür elebaşı tanımı," diye söze karıştı.

"Hey, bazıları buna seni iyi yönlendiren çocukluk dehası diyebilir."

Niko ve Hawk bir kahkaha attı, Jace başını salladı ve gülümsemesini gizlemeye çalıştı ve Ledger kaşlarını kaldırdı. "Hepimize çocukluk dehası etiketini yapıştırmaya mı çalışıyorsun?"

"Her neyse," dedim telefonum titrerken.

Bütün gün konuştuğumuz için Wolf'tan bir mesaj görmeyi bekliyordum. Ama onun yerine, babamın en iyi arkadaşı, Koca Al'ın karısı Lottie'ydi. O bizim "ateş ailemizin" bir parçasıydı ve hep öyle olmuştu. Yangınla ilgili her mesaj geldiğinde olduğu gibi kalbim hızla çarpıyordu. Babamın her işe gidişinde hayatını tehlikeye atması hiç kolay olmamıştı. Niko ve Jace de itfaiyeci olduklarından, her zaman onlar için endişeleniyorduk. Bu noktada tüm çocuklar aileden sayılırdı.

"Ben Lottie. Üçüncü Cadde'deki apartman kompleksinde yangın çıkmış."

Niko ve Jace hemen telefonlarına uzandılar ve ayağa kalktılar.

"Kahretsin. Gitmem gerek bebeğim. Bu büyük bir olay." Niko Vivian'ın yanağını öptü ve anahtarlarını aldı.

"Üzgünüm Günışığı," dedi Jace, aynı şeyi Ash'e yaparak.

Çoktan harekete geçmiştim. Sabırlı olmak ve beklemek konusunda hiçbir zaman iyi olmamıştım ve babamın iyi olduğundan emin olmam gerekiyordu.

"Ben de sizinle geliyorum," dedim, çantamı kaptım ve kız kardeşlerimin her birine sarılarak vedalaştım. "Size mesaj atıp haber veririm. Sizi seviyorum."

Niko'nun kamyonetine atladım, onunla Jace'in arasına oturdum ve o yolda kışını kaldırırken hepimiz biraz gergindik.

"Bizi aramadıklarına inanamıyorum. Büyükbabamdan sadece oraya gittiklerini bildiren bir mesaj aldım," dedi Niko. Büyükbabam babamdan daha uzun süredir yangınlarla mücadele ediyordu ve onun en yakın arkadaşlarından biriydi.

"Aynı." Jace'in sesi sessizdi, bu da beni daha da geriyordu. "Bu gece yeterince erkek yok mu?" Parmaklarımın arasında sordum Oraya varmak için sabırsızlanıyordum.

"Biraz eksikleri var ama bu sadece yangının büyüklüğüne bağlı. Çok büyük bir bina, o yüzden çabucak kontrol altına alırlarsa bir şey olmaz." Niko itfaiye binasının önünde durdu ve ben Lottie'yle mesajlaşmaya devam ederken ikisi de üzerlerini değiştirmek için içeri koştular.

Ben ~ Niko ve Jace ile yoldayım. Ne kadar kötü?

Lottie ~ Sadece beklediklerinden daha hızlı büyüdü. Brady Townsend her yeri bantlamış bile, o yüzden beni içeri almıyorlar. O kadar dumandan hiçbir şey göremiyorum.

Ben ~ Brady Townsend üçüncü sınıfta macun yerd. Bizi o ateşten uzak tutamayacak. Çocuklar döndü. Beş dakika içinde orada olun.

İkisi de kamyona tırmanırken, "Lottie kötü olduğunu söyledi," dedim.

Birbirlerine baktılar ve başım aralarında gidip geldi. "Oh, kesinlikle hayır. Benden sır saklamayın. Hemen konuşmaya başla yoksa kulak memelerini kafandan koparırım."

"Siktir," diye tısladı Niko nefesinin altından. "Söyle ona."

"Daha fazlasını öğrenene kadar kız kardeşlerinizi aramayın lütfen." Jace boğazını temizledi. "Telsizden sadece ufak tefek bilgiler aldık ama bu büyük bir olay ve baban lider olarak gitti. Ona destek olmak için yanında olmadığımızda bunu yapmaması gerektiğini çok iyi biliyor."

"Ne? Bunu neden yapsın ki?"

"Çünkü bazı yeni çocuklar muhtemelen hazır değildi. Eminim Rusty onu durdurmaya çalışmıştır ama baban önce kendisinin girmesi konusunda ısrar etmiş olmalı."

Kelimenin tam anlamıyla alevler içindeki binaya yaklaşırken "Aman Tanrım," diye fısıldadım. Yangını kesinlikle kontrol altına alamamışlardı. Bu dünyada büyüdüğüm için yangınlar hakkında epeyce bilgim vardı ve bu yangın tamamen kontrolden çıkmıştı.

"Tanrım." Niko durdu ve hepimiz dışarı fırlarken kamyonu park etti. Biz binaya doğru koşarken, insanlar kenarda durmuş, şaşkınlıkla izliyor ve fotoğraf çekiyorlardı.

Brady Townsend yolu kapatıyordu ve Jace bana döndü. "Seni içeri almayacak. En kısa zamanda geri gelip sana bilgi vereceğim Dilly, tamam mı?"

Bu plana asla uymayacaktım ama başımı salladım çünkü oraya girmeleri gerektiğini bildiğim halde Niko ve Jace'i yavaşlatmak isteyeceğim son şeydi.

Brady kaseti havaya kaldırdı ve Niko bana dönüp kamyonun anahtarlarını bana fırlattı. "En kısa zamanda sana mesaj atacağım. Gitmek istersen eve götürebilirsin."

Jace alevlere doğru koşmaya başlamadan önce son bir kez baktı. "Üzgünüm Dylan. Oraya girmene izin veremem." Brady orada durmuş Birisi ona yangının baş edebileceklerinden daha hızlı büyüdüğünü söylemiş.

Hayır, dahi.

İki gözü olan herkes bunu görebilir.

Ama sonra Brady'nin telsizinden hayatta en çok korktuğum sözler dökülmeye başladı. Lottie bana doğru gelmişti ve ikimiz de bunu gün gibi açık bir şekilde duyduk.

"Jack Thomas büyük bir düşüş yaşadı. Durumu kötü ve bilinci kapalı."

Ben saldırmadan önce kelimeler hala işleniyordu. Ben bandı yırtarken Brady üzerime atladı ve kollarıyla beni sıkıca sardı.

"Dylan, sakın ol."

Bacağına sert bir tekme attım ve kurtuldum.

"Beni durdurmak istiyorsan, beni vurman gerekecek." Kendi sesimi tanıyamadım. Öfkeli ve sertti ama konuşanın korku olduğunu biliyordum.

Babamı kaybedemezdim.

Babamı kaybedemezdik.

Hayatımız boyunca yeterince kayıp yaşadık.

Brady benimle dövüşmeyecekmiş gibi kollarını kaldırdı ve Lottie gitmem için bağırdı. Alevlere doğru koştum, itfaiye araçlarının ve birkaç ambulansın binanın dışında sıralandığını gördüm.

"Jace!" Az önce bir adamı kamyonetlerine bindirmekte olan sağlık görevlilerinden birinin yanında durduğunu görünce bağırdım.

"Siktir, Dilly. Kötü düştü." Sesi çatladı ve Niko bize doğru koşmaya başladı.

"Ne oldu lan?" diye bağırdı.

"Zemin çöktü. İki kat aşağı düştü," dedi Rusty, yüzü isle kaplıydı ve gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu. "İçeri girmesini engellemeye çalıştım, Dilly."

Yer dönmeye başladı.

"Bu o mu?" diye sordum ve Jace başıyla onayladı. Niko'nun kendilerini toparlamaları için bağırdığını duyduğumda ambulansa atladım. Hâlâ söndürmeleri gereken bir yangın vardı.

"Onunla git. Sizinle en kısa zamanda hastanede buluşacağız," dedi Niko ve Jace üçü birden binaya doğru ilerlemeden önce son bir kez elimi sıktı.

Babam her türlü tüpe bağlıydı ve yüzünde bir maske vardı. Sanırım yanık olup olmadığını kontrol etmek için vücudunun üst kısmındaki bazı giysileri kesiyorlardı.

Elini uzattım ama bana karşılık vermedi. Orada hayat yoktu. "O iyi mi?"

"Bilmiyorum," dedi sağlık görevlisi, bana bakarken bakışları empati doluydu. Ne onu ne de orada bulunan diğer iki adamı tanıyabildim.

"Buradayım baba." Burnumu çektim. Dağılmayacaktım. Babamın bana ihtiyacı vardı. Kız kardeşlerimin bana ihtiyacı vardı. "Neden hareket etmiyor?"

Adamlardan biri şoföre bağırdı. "Onu ben çağırdım. Onu hemen oraya götürmeliyiz. Nabzı zar zor atıyor."

Dünyamın kendi ekseninde döndüğünü hissedebiliyordum. Bunu durdurmak için hiçbir kontrolüm yoktu ve nefes almaya çalışırken boğazım sıkılıyordu çünkü babamın olmadığı bir dünyada hayatta kalıp kalamayacağımı bilmiyordum.

"Bunu içebilir misin?" dedi bir ses ve birkaç kez gözümü kırptım ve acil yardım görevlilerinden birinin bana küçük bir kap meyve suyu sunduğunu gördüm.

"Hayır. Ben iyiyim."

"Düşmeye hazır gibi görünüyorsun. Yüzündeki tüm rengi kaybetmişsin." Diğer iki adam babamla ilgilenmeye devam ederken omuzlarının üzerinden baktı. Ama hiçbir yaşam belirtisi yoktu. Konuşmuyordu. Öksürmüyordu. Hareket etmiyordu.

Hastaneye vardığımızda dışarıda bizi bekleyen en az altı ya da yedi kişi vardı. Babamı aceleyle ambulandan indirirlerken beni geri ittiler ve ben de aşağı atlayıp peşinden koştum.

"Baba!" Bağırdım, yetiştim ve tekrar eline uzandım.

"Üzgünüm ama burada kalmanız gerekiyor. Daha ileri gidemezsiniz. En kısa zamanda nasıl olduğunu size bildireceğiz," dedi hemşire. Uzun boylu, kıvıll saçlı ve nazık gözlü bir kadındı ve elini bırakmayı reddederek ona baktım.

"Onun iyi olmasına ihtiyacım var."

Elime uzandı ve babamın elinden çekmeme yardım etti. "Ona yardım etmek için elimizden gelen her şeyi yapacağımıza söz veriyorum."

Başımı salladım ve elimi bıraktım, soğuk tuğlaya çarpına kadar birkaç adım geri gittim. Onu çift kapının arkasına götürmelerini izledim ve

Boynumda asılı duran çantamın içine sıkıştırdığım telefonuma uzandım. Hâlâ Niko'nun anahtarlarını sıkmakta olan diğer elime baktım. Derimi birkaç yerinden delecek kadar sıkıdığım belli olan gümüş anahtarları kan kaplamıştı. Kanı taytıma sildim ve hâlâ Rocky kostümümü giydiğimi fark etmek inanılmaz geldi. Aynı günmüş gibi bile hissetmiyordum. Telefonu çevirirken ellerim titriyordu.

"Dylan. Neler oluyor?" Everly sesindeki korkuyu gizleyemedi.

"Herkes hemen hastaneye gelmelerini söyle." Tek söyleyebildiğim buydu.

onu kaybetmeden. Şu anda dağılmam. Kız kardeşlerim korktuğumu düşünselerdi kendilerini kaybederlerdi.

Ve çok korkmuştum.

Ama bunu onlara söylemezdim.

Sertçe yutkundum ve aramayı sonlandırdım çünkü onunla telefonda konuşmaya devam edersem kendimi toparlayamayacaktım. Banyoya doğru yürüdüm ve kapıyı kilitledikten sonra kapıya yaslandım ve kendimi tamamen kaybettim.

Yıllardır ağlamadığım şekilde ağladım.

Annemi kaybettiğimizden beri kendime izin vermediğim bir şekilde yıkıldım.

Hangi dünyada anne ve babanızı kaybetmek adil olabilir ki?

Duvarı yumrukladım, tuvaleti tekmeledim, bağırdım, ağladım ve hıçkırdım.

Sonra dışarı çıkıp kız kardeşlerimi bulmak için kendimi toparladım. Yıllarımı duygularımı kontrol etmek için kendimi eğiterek geçirmiştım.

Güçlü olmak için.

Ve şimdi oyun zamanıydı.

yirmi dört

...

OceanofPDF.com

Kurt

DYLAN radyoda **tamamen** sessizliğe **gömülmüştü**. Benim dünyamda haber alınamaması genellikle birinin yaralandığı, öldüğü ya da saklandığı anlamına gelirdi. Dün durmadan mesajlaşıyorduk ve dün gece cevap vermeyi kesti.

Kendimi çaresiz küçük bir korkak gibi hissettim çünkü onu iki kez aradım ve telesekretere düştü. Ve şimdi ertesi gündü ve hala cevap vermiyordu.

Sikeyim.

İşte bu yüzden bu boku yapmadım.

Ama içgüdülerim bana bir şeylerin yanlış olduğunu söylüyordu.

Anthony Glouse denen pislik oraya gitmiş olabilir mi? Adamı gören özel dedektifime hemen bir mesaj attım, o da hemen cevap yazdı ve şehirde olduğunu ve olağandışı bir şey olmadığını söyledi.

Gururuma yedirip Hawk'ı aramadan önce bir saat daha volta attım.

"Hey, Kurt," dedi ve sesi her zamankinden daha ciddiydi.

"Rahatsız ettiğim için özür dilerim. Dylan'a ulaşmaya çalışıyorum ama ulaşamadım. Sadece her şeyin yolunda olduğundan emin olmak istedim."

"Dylan'ın babası Jack Thomas dün gece çıkan bir yangında ağır yaralandı. Everly ve ben eve yeni geldik. Geceyi hastanede geçirdik. Bir süre durumu belirsizdi ve yaşayıp yaşamayacağını bilmiyorduk. Kötü bir düşüş yaşadı ve kolunu ve birkaç kaburgasını kırdı, ama adam çelikten yapılmış. İyileşecek. Ama Dylan hâlâ orada. Gitmeyi reddetti. O içeri alındığında olay yerinde olan oydu ve bilirsiniz, bu sadece o. Sanırım telefonunun şarjı bitmiş. Kızların hepsi gitmesi için onu ikna etmeye çalıştı ama o reddetti. Bir tek o yıkılmadı.

Dün gece işler kötüye gittiğinde. Ama geliyor. Kendini toparlamak için çok mücadele ediyor. Onun nasıl olduğunu bilirsiniz."

Öyle mi yaptım? Tanıyormuşum gibi hissettim. Onu tanıyordum. Bunların hiçbirini beni şaşırtmadı. Soğukkanlı ve güçlüydü, ama tüm bunların altında yatan kırılgan kişiyi gördüm. Son birkaç haftadır birkaç bakış görmüştüm.

"Bunu duyduğuma çok üzüldüm. Mantıklı. Bir süre hastanede mi kalacak? Tamamen iyileşmesi bekleniyor mu?"

"Evet. Kafasına iyi bir darbe aldığı için gece boyunca onu izlemek istediler ama son birkaç saattir uyanık ve bilinçli. Onu birkaç gün gözetim altında tutacaklar."

"Hangi hastanede?"

"Ballı Dağ Hastanesi. Sadece bir tane var," dedi kıkırdayarak. "Neyin peşindesin, Wolf?"

"Emin değilim. Ama sizi haberdar edeceğim." Telefonu kapattım ve pilotumuza mesaj attım. Bal Dağı hızlı bir iniş ve çıkıştı. En azından onun iyi olduğundan emin olabilirdim. Biz arkadaşık, geçici sevgiliydik. En azından iş arkadaşıydık. Normal insanlar böyle yapar, değil mi? Birbirlerini kontrol ederler.

Helikoptere binip havalanmam bir saatten fazla sürmedi. Honey Mountain'a indim ve tıpkı onun için yaptığım gibi orada beni bekleyen bir araba vardı.

Doğruca hastaneye gittim.

Resepsiyondaki hemşire beklediğimden daha arkadaş canlısıydı. Kimliğimi ya da kim olduğumu sormadı, sadece ellerini çırpı. "Oh, evet. Jack Thomas harika bir adam, değil mi?"

"Evet." Omuz silktim çünkü adam hakkında harika şeyler duymuştum.

"Seni kendim götüreceğim. Beni takip edin." Beni asansöre götürdü ve nefes almadan bu kadar uzun süre konuşabilen biriyle daha önce hiç karşılaşmamıştım. Muhtemelen suyun altında harika olurdu çünkü kadın onu uzun süre ayakta tutacak kadar oksijene sahipti. Bana bu sabah gelen kızına arı sokmuş hastadan, grip olup giden hemşireden bahsetmeyi başardı ve ardından kocasının onu başka bir kadın için nasıl terk ettiğini gelişigüzel bir şekilde paylaştı. Tüm bunlar asansörle üçüncü kata çıkarken oldu. En üst kata çıksaydık bu kadının neler paylaşabileceğini bir düşünün. Başımı salladım ve birkaç kez boğazımı temizledim çünkü bu tür kişisel küçük konuşmalar muhtemelen yapmaktan en az hoşlandığım şeydi.

"Buyur Wolf. Çıkarken uğrayın. Artık eski dostuz." Omzumu okşadı ve topuklarının üzerinde dönüp asansörlere doğru ilerlemeden önce gülümsedi.

Odaya göz attığımda Dylan'ın babasıyla birlikte yatakta olduğunu gördüm, ikisi de kucağında dizüstü bilgisayarla oturuyordu ve o gökyüzünü yumrukluyordu. "Kalk, Rocky!"

"Kalkıyor. İşte kalkıyor," dedi babası, sesi uykulu geliyordu.

Kapı çerçevesine vurdum ve Dylan'ın gözleri fırlayıp benimkilere kilitlendi. Filmi duraklatmış olmalı çünkü ses kesildi.

"Bu büyük, kötü Kurt değil mi?" diye mırıldandı. Hiç oyununda değil miydi?

Belli ki hayatının en büyük korkusunu yaşamıştı. Sandalyede uyumuş gibi görünüyordu çünkü orada bir battaniye ve yastık vardı ve hala burada film izliyordu, bu da çok az uyuduğu anlamına geliyordu.

Yine de tamamen

hazırdı. Hiç

şaşırmadım.

Hiç tereddüt etmeden.

"Hey. Herkes nasıl?"

Dizüstü bilgisayarını kapattı. "Baba, bu Wolf. Geçen gece FaceTime'da tanışmıştınız."

"Ah, evet. Düşman sizi kontrol etmeye geldi. İlginç."

En azından ukala cevaplarını nereden aldığını biliyordum. Bu adam kötü düşmemiş miydi?

"İçeri gel. Burada ne işin var? Beni özledin mi? Bunun olacağı konusunda seni uyarmıştım." Sırıttı.

"Lütfen kendini övme," dedim, odaya g i r i p yatağın yanındaki sandalyeye çökerek. "Buralardaydım."

"Açıkça." Kıkırdadı. "Sadece *Rocky*'yi izliyoruz."

"Bunu görebiliyorum. Ve belli ki hâlâ rol için giyinmişsin."

Yere baktı ve iç çekti. "Evet. Zor bir geceydi. Ama şimdi durumu iyi."

"Wolf, bana bir iyilik yapmak ister misin?" diye

sordu babası. "Elbette. Neye ihtiyacın var?"

"Kızımı eve götür. Zilinin çaldığını düşündüğünde biraz yapışkan oluyor. Ama onun da benim de uykuya ihtiyacımız var."

Dylan nefesini tuttu ve babasına bir bakış fırlattı. "Sen tam bir hainsin."

"Dilly, seni seviyorum tatlım. Ama kaburgalarım kırık, kolum da öyle ve bir hap alıp biraz uyumak istiyorum."

"Neden bir şey söylemedin?" diye sordu yataktan kalkıp dizüstü bilgisayarını onun yanındaki masaya koyarken.

"Çünkü Niko'yu *Rocky* izleyelim diye bilgisayarımı almaya zorladın ve ikinci filminden sonra günü bitireceğimizi düşündüm ama sen devam ettin."

Gülümsedi. "İşte geldi. Kendini daha iyi hissediyor olmalısın."

"Kendimi gerçekten iyi hissediyorum. Biraz ağrım var ama ciddi bir şey değil. Uyumak iyi gelirdi ama sen odada volta atıp tepemde dolanırken uyuyamıyorum."

"İyiym. Duş alıp iyi bir uyku çekebilirim. Ama bir şeye ihtiyacın olursa bana mesaj atar mısın? Hemen eve gidip telefonumu şarj edeceğim."

"Uzun bir süre uyuyacağım, bu yüzden benden haber alamazsan endişelenme. Seni seviyorum, Dilly."

"Seni seviyorum," diye fısıldadı ve eğilip yanağından öptü.

"Wolf, kızımı eve götür, tamam mı?"

"Evet, efendim," dedim.

"Sanki kendimi eve götüremeyecekmişim gibi? Beni rencide etme." Babasına başını salladı, çantasını aldı ve bana göz kırptı.

Onu asansöre kadar takip ettim, o da karşı duvarda durmuş beni inceliyordu.

"Size yardımcı olabileceğim bir konu var mı?" diye sordum. "Arabanız var mı? Çünkü ambulansla geldim." "Arabam var."

"Güzel." Kapılar açıldı ve lobiden geçip arabaya doğru yürüdük.

Bana evine kadar rehberlik etti ama onun dışında sessizdi.

Büyük evin yan tarafındaki araba yoluna girip arabayı park ettiğimde bana doğru döndü. "Burası Hawk ve Ever'ın evi. Ben misafir evinde yaşıyorum."

"Tamam..." Beni içeri davet etmesini bekleyerek kaşlarımı kaldırdım.

"Benim için mi geldin?" diye sordu uzun saçlarını kulaklarının arkasına atarken. "Ben geldim."

Kadın hiç uyumamıştı ama yine de muhteşem görünmeyi başarıyordu. Elini indirdiğinde avucundaki yaraları gördüm ve parmaklarımı bileğine doladım.

"Eline ne oldu?"

Sanki unutmuş gibi yere baktı. "Babam ambulansa bindirildiğinde elimde Niko'nun anahtarları vardı. Yolda onları sıkılmış olmalıyım."

Kendi kapımı iterek açtım ve onunkini açmak için yanıma geldim. "Gel hadi. Seni temizleyelim."

Ön kapıya kadar olan kısa yürüyüşte sessizdik, sonra anahtarlarını çıkardı ve içeri itti. Göle bakan büyük cam pencereleriyle küçük ama çekiciydi. Elini uzattım ve onu yatak odası olduğunu tahmin ettiğim sağdaki kapıya yönlendirdim. Burası oldukça küçük olduğu için çok fazla seçenek yoktu. Banyo olduğu belli olan başka bir kapı daha vardı ve onu doğruca oraya yönlendirdim. Yüzümü ona dönüp iki elimi kalçalarına koyarak onu banyo tezgahının üzerine kaldırdığımda gözleri büyüdü. Yüzündeki ifadeyi biliyordum. Hüznü. Korkuyu. Endişeyi. Şoku. Adrenalinini. Bu hayatı uzun zamandır yaşıyordum. Musluğu açtım ve elini duruladım. Oluşan kabukları temizleyebilmek için başparmağımla ovuşturduğumda hiç irkilmedi. Suyu kapattım ve dolabın altında biraz peroksit buldum ve avucunun içine döktüğümde sadece kaşlarını kaldırdı. Kesiklerin her birinde küçük kabarcıklar oluştu. Duşa doğru ilerleyip suyu açarken elinin arkasını kalçasına yaslamasına izin verdim.

Kollarını işaret ederek "Kaldır," dedim ve dediğimi yaptı. Benimle mücadele etmediğine inanamıyordum ama çok yorgundu ve vücudunuz kapandığında böyle oluyordu.

Sütyeninin düğmelerini açtım ve onu arkaya yatırıp meme ucunu ağzıma alma dürtüsü güçlü olsa da bunu yapmadım. Kazağımla başımın üzerinden çekiştirdim ve kot pantolonumla külotumu yere düşürdüm.

Onu tezgâhtan kaldırdım ve ayaklarını yere koyduktan sonra dizlerimin üzerine çöküp şortunu, taytını ve külotunu bacaklarından aşağı indirirken karnını öptüm. Parmakları nazikçe saçlarımı okşadı ve ben tekrar ayağa kalktım.

Elini elime aldım ve onu duşa götürdüm. Hiç konuşmadı, ki bu hiç de karakterine uygun değildi. Ellerime biraz şampuan sıktım ve onları başına koyup masaj yapmaya başladığımda nefesi kesildi. Onu çevirip ellerimi uzun saçlarında gezdirdiğimde inledi, sırtı göğsüme yaslanırken saçlarını köpüklerle kapladım.

Arkasını dönüp bana sırtını döner dönmez ilk inilti geldi ve ardından hıçkırıklar başladı. O düşerken ben orada öylece kaldım.

ayrı. Uzun, sabunlu saçlarını omzundan aşağı indirdim ve kollarımı ona dolayarak sıkıca sarıldım. Suyun altında durduk, o içindekileri boşaltırken tek kelime etmedik.

Eli göğsünde benimkinin üzerine geldi ve sonunda arkasını dönmeden önce nefes alış veriş yavaşladı. "Özür dilerim."

"Korktuğun için üzölme, Minx. O senin baban. Bu bok çok korkunç. Sen iyisin. Bu seni de hepimiz gibi insan yapıyor. Ama merak etme, kimseye söylemem."

Gülümsedi ve parmak uçlarına kalkıp beni öptü. Hızlı ve yumuşaktı ve bu kısa sürede bir kadınla paylaştığım en samimi an haline gelmişti. Savunmasızdı ve ben onu rahatlatmak istiyordum.

Arkasını döndü ve saçlarını durulamaya devam edebilmem için başını geriye eğdi. Su aramızdan aşağı dökölürken kıkırdadım, su damlacıkları güzel vücudundan aşağı yuvarlanıyordu. Yukarıdaki başlığa uzandım ve aşağı çektim, tüm sabunu yıkarken uzun, ipeksi saçlarının üzerinde gezdirdim.

Suyu kapattım ve kapıyı iterek açtım, saçlarını kurulamadan önce kapının yanındaki askılıktan bir havlu aldım ve havluyu göğsüne sarabilmem için kollarını kaldırmadan önce onu okşadım. Köşeyi göğüslerinin arasına sıkıştırdım ve sonra başka bir havluya uzandım, saçlarımı hızla kuruladım ve sonra belime bağladım.

Onu kucağıma aldım ve yatak odasına götürdüm, nazikçe yatağa yatırmadan önce boynuma sokuldu. Yanına tırmandım ve kendi tarafıma döndüm, o da aynısını yaptı. Yatak odasının penceresinden dışarı bakarken dışarısı tamamen karanlıktı.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı.

"İyisin, Minx." Saçlarını yüzünden uzaklaştırdım ve koyu kahverengi gözleri duygularla doldu. Tamamen bitkin olduğu için bugün sarı ya da altın rengi yoktu.

"Ben ortaokuldayken annem beni, Charlie ve Ash'i Cadılar Bayramı kostümleri almaya götürdü. Vivi ve Ever lisedeydi ve artık giyinmek için fazla havalıydılar. Benim yaşındaki tüm kızlar zombi ya da korsan kostümleri alıyordu. Ama bunların hiçbir i bana hitap etmiyordu."

"Ne olmak istiyordun?" Ben sordum.

"Babam ve ben *Rocky* filmlerini izlemeye yeni başlamıştık ve anneme Rocky Balboa olmak istediğimi söyledim. Sadece gülümsedi ve onun yerine bu kostümü yapabileceğimizi söyledi. Bana her zaman ne istersem o olmamı söyledi.

ol." Yanağından süzülen tek damla gözyaşını sildi. "Eve gittik, o da benimle birlikte internete girdi ve ihtiyacım olan her şeyi bulduk. Sonra Cadılar Bayramı geldi ve kostümümle dışarı çıktığımda annem bana sürpriz yaptı ve Apollo Creed kostümüyle dışarı çıktı, sonra da babam antrenör Micky olarak dışarı çıktı. Çünkü beni yakalamışlardı, anlıyor musunuz? İşte bu yüzden her zaman olmak istediğim kişi olmaya çalışıyorum. Çünkü beni bunun için sevdiler ki bu nadir görülen bir şey."

"Tabii ki öyle," dedim, onu rahatlatmak istediğim için daha da yaklaştırdım.

"Beni sevmek her zaman kolay değildir. Ve ikisi de sevdi. Sonra annemi kaybettik ve dün gece..." Sesi çatallaştı ve ona bakabilmek için başını geriye doğru eğdim. "Babamın öleceğini düşündüm Wolf ve bu düşünce beni korkuttu ve kendimi çok yalnız hissetmeme neden oldu." Dudağı titredi ve göğsüm sıkışmaya başladı.

Dylan Thomas'ın acısını fiziksel olarak hissedebiliyordum ve bu çok korkutucuydu. Ama nedense umurumda değildi, çünkü bunu Dylan Thomas'tan almak istiyordum.

Onu.

Onu rahatlatmak ve daha iyi hissetmesini sağlamak için elimden geleni yaptım.

"Hey, o iyi. Arkadaşlarımla yakın temaslarım oldu.

Görevler ve içinde hiç hayat kalmamış gibi görünen birini görmenin ne kadar korkutucu olduğunu biliyorum. Ama tahmin edin ne oldu?"

"Ne?" diye sordu.

"Başardı. Baban güçlü bir adam. Ve şimdi bu gücü nereden aldığını biliyorum."

"Öyle. Ama ambulansa ölmüş gibi görünüyordu. Hareket etmiyordu. Konuşmuyordu. Öksürmüyordu bile."

Az önce temizlediğim eline uzandım ve avucunun içini defalarca nazikçe öptüm. "O iyi, Minx. Sen de iyisin." "Geldiğin için teşekkür ederim," diye fısıldadı, sesi uykuluydu. "I

Senden nefret ediyorum,

Wolf Wayburn." "Ben

de senden nefret

ediyorum, Minx."

Ve böylece, uyku ikimizi de aldı. Seks yapmadık.

Mesele o değildi.

Ve bunun ne anlama geldiği hakkında en ufak bir fikrim bile yoktu.

yirmi beş

...

OceanofPDF.com

Dylan

Uyandığımda yorganın altındaydım; havlu da Wolf da gitmişti.

Rüya mı görmüştüm? Gerçekten burada mıydı?

Evet. Adam saçlarımı ve vücudumu yıkamış, ellerimi temizlemişti.

Çok nazikti.

Beni bulmak için Bal Dağı'na gelmişti.

Ve en şaşırtıcı kısmı... bu beni rahatsız etmedi. Normalde bir erkek benimle duş almak istese, onu kapı dışarı ederdim. Ama Wolf'la birlikte, benimle ilgilendiği her dakikadan büyük keyif almıştım.

Ve onun önünde ağlamıştım.

Geçirdiğim sinir krizini hatırlayınca yorganı yüzüme çektim.

Beni çıplak görmesi ya da hastane yatağında bir günlük Cadılar Bayramı kostümüyle bulması umurumda değildi ama beni ağlarken görmüş olması... Daha önce hiçbir erkeğin önünde ağlamamıştım. Kız kardeşlerimin önünde kaç kez ağladığımı parmaklarımla sayabilirim. Kolay kolay gözyaşı dökmezdim ve döktüğümde de yalnız olmayı tercih ederdim.

"Neden yorganın altındasın?" Wolf'un sert sesi duyuldu ve onun yakınlarda durduğunu biliyordum çünkü varlığını hissedebiliyordum.

"Dün gece ağladım mı?"

Sessiz kaldı, bu da benim soruma cevap oldu.

"Hey," dedi ve yorganı çekiştirip bana bakarken şilte eğildi. "Ağlamış olman umurumda değil. Baban için endişeleniyordun. Bu seni zayıf yapmaz."

"Evet, öyle. Bu zayıflığın özüdür. En son ne zaman ağladın?"

"Çok uzun zaman önce değil." Sırttı ve yalan söylediğini anladım.

"Yalancı. Bahse girerim çocukluğundan beri hiç ağlamamışsındır," dedim ve kahretsin, bu sabah çok iyi görünüyordu. "Peki sen neden bu kadar iyi görünüyorsun?"

"İtiraf etmeliyim ki, bu savunmasız yanını seviyorum. İyi görünüyorum, değil mi? I?"

Boxer külotundan başka bir şey giymiyordu ve tonlanmış, bronzlaşmış teni tam olarak sergileniyordu. Koluma uzandı ve avucumu incelemek için elimi çekti. Başparmağı orada kalan tüm küçük kesiklerin üzerinde nazıkçe gezindi. Sanki acımı dindirmeye çalışıyordu.

"Dinle. Utanacak bir şey yok. Buraya davetsiz gelen benim ama beni yorganın altında saklanırken görmüyorsun."

"Doğru. Bu seni biraz muhtaç yapıyor, değil mi?" Kıkırdadım ve o da üzerime atladı.

"Hiç kimse bana muhtaç demedi," diye homurdandı boynumu öpmeden önce.

"Sadece beni özlediğini itiraf et," dedim.

Geri çekildi. "Tamam. Ben yaptım. Ve senin için endişelendim. Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum ama hayatımı bunu anlamaya çalışarak geçirmiyorum. İçgüdülerime güveniyorum. İşte buradayım."

"Buyurun," dedim.

"Gitmemi ister misin? Yani, artık iyisin. Baban iyi olacak. Eğer yalnız kalmak istiyorsan eve gidebilirim."

"Sanırım gerçekten kalmanı istiyorum." Bu sözleri söylerken boğazımda bir yumru oluştu çünkü bunları söylediğime inanamıyordum bile.

Daha da şaşırtıcı olanı, bunu kastetmiş olmamdı.

"Belli ki sen de beni özlemişsin," diye takıldı.

"Ukalalık etme. Hemen babamı kontrol edeyim, sonra ne yapacağımıza karar veririz."

Geri çekildi ve komodinin üzerinden telefonumu alıp bana uzattı.

Babamın numarasını çevirdim ve ilk çalışta cevap verdi. "Selam, Dilly. Biraz uyudun mu?"

"Evet. Gerçekten iyi uyudum. Ya sen?"

"Daha yeni uyandım. Kahvaltı etmek üzereyim ve bugün bu yataktan çıkıp biraz hareket etmeyi umuyorum."

"Bu harika bir haber baba."

"Ben iyi olacağım, tatlım. Düşman hâlâ şehirde mi?" diye takıldı.

"Öyle."

"Neden ona Bal Dağı'nı gezdirmiyorsun? Yemek yiyeceğim, doktoru göreceğim, koridorda biraz yürüyeceğim ve umarım biraz daha uyurum. Koca Al bugün itfaiyeden bir grup adamın geleceğini söyledi, o yüzden biraz mola ver, tamam mı?"

"İyi deneme. Bugün seni kontrol etmek için uğrayacağım. Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara."

Telefon görüşmesini sonlandırdım ve beni çözmeye çalıştığı bir gizemmişim gibi izleyen adama baktım.

"Durumu nasıl?" diye sordu.

"Sesi harika geliyor. Sadece otuz altı saat önce öleceğinden korkarken şimdi yataktan kalkmak için can atıyor olması çok çılgınca."

Kurt başını salladı. "Bunu anlıyorum. Benim de oldukça kötü yaralanmalarım oldu ve hayatta kalabileceklerini düşünmediğim bir şekilde yaralanan ve birkaç gün sonra ayağa kalkıp hareket eden arkadaşlar gördüm. İnsan vücudu oldukça şaşırtıcı ve babanız yangınlarla savaşmaktan dolayı iyi durumda, bu yüzden oldukça hızlı bir şekilde toparlanacaktır. Kırık kaburgalar ve kol biraz zaman alacak olsa da."

"Kurşun yaraları yüzünden ne kadar süre baygın kaldınız?" Öne doğru eğilip kolunun üst kısmı boyunca uzanan yara izlerini takip ederek sordum.

"Uzun sürmez. Kırık kemikler farklıdır. Onların iyileşmesi daha uzun sürer. Kurşun yaraları sadece yanlış yere isabet ederse kötüdür. Ben şanslıydım."

"Dışarıda gizli işler çevirirken şimdi burada normal bir işte çalışıyor olman garip değil mi?"

Bir kahkaha attı. "Gizli işler mi? Bu yeni bir şey."

"Bana spesifik bir şey söylemedin, o yüzden bununla devam edelim."

"Tamam. Hayır, bu beni rahatsız etmiyor. Planın bu olduğunu biliyordum. Ben hazırdım

gittiğimde. Seyahat etmekten yoruldum. Arkadaş kaybetmekten yoruldum. Hepsinden bıktım. Yani bu iyi bir değişiklik oldu. Ve bu işin normal bir yanı yok çünkü bu küçük cadalozla çalışıyorum ve o beni sürekli tetikte tutuyor."

"Düşmanla yatıyorsun," diye takıldım. "Bunu heyecanlı hale getirmenin bir yolunu bulmuşsun."

"Eminim öyledir." Sanki düşüncelerini toparlıyormuş gibi bir an için gözlerini kaçırdı. "Peki, bugün nasıl hissediyorsun?"

Şimdi gülme sırası bendeydi. "Düşünceli olmaya mı çalışıyorsun?" Ağzı açık kaldı. "Ne?"

"Beni duşta götürmemen ve benimle birlikte olmaman gerekiyormuş gibi garip davranıyorsun. Senin önünde alışılmadık bir erime yaşadığım için beni pişman etme. Ben o kız değilim. Bana porselenden yapılmışım gibi davranmak zorunda değilsin."

Yatağa geri düştü ve ben de tam zamanında bacaklarımı çekerek ezilmelerini önledim. "İyi bir adam olmaya çalışıyordum. Baban için üzölmüş olman sorun değil. Sana porselen bir bebekmişsin gibi davranmıyorum. Sana bir insanmışsın gibi davranıyorum."

Çarşafı kendi etrafıma sardım ve ileri atıldım, yatağımın üzerinde yayılmış yatarken kalçalarına sarıldım. "Bana insan diyerek hakaret etme."

Derin, gırtlaktan gelen bir kahkaha attı ve kahkahası yatak odasında yankılandı. Parmakları benimkilerle iç içe geçti. "Buraya seni becermeye gelmedim, eğer düşündüğün buysa. Hiçbir şey beklemiyordum."

"Bummer," diye sızlandım. Uzakta bir şey gözöme çarptı ve boynumu büküp nefesimi tuttum. "Kar yağıyor!"

Yataktan fırladım ve elini tutarak pencereye doğru koştum. "Bu da nereden çıktı böyle?" diye sordu dışarıya bakarken. Gökyüzünden düşen pullar.

"Bal Dağı'na hoş geldiniz. Kayak merkezleri birkaç hafta açılmaz ama Ekim ayında kar yağabilir."

"İki gün önce kısa şort giymiyor muydun?" diye takıldı.

"Öyleydim. Altında tayt olmasına rağmen yine de kığım dondu. Ama güzelliğın de bir bedeli var, değil mi?" Yüzümü ona döndüm ve çarşafı daha sıkı bir şekilde üzerime çektim. "Hadi giyinip krep ve sıcak çikolata almaya gidelim. Seni en sevdiğim yere götüreceğim."

"İyi bir plana benziyor. Açlıktan ölüyorum."

"Her zaman açlıktan ölüyorsun," dedim ve şifonyerime doğru ilerleyip birkaç külot ve sütyen çıkardım. Wolf spor çantasını karıştırıp bir çift koyu renk kot pantolon ve gri bir kazak çıkarırken ben çarşafı bırakıp giyindim. Tuvalet çantasıyla banyoya doğru ilerledi; adam o kadar zahmetsizce bir araya getirilmişti ki neredeyse komikti. En sevdiğim siyah balıkçı yaka kazağımı askıdan aldım ve ardından bir çift sıkıntılı kot pantolon ve siyah patiklerimi giydim. İkimiz de dişlerimizi fırçalarken banyoda onun yanında durdum.

Saç fırçamı buldum ve uzun saçlarımı tararken onu aynada bana bakarken yakaladım. "Dün gece saçımı yıkadığın için teşekkürler."

"Önemli bir şey değildi, Minx." Dönüp tezgâha yaslandı ve saçlarımı başımın üstünde topuz yapmamı izledi. Yüzüme biraz nemlendirici sürdükten sonra kirpiklerime rimel, dudaklarıma da parlaticı sürdüm.

"Hadi gidelim."

Wolf bizi kasabaya doğru götürürken karla ilgili heyecanımı zar zor kontrol edebiliyordum. Kar yapışmıyordu ama oldukça sert yağmaya başlamıştı.

"İlk karı her zaman sevmişimdir. Kayak merkezleri açılana kadar gün sayardım." Sunshine Coffee Shop'u işaret ettim, o da ön tarafa çekip park etti.

"Kayakçı mısınız?" diye sordu kemerini çözüp ısıtıcının önünde ellerini birbirine sürterken.

"Ummm... Papa Katolik mi? Gökyüzü mavi mi?" Kaşlarımı kaldırdım. "Penguenler gezegendeki en sevimli hayvanlar mıdır?"

"Son soru biraz öznel. Ama anladığım kadarıyla kayak yapıyorsun." Arabadan dışarı itti ve kapımı açmak için yanıma geldi. Bu normalde beni rahatsız eden bir hareketti ama Wolf Wayburn'ün kapımı açmak için arabanın etrafında koşuşturmasını görmek hoşuma gidiyordu. Bu onun işine geliyordu.

Dışarı çıktım. "Benim var. Peki ya sen?" "Evet. Sevmediğim bir tepeyle hiç karşılaşmadım."

Birden aklıma, Bal Dağı kayak pistlerinde boxer külotundan başka bir şey giymeden kaydığı, tepenin dibine varmadan önce pazılarının şiştiği ve güzel mürekkebinin sergilendiği, sonra da beni tatmadan bir saniye daha duramayacağı için dizlerinin üzerine çöktüğü geldi.

Yüzüm restoranın ön kapısına o kadar sert çarptı ki kelimenin tam anlamıyla geri sıçradım ve Wolf beni sabitlemek için iki elini omuzlarıma koydu.

"Tanrım, Minx. Sen iyi misin?" Beni yüzüne çevirdi ve bakışlarındaki endişe, kirli düşüncelerim için biraz suçlu hissetmeme neden oldu.

"Ben iyiyim. Pis şehre gittim." Burnumu ovuştururken omuz silktim. "Ve sana şunu söyleyeyim, bu kesinlikle Ash'in bir sonraki kitabına girmeli."

"Neden bahsettiğimizi bilmiyorum ama az önce yüzünü cam bir kapıya çarptın."

Başım kahkahalarla geriye düştü. "Kahvaltıda açıklarım. Hadi gel."

Kapıyı açtı ve içeri girdik. Tarçın, akçaağaç ve balkabağı gibi kokuyordu. Karnım guruldadı ve ısınmak için ellerimi birbirine sürttüm.

"Şuraya bakın. En sevdiğim Thomas kardeşim şehre geri döndü," dedi Dean Joybill. Buranın sahibi o ve karısı Delilah'tı ve çocukluğumuzdan beri buraya gelirdik.

"Biliyor musun, kız kardeşlerimle bir gece konuşurken bunu hepimize söylediğini fark ettik." Kaşlarımı kaldırdım ve sııttım.

"Hey. Hoşlanmadığım bir Thomas kızıyla hiç karşılaşmadım."

"Oh, flört etmeyi bırak, seni pis yaşlı adam. Merhaba Dylan," dedi Delilah. "Kim varmış burada? Bu bir '*özel arkadaş*' mı?" Her iki elinin işaret ve orta parmaklarını kullanarak tırnak işareti yaptı.

Wolf'a baktım, sorudan oldukça rahatsız görünüyordu, bu yüzden işleri biraz karıştırmaya karar verdim. "Tanrım, hayır. O benim düşmanım ve sevgilim."

Wolf'un gözleri büyüdü ve Dean ellerini birbirine vurdu. "Bu kız her zaman bizi kandırıyor."

"Kesinlikle öyle." Delilah kirpiklerini Wolf'a doğru kırıştırdı.

"Bu Wolf Wayburn. Şehirde birlikte çalışıyoruz," dedim.

"Aslında ben onun patronuyum." Wolf elini uzattı, ikisi de elini tuttu ve Delilah bizi restoranın arka tarafındaki bir masaya götürürken Wolf'la utanmadan flört etti.

Kalabalık kafede yan yana yürürken kulağına yakın bir sesle, "İK'nın çalışanlarınızla ilgilenme şeklinizden memnun olup olmayacağını bilmiyorum," dedim.

"Mutlu olduğunuzdan emin olmak benim işim." Masada durup oturmamı bekledi ve Delilah önümüze iki menü koyup aceleyle gitti.

"Biliyor musun, pis konuşan, ukala bir piç için son derece iyi davranışların var."

"Ne diyebilirim ki? Sürprizlerle doluyum. Bana neden kapıdan girdiğini söyle."

"Kayak pistinde bana hizmet ettiğini düşünüyordum." Servis görevlisi masamıza geldiğinde durakladım ve o kahve söyledi, ben de sıcak çikolata aldım. Sunshine Coffee Shop dünyanın en iyi sıcak çikolatasını yapıyor. İkimiz de krep ve pastırma sipariş ettik ve Wolf sandalyesini bana yaklaştırdı.

"Sana burada hizmet etmemi mi istiyorsun?"

"Buna cesaret edemezsin! Zavallı Dean Joybill travma geçirir." Öne doğru eğildim, ağzım onunkinden birkaç santim ötedeydi.

"İstesen şu masanın altına tırmanır ve bacaklarını ayırırım. Bay Joycock'un ne düşündüğü umurumda bile olmazdı."

"Adım Joybill ve sana sevgilim dememin etkisinden hâlâ kurtulamadılar." Kıkırdadım ve önümüze iki sıcak kupa konduğunda arkama yaslandım.

"O zaman bir an önce yesek iyi olacak çünkü aklım tatlıda olduğu için krep yemeye o kadar aç değilim."

Gülümsedim. "Buradaki krepler gerçekten çok güzel."

"Kukun daha iyi."

"Buna itiraz edemem."

Bir kahkaha attı ve ben sadece yakışıklı yüzüne yayılan geniş sırıltışı izledim.

Edepsiz konuşmalar. Şakalaşmalar. Tartışmalar. Cazibe.

Seks.

Birinden nefret etmekten hiç bu kadar zevk almamıştım.

yirmi altı

...

OceanofPDF.com

Kurt

Dylan babası hastaneden taburcu olana kadar beklemek istediği için Honey Mountain'da birkaç gün daha **kaldık**.

Ve her ne sebeple olursa olsun... Onu terk etmek istemedim.

O da kalmamdan memnundu.

İkimiz de anlayamadık ama ben artık sorgulamayı bırakmıştım.

Şu anda her yerden çalışabilirim ve Dylan ile Honey Mountain olmak istediğim yer.

Babasıyla çok zaman geçirmiştik. Diğer kız kardeşleri, kocaları ve tüm çocuklarıyla tanıştım ve bu bende kurdeşen dökme ya da kaçma isteği uyandırmadı.

Çocuklar harikaydı. Kız kardeşleri çok komikti. Babası da erkeklerin erkeğiydi, o yüzden iyi anlaştık.

Dün gece eve döndüğümüzde ne yapacağımız konusunda ikimiz de biraz kararsızdık, bu yüzden helikopterde kendi dairelerimizde uyuyacağımız konusunda anlaştık.

Birlikte şehir dışında olmak farklıydı.

Bu bir ilişki değildi ve bazı sınırlara ihtiyacımız vardı. Bazı kurallar koymalıydık.

Ve gözümü bile kırpmamıştım çünkü artık yanımda onunla uyuduğum için kendimi bütün gece ona uzanırken buluyordum. Uyurken etrafımda dolaşan yasemin kokusunu özlemiştim.

Ve seks. Başlamayayım bile. Birlikte patlayıcıydık. Yatak odasının içinde ve dışında.

Bu sabah tek başıma soğuk bir duş almıştım, çünkü tüm bu aptal kuralları biz koymuştuk.

Dairemden çıkıp asansörden aşağı inip arabaya doğru ilerlediğimde ondan aşağıda arabada olduğuna dair bir mesaj aldım.

"Hey," dedim.

"Günaydın. Nasıl uyudun?" "Bir torba sik gibi."

"Bir torba sik nasıl uyur?" diye sordu ve dili dudaklarını ıslatmak için dışarı kayd ve ben inledim.

"İyi değilim. Sen nasılsın?"

"Ben de harika bir gece olduğunu söyleyemem. Bu gece yatıya kalmayı planlayalım mı?" diye sordu. "Çünkü biraz uyumam gerekiyor ve görünüşe göre artık seninleyken daha iyi uyuyorum ve iyi seks uykuya dalmama yardımcı oluyor."

Gülümsedim. Bu sabah bana işkence edeceğini ve bensiz harika uyuduğunu söyleyeceğini sanıyordum. Yani bu kulaklarıma müzik gibi geldi.

Ve sikime.

"Evet. Bunu kabul edebilirim."

"Sizinle iş yapmak bir zevkti Bay Wayburn." Sırttı ve araba durdu, Gallan kapıyı açtığı anda ikimiz de dışarı çıktık.

Asansöre bindik ve kendimi durduramadım. Onu duvara doğru ittim ve öptüm.

Öpmezsem ölecekmişim gibi öptüm onu.

O da beni aynı vahşilikle öptü.

Asansörden bir ses geldi ve kapılar açılmadan hemen önce geri çekildi. Üç adam içeri girerken ikimiz de asansörün karşı tarafında durduk.

"İyi günler," dedi önümden geçip giderken. Ofisimin önünden geçip kendi ofisine giderken kışının ileri geri sallanışını izledim.

Sabah toplantılarla doluydu ve kapımın çalınması beni bilgisayar ekranımdan uzaklaştırdı.

"Açık," dedim.

Tawny kafasını içeri uzattı. "Burada sizi görmek isteyen biri var. Randevusu yok ama önemli olduğunu söyledi."

"Kim o?"

"Kressa Mason."

Uzun bir nefes aldım çünkü bununla uğraşmak istemiyordum. Ama birkaç kez aramıştı ve ben cevap vermemiştim ve o buradaydı. Onu gönderemezdim.

"Sorun yok. Onu içeri gönderin."

Ayağa kalktım ve Kressa kapıdan içeri adımını attı. Onu görmeyeli uzun zaman olmuştu. Aslında birkaç yıl.

Bir çeşit siyah tayt, kısa kırmızı bir elbise ve yüksek topuklu ayakkabılar giymişti. Belki de şehirde çalışıyordu.

Koyu renk saçları eskisinden daha kısaydı ve omuzlarında kesilmişti.

"Merhaba Wolf. Bana birkaç dakika ayırdığın için teşekkürler."

"Sorun değil. Nasılsın?" Eğildim ve ona dünyanın en garip kucaklaşmasını yaptım, çekilmeden önce birkaç kez sırtını sıvazladım. Hâlâ tutunuyordu ve kollarını kaldırmasına yardım etmek zorunda kaldım.

"Ben iyiyim. Caddenin yukarısındaki bir hukuk bürosunda yarı zamanlı çalışıyorum."

Masamın karşısındaki deri koltuklara oturmasını işaret ettim ve oturmak için geri döndüm.

"Bu harika." Ellerimi birleştirdim ve masanın üzerine koydum. "Sizin için ne yapabilirim?"

Gülümsedi ve bana bakışından nostaljik duygular içinde olduğunu anladım.

Ama hiçbir şey hissetmedim.

İçimde çalkalanan eski duygular yoktu. Artık kızgın değildim. Ona baktığımda hiçbir şey hissetmiyordum.

Bu bir gençlik ilişkisiydi. Yoluna girmişti ve beni ne olabilirdi diye merakta bırakmayacak bir şekilde sona erdi.

"Ben, şey, temelli döndüğünü duydum. Bir uğrayıp seni göreyim dedim. Aramalarımı ya da mesajlarımı cevap vermedin. Bana hâlâ kızgın mısın?"

"Hayır, Kress. Sana kızgın değilim. Sadece birbirimizi ne için aramamız gerektiğini gerçekten bilmiyorum. Karşılaştığımızda arkadaşça davranabileceğimizi düşünüyorum ama şu anda ikimiz de kendi hayatlarımızla meşgulüz." Döneli birkaç ay olmuştu ve şimdiye kadar kendimi bu tür bir yüzleşmeden kurtarmıştım. Yine de tüm bunların amacını hâlâ anlamamıştım.

"Mesele de bu, Wolf. Ben o kadar meşgul değilim. Westin okulda ve sporda. Şu anda sekiz yaşında ve tüm bunlara sahibiz. Ama..." Bir ses çıkardı

nefes alıyordu ve gözleri duygusallıktan ıslanmıştı. "Artık döndün. Sadece sen gittiğin için ayrıldık."

Hay sikeyim.

Ciddi miydi? Kendini bile duyuyor muydu? Tanrı aşkına, neredeyse on yıl önce ilişkimizi bitirmiştik.

"Biraz daha fazlası olduğunu söyleyebilirim. Dinle, sana karşı herhangi bir kırgınlığım yok. Senin için en iyisini diliyorum. Westin'in harika bir çocuk olduğunu duydum ve senin adına mutluyum, Kress. Gerçekten sevindim. Ama sen ve ben diye bir şey yok. Artık yok."

Beni hazırlıksız yakalayan bir hıçkırık boğazını terk etti ve inledi. Ayağa kalktım ve masanın etrafından dolanıp onun önünde eğildim.

"Konu nedir? Neredeyse on yıldır pek konuşmadık. Neden bu kadar üzgünsün?"

Yanaklarını silkeledi ve kendini kontrol altına aldı. "Haklısın. Bilmiyorum. Belki tekrar deneyebiliriz diye düşünmüştüm. Bekâr mısın?"

"Değilim. Biriyle birlikteyim ve mutluyum." Bu tam bir yalan değildi. Dylan'la normal bir ilişkimiz yoktu ama tek eşliydik ve onunla çok mutluydum.

Kressa başını salladı, tam o sırada kapı açıldı ve Dylan Thomas lanet olası şatoya daldı. Gözleri ateşle doluydu ve ben eski kız arkadaşımın önünde eğilmişken bana ters ters baktı, ki bağlamı bilmeyen biri bunu uygunsuz bulabilirdi.

Ayağa kalktım ve Dylan elinde bir avuç dosyayla bana doğru yürüdü. Onları göğsüme vurdu ve yüzündeki ifade zehirliydi. "Al bakalım. Acil oldukları için bunlara mümkün olduğunca çabuk bakmanı istiyorum."

Üstteki dosyayı açtım ve içinde boş bir kâğıttan başka bir şey yoktu.

"Anlıyorum. Ne kadar gayretli olduğunuzu takdir ediyorum."

"Eminim öyledir. Küçük buluşmanızı bölmek istemezdim-" Parmağını dudaklarına götürdü. "*Randevu.*"

Kressa ayağa kalkmış ve kapıya doğru ilerliyordu. Dylan'dan mı korkuyordu yoksa niyetinin karşılıksız kaldığını mı fark etmişti ya da her ikisi de olabilir miydi bilmiyorum. "Ben çıkıyorum. Zaman ayırdığınız için teşekkürler. Kendinize iyi bakın." Kapıyı arkasından kapattı.

Klasörleri yanıma attım ve kollarımı kavuşturarak masanın kenarına oturdum.

"Az önce onunla seks mi yaptın?" Kollarını sağa sola salladı.

"Şu anda benimle dalga mı geçiyorsun? Bizi bastın. Seks yapıyormuşuz gibi mi görünüyordu?"

"Bilmiyorum, Wolf. Onun için dizlerinin üzerinde çok rahat görünüyordun," diye tısladı ve kapıya doğru yürüdü, ama ben peşindeydim. Koluna uzandım ve onu geri çevirdim.

"Bana böyle bir şey yapamazsın. Dizlerimin üzerine çökmedim. Eğildim çünkü o ağlıyordu ve ben canavar değilim."

"Tawny bana onun Kressa olduğunu söyledi. Yani eski kız arkadaşın beklenmedik bir anda ofisine uğruyor ve sonra da ağlamaya mı başlıyor? Buna inanmamı mı bekliyorsun?"

"Neden yapmadığını anlamıyorum. Aynen öyle oldu. Onu yıllardır görmemiştim ve şehre döndüğümü duyunca ortaya çıktı."

Bakışlarını kısmıştı. "Ne istiyormuş?"

"Bekâr olup olmadığımı ve bir şeyleri yeniden denemek isteyip istemediğimi görmek istedi. Bu çok saçma."

"Elbette, öyle. Ona ne söyledin?"

Onun alanına girdim çünkü gerçek bir ilişkimiz bile yokken bir suç işlemişim gibi kıcıma binmesi delilikti. "Neden umurunda ki?" Kaçmaması için ellerimi bileklerine doladığımda kaşlarımı kaldırdım.

"Çünkü bir anlaşma yapmıştık ve bunu bozup bozmadığını görmek istedim."

"Bu hoşuna giderdi, değil mi?" Homurdandım, ağzım kulağına doğru hareket etti. "Böylece seni becerdiğimi ve tüm erkeklerin berbat olduğunu söyleyebilirsin ve bu küçük... düzenleme sona erebilir çünkü bu lanet olası karmaşıklıyor ve bundan hoşlanmıyorsun."

Bu küçük sesi inleyerek çıkardı ama göğsümün sıkışmasına neden oldu. "Ona ne söyledin?"

"Ona bir ilişkim olduğunu söyledim. Çünkü bu her ne sikimse, beni mutlu ediyor. Başka kimseyi istemiyorum. Bunun seni korkuttuğunu biliyorum, beni de korkutuyor. Belki bir iki gün içinde biter. Kim bilir? Ama ona ilgilenmediğimi çünkü başka biriyle birlikte olduğumu söyledim."

Elimi boynuna koymuştum ve ona bakmak için geri çektim. Öne doğru hamle yaptı, ağzı benimkiyle çarpıştı ve ben de onu kapıya doğru geri götürdüm, böylece kolu kilitleyebilecektim. Ağızlarımız teması hiç kaybetmedi.

"Siktir, Minx. Seni özledim."

"Ben de seni özledim," dedi ağzıma karşı, eteğinin kenarına uzanıp belinden yukarı doğru çekiştirirken. Onu yerden kaldırdım ve masaya doğru götürüp kışını oraya oturturken bacakları bana sarıldı.

Elbise pantolonumun düğmesine uzandı ve ağzım tekrar onunkinde olmadan saniyeler önce sikimi serbest bıraktı.

"Senden hâlâ nefret ediyorum," dedi.

Geri çekildim ve arka cebimdeki cüzdanıma uzandım. Nefeslerimiz kesilmişti ve onu o kadar çok istiyordum ki bir saniye daha bekleyemezdim.

"Ben de senden nefret ediyorum," dedim ve bir prezervatif çıkarıp cüzdanımı masanın üzerine fırlattım.

"Ver onu bana." Folyo paketi benden aldı, dişleriyle yırtarak açtı ve bunu yaparken lanet bir tanrıça gibi görünüyordu. Lateksi zonklayan sikimin üzerinde yavaşça yuvarladı ve ben de kontrolümü kaybetmemek için gözlerimi kapattım. Elini üzerimde hissediyordum. Nefesi ağzıma çok yakındı.

Ellerini saçlarıma doladı ve ben uzanıp ereksiyonumun ucuyla girişini okşamadan önce ağzımı tekrar kendine çekti.

"Lütfen, Wolf," diye fısıldadı ve duymam gereken tek şey buydu. Tekrar tekrar içine girdim ve ikimiz de cehennem gibi muhtaçtık.

Arkasına yaslandı, göğsünü yukarı kaldırdı, saçları masanın üzerine döküldü ve ben de bluzunun düğmelerini açtım ve dantelli sütyenini aşağı çekerek mükemmel göğüslerini ortaya çıkardım. Ağzım meme ucuna geldi ve yakın olduğunu bilerek içine pompaladım. Elim aramıza girdi ve benden istediğini bildiğim şekilde klitorisini ovuşturdum. Ağzımı onunkinden çektim ve kulağına doğru ilerledim.

"Sessiz olmalıyız, Minx."

"O zaman öp beni," diye fısıldadı, nefesleri hızlı geliyordu ve tırnaklarını boynumun arkasına geçirirken ağzım tekrar onunkiyle kaplandı ve etrafımda o kadar sıkıldı ki dayanamadım. Patladı ve ağzımın içine doğru ağıladı ve ben de onunla birlikte lanet olası uçurumun kenarına gittim ve hayatımda hiç olmadığı kadar sert boşalırken boğazımdan gırtlaktan bir ses çıktı.

Hareket etmeye devam ettik, zevkin son zerresine kadar sürdük ve ona tekrar tekrar soktum.

Sonunda yavaşladık.

Hareketlerimiz.

Nefeslerimiz.

Bizim ihtiyacımız.

Ona bakmak için geri çekildim, saçlarını yüzünden uzaklaştırdım. Alnı terden ıslanmıştı ve gözleri doymuştu.

"Ofiste başka bir gün daha, ha?"

Gülümsedi. "Bu da bir şeydir."

Yavaşça içinden çıktım ve ayağa kalkmasına yardım ettim. Prezervatifi çıkardım ve masamdan biraz kağıt mendil aldım, sararak çöp kutusuna attım.

Dylan sütyenini düzeltti, bluzunun düğmelerini ilikledi ve eteğini aşağı çekti, ben de kendimi geri çekip kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum.

"Kressa konusunda bana inanıyor musun?"

"Evet. Aşırı tepki gösterdim." Bir omzunu kaldırdı ve başka tarafa baktı.

Yaklaştım, onu sıkıştırdım. Çenesini yukarı kaldırdım. "Belki de bunun için seni cezalandırmalıyım."

"Aklında ne var?" Kaşlarını salladı.

"Bunu akşam yemeğinde tartışabiliriz. Bir saat içinde yola çıkmaya hazır olun."

"Daha sonra Karaoke King'de kuzenimle buluşmam gerekiyor." Kapıya doğru geri geri yürüdü. "Yemekten sonra benimle gel."

"Karaoke Kralı da neyin nesi?"

"Dünyadaki en iyi yer. Hugh ile tanışabilirsin. Harika bir adamdır. Sonra da benimle tekrar birlikte olabilirsin." Göz kırptı.

Kapıyı kapattıktan sonra elimi yüzümde gezdirdim.

Bu kızla derin bir ilişkiye giriyordum ve bu beni çok korkutuyordu. Ama hiçbir zaman beni korkutan şeylerden kaçan biri olmamıştım.

Görünüşe göre Karaoke King'e gidecektim.

yirmi yedi

...

OceanofPDF.com

Dylan

"Çıktığımızı düşünecekler," dedim, caddeden Karaoke King'e doğru yürürken. Benim mutlu yerim. Sık sık uğradığım eski bir üniversite mekanıydı ve sahneye geri dönmek için sabırsızlanıyordum.

Gallan'dan bizi iki blok geride bırakmasını istemiştım, böylece Wolf'a eski uğrak yerlerimi gösterebilecektim. Köşede üniversitedeyken alışveriş yaptığım küçük market, az önce önünden geçtiğimiz en iyi taco standı ve her zaman sevdiğim bir butik vardı. Şehrin bu kısmı şehre göre biraz daha hipster'dı ve üniversite öğrencileri bu bölgeye hakimdi.

"Kimin ne düşündüğü umurumda değil. Sabine, Z ile bir şeyler içmek için buluşmak istediklerini söyledi, o yüzden bizimle orada buluşabilirler. Beni sürüklediğin bu lanet olası karaoke bardan çıktıktan sonra onlarla buluşacağımızı söylemeyecektim."

Kıkırdadım. En saçma şeylere bile huysuzlanırdı. Yine de adam üç kez vurulduktan sonra okyanusta yüzdü.

*Savaşını seç, ahbap. Bu
lanet olası bir karaoke.*

Daha kötülerini de yaptın.

"Neden olmasın?" Elim onunkini sıyırdı ve serçe parmağı birkaç saniyeliğine benimkine dolandı, sonra bıraktı.

Ve küçük bir parçam onun elimi tutmasını istedi.

Bu ne kadar berbat bir şeydi?

Ben bir el tutucu değildim.

"Çünkü sırf seni eve götürebilmek ve gecenin geri kalanını vücuduna tapınarak geçirebilmek için cehenneme eşdeğer olduğunu düşündüğüm bir yerde acı çekeceğim ve şarkı söyleyebileceğini sanan sarhoş pislikleri dinleyeceğim. Ve o deri pantolonu sadece benimle dalga geçmek için giydiğini biliyorum."

Durdum ve yüzümü ona döndüm. Elbise ceketimi çekiştirerek kapattı. Wolf'un özelliği buydu. Üşümem konusunda endişelenirdi. Babam yaralandığında da endişelenmiş ve iyi olduğumdan emin olmak için oraya uçmuştu. Ama bu küçük ayrıntılar dışında onu okuyamıyordum. İlişki yaşamadığını açıkça belirtmişti ama aynı zamanda ikimiz de tek eşli olmayı kabul etmedikçe benimle birlikte olmayacaktı.

Ben de zorlamıyordum çünkü ciddi bir ilişki yaşayabilecek kapasitede olup olmadığımı bile bilmiyordum.

Ama o yokken onu özlediğimi biliyordum. Onunla vakit geçirmeyi seviyordum. Beni güldürürdü. Bana meydan okurdu.

Ama aynı zamanda dik kafalı ve otoriterdi.

Uyanmayı ve bu işi bitirmeyi bekliyordum. Henüz olmamıştı.

Ve kendimi sürekli onu düşünürken buldum. Bunu başka hiç kimseyle yapmamıştım. Yani aynı anda hem korkutucu hem heyecan verici hem de gizemliydi.

"Bunlar tayt ve şu sıralar çok popülerler." Kıyafetime bir göz attım. Üstteki üç düğmesi sutyenimin dantelini gösterecek kadar açık beyaz bir bluz, siyah deri tayt, kırmızı stilettolar ve birkaç kat altın kolye. Deve rengi elbise ceketini biraz sofistike ve çokça sıcak bir hava katıyordu. "Kıyafetlerimi seninle dalga geçmek için seçmiyorum." Belki de bu pantolon yüzünden aklını kaçıracığını biliyordum ama bu onunla dalga geçmek için değildi; dışarı çıktığımızda bana baktığından emin olmak içindi. Ama bunu kendime saklayacaktım.

Arkamdaki tuğla binayı hissedene kadar beni destekledi. Karaoke King'den bir blok ötede bir ara sokaktaydık, bu yüzden oldukça sessizdi. Wolf kirli beyaz bir kazak, koyu renk kot pantolon ve askeri botlar giymişti. Üzerinde açık bıraktığı siyah bir trençkot vardı. Gülünç derecede seksi görünüyordu. Elleri ceketimin içine girdi, kaburgalarımın aşağı yukarı gezindi.

"O kadar muhteşem görünüyorsun ki, doğru düzgün göremiyorum."

Dilim dudaklarımı ıslatmak için dışarı çıktı. "Güzel. O zaman kıyafet işini yapıyor. Ama barda böyle konuşursan, kız kardeşin bunu kesinlikle anlayacaktır."

bir şeyler dönüyor. Kuzenim Hugh da çok gözlemcidir. Ona senin sadece iş yerinden biri olduğunu söyledim. Bunu bir sır olarak saklamak istiyoruz, değil mi?"

Neden sır sakladığımızdan emin değildim. Kız kardeşlerim küçük bir kaçamak yaptığımızı biliyorlardı. Adam Bal Dağı'na uçmuş ve günlerce kalmıştı. Babamın peşimizde olduğuna eminim. Ama iş yerinde her şeyi gizli tuttuk, hatta öğleden sonra Tawny mola odasına gelip Wolf'un eski kız arkadaşının onu görmeye geldiğini söylediğinde küçük bir sinir krizi geçirdiğimde bile. Orayı yakıp yıkmaya hazır bir şekilde içeri girmeden önce onun önünde kendimi toparlamıştım.

Ofiste oldukça profesyonel davrandığımız için kimsenin bir şeyden şüphelendiğini düşünmüyordum - dizlerinin üzerine çöküp yüzünü kalçalarımın arasına gömdüğü zamanı ve bugün eteğimi kaldırıp beni masasına yatırarak bana bir ofis orgazmı daha yaşatmasını saymazsanız tabii. Eyvah. Bir de asansörde oral seks vardı.

Belki de düşündüğümüz kadar dikkatli değildik.

"Bunu bir sır olarak saklamak istiyor musun?" diye sordu, dudakları boynumu bulurken.

"Yani, her şey yarın bitebilir, değil mi? Ofisteki insanların işimize karışmasını istemeyiz," dedim ama kelimelerim nefes nefese ve ihtiyaç doluydu.

"Demek *ofisteki arkadaşın* bu, ha?" dedi derin bir ses kıkırdarak ve Wolf başını kaldırıp kuzenim Hugh'un bize doğru yürüdüğünü gördü.

Hugh iri yarı, uzun boylu, geniş omuzlu, uzun siyah saçlı bir adamdı ve gezegendeki en sevdiğim insanlardan biriydi.

Ellerimi Wolf'un göğsüne koydum ve o da doğruldu. "Wolf, bu benim kuzenim Hugh."

"Tanıştığımıza memnun oldum. Sadece üşüdüğü için onu ısıtmaya çalışıyordum." Kolunu uzattı ve el sıkıştılar.

Hugh bir kahkaha attı. "Dostum. Bu çok zengin. Sırların benimle güvende. Getir bakalım, kızım."

Gözlerimi devirdim ve kollarına atıldım.

"Lucy, yapman gereken bazı açıklamalar var," diye fısıldadı.

"Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok." Bara doğru yürümeye başladım. "Gel hadi. Oraya girmeye hazırım."

"Onun şarkı söylediğini duydun mu?" Hugh, Wolf'un yanında yürürken sordu. Omuzlarımın üzerinden şöyle bir baktım, ikisi de birbirine yakın boyutlardaydı ve tanımayanlar için biraz göz korkutucuydular.

"Hayır, karaoke yapmayı pek sevmem," diye homurdandı Wolf.

"Evet. Seni anlıyorum dostum. Dilly ve ben üniversitedeyken burası onun en sevdiği yeri. Beni hep buraya sürüklerdi. İnsanın içine işliyor."

"Lütfen. Burayı seviyorsun." Büyük, kırmızı kapıya yaklaşırken başımı salladım.

"Sensiz hiç gelmedim. Sen yokken burası sadece bir grup sarhoş insanın olduğu bir karaoke bar."

"Bunun ne anlama geldiğini bilmek istiyor muyum?" Wolf kapıyı benim için açarken sordu.

Burası tam da hatırladığım gibiydi. Şehre son geldiğimde Charlie ve Hugh'u da yanımda buraya getirmişt看. Elton John'un "Tiny Dancer" şarkısını söylemişti, ki bu benim de favorimdi, ama gerçekten de evi yıkıp kalabalığı coşturmamıştı.

"Sadece bekle, Wolf. Seni büyük bir gösteri bekliyor."

"Dylan!" Sabine ayağa kalkmış bize el sallıyordu. Z masanın diğer tarafında oturuyordu ve çok sarhoş görünüyordu ve Seb de oradaydı, her iki yanında birer kız vardı.

"Hey, bu kuzenim Hugh." Onu herkesle tanıştırdım ve hızlıca bir sürü kokteyl, bira ve shot sipariş ettik ve büyük masanın etrafına yerleştik.

Loş ışıklandırma, koyu kırmızı zemin ve tepeden sarkan eski avizeler havayı belirliyordu. Nacho ve tekila gibi kokuyordu. En sevdiğim iki şey.

Wolf yanımdaki koltuğa oturdu ve birasını yudumlarken çıkış kapıları için etrafı değerlendiriyor gibi görünüyordu.

Seb bir kadeh tekila içtikten ve misket limonunu ısırıldıktan sonra, "Çok yersiz görünüyorsun kardeşim," dedi.

"Öyle değil." Sabine ağabeyine göz kırptı ve bunu onun yanında olduğum her seferde fark etmişim; Wolf'a tapıyordu. Onu kesinlikle anlıyordu, oysa bence çoğu kişi onun kendini taşıma şeklini yanlış yorumlayabilirdi. "Bu çok eğlenceli. Bizi davet ettiğiniz için teşekkürler."

Masanın altında elini buldum ve başparmağımı avucuna birkaç kez sürttüm. Uzun bir nefes verdi. "Tipik takılma yerim değil ama sorun değil."

"Yani artık karaoke barlara iş arkadaşlarınla mı geliyorsun? Buradaki hikâye nedir?" Seb yüzünde hınzır bir sırıtışla sordu.

"Hikâye şu ki, ondan benimle gelmesini istedim. Yan dairede oturuyor. Biz arkadaşız. Biraz MC Hammer deneyimi yaşamasını istedim." Kaşlarını salladım ve herkes güldü.

"Dinleyin. Burası bana da göre değildi ama işte buradayım. Dilly'nin herkesin iyi vakit geçirmesini sağlamak gibi bir huyu var," dedi Hugh.

"Ne diyebilirim ki? Bu bir hediye." Servis görevlisi masanın ortasına iki tabak nacho koyduğunda kıkırdadım ve ilk dalan Z oldu. Şimdiden birkaç kokteyl içmiş gibi görünüyordu ve Wolf bana bakıp kaşlarını kaldırdı. "Peki, sen ne iş yapıyorsun?" Z sorusunu Hugh'ya yöneltti. "Bu adamların bir hokey takımı var ve günahtan daha zenginler - sen de aynı gemide misin?"

"Bu da ne demek şimdi?" Wolf homurdandı ve Sabine erkek arkadaşına ters ters baktı. Onunla iyi vakit geçiriyor gibi görünmüyordu, çünkü yan yana bile oturmuyorlardı.

"Bu sadece zengin olduğun anlamına geliyor." Omuz silkti ve normalde çok soğukkanlı olan kuzenime baktı, ama Wolf'u izliyordu ve ondan hoşlandığını söyleyebilirdim.

"Cottonwood Cove'da bir barım ve restoranım var. Hepinizin bir ara gelip kontrol etmesi gerekecek."

"Dylan bana orayı anlattı. Bir süredir o tarafa gitmedim ama havalı bir spor barı havası olduğunu duydum. Ledger tasarımına yardım etti, değil mi?" Wolf sordu, elimi masanın altındaki kalçasına götürdü ve büyük elini kalçasının üzerine koydu.

"Evet. Ledger'ı tanıyor musun? Adamın gözü var. Gelip tüm detayları kontrol etmen gerekecek."

"Onunla Honey Mountain'da tanıştım. Bana burada, şehirde yaptığı bazı projeleri gösterdi ve bunlar etkileyici şeylerdi."

"Bu doğru. Birkaç günlüğüne gitmiştin. Bal Dağı'nda mıydın?" Seb sordu ve gülmek için kendini zor tuttu. Kardeşine laf sokmayı çok severdi ve birbirlerine laf sokmalarını görmek komikti.

"Orada bir işim vardı, evet."

"Dilly, sen de orada değil miydin? Babam, babanın bir kaza geçirdiğini ama iyi olduğunu söyledi," diye sordu Seb, ama konuşurken gözlerini kardeşine dikmişti.

"Birkaç gün evdeydim ve hastaneden taburcu olmasını bekledim."

"Jack Amca tam bir baş belası, dostum. Bu adamı zapt edemezsin," dedi Hugh bir tepsi tekila shot geldiğinde ve servis görevlisi onları Seb'in yanına koyarken. Kurt inledi.

"İkinizin de orada olması ne büyük bir saçmalık." Seb kaşlarını kaldırdı ve kardeşine bir shot bardağı uzattıktan sonra kalanını diğerlerine dağıttı.

Seb, "Kızımızı sahnede görmenin şerefine," dedi ve hepimiz başımızı arkaya eğerek soğuk sıvının boğazımızdan aşağı kaymasına izin verdik. "Sanırım içimde bir ya da iki şarkı var."

"Aman Tanrım. Bu uzun bir gece olacak," diye inledi Wolf ve Hugh onun sırtını sıvazlayıp güldü.

Sahneye çıkan ilk kadın bir üniversite öğrencisi gibi görünüyordu ve Madonna'nın "Like A Virgin" şarkısını en iyi yorumuyla söyledi. Sözlerini geveledi ve birkaç kez kıkırdadı ama kalabalık onu alkışladı. Buranın sevdiğim yanı buydu.

"Varlığınla bizi ne zaman onurlandıracaksın?" Wolf kulağıma fısıldadı ve parmakları enseme gezindi.

Sonraki birkaç tur içkiyi geri çevirdim, Wolf ve Hugh da öyle. Ama diğer herkes iyi vakit geçiriyordu. Sabine'in erkek arkadaşıyla arasına mesafe koyduğunu fark ettim ama bunun ne anlama geldiğini bilmiyordum. Z çok içiyor gibiydi ve belli ki orucunu telafi etmişti, çünkü haftalardır yememiş gibi nachoları mideye indiriyordu.

"Senin için bir şarkı söyleyeceğim bebeğim," diye mırıldandı Z ayağa kalkarken.

Wolf'un omuzları sertleşti ve Z ile Sabine'in arasına baktı, çenesi titredi.

Kulağıma doğru, "Buradan onunla birlikte ayrılmayacak," dedi.

Kuzenimin diğer taraftan Wolf'la konuştuğunu duydum ve Hugh'yu, işler karışırsa Wolf'un ihtiyaç duyabileceği her türlü desteği sunduğunu bilecek kadar iyi tanıyordum. Seb, kendisine büyük bir ilgi gösteren sevimli garson kızla bir oyun daha oynamaya devam ettiğinden tamamen habersizdi. Yanındaki kızlar hiç aldırılmıyor gibiydi.

"Selam karaoke dostları!" Z mikrofondan bağırdı ve ben ürperdim çünkü mikrofona çok yakın konuşuyordu ve karaoke görgü kurallarını bilen herkes mikrofona ağzınızdan biraz uzak tutmanız gerektiğini bilirdi. "Bu şarkı kız arkadaşım için. Seni seviyorum bebeğim."

"Ah, Tanrım," diye fısıldadı Sabine.

Z, Beck'in "Loser" şarkısını tamamen detone bir şekilde söylemeye devam etti ve şarkının temposuna ayak uyduramadı, bu yüzden tam bir felaketti. Z'nin

Kalabalık onu yuhaladı, ki bu normal bir şey değildi. Onları bu kadar kızdırmak için gerçekten oyundan düşmüş olmanız gerekirdi. Sabine mahcup görünüyordu.

"Gallan'ı çağırıp onu eve götürmeme ne dersin? Ama sen onunla gitmiyorsun," dedi Wolf.

"Güven bana. Beni zorlamana gerek yok. Bu gece ondan ayrıldım. Bu yüzden benimle burada buluşmanı istedim, çünkü bunu iyi karşılayıp karşılamayacağını bilmiyordum."

Çenem düştü. "Oh, tamam. Yeterince içtin mi?"

"Geçen hafta beni eski kız arkadaşıyla aldattığını itiraf etti. Ama bu konuyu konuşmak için bir araya gelme konusunda ısrarcıydı, ben de onunla buluşmayı kabul ettim. Her şey bitti ve bu konuda daha mutlu olamazdım."

Wolf ayaktaydı ve Hugh da sanki bunu daha önce konuşmuşlar gibi hemen arkasındaydı. Z sahneden indiğinde, her ikisi de onun iki yanında yürüdüler ve onu kapıdan dışarı çıkardılar.

Gitmeleri uzun sürmedi.

Bara geri döndüklerinde Wolf gergin görünüyordu ve masanın diğer tarafındaki Seb ile konuşmak için durakladı.

Hugh bana doğru yürüdü ve kulağıma konuşmak için eğildi. "Kahretsin, Dilly. Erkek arkadaşın tam bir baş belası. Sabine'in Z için endişelenmesine gerek olduğunu sanmıyorum."

Ne olduğunu bilmiyordum ama Wolf'un onu çok korkuttuğu hissine kapılmıştım. Ama kuzenime baktım ve başımı salladım. "O benim erkek arkadaşım değil."

"Tabii ki değil. Şimdi git sahnede biraz kış tekmele." Ve ben de tam olarak bunu yapmayı planlıyordum.

yirmi sekiz

...

OceanofPDF.com

Kurt

TEDIRGIN OLMAK ISTEDİM. Z'ye arabaya kadar eşlik ettikten sonra küçük pislik sinir krizi geçirip kız kardeşimi sadece bir kez aldattığında ısrar edince sinirlenmek istedim. Kızını arabaya çarpıp ona gözümün üzerinde olacağını ve bir daha kız kardeşimin yanına yaklaşırsa bunu bileceğimi söyledim.

Ellerim yumruk olmuştu ve sinirlerimi yatıştırmak için bir bardak viski söyledim. Ve sonra Dylan sahneye çıktı.

Hugh bardağını benimkiyle tokuşturdu ve sırtıttı. "Bundan keyif alacaksın."

Kuzenini severdim. Havalı bir adamdı. Bana donanmadaki SEAL takımındaki adamları hatırlattı. İnsanları okumakta iyiydim ve bu adam da havalı bir kedi idi.

Ben kokteyli yudumlarken Seb etrafını saran üç kadınla flört etmeye devam etti, kız kardeşimizin üzgün olduğu gerçeğinden tamamen habersizdi. Ama çabuk toparlanmıştı. Birkaç arkadaşıyla karşılaşmış, onlar da onunla konuşmak için masamıza gelmişlerdi.

"Kim biraz Hammer Time havasında?" Dylan mikrofona sanki bu kalabalığın önünde ayakta durmaktan tamamen rahatmış gibi mırıldandı.

Mekândaki her erkeğin gözü onun üzerindeydi ve barın içinde dolaşmaya başlayıp her birinin ağzını burnunu kırmak istiyordum. Ama onları suçlayamazdım. Çok güzel, kendinden emin ve havalıydı.

Uzun, sarı saçları omuzlarına dökülüyordu ve siyah taytı ona ikinci bir deri gibi oturuyordu. Bluzu aşağıya doğru iniyordu ve ben

Düğmelerini sonuna kadar ilikledi ama ona ne yapması gerektiğini söylemeye çalışırsam muhtemelen bir düğmesini daha açacağını biliyordum. Bütün bu adamların ona bakması hoşuma gitmiyordu.

Benimkini.

Bu da nereden çıktı şimdi?

"Sakin ol. Kalabalığı coşturmanın bir yolunu buldu. Eskiden Cuma geceleri gelmesi için ona para teklif ederlerdi çünkü herkes ayağa kalkardı. O türünün tek örneğidir, dostum." Hugh burbonunu yudumladı.

Müzik başladı ve hemen "Buna dokunamazsın" diye bağırdı.

Ve salon çılgına döndü. Sözleri müzikle birlikte defalarca tekrarladı ve bunu yaparken sahnede hareket etti. Sabine ve arkadaşları ayağa kalkmış ılık çalıyorlardı ve ben de tüm bu gözlerin onun üzerinde olmasından hoşlanmayacağımı bildiğim için bir nefes verdim.

"Sorun da bu, değil mi?" Kaşlarımı kaldırarak ona baktım ve kokteyli yudumladım.

"Endişelenecek bir şey yok. İnatçı olduğu kadar sadıktır da." Bir kahkaha attı.

Sonra sahnenin merdivenlerinden indi, müziğin ona vurduğunu söyleyerek şarkı söyledi ve ardından "Aman Tanrım. Beni kutsadığın için teşekkür ederim."

Barın etrafında dolaşırken sanki şarkıyı kendisi yazmış gibi rap yapmaya devam etti, artık ekranın yanında değildi.

"Şarkı sözlerini okuması gerekmiyor mu?" Kuzenine yaklaştım ve sordum ama gözlerim ondan hiç ayrılmadı.

Güldü. "Bu işi o kadar çok yaptı ki artık öğrendi. Dilly işleri çabuk kavrar. Ve nasıl gösteri yapılacağını da iyi biliyor, orası kesin."

Bize doğru yürüdü, kalçalarını sallamaya ve kışını sallayarak şarkı söylemeye başladı ve önümde durdu. "Sana söylemiştim," diye şarkı söyledi. "Buna dokunamazsın."

Bana sırtını dönüp tamamen eğildiğinde tüm oda kükredi ve ayağa fırladı ve ellerim kendi istekleriyle kalçalarına doğru hareket etti. Omzunun üzerinden baktı ve gülümsedi. "Buna dokunamazsın."

Sonra tekrar odanın ortasına doğru yürümeye başladı ve ezberlediği belli olan her kelimeyi söylemeye devam etti. O

Sahnenin yanındaki boş masadan bir sandalye kaptı ve hemen üzerine tırmandı.

"Ne oluyor lan?" Nefesimin altında tısladım. Hugh ayağa kalkmış, ona tezahürat yapıyordu.

Masanın üzerine çıktı ve "Yıkın şunu" diye bağırmadan önce tekrar nakarata başladı. Kalabalık onunla birlikte şarkı söyledi ve sonra tekrar bağırdı. "Durun. Hammer Time."

Bildiğim bir sonraki şey, "Ellerinizi havada sallayın" diyordu ve sonra bir çarpma, çarpma, çarpma hakkında bir şeyler ve sonra tekrar tekrar buna dokunamazsınız.

Masadan kalkıp sandalyenin üzerine çıktı ve hemen ona katılan kız kardeşime doğru yürüdü, ikisi de arkalarını dönüp kışkılarını birbirine çarptılar. Gülmekten kendimi alamadım, bir yandan da kimsenin aptalca bir şey yapmayacağından emin olmak için odayı tarıyordum.

Sahneye geri döndü ve son kıtayı söylerken salon çığına döndü ve herkes birlikte "*Bu 'Hammer! Bastır, Hammer! MC Hammer! Yo, Hammer!*" Ve geri kalanlar gidip oynayabilir!"

Gürültü kulakları sağır ediyordu ve ben sadece odadaki herkesin dikkatini çeken küçük minx'e huşu içinde baktım.

Onları suçlayamam.

İstesem bile başka tarafa bakamazdım.

Ve istemedim de.

Şarkı bittiğinde sahneden indi ve bakışları benimkilere kilitlenmiş bir şekilde bana doğru yürürken herkes ayakta alkışlıyordu. Duraklamadı ya da yavaşlamadı; bir görevi vardı. Bir bacağını oturduğum sandalyenin yanına, diğerini de karşı tarafa geçirerek üzerime oturdu.

"Buna dokunabilirsin, koca, kötü Kurt."

Parmaklarımı saçlarına doladım ve ağzını kendime doğru çektim. Bizi izleyen bir oda dolusu insan yokmuş gibi onu öptüm.

Çünkü umurumda değildi.

Herkesin onun benim olduğunu bilmesini istedim.

Bunun ne anlama geldiğini ya da ne kadar süreceğini bilmiyordum ama şu anda onu istiyordum.

Ona ihtiyacım vardı.

Ve ben bunu hiç hissetmemiştim.

Hugh yanımızda yüksek sesle alkışladı ve ıslık çaldı. "Vay be. Çok düzgün, Dilly."

Geri çekildi ve beni inceledi. "Bu geceyi kimin bildiği umurumda değil." "Benim de umurumda değil," dedim, ellerim onu orada tutmak için kalçalarını kavradı.

"Buradaki kimsenin birlikte olduğunuzu bilmediğini sanmıyorum. Kedi çantadan çıktı çocuklar," dedi Sabine, bardağını Hugh'nunkiyle tokuşturmadan önce bize gülümseyerek.

"Ne dersin, hepimiz buradan gidelim mi?" diye sordum. "Yani, gösteri bitti, değil mi?" Dylan alay etti.

"Oh, daha bitmedi Minx," diye fısıldadım kulağına.

Hugh sanki onsuz gitmeyeceğimi bir şekilde biliyormuş gibi kardeşimi topladı.

Seb masadaki iki kızla birlikte bizi takip edince Sabine gözlerini devirdi ve hep birlikte sokağa çıktık.

Elliott durdu; Seb'in şoförüydü ve kardeşimle iki kızı o götürecekti ama Sabine onun yerine bizimle gelip gelemeyeceğini sordu. Belli ki Seb'in planladığı şey onun tanık olmak isteyeceği bir şey değildi.

"Dostum, evine git. Dikkatli ol," dedim ve onu yarı kucaklayıp sırtını sıvazladım. Benimkinden sadece birkaç blok ötede bir dairesi vardı.

Seb elimi bırakmadı. "Seni mutlu görmek güzel kardeşim. Uzun zaman oldu. Bunu mahvetme."

Gözlerimi devirdim. "Güven oyu için teşekkürler. Eve git ve biraz uyu. Yarın işte görüşürüz."

"Kendime bir gün ayırıyorum!" diye bağırdı omzunun üzerinden. "Hey, Dilly," dedi.

"Öyle mi?"

"Belalı kız. MC Hammer. Doksanların derinliklerinde yuvarlanıyorsun, benim küçük hipster'ım." Elliott Seb'in arabaya binmesine yardım etti ve benimle göz teması kurdu. Ona başımı salladım, bu da kardeşimi doğruca eve götürmesi için bir koddu. Durmak yok.

Dördümüz arabaya doluşurken Dylan'ın başı kahkahalarla geriye doğru eğildi. Hugh'a onu otele bırakacağımızı söyledik. Birkaç günlüğüne şehirdeydi ve yolun aşağısında yeni bir restoran açmak için bazı olası mekânlara bakıyordu. Sadece bir saat uzaklıktaki Cottonwood Cove'a gidip gelmek istemiyordu, bu yüzden birkaç günlüğüne şehrin tadını çıkarmayı düşündü.

Dylan hemen kız kardeşimi sorguya çekmeye başladı. "Z ile işin bitti mi?" "Kesinlikle. Birkaç haftadır onu unutmuş gibiyim." Sabine omuz silkti.

"Sonra onunla yüzleştin ve gerçekten de aldatmasını sorun etmeyeceğimi düşündü. Biraz rahatlamıştım. Nasıl bitireceğimden emin değildim. Bu her şeyi kolaylaştırdı. Evde olman güzel, Wolfy."

Otelinin önünde durduğumuzda Hugh kıkırdarak, "Kesinlikle öyle, Wolfy," dedi. "Harika bir gece için teşekkürler. Yarın dönüyorum ama yakında sizi restoranda görmeyi umuyorum."

Gallan kapıyı açarken elini sıkarak, "Buna emin olabilirsin," dedim. Hugh Sabine'i yanağından öptü ve ona pisliklerle yetinmemesini söyledi, bu da hepimizi güldürdü.

Dylan arabadan atlayarak ona sarılıp vedalaştı ve o da Dylan'ın etrafında döndü.

"O gerçekten harika. Umarım bunu berbat etmezsin. Kuzenin de gözleri çok güzel," dedi Sabine ve tekrar kıkırdamaya başladı.

"Neden herkes işi berbat edeceğimi düşünüyor? Ciddi bir şey değil. Ama iyi vakit geçiriyoruz." Ben bile kendi saçmalıklarına inanmıyordum. Ciddi bir şeydi, değil mi?

O kadar uzun zaman olmuştu ki bunun nasıl işlediğini bile bilmiyordum. Bunun geçici olmaktan başka bir şey olduğunu hiç düşünmemiştim. Ama şimdi onunla birlikte olmadığımı hayal bile edemiyordum.

Tekrar arabaya bindi ve bana yaslandı. "Kuzenin çok seksi," dedi Sabine hıçkırarak.

Dylan kıkırdadı. "O en iyisidir."

"Harika biri ama benim yaşında, yani senin için çok yaşlı," dedim.

"Sağ ol *baba*. Ugh. Erkeklerden nefret ediyorum. Ve Z'den gerçekten nefret ediyorum." Sabine diğer tarafıma yaslandı. Aşağı baktığımda Dylan'ın elinin kız kardeşimin elini sardığını gördüm ve neden bilmiyorum ama bu beni neredeyse çözüyordu.

İşler karışmaya başlamıştı. Ben karmaşık şeyler yapmazdım.

Ama her şeyi bu gece çözecek değildim.

Sabine'in binasına yanaştık ve Dylan'a sarıldı.

"Küçük sıçan hakkında konuşmak istersen beni ara, ama unutma, uzlaşmayacaksın. Bunun için fazla iyisin, tamam mı?" Dylan ona söyledi.

"Evet. Aynı fikirdeyim. Bu hafta mutlu saatler mi?" dedi kız kardeşim dışarı çıkarken.

"Kesinlikle."

Arabadan indim ve onu binaya kadar geçirip kucaklayarak vedalaştım.
"İyi olduğuna emin misin?"

"Evet. Eve döndüğün için çok mutluyum Wolfy. Eskiden eve gelmeyeceğine dair kâbuslar görürdüm." Beni daha da sıkı sıkı.

"Hiçbir yere gitmiyorum, Sabine."

Başını salladı ve asansöre doğru yürüyüp el sallayarak veda etmeden önce yanağımdan öptü.

Arabaya geri döndüğümde Dylan babasıyla konuşuyordu ve aramayı sonlandırmadan önce hızlıca bir merhaba dedim.

"Geç kalktı," dedim, bir kolumu ona doladım ve onu kendime çektim.

"Çalışmamaya alışık değil. Kendisiyle ne yapacağını bilmiyor."
Kıkırdadı. "Sabine iyi miydi?"

"Evet. İyi görünüyor. O küçük bok kafalıyla işinin bitmesine sevindim."

"Ben de öyle. Bu gece eğlendin mi?" diye sordu ve sesi
Uykulu.

"Evet. Sen tam bir rock yıldızısın, Minx. Sanırım biraz Hammer zamanı şarkı söylemen benim yeni favori fantezim."

Güldü. "Ne zaman istersen sana şarkı söyleyebilirim."

"Normalde bu şarkıyı seçmezdim ama senin seksi pantolonunla odaya hakim olup 'U Can't Touch This' şarkısını söylemen çok seksiydi."

"Şimdi senin de benim gibi bir fantezin var," dedi, oturduğu yerden
Ben.

"Oh, evet, sana yamaçlarda hizmet ettiğim yer mi?"

"Ondan biraz daha detaylıydı." Kıkırdadı. "Anlat bana." Parmaklarımı saçlarında gezdirdim.

"Az önce bana harika bir kayakçı olduğunu söylemiştin ve ben de seni Bal Dağı'nın kayak pistlerinden aşağıya sadece o siyah boxer külotlarla kaymak ve sonra ayaklarımın dibinde dizlerinin üzerine çökmek."

Başım arkaya düştü.

Bu kız delinin tekiydi ve ben buna doyamıyordum.

"İç çamaşırlarımla yamaçlardan aşağı kayacağımı sanmıyorum. Ama ne zaman istersen seve seve dizlerimin üzerine çökebilirim." Binamızın önüne geldiğimizde alt dudakını ısırdım.

"Bildiğim iyi oldu." Arabadan indi ve Gallan'a veda etti.

Ona teşekkür ettim ve onu içeri kadar takip etmeden önce sırtını sıvazladım.

Asansöre bindiğimizde ikimiz de sessizdik. Benden biraz uzakta durdu ve derin düşüncelere dalmış görünüyordu.

"Ne düşünüyorsun, Minx?"

"Sadece bu gece aynı dairede mi kalacağımızı merak ediyorum."

"Evet, öyleyiz. İkimiz de istediğimiz sürece birlikte kalalım derim. için."

Gülümsedi. "Senden hâlâ nefret ediyorum, koca, kötü Kurt."

"Ben de senden nefret ediyorum, Minx." Kapılar kapanırken kollarımı ona doladım. açtı, sırtı göğsüme dönüktü ve birlikte adım attık. "Benim evim mi senin evin mi?" diye sordu omzunun üzerinden.

"*Benim.*" Bu kelimenin kabul etmek istediğimden daha fazla anlamı vardı. Çünkü o benimdi.

Artık bundan kaçış yoktu.

OceanofPDF.com

yirmi dokuz

...

OceanofPDF.com

Dylan

WOLF biz ofisten çıktıktan sonra spor yapmaya **gitmişti** ve ben de kız kardeşlerimle bir FaceTime görüşmesi planlamıştım. Son birkaç hafta şaşırtıcı ve beklenmedik olmuştu.

Dizüstü bilgisayarımı mutfak tezgahına kurdum ve herkes sohbete katılırken kendime bir kadeh şarap doldurdum.

"Merhaba," diye seslendi Vivian.

"Ben buradayım. Kızlar Jace ile karda oynuyorlar, bu yüzden biraz sessiz zamanım var," dedi Ashlan ben bar taburesine yerleşirken.

"Kusura bakma, biraz meme hareketine maruz kalacaksın çünkü biri programının tamamen dışında ve sürekli emzirmek istiyor." Everly bluzunu düzeltti ve küçük Jackson hemen yapıştı.

"Son zamanlarda kendi göğüslerimden çok senin göğüslerini gördüm," dedi Charlotte kahkahalar atarak.

"Orada yaşamıyorum bile ama onları sürekli görüyormuşum gibi hissediyorum. Ve şunu söylemeliyim ki, çok... şehvetliler."

"Buna tıkanıklık deniyor. İçi süt dolu çünkü bu ufaklık da tıpkı babası gibi iştahlı."

"Bunu duydum!" Hawk arka planda bağırdı. Bir maç için Dallas'ta bir otel odasındaydılar.

Wolf ve ben tüm şehir dışı maçlara katılmadık, çünkü genellikle ofiste birlikte çalışıyorduk.

"Şey, hemen yanımda oturuyorsun, bu yüzden beni duyacağımı varsaymıştım." Everly'nin başı kahkahalarla geriye düştü ve Hawk'ın yüzü ekranda belirdi.

"N'aber kızlar? Dilly, Wolf'u Şükran Günü için Honey Mountain'a gelmeye ikna ettiğini duydum. İşler ciddileşiyor, ha?" Bir elmayı ısırды ve aynı anda hem çiğneyip hem de gülümsemeyi başardı.

"Ciddi bir şey değil. Geçici bir durum. Ama evet, o sabah brunch için onun evine gideceğiz ve akşam yemeği için zamanında eve uçacağız. Buna uzlaşma deniyor. Bunu nasıl yapacağımı öğreniyorum. Bu benim için yeni bir beceri." Kadehime uzandım ve şarabımdan bir yudum aldım.

Şükran Günü'nde ayrı kalmak istemememiz beni hazırlıksız yakaladı mı? Elbette. Daha önce bir erkekle tatil geçirmiş miydim? Hayır.

Ama ikimiz de bunun çok önemli olmadığı konusunda hemfikir olduk ve istediğimiz şey buydu.

Yap.

Şimdilik.

"Hımm, geçici bir ilişkinin tüm zamanını birlikte tatil." Ashlan turuncu ve beyaz bir kupayı ağzına götürürken omuz silkti.

"Kendi kurallarımızı kendimiz koyuyoruz. Ama size söylüyorum, eminim birimiz yakında bundan bıacak."

"Güvenli kelimeneydi?"

Heceleyerek söyledim çünkü Wolf'la bu kelimeyi asla gelişigüzel kullanmayacağımıza dair bir anlaşmamız vardı. Kressa'nın onu görmek için uğramasına öfkeli olduğimde, yapmak istediğim gibi bunu bir tehdit olarak savurmadım - anlaşmıştık. Güvenli kelimesi tek seferlik olacaktı. Sadece ikimizden biri çıkmak istediğinde kullanacaktık ve soru sorulmayacaktı. Bu yüzden, bunu söylerken bile rahat değildim. "W. I. N. X. Lütfen o kelimeyi benim yanımda söyleme. Batıl inançlarım var."

"Biliyorsun... güvenli kelimeler normalde yatak odasında sapıkça davranan insanlar içindir, değil mi? Günü her dakikasını birlikte geçirmelerine rağmen, ilişki bile diyemeyecekleri bir ilişkiyi terk etmek için güvenli kelimesi olan biriyle hiç tanışmadım. Bütün bunlar tam bir çılgınlık." Everly Jackson'ı göğsünden çözdü ve Hawk onu götürdükten sonra üstünü örttü.

Herkes onun bu sözleri karşısında kahkahalara boğuldu çünkü hiçbir Wolf'la aramızdaki anlaşmayı anlamamıştı. Ve tahmin edin ne oldu? Anlamalarına gerek yoktu.

Bu bizim olayımızdı ve kuralları biz koyduk.

"İlişki istemeyen insanlar böyle buluşur. Ve inan bana, yatak odasında çok maceraperestiz. Sadece güvenli bir kelimeye ihtiyacım yok."

       ona asla durmasını söylemem." Kaşlarını salladım ve Everly inledi.

"Odada bir bebek var," diye fısıldadı.

"Anne s  t  yle besleniyor; iyi seksin ne demek olduğunu pek anlayamıyorum." Kaşlarını kaldırdım.

"Tamam, canınıza tak ettiği zaman kullanacağınız güvenli bir kelimeniz var. Ama birlikte çalışıyorsunuz. Birlikte uyuyorsunuz. Birlikte seyahat ediyorsunuz. Birbirinizin aileleriyle tanıştınız. Tatili birlikte geçiriyorsunuz.   zg  n  m Dilly, ama bu kesinlikle bir ilişkiye benziyor," dedi Vivian.

"Katılıyorum. Ve bu şimdiye kadar sahip olduklarının en iyisi." Ashlan ellerini birbirine vurdu.

"Seni kızdırmadı  ına inanamıyorum. Bu senin için duyulmamış bir şey," dedi Charlotte kahkahalar atarak.

"Oh, beni çok kızdırıyor. Sadece *hoşuma* gidiyor. O beni rahatsız ettiğinde beni rahatsız *etmiyor*."   arabımdan bir yudum daha aldım.

"Yakın zamanda kimsenin güvenli kelimesini kullanacağını sanmıyorum," dedi Everly. "Ve bunu fazla düşünme. Sen mutlusun. Bu seni daha az bağımsız ya da daha az azimli ya da daha az bir şey yapmaz - bir erkeği sevebilir ve hala *kendin* olabilirsin."

Ağzım a  ık kaldı ve fısıldamak için öne doğru eğildim. "L'li kelimeyi kullanma. Tanrım. Bu da en az W kelimesi kadar kötü."

Herkes her zamanki gibi gülüyordu ama ben bunu hiç komik bulmadım.

"W. I. N. X. kelimesini mi kastediyorsun?" Vivian kontrolsüzce kıkırdarken harfleri güçlükle çıkarabildi.

"Birine karşı bir şeyler hissetmenin yanlış bir tarafı yok," dedi Ashlan, gözleri empati doluydu.

"Tamam. Bu konuda konuşmayı bitirdim. İki gün sonra     ran Günü'nde görüşürüz. Kendim ve sevmediğim erkek arkadaşım için dışarıdan bir şeyler alacağım. Aslında ona her gece yatmadan önce ondan nefret ettiğimi söylüyorum. O da benden nefret ediyor. Bizim için işe yarayan şey bu."

Daha fazla kahkaha ve birkaç göz devirmenin ardından vedalaştık. Wolf Wayburn'   sevdim mi? Sevdim.

Ama kimsenin bunu bilmesine

gerek yoktu. Ne kız

kardeşlerimin ne de Wolf'un.

Hâlâ bu adama a  ık olduğum gerçeğini sindirmeye

  alı  ıyordum. Şimdi sadece bu konuda ne yapacağımı bulmam gerekiyordu.

Wayburn'lerdeki Şükran Günü brunch'ı, Buckingham Sarayı'ndaki bir tatil toplantısını hayal ettiğim gibiydi. Kırk kişilik küçük, samimi bir brunch düzenliyorlardı. Benim dünyamda buna normalde potluck ya da barbekü denirdi.

Ama masayı kırk kişi oturacak şekilde genişletmişlerdi ve tüm yemekleri şefleri yapıyordu.

Hava yılın bu zamanı için normalden daha soğuktu ve Wolf'un bana aldığı yeni krem rengi süveter elbiseyi giymiştim. Dün bana bu güzel elbiseyle ve dizlerimi biraz geçen ve kalçalarımın altında biten uzun, muhteşem, kahverengi deri botlarla sürpriz yapmıştı. Bu jest beklenmedikti. Görünüşe göre Sabine'le alışverişe gitmiş, elbiseyi ve çizmeleri görüp beni düşündüğünü, uzun saatler çalıştığımı ve alışveriş yapacak vaktim olmadığını bildiğini söylemişti. Sonra da bunun önemli bir şey olmadığını söyledi.

Hiçbir anlamı yoktu.

Geçen hafta sonu öğle yemeği için uğradığımızda tanıştığım, Wayburn'ler için çalışan Brenton kapıda insanları karşılıyordu ve paltolarımızı aldı.

Girişte büyük bir Noel ağacı vardı ve beyaz parıldayan ışıklarla beyaz ve gümüş süslerle kaplıydı.

Gweny, şampanya ve portakal suyuna benzeyen bardaklarla dolu gümüş tepsisiyle göründü.

Wolf onun yanağına bir öpücük kondurdu, o da bana gülümsedi. "İkinizin tatili birlikte geçirdiğinizi görmekten çok mutluyum."

"Büyütülecek bir şey değil. Hepimiz hindi yemeliyiz, değil mi?" Wolf'un sesi eşitti ama kelimeler ağzından çıkarken parmağı birkaç saniyeliğine benimkine dolandı.

Adam çok kafa karıştırıcıydı ve karışık mesajlar beni rahatsız etmeye başlamıştı.

Çoğu gün dikkatli ve düşünceliydi, ama aynı zamanda bunların hiçbir anlam ifade etmediğini de her zaman açıkça belirtiyordu.

Normalde umurumda olmazdı.

Ama her ne sebeple olursa

olsun, umursadım. Çok

önemsedim.

Ve bundan nefret ettim.

Çünkü paylaştığımız şey benim için bir şey ifade ediyordu. Ve bu beni kızdırdı.

Bardağa uzandım ve bir yudum aldım. "Çok teşekkür ederim, Gweny. Umarım bugün ailenle biraz vakit geçirirsin."

"Ah, evet. Saat ikide eve gidiyorum ve kısa bir süre sonra hindi ve dolma yiyeceğiz." Uzaklaşmadan önce gülümsedi.

"Seni gördüğüme çok sevindim Dylan. Çok sevdiğim arkadaşım Dylan," diye seslendi Miranda, bir anda ortaya çıkıp beni biraz ürküttü.

"Selam, Miranda. Şükran Günün kutlu olsun." Ona sıkıca sarıldım. Kız tuhaftı ama onu çok seviyordum. Kendi davulunun ritmine göre yürüyen insanları takdir ediyordum ve Miranda da tam olarak bunu yapıyordu. Wolf'a sarıldı ve yüzünde içten bir gülümseme vardı, Miranda ise Wolf'la kucaklaşmasını çoğu kişinin yapacağından biraz daha uzun tuttu. Wolf'un gülümsediği ve güldüğü zamanların genellikle yalnız olduğumuz ya da ailesinin yanında olduğu zamanlar olduğunu fark ettim. Anlamıştım. Kendi bedenimde en rahat olduğum zamanlar ailemle olduğum zamanlardı. En huzurluydum.

Belli ki ortak bir noktamız vardı.

Miranda'yla sohbet ederken Wolf'un annesi Natalie köşeden çıkageldi. "Dylan, bize katılabildiğin için çok heyecanlıyım."

Bana sarıldığında, bu bana annemin bana sarılma şeklini hatırlattı. Tüm o sıcaklığı ve sevgiyi hissettim. Bu kadın beni o kadar iyi tanı mıyordu ama sanki tüm hayatım boyunca tanıyormuş gibi davranıyordu. Ve bu hoşuma gitmişti.

Geri çekildiğimde boğazımda bir yumru oluştu ve Wolf'un beni izlediğini fark ettim. Bakışları daraldı ve endişeli görünüyordu.

Zorla gülümsedim. "Burada olduğum için çok mutluyum. Beni kabul ettiğiniz için teşekkür ederim."

Oğluna doğru ilerledi ama ona sarılırken bakışları benimkilerden hiç ayrılmadı. Gweny Natalie'yi çağırdı ve bize birazdan döneceğini söyledi, Miranda da tuvalete gitmek için izin istedi.

Ön kapı açıldı ve Jaqueline, Drake ve Slade içeri girdi. Wolf bana onları bugün davet ettiğini söylemişti ve ben de onlarla şahsen tanışmak için sabırsızlanıyordum. Bullet için endişeleniyordu ama benimle bu konuda fazla konuşmuyordu. Sadece Bullet'in bir göreve gittiğini ve ondan haber alamadığını, Jaqueline'in de haber alamadığını söyledi.

Wolf elinden geldiğince onların yanında olmaya çalıştı. Çocukları şeker mi şaka mı oynamaya götürdü ve haftada birkaç kez onları aradı. Birkaç FaceTime aramasında odada bulundum ve Jaqueline ve çocuklarla tanıştım.

Çocuklar. Her zaman çok nazikti ama konuştuğumuzda gözlerindeki hüznü gördüm.

"Wolfy Amca!" Slade bağırdı ve onun kollarına atladı.

"Hey." Drake de onun üzerine atlamadan önce eğildi ve onu kucakladı. Ayağa kalkmak için ittiğinde ikisini de kollarının arasında tuttu. Ceketini çıkarırken eğildi ve Jaqueline'i yanağından öptü. "Hepinizin FaceTime'da tanıştığınızı biliyorum ama artık nihayet yüz yüze tanışabilirsiniz."

Drake, Wolf'un kollarından sıyrılırken "Çok güzelsin," dedi ve kardeşi de bana bakıp başını sallayarak aynı şeyi yaptı.

Kıkırdadım ve ayağa kalkmadan önce onlara sarılmak için eğildim.

Jaqueline sarılmak için beni kendine çekti. Onu gerçekte tanıdığımdan daha iyi tanıyormuşum gibi hissettim çünkü kocasının öldüğünü ve Wolf'un onunla sık sık konuştuğunu biliyordum.

"Sonunda seninle yüz yüze tanışmak çok güzel Dylan. Ve o kitabı benim için kız kardeşine imzalattığın için çok teşekkür ederim." Ellerime uzandı ve bırakmadı. "Sanırım bunun normalden biraz daha az huysuz olmasından sen sorumlu olabilirsin."

Kurt homurdandı. "Lütfen. Hâlâ huysuzum."

"Buna kefil olabilirim," dedi Seb köşeden dönerken. Herkesle kucaklaşma sırasını o aldı ve Jaqueline ellerimi bıraktı ama ne zaman baksam bana gülümsüyordu.

Evin her yerinde klasik müzik çalıyordu ve Sabine bizi karşılamak için köşeye geldi.

"Kim tüm bayram ağaçlarını görmek ister?" diye sordu elime uzanarak.

Jaqueline ve ben ikimiz de onları görmek istediğimizi söyledik ve Wolf, Seb, Drake ve Slade homurdanarak salona doğru ilerlediler.

"Annemin bu yıl on iki ağacı var. Her birinin farklı bir teması var," dedi Sabine bizi büyük malikâneye götürürken. Resmi oturma odasında melek süsleriyle kaplı uzun beyaz bir ağaç vardı. Aile odasında, gözleri tonozlu tavanlara çeken, en az yirmi beş metre boyunda olması gereken yeşil bir çam ağacı vardı. Noel Baba ve kardan adam süsleriyle kaplıydı ve kırmızı-siyah ekose kurdele katman katman etrafını sarıyordu. Hayatımda hiç bu kadar abartılı bir şey görmemiştim. Ne tarafa bakarsanız bakın, bu ev tatil için dekore edilmişti. Tavandan tabana kiraz ağacından kitaplıklarla dolu kütüphaneye doğru ilerledik.

Ortada koyu deri bir kaneppe vardı. Köşede, benden birkaç metre daha uzun, donanma süsleriyle kaplı bir çam ağacı vardı. Daha önce hiç böyle bir ağaç görmediğim için yaklaşıp onları inceledim. Dallara asılmış madalyalar da vardı ve onları çevirdiğimde arkalarına kazınmış olduklarını gördüm.

Wolfgang Wayburn.

Bazıları cesaret ve liderlik için kazandığı ödüllerd, bazıları ise savaş ve eğitimdeki belirli başarıları içindi. Hem Donanma hem de SEAL logoları olan süsler ve farklı ülkelerin süsleri vardı. Kafamı kaldırdığımda Sabine ve Jaqueline'in beni izlediğini gördüm.

"Bunlar Wolf'un Donanma ile yaptığı seyahatler sırasında gittiği her ülke için. Ve sonra tüm ödülleri. Annem her birimiz için evin farklı yerlerine birer ağaç yapıyor ama Wolf'un kesinlikle en iyisi. Benim ve Seb'in sadece benim kullandığım ilk araba ve Seb'in tenis oynamaya kısa süreli ilgisi gibi aptalca şeylerle dolu. Wolf'un ağacı gerçekten de onun başardığı her şeyi gösteriyor."

Başımı salladım.

Onunla tanışmadan önceki hayatı hakkında daha fazla bilgi edinmek istememe neden oldu.

Ama birlikte olduğumuz her seferde ufak tefek şeyler paylaştı ve ben de zorlamadım, ki bu benim karakterime çok aykırıydı- ama eski hayatını korumasına saygı duydum.

"Bu inanılmaz. Oldukça madalyalı bir subay."

"Kocam Wolf'un birlikte çalıştığı en iyi kişi olduğunu söylüyor. Bullet'tan da iltifat almak zordur - karısı ve çocukları olmadığınız sürece, o zaman sizi göklere çıkarır." Jaqueline kıkırdadı.

Bu adam hakkında her gün daha fazla şey öğreniyor olmak hoşuma gidiyordu. Ve sadece daha fazlasını istiyordum.

otuz

...

OceanofPDF.com

Kurt

Ailemle brunch yaptıktan sonra helikopterle Honey Mountain'a gitmiştik ve bu yıl ev sahipliği yapacakları için doğruca Ashlan ve Jace'in evine gidiyorduk. Görünüşe göre Thomas ailesi her yıl değişiyormuş ve Dylan buraya gelmek için sabırsızlanıyormuş.

O ve Jaqueline çok iyi anlaşımlardı, ki bunu bekliyordum. Sabine ve Seb onun için deli oluyorlardı ve annem bugün resmen çıkıp çıkmadığımızı sormak için beni kenara çekti ve babam onu benden daha çok seviyor gibi görünüyordu.

Buna hazırlıklı değildim.

Onun geldiğini
görmemiştım.

Hâlâ böyle bir şey hissedebileceğini bile bilmediğim kalbime süten kesilmiş bir şekilde girmişti.

Ama bu kadınla uğuruma düşmüştüm.

Bir görevden döndüğümde, hissizliğin beni ele geçirmesine izin verirdim. Gördüğüm şeyler. Yaptığım şeyler. Yaşadığım şeyler - bölümlere ayırmayı gerektiriyordu. Yaptığım şeylerin ülkem için olduğunu bilerek onları haklı çıkarmayı öğrenmişim. İkinci bir tahmin ya da suçluluk duygusu olamazdı. Tüm bu duyguları dizginlemek, içimde çok az kişinin geçebileceği bir kale inşa etti. Ailem elbette beni kolayca kabul etti, gerçi annem geri döndüğüm ilk aylarda içime kapandığımı düşünüyordu. Ama Dylan bir şekilde içeri sızmayı başardı ve bunu onun için kolaylaştırmadığımı biliyorum. Ve şimdi, onun ne kadar özel olduğunu biliyorum.

Birbirimize ait olduğumuzu biliyorum.

Bütün bu lanet kuralları koymuştuk ve artık tek bir tanesine bile uymak istemiyordum.

Kolay bir adam değildim. Çoğu zaman huysuz ve aksi biriydim. İşime odaklanmışım ve hiç kimseye yer açmak zorunda kalmamışım. Her zaman biraz yalnız biriydim ve ordu bunu daha da geliştirdi. Bu şekilde hayatta kalıyordunuz. Yakın ekibiniz dışında kimseye güvenmeyin.

Dylan artık takımımın bir parçasıydı ve bunu mahvetmek istemedim.

Herkes çıkıp çıkmadığımızı bilmek istiyordu. Tabii ki çıkıyorduk. Günlerimizin çoğunu birlikte geçiriyorduk, her günü.

Her gece.

Artık Dylan Thomas yatağında *olmadan* nasıl uyuyacağımı bilmiyordum. Seks bu dünyanın dışındaydı ve onu çok seviyordum.

Her zaman aptalca olduğunu düşündüğüm o çılgın, sahiplenici, sensiz yaşayamam türünden bir aşk.

Tehlikeliydi. Ve pervasız.

Hiç arzuladığım ya da istediğim bir şey değildi. O yüzden bunu iyice düşünmem gerekiyordu.

O ve ben birbirimize bu anlaşmanın kurallarını hatırlatmayı hiç bırakmadık ve onun gerçekten nasıl hissettiğinden emin değildim.

"Köşeden sağa dön," dedi aynalı vizörü indirip ruj sürerken. "Jaqueline, Bullet'ten hâlâ haber alamadığını söyledi. Endişeleniyor musun?"

"Bilmiyorum. Hiçbir şey söylememesi illa ki bir sorun olduğu anlamına gelmez. Sadece ulaşamıyor olabilir." Boğazımı temizledim çünkü çok endişeliydim. İçgüdülerim bana bir şeylerin yolunda gitmediğini söylüyordu. Donanmadaki birkaç tanıdığımı ulaşmışım ama henüz bir haber alamamışım.

Uzun, dairesel araba yoluna girip arabayı park ederken, "Tatillerde kocasından haber al a m a m a k zor olmalı," dedi.

"Aileler için kolay bir kariyer yolu değil. Bu yüzden eklerimi hafif tuttum. Haftalarca yokluğumda annem ve kız kardeşimin uykusuz kaldığı ailem dışında kimsem yoktu."

Yüzünü bana döndü. "Bu şekilde mi seviyorsun Wolf?"

"Eskiden severdim, uzun bir süre."

"Ama şimdi?" diye sordu güzel yüzünde hınzır bir sırıtışla.

"Artık işler biraz farklı."

Gözlerini devirdi ve gülümsedi. "Çok inatçısın. Hadi gel. İçeri girelim."
Elini tuttum ama biraz önümde yürümesine izin verdim, böylece
elbisenin içindeki kışına bakabilecektim. Muhteşem görünüyordu.

Dylan için bir şeyler almak istedim. Onu şımartmak. Onu şımartmak.

Ona iyi bak.

Ama o güçlü bir kadındı ve onu korkutup kaçırmak istemedim.

Ya da belki de kendimi koruyordum, bunu her şeyi yapmamak için bir bahane olarak
kullanıyordum.

içinde.

"Kıçımı izlediğini biliyorum, seni sapık." Kapıyı iterek açtı,
Sanki bir filmde fırlamış gibiydi.

Gürültülü bir konuşma ve kahkahalar evin içinde uçuşuyordu. Jace elini
uzatırken Ashlan koşarak geldi ve kız kardeşinin üzerine atıldı.

"Burada olmana sevindim Wolf. Sanırım o burada olmasaydı kız
kardeşleri kendilerini kaybederlerdi." Kızları Dylan'a doğru koşarken o da
elini omzuma attı ve eğilerek hepsine sarıldı.

"Sen yakışıklısın, ben de Paisley. Sen Dilly Teyze'nin erkek arkadaşı mısın?"

Dylan'a baktım ve eğilmeden önce sıırttı. "Hatırladın mı? Sana hiçbir
erkeğin kalbimi çalamayacağını söylemişim. Wolf benim arkadaşım. Ama
yakışıklı."

Ouch.

İşte tam da bu yüzden dikkatli davranmam gerekiyordu.

"Beni kaldır lütfen," dedi küçük olan, küçük kollarını tutarak
Yukarı.

Jace kıkırdadı. "Bu Hadley. Onu her yere taşımanı isterdi.
istekliydin."

Çok sevimliydi. Küçük tombul eli yanağıma kondu ve sonra başını
omzuma yasladı.

Kalabalığın içine girdik ve herkese merhaba diyerek etrafımızda
dolaştık. Bu normalde bana göre değildi. Ama burada umursamadım.

Odada o kadar çok sevgi vardı ki, gözden kaçırılamazdınız.

Çıkıyor olsak da olmasak da herkes bana ailenin bir parçasıymışım gibi
davrandı.

Biramı yudumladım ve kanepede Jack Thomas'ın yanına yerleştim.
Adam sonunda tamamen iyileşmiş ve tam zamanlı olarak çalışmaya
başlamıştı ama bu Dylan'ın babası için endişelenmesini engellemiyordu.
Ledger diğer tarafta oturuyordu.

Niko karşımdaki sandalyeye oturdu, Hawk ise ayakta televizyona bakıp bağırarak futbol maçını izledi. Jace sürekli Ashlan'a yardım etmek için mutfağa kaçıyor ama sonra skoru görmek için geri d ö n ü y o r d u .

Midem guruldadı çünkü hindi ve balkabağı turtasının kokusunu alıyordum.

Jack yüzünü bana dönerek, "Onu akşam yemeği için zamanında eve getirdiğin için teşekkürler," dedi.

"Elbette. Burada olmaktan mutluyum."

"Tatilleri birlikte geçirmek... bir şey gibi görünüyor... Haksız mıyım?" diye sordu, tamamen garip görünüyordu ve ben de onun gibi hissettim.

"Kahretsin. Ona kuşları ve arıları mı anlatmaya çalışıyorsun?" Niko bir kahkaha attı. "O burada. Kız da burada. Bir yolunu bulurlar. Merak etme."

"Bu benim şair damadım." Jack kıkırdadı.

"Bak sana ne diyeceğim. Bunu çözer çözmez ilk öğrenen sen olacaksın." Ona daha fazlasını vermem gerektiğini hissediyordum. O onun babasıydı. Onu seviyordu ve sadece ona göz kulak oluyordu. "Ama bu benim için yeni ve deniyorum."

"Ona iyi geliyorsun," dedi Ledger. "Charlie onun hiç bu kadar mutlu görünmediğini söyledi."

"Harika gidiyorsun kardeşim. Burada iyi bir adam var." Hawk kanepenin arkasına geçti ve omzuma vurdu.

Gülmekten kendimi alamadım. "Nedir bu? Bir çeşit indüksiyon mu?"

"Dinle, eğer bunu atlatabilirsen"-Jack başparmağını Dylan'a doğru salladı

-"Sen zaten varsın. Bu grupta kazanılması en zor kişi o." "Bir de bana sor," dedim, onlar yüzlerini kapatırken uzun bir nefes çektim.

Gülümsemelerini saklamak için ağızlarını kapattılar.

"Orada boş boş mu konuşuyorsun, koca, kötü Kurt?" Dylan bağırdı ve kollarını göğsünde kavuşturarak koşarak yanına geldi.

"Bunu oradan nasıl duydun?" Hawk'ın kahkahası odanın içinde yankılandı.

"Yarasa hislerim harekete geçti." Kaşlarını kaldırdı ve onu kendime doğru çekip kucağıma oturtmamak için kendimi zor tuttum, böylece onu anlamsızca öpebilecektim. Bu, etrafta koşuşturan çocukların olduğu bir aile toplantısıydı ve ben babasının yanında otururken onun hakkında fanteziler kuruyordum.

Ne tür bir hasta herif bunu yapar?

Endişelendiğim şey buydu. Savaşta insanları öldürmüştüm. Öfkeliydim ve liseden beri düzgün bir ilişkim olmamıştı -ki ona da düzgün diyemezdim zaten. Ve eğer Dylan Thomas hemen şimdi gitmek ve hindi yemeden önce seks yapmak isteseydi, onunla birlikte kapıdan çıkıp giderdim.

Ben erkek arkadaş malzemesi değildim.

"Hey, gelip bana bir konuda yardım edebilir misin?" Kaşlarını kaldırdı. Maç yakın olduğu için herkesin dikkati tekrar televizyondaydı.

Ayağa kalktım ve onu koridordan banyoya kadar takip ettim. Kapıyı kapattı ve bana bakmak için arkasını döndü. "Neler oluyor? O kanepede babamın yanında otururken çok düşünüyor gibiydin."

"Beni nasıl bu kadar iyi tanıyorsun?"

Omuz silkti. "Çok gözlemciyimdir. Ne diyebilirim ki? Şaşkın görünüyorsun."

"Beni buraya hindiden önce seks yapmak için mi getirdin?"

Gözleri büyüdü ve kıkırdadı. "Hayır. Türkiye'den önce seks mi istiyordun? Yani, senin için önemliyse benim evime kaçabiliriz ama burada olmaz. Burası çok küçük." İşte benim kızım.

"Ben iyiyim. Ama seninle seks yapmamı isteseydin, her zaman evet derdim." Ellerimi ceplerime soktum.

"Ben de öyle. Bunu neden söylüyorsun?"

"Ben sadece- siktir, Minx. Sadece bazen ihtiyacın olan şeyin ben olduğumu sanmıyorum."

"Aile toplantıları çok fazla olabiliyor. Şu anda tam da ihtiyacım olan şey sensin Wolf Wayburn. Ve ben harika bir aşığım, bu yüzden sürekli benimle seks yapmayı düşündüğün için kendini hırpalama. Seni kim suçlayabilir ki?" Yaklaştı ve bana bakabilmek için başını geriye eğdi. "Neden bu kadar çok düşünüyorsun? Bu sabahtan beri hiçbir şey değişmedi."

"Bilmiyorum. Sadece düşünüyorum. Çok parayla büyüdüm ve bu beni hep biraz rahatsız etmiştir." Omuz silktim. Bu da ordunun neden gidilecek yol gibi görüldüğünün büyük bir parçasıydı. Geri vermek istiyordum.

"Bu seni neden rahatsız etti?"

"Çünkü herkes her zaman sahip olduğunuz her şeyin Tanrı'dan daha fazla paranız olduğu için size verildiğini varsayar. Büyük evler, tüm oyuncaklar ve hatta birbirini seven bir aile. Ama ben hiçbir zaman insanların

Elde ettiğim her şeyin bana bahşedildiğini düşündüm. Ama öyle değildi. Muhtemelen SEAL olmak istememin en büyük nedeni buydu."

"Çünkü bunu satın alamazdın. Bunu hak etmen gerekiyordu, değil mi?" diye sordu, bakışları empatik ve anlayışlıydı.

"Evet. Ordunun sosyal statünüzle veya sosyoekonomik durumunuzla hiçbir ilgisi yoktur. Sadece çok çalışarak ve disiplinli bir şekilde kendi yolunuzu çizerseniz başarılı olursunuz."

"Anlıyorum." Parmakları sanki beni rahatlatmak istiyormuş ama bunu yapması gerektiğinden emin değilmiş gibi benimkileri sıyırdı. Parmaklarımı onunkilerle birleştirdim. Onun elini tutmak hoşuma gidiyordu.

"Burada kimse bana şımarık bir zengin çocuğu gibi davranmıyor. Gösterişçi ya da yargılayıcı değiller ve ben de onları seviyorum."

"Ve bu seni korkutuyor mu?" diye sordu. "Çünkü ailemi seviyorsun ve beni seviyorsun."

"Hayır. Ben iyiyim. Senden hâlâ nefret ediyorum, Minx," diye fısıldadım, başparmağımın ucunu alt dudacağının üzerinde gezdirerek.

"Ben de senden nefret ediyorum. Bu gece yalnız olacağız, tamam mı? Sadece sen ve ben."

Birisi yemeğin hazır olduğunu bağırdı ve beni banyodan çıkarmadan önce ayağa kalkıp yanağımdan öptü.

Hepimiz büyük masanın etrafında toplandık. Çocuklar yakınlarda küçük bir masada oturuyordu ve ben hayatımda hiç yemediğim kadar çok yemek yedim, bu da bir şey ifade ediyordu çünkü her zaman doyurucu bir iştahım vardı.

Yemekler elden ele dolaşırken masada çok sayıda sohbet oluyordu ve herkes gülüyor, sohbet ediyor ve iyi vakit geçiriyordu.

Dylan masaya biraz daha ekmek getirmek için ayağa kalktı ve Everly diğer yanımda otururken bana doğru döndü.

"Ona iyi geliyorsun, biliyor musun? Onu hiç bu kadar mutlu görmemiştim." Sesini alçak tuttu ve kimsenin dinlemediğinden emin olmak için etrafına bakındı.

Bir şeyler uydurma ihtiyacı hissetmedim ve ona nedense ciddi bir şey olmadığını söyledim. Everly ve ben Lions için birlikte çalıştığımızdan beri arkadaş olmuştuk ve o da kız kardeşini çok seviyordu.

Ona doğru eğildim. "Bunu bilmiyorum Ever. Ama benim için iyi olduğunu biliyorum. Ve bu beni çok korkutuyor."

Geri çekildiğimde bana gülümsüyordu, gözleri duyguyla ıslanmıştı. "Öyle olduğunu biliyorum. O da öyle. Ama ikiniz de kaçan insanlar değilsiniz.

korkularını. Aşk korkutucudur. Ama aynı zamanda muhteşemdir."

"Tamam, biraz daha ekmek, böylece hepimiz karbonhidrat yüklemesi yapabiliriz," dedi Dylan ve sepeti babasına verip tekrar yanına oturdu.

Everly dikkatini Hawk'ın kucığında oturan küçük Jackson'a çevirmeden önce göz kırptı.

Hepsi hikayelerini anlatmaya başladı ve çoğu yanımda oturan güzel kadın Dylan'ın etrafında dönüyordu. Küçükken bir keresinde annelerinin lavaboda çözdürdüğü donmuş bir hindiyi alıp garaja sakladığını, çünkü onu yemelerini istemediğini anlattı.

"Hey! Altı yaşındaydım. Çoktan öldüğünü bilmiyordum. Onu pişirmenin öldüreceğini sanmıştım." Ellerini havaya kaldırdı ve herkes kahkahalara boğuldu.

"Evet, şey, onu nereye sakladığını bana söylemeyi reddettin ve onu temizlik kovamdaki bir grup havlunun altına gömülü bulana kadar tüm garajım koktu," dedi Jack, çok gülmekten yüzünden akan gözyaşlarını silerek.

"Huzur içinde yat, hindi Joshua." Dylan ellerini dua ediyormuş gibi birleştirdi.

Bu kadında çoğu insanın bildiğinden çok daha fazlası vardı. Seksi, küstah ve çok zekiydi. Ama aynı zamanda yufka yürekliydi ve sevdiği insanlar için her şeyi yapardı. Sert ve güçlüydü ama aynı zamanda tedbirli ve temkinliydi.

Dylan Thomas hayatımda eksik olan şeydi. Bu geçici değildi, sonsuza dek sürecekti.

Çok güldükten, çok fazla yemek yedikten ve çocuklar yattıktan sonra kız kardeşleri ve kocalarıyla birkaç yoğun masa oyunu turundan sonra Dylan'ın evine geri döndük.

Seks yapmadık. İkimiz de yorgun ve doluyduk ve yatağa girdikten iki dakika sonra üzerimde uyuyakalmıştı.

Uyumasını izledim ve saçlarını okşadım, bana doğru kıvrılırken biraz inledi.

"Seni seviyorum Dylan Thomas," diye fısıldadım ve gözlerimi kapattım.

Bunu söylediğimde omuzlarımdan bir yük kalktığını hissettim. Annem ya da kız kardeşim olmayan bir kadına söyleyeceğimi hiç düşünmediğim sözler.

O beni duymamış olsa da ben duymuştum. Ve bunu yüksek sesle söylemek iyi hissettirdi.

OceanofPDF.com

otuz bir

...

OceanofPDF.com

Dylan

Hafta sonunu Honey Mountain'da geçirdikten sonra şehre **yeni dönmüştük**. Wolf'u birkaç kez kayak pistine götürmüştüm ve o da en az benim kadar rekabetçiydi. Tepelerden aşağıya doğru defalarca yarıştık ve hiçbirimiz diğerinin önüne geçemedik.

Her gece ailemle birlikte takılırdık. Wolf'un dünyada en çok sevdiğim insanların etrafında olması benim için bir anlam ifade ediyordu.

O benim için bir şey ifade ediyor.

Ona onu sevdiğimi söylemek istedim ama korkup kapıya koşacağından emindim.

Acele etmeyiz.

Eninde sonunda oraya varacağız, değil mi?

İri bir el karnıma dolandı ve beni kendine çekti. "Neden bu kadar erken kalktın, Minx? Saat kaç?"

"Bilmiyorum. Sanırım uyuyamadım. Saat neredeyse altı oldu."

Eli aşağıya indi ve bacaklarımın arasına yerleşti. "Bana ne düşündüğünü söyle."

Beni yavaşça okşarken inleyerek, "Seni o kayak pistinde, neredeyse çırlıçıplak hayal ediyor olmalıyım," dedim.

"Mmmmm, anlıyorum. Şu anda çıplağım."

"Evet, çıplaksın. Bu konuda ne yapmalıyız?"

"Bilemiyorum. Sabahın altısı için çok ıslaksın." Beni okşamaya devam ederken sesi hırçındı. Üstüme çıkmadan önce kulak mememi ısırды, aşağı inip bacaklarımı ayırırken çarşaf başının üzerine örtüldü.

"Güne başlamak için fena bir yol değil," diye inledim, dili en hassas bölgemde gezinirken, gözlerim kapanırken vücudumdaki her sinir ucunu uyandırdı.

"Güne başlamanın en sevdiğim yolu bu." Uykulu, seksi bir gülümsemeyle bana baktı, beyaz çarşaf yüzünün etrafında bir başlık oluşturuyordu. Onu tekrar aşağı ittim ve dudakları klitorisimi kaplarken kıkırdadı ve nefesim kesildi.

Yaladı, kemirdi ve tatlı zamanını aldı.

Beni sınıra yaklaştırır ve sonra işleri yavaşlatırdı.

Parmaklarım saçlarını çekiyordu, alnım ter tabakasıyla kaplıydı, serbest kalmak için çaresizce ağzına doğru eğiliyordum.

"Lütfen," diye yalvardım ve hayal kırıklığına uğradığım için saçlarını sertçe çektim.

Başını kaldırdı, ağzı parlıyordu ve dili alt dudağında gezindi ve ağzından seksi bir inilti çıktı.

"Durmak istemiyorum. Çok tatlı bir amın var. Burada mutlu bir adam olarak ölebilirim." Kaşlarını kaldırdı.

"Bitirmeme izin vermezsen mutsuz bir adam olarak öleceksin," diye nefes nefese kaldım.

Kıkırdadı ve tekrar aşağı daldı. Ve bu sefer yavaşlamadı.

Dili içeri kaydı ve ben onun altında eğilip bükülüp kıvranırken neredeyse yataktan fırlayacaktım.

Elleri kalçalarımı sıkıca kavradı ve dili önümü göremeyinceye kadar girip çıkmaya devam etti.

Gözlerimin arkasında küçük ışık patlamaları patlarken "Aman Tanrım," diye haykırdım. Şimdiye kadar yaşadığım en güçlü orgazm vücudumda patlarken ellerim başından düştü ve çarşafı kavradı.

Sarsıldım ve inledim, ama o vazgeçmedi. Zevkin son zerresine kadar sürerken beni orada tuttu.

Vücudumun titremesi durduğunda ve nefes alışım yavaşladığında, başını bacaklarımın arasından kaldırdı ve bu beni güldürdü.

"Daha iyi mi?" Kaşlarını çatı.

"Yani... sanırım. Zar zor fark ettim." Güldüm, o da kendini yukarı çekti ve ben dayanamayana kadar beni gıdıkladı. "Güzel. Evet. Hayatım değişti. Sen sahip olduğum en iyi aşkınsın, Wolf Wayburn."

"Aynen öyle. Ve bunu sakın unutma." Koyu mavi gözleri benimkilere kilitlendi ve telefonu komodinin üzerinde titrediğinde başı hareket etti.

"Kim seni bu kadar erken arar ki?" Ben sordum.

Telefona yeterince hızlı ulaşamıyormuş gibi üzerimden kaydı ve ekrana baktı. "Siktir."

Oturmak için kendimi zorladım. "Ne oldu?"

Hışımınla yatak odasına girdi, bir numara çevirdi ve telefonu kulağına götürmeden önce külotunu çekti. "Söyle bana."

Neyi söyleyeyim?

Aceleyle ayağa kalkıp külotumu giydim ve Wolf'un büyük lacivert sweatshirt'ünü bulup başıma geçirdikten sonra oturma odasına doğru ilerledim. Pencerenin önünde volta atıyordu, kasları gerilmişti ve boşta elinin yumruğu sıkılmıştı. Her ne ile uğraşıyorsa ona ihtiyacı olacağını düşünerek biraz kahve koydum.

"Ne kadar sürecek?" diye homurdandı ve ona bir fincan kahve ikram ettiğimde başını kaldırıp baktı ama bakışları benimkilere kilitlenmiş halde başını salladı.

Bu kötü bir şeydi. İçimden biliyordum.

"Elbette orada olacağım. Bir sonraki uçakta olacağım." Mutfak adasında duran dizüstü bilgisayara doğru ilerledi ve bir havayolu şirketini açıp Quetta Uluslararası Havaalanı yazarken bir yandan da telefondaki kişiyi dikkatle dinledi.

"Çok uzun süre bekledin," diye tısladı ve dizüstü bilgisayarını kapatmadan önce bir elini saçlarında gezdirdi.

"Evet. Yapabilirim. Kısa süre içinde ayrılacağım ve yarın görüşürüz. Takımı hazırla." Telefonu kapattı ve hışımınla yatak odasına yöneldi.

"Kurt." Arkasından yürüdüm ve ona yetişmek için neredeyse koşmak zorunda kaldım. "Neler oluyor?"

Dolabından bir spor çantası çıkardı ve bana dönmeden önce içine birkaç parça giysi attı. "Gitmek zorundayım. Sana Bullet'i bulmak için Pakistan'a gideceğimden fazlasını söyleyemem."

"Ne? Bana daha fazlasını anlatabilirsin çünkü artık Donanma'da değilsin."

Dolabındaki gömme çekmecelere yöneldi ve birkaç külot ve çorap çıkarıp bir çift botla birlikte çantaya ekledi. "Bağımsız bir müteahhit olarak gidiyorum."

"Bekle." Koluna uzandım ve onu hareket etmeyi bırakmaya zorladım. "Nerede o? Lütfen bana neler olduğunu anlat."

Ağır mı nefes alıyordum?

Neden ellerim

karıncalanıyordu?

"Bullet esir alındı. Afganistan'da bir yerde tutuluyor." Bakışları benimkilerle kilitlendi ve çenesi titredi.

"Neden gitmeniz gerekiyor? Orada zaten insanlar var. Bu çok tehlikeli." Sesim çatallaştı ve boğazımın arkasında büyük bir yumru oluştu.

"Çünkü bunu yapmak için eğitildim. Çünkü ben onun en iyi şansuyım. Onu aramıyorlar. Kendi küçük ekibimizi kuracağız ve ben içeri gireceğim. Karısı ve çocukları var Dylan. Onu orada bırakamam. Bırakamam."

"Beni yakaladın," diye mırıldandım, sesim o kadar acınası ve çaresizdi ki kendi sesimi zar zor tanıyabildim. Bunu söylerken bile Jaqueline ve çocukları düşündüm ve bir fark yaratabileceğini düşünüyorsa gitmesi gerektiğini biliyordum. Ama ölesiye korkuyordum.

"Sana söylemem gerekenden fazlasını söyledim zaten. Nereye gittiğimi kimseye söyleme. Bilmediğini söyle ve ailem peşine düştüğünde sana hiçbir şey söylemedim. Sadece bana güvenmelisin, tamam mı?" Arkasını dönüp çantasının fermuarını çekmek için eğilmeden önce elimi sıktı. "Şimdi gitmem gerekiyor. Müsait olduğumda seni ararım."

Dolaptan çıktığında uzun adımları koridorda ilerliyordu ve ben de peşinden gittim. "Ben de seninle geliyorum. Bana beş dakika ver."

Döndü ve göğsüm onun göğsüne çarptı. "Hayatta olmaz. Bunu aklından bile geçirme."

"Orada bekleyebilirim, böylece en azından bir şey olursa ve bana ihtiyacın olursa orada olurum."

Elini yanağıma koydu ve koyu mavi bakışlarındaki mücadeleyi görebiliyordum. Kafası karıştı. Bunun tehlikeli olduğunu biliyordu. Bu onu son görüşüm mü olacaktı?

"Bu işler böyle yürümüyor, Minx. Bana bu konuda yardım edemezsin. Eğitimli değilsin ve bu güvenli değil. En kısa zamanda seninle irtibata geçeceğim. Burada kal. Lanet olsun. Koy. Beni duyuyor musun?"

Gözyaşlarım yüzümden aşağı akıyordu ama umurumda değildi. "Bana ne yapacağımı söyleyemezsin. Quetta Uluslararası Havaalanı'na uçacağını biliyorum. Uçuş rezervasyonunu yaptığını gördüm ve ben de kendi uçuş rezervasyonumu yapabilecek durumdayım."

"Bunun ne kadar tehlikeli olacağını biliyor musun?" diye bağırdı ve az önce hayatını tehdit etmişim gibi elini çekti. "Sakın bu ülkeyi terk etme. Beni duyuyor musun?"

"BEN-BEN." Boğazımdaki yumruyu yuttum ve yüzümü sildim. "Seni seviyorum. Seninle geliyorum."

Gözleri kısa bir an için yumuşadı ama aynı hızla sertleşti. Bana yaklaştı ve yüzü tam önüme gelecek şekilde eğildi. "Winx."

"Ne?" Nefes nefese kaldım.

"Beni duydunuz. Bu iş bitti. Şimdi bitecek. Sakın beni takip etme." Hışımın kapıdan çıktı ve ben tam bir şok içinde orada öylece durdum.

Az önce ne oldu?

Kapıya doğru koştum ve tam o asansöre adım atarken kapıyı açtım.

"Eğer şimdi gidersen, geri dönmeyi aklından bile geçirme," diye hıçkırarak ağlarken o tek kelime etmeden bana bakıyordu. "Siktir git, Wolf."

Asansör kapandı ve kapıyı çarparak yatak odasına yürüdüm, yatağa oturmak için aşağı indim.

Aman Tanrım. Gerçekten ağlıyor muydum? Kendimi kaybetmişim.

O büyük, kötü kurttu. Ama neden bu kadar çok acıyordu? Göğsüm ağrıyordu.

Telefonumu elime aldım ve yardımcı olacağını bildiğim tek şeyi yaptım. Kız kardeşlerimin grup sohbetine bir mesaj gönderdim.

Ben ~ Ona onu sevdiğimi söyledim, o da WINX dedi! Bitirdi. Ve gerçek gözyaşları döküyorum. Artık ondan gerçekten nefret ediyorum. Beni mahvetti.

Tüm eşyalarımı toplayıp daireme geri dönerken gözyaşlarımın akmasına engel olamadım. Her şeyi yere bıraktım ve yatağıma tırmanıp telefonumu kapattım. Bu konu hakkında konuşmak istemiyordum. Kız kardeşlerim yalnız kalmak istediğimi biliyorlardı. Her yerim ağrıyordu ve bu beni sinirlendiriyordu. Artık düşünmek istemiyordum. Daha fazla acı çekmek istemiyordum.

Sonunda uyku beni ele geçirene kadar gözlerimi sıkarak kapattım.

Kapının yüksek sesle vurulması beni uyandırdı ve irkildim. Odaya baktım, dışarısı griydi, bu da saatin kaç olduğunu ya da ne kadar uyuduğumu bilmemi imkânsız kılıyordu ama birkaç saat olduğunu tahmin ettim. Wolf'un sweatshirt'ünün altına bir çift tayt giydim.

Gözlerimi kapattım ve kokladım çünkü onun gibi kokuyordu. Ve görünüşe göre, şeytan kokusunu seviyordum.

Çünkü ben bir mazoşisttim. Kendinden başka kimseyi sevemeyen bir adama aşık olmuştum.

Ve ailesini.

Ve tabii ki Bullet.

Beni sevme kapasitesine sahip olmayan bir adama aşık olmuştum.

Beni sevmiyordu.

Ve kendimi ortaya koydum.

Bu yüzden ondan nefret ettim.

Kapıyı hızla açtığımda Everly, Vivian, Charlotte ve Ashlan'ın orada durduğunu gördüm.

Everly kaşlarını kaldırırken, "Berbat görünüyorsun," dedi.

"Buraya gel." Charlotte kollarını bana doladı.

"Burada ne yapıyorsun?" Gözyaşlarım yeniden akmaya başlarken sordum. "Aman Tanrım. Yine ağlıyorum. Gerçek insan gözyaşları. O şerefsiz beni mahvetti. İçimdeki kaltağı bile ondan nefret edecek kadar uzun süre yönlendiremiyorum. Ama ondan nefret ediyorum. Ondan çok nefret ediyorum." Charlotte bana bakmak için geri çekildiğinde hıçkırarak ağladım.

Vivian kollarını bana sararken gözleri kocaman açılmıştı. "Sadece üzgünsün. Üzgün olman normal."

Hepsi daireme girdiler ve Everly kapıyı kapattı. Ashlan elimi tuttu ve bizi oturduğumuz kanepeye doğru götürdü ve ben Wolfun kapüşonunun koluyla gözyaşlarımı tekrar sildim.

"Bize neler olduğunu anlat," dedi Everly.

Ve onlara her şeyi anlattım. Bacaklarımın arasında onu görerek uyandığım ya da hayatımın en güçlü orgazmını yaşadığım kısmı değil. Telefon konuşmasıyla başladım. Onlara nereye gittiğini söyleyemedim çünkü görünüşe göre hala o piçi koruma ihtiyacı hissediyordum. Onlara oranın çok tehlikeli bir ülke olduğunu, bir arkadaşına yardım etmeye gittiğini ve durumun kötü olduğunu söyledim. Gerçekten kötü. Ve yine gözyaşları geldi. Ve hepsini döktüm.

"Bekle. Ona bir uçak bileti ayırtacağını söyledin..." Everly dramatik bir etki yaratmak için her iki elinin iki parmağını da kullandı. "'Tehlikeli ülke' dedikten sonra seni seviyorum mu dedin?"

"Tırnak işareti yapmandan nefret ettiğimi biliyorsun. Çok sinir bozucu."

"Görünüşe göre içindeki kaltağı gayet iyi yönlendiriyorsun." Kaşlarını kaldırdı. "Soruya cevap ver," dedi Charlotte.

"Ne zaman söylediğimin bir önemi var mı? Kendimi ortaya koydum. Onunla gitmeye çalıştım ve sonra tek başıma gitmekle tehdit ettim çünkü

onu çok seviyordum. I

kendimi aptal durumuna düşürdüm."

"Ummm, bu biraz önemli. Yani, belli ki seni korumak istemiş," dedi Ashlan, bana üç kafam varmış gibi bakarak. "Metninde oldukça önemli bir bilgiyi atlamışsın."

"Bence o da seni seviyor ve bu yüzden W.I.N.X. dedi," dedi Charlotte, bir kolunu omzuma doladı ve yanağımı öptü.

"Artık hecelemenize gerek yok. O zaten söyledi. Bitti. O beni sevmiyor. Ona onu sevdiğimi söyledim ve o da güvenli kelimeyi kullandı. Gerçekten çıktığımızdan bile değil. Sadece bir kaçamaktı. Aşık olduğum bir kaçamak," diye homurdandım. "Neden sevdiğim ilk erkek büyük, kötü Kurt olmak zorundaydı?"

Önce Vivian gülmeye başladı, sonra diğer üçü onu takip etti.

"Bu sana komik mi geliyor? Benim üzüntüm komik mi?" Kapımın çalınmasıyla hepimiz doğrulurken tısladım.

"Misafir mi bekliyorsun?" Ashlan sordu.

"Belki de beni tahliye etmesi için birini göndermiştir. Şu anda hiçbir şey beni şaşırtmaz." Ayağa kalktım ve kapıyı çekip açtığımda çok üzgün bir Sabine ve Sebastian'la karşılaştım.

Sabine kollarıma atılırken gözleri şiş ve kızarıktı. "Lütfen bize onun nerede olduğunu bildiğini söyle."

Sebastian içeri girdi ve kapıyı arkasından kapattı. "Hepimize gitmesi gerektiğini söyleyen bir mesaj gönderdi ama nereye ya da neden gittiğini söylemedi. Ailemiz tam bir karmaşa içinde. Annem çıldırmak üzere. Lütfen bize nereye gittiğini söylediğini söyle."

Ve o anda ondan nefret etsem de, tüm o endişe hala oradaydı.

Onun güvenini kıramazdım.

"Özür dilerim. Nereye gittiğini söyleyemem ama ihtiyacı olan birine yardım etmek için gittiğini bilin. Çünkü o böyle bir adam. Sevdiklerini korur."

Ve görünüşe göre, ben de öyle.

otuz iki

...

OceanofPDF.com

Kurt

DÖRT GÜN.

Dört gündür kamp kurmuş, içeri girmek için doğru anı bekliyorduk.

Dylan'ı terk edeli altı gün oldu.

Hayat seçimlerden ibaretti ve onu sevmek onu korumak anlamına geliyordu. Peşimden gelmekle tehdit ettiğinde, gözlerindeki bakışı gördüm. Ciddiydi.

Tek başına Pakistan'a uçup kıcımlı bulmaya çalışacak kadar deli olabilir.

Bullet'in kaybolması beni çok germişti ama birinin ona zarar verebileceği düşüncesini aklım almıyordu.

Bütün şehri yakardım. Hayır. Ben doğru olanı yaptım.

Bullet'i sağ salım çıkarır, onu emekli olup ailesiyle birlikte olması için tehdit eder ve eve, sevgilimin yanına giderdim.

Onu düşünmek akıllıca değildi. Bu yüzden kendime bağlılık duymama asla izin vermemiştim. Savaşta tehlikeliydiler.

Aklımı başıma toplamak için çok uğraştım ama onun gözyaşları içinde olduğu düşüncesini aklımdan çıkaramıyordum.

Seni seviyorum.

Kelimeler zihnimde tekrar tekrar çaldı.

Bunları ona birkaç gün önce de söylemiştim ama beni duymamıştı. Muhtemelen en iyisi buydu. Şu anda benden ne kadar nefret ederse, uçağa binip lanet olası bir savaş bölgesine gitmek gibi çılgınca bir şey yapma riski o kadar azalırdı.

Özel dedektifimi aradım ve uçağa binmesini engellemesi için kesin talimatlar vererek onu takip etmesini istedim. Hawk'a şifreli bir mesaj göndererek yardımını istedim. Çok fazla bir şey söyleyemedim, ama onu güvende tuttuğundan emin olması gerektiğini söyledim, bu da onun ABD'de kalması anlamına geliyordu ve paylaşabileceğim tek şey buydu.

Adam tek bir soru bile sormadı. Anlamıştı ve bana bir mesajla yanıt vererek onun ülkeden ayrılmamasını sağlayacağını ve onu güvende tutacağını bildirmişti. Bana dikkatli olmamı ve eve sağ salim dönmemi söyledi.

Neden işleri kolaylaştıramadı?

Neden bana sadece hoşça kal diyecek ve sakın kalacak kadar güvenemedi?

O böyle biri değildi ve bunun için onu suçlayamazdım çünkü onun bu yönünü seviyordum.

Tutkulu, güçlü ve metanetliydi.

"Wolf. Bugün o gün. İki adam eksildiler. Bu bizim saldırı şansımız. Hava kararır kararmaz gidiyoruz. Hazır mısınız?" Birddog sordu. SEAL'de geçirdiğim son beş yıl boyunca benim kaptanım olmuştu. Ona hayatım pahasına güvenmiştim.

"Evet. Zamanı gelmişti."

Bu sadece bizim ekibimizle yapılan gizli bir operasyondur. Bullet özel füze eğitimi aldığı için kaçırılmıştı ve El Kaide onun ABD için olduğundan daha değerli olduğunu düşünüyordu. Onun için para istiyorlardı ve ABD teröristlere bu kadar para verecek değildi, kendi adamlarından biri için bile.

Üç gün önce yaşadığına dair kanıt almıştık ve Pakistan ile Afganistan sınırındaki bir mağarada tutulduğuna emindik. Yürüyüşe çıktık ve birkaç mil ötede kamp kurduk, sırayla içeri girip hareketlerini izledik.

"Önce onu dışarı çıkaracağız. Sonra da buradan nasıl çıkacağımızı bulacağız. Scotty One yanımda ve her şey yolunda giderse hazır olduğumuzda bizi bekliyor olacaklar. Sen içeri girdiğinde telefon edeceğim ve sen dışarı çıktığında onları burada bulacağım." Beni omzumdan alkışladı. Scotty Bir, havadaki ekibe verdiği isimdi. Helikopter gelecekti ve biz de hazır olacaktık.

Eğer her şey yolunda giderse.

Ki bu her zaman olmazdı.

Kırk sekiz saattir haber alamadığımız için Bullet'in ne durumda olduğunu ya da hâlâ hayatta olup olmadığını bilmiyorduk.

Ama içimden bir ses onun hayatta olduğunu söylüyordu.

Bu dünyadaki son günümü gördüğümü düşündüğümde yanımda olmuştu.

Hayatımı kurtarmıştı.

Ve benim de bu iyiliğe karşılık verme zamanım gelmişti.

Etrafımdaki adamları topladım. Üçüyle daha önce çalışmışım, ikisi de ekibe yeni katılmıştı. Birddog bana onların en iyisi olduğunu garanti etti ve eğer bu doğru olmasaydı burada olmayacaklarını biliyordum. Ama hâlâ acemiydiler. Gençtiler. Ve ne kadar eğitim almış olursanız olun, ilk birkaç kez savaşa girmek kafanızı karıştırabilirdi.

"Hançer ve Ayı, ilk siz çıkacaksınız. Mağarayı koruyan iki adamı halledin. Clark, Stealth ve Limbs, siz ilerleyin ve mağarayı koruyun. İçeride Bullet'la birlikte sadece iki adam olmalı, yani benden haber alamazsanız ya onları yakalamışımdır ya da ölmüşümdür." Durakladım ve Dagger'ın gözleri kocaman oldu.

"Nereden bileceğiz?" diye sordu.

Stealth kıkırdayarak, "Ah, bileceksin," dedi. "Kurt sessizce aşağı inmez. Eğer bir kavga duyarsanız, içeri giriyoruz demektir. Ya içeri girip bu işi halletmeniz ya da bize iyi olduğunuzu söylemeniz için size üç dakika vereceğiz, yoksa biz geliyoruz."

"Mağaranın derinliklerinde değiller. O zamana kadar Bullet'la birlikte kıcımlı oradan çıkarsam iyi olur. Yoksa herkes güverteye. İçeri girin ve kardeşimizi oradan çıkarın."

"Helikopterle birlikte yakında olacağım, sizi bekliyorum. Eğer Bullet'iniz varsa, hemen oradan çıkın ve kıcınızı kaldırın ki onlar burada olduğumuzu fark etmeden buradan gidelim." Birddog bana biraz kurutulmuş et uzattı. "Ye. Yakıta ihtiyacın olacak çünkü onu oradan çıkarman gerekebilir."

Biftek çubuğunu aldım ve çabucak yedim. Artık hazırdım.

Biz hazırдық.

Sonraki iki saat çok acımasızdı. Planımızı birkaç kez gözden geçirdik ve sonra bekledik. Dylan'ı düşündüm. Bana bir şey olur da buradan çıkamazsam diye ona bir not yazdım. Gerçeği bilmesine ihtiyacım vardı. Birddog'a doğru ilerledim ve notu ona uzattım.

"Bana bir şey olursa, bunu aileme götür ve Dylan Thomas'a vermelerini iste, tamam mı?"

"Bana karşı yumuşuyor musun, Wolf?"

Sırıttı. "Asla yumuşamadım. Sadece bir kızı seven bir adamım."

"Hay sikeyim. Bu günü göreceğimi hiç düşünmemiştim. Ama sakın bana bu mektubu teslim ettirme. Bullet'ı al ve siktir git oradan. Anladın mı?"

"Planımız bu."

Notu arka cebine soktu ve beni inceledi. "Stealth'in içeri girmesini istemediğine emin misin? Sen mağaranın dışında kalabilirsin."

Bana daha güvenli bir yol gösteriyordu. Hepimiz risk altında olmadığımızdan değil, çünkü öyleydik. Ama silahlı teröristlerle birlikte karanlık bir mağaraya girmek kesinlikle en az riskli pozisyon değildi. Gerekli beceri ve deneyime sahiptim, bu benim işimdi.

"Ben hallederim. Yapacağım son şey olsa bile onu dışarı çıkaracağım." "Beni endişelendiren de bu, kardeşim."

Hepimiz sessizleştik, bu da hazırlandığımız anlamına geliyordu. Dagger son nöbette olduğu gibi Bullet'i korumak için başka kimsenin gelmediğinden emin olmak için yanımıza geldi. Sürprizler asla iyi değildir ve artık sayıca onlardan üstün olduğumuzdan emindik. Ayrıca bizi beklemiyorlardı, bu yüzden sürpriz yapma şansımız vardı. Yine de her iki şekilde de işe yarayabilirdi, çünkü mağaraya diğer taraftan başka bir giriş ya da çıkış yolu olup olmadığını ya da biz gelmeden önce içeride bizim bilmediğimiz bir ekip olup olmadığını bilmemizin hiçbir yolu yoktu.

Sürprizler hayatınıza mal olabilir.

Her senaryoya hazırlıklıydınız ve her zaman bir çıkış stratejiniz vardı. Bugünkü gibi şeyler dışında.

Bullet olmadan çıkış stratejisi yoktu. Onu koruyan iki ya da on adam olsa da içeri girecektim. Kardeşimi orada yalnız bırakmayacaktım.

Olmuyordu.

Bu yüzden Dylan'a hemen veda etmem gerekiyordu. Eğer benden çok şey istemişse. Beni zorlasaydı, ona yalan söylemezdim.

Nereye gittiğimi ve ne yaptığımı kendi aileme bile söylememiştim. Ona söyledim çünkü ona güveniyordum.

Ama bildiğim kadarıyla aileme söyleyebilirdi, onlar da donanmayı arayıp bir şeyleri havaya uçurabilirlerdi. Babam nerede olduğumu bilse beni çıkarmak için buraya bir ekip gönderirdi.

Ama hayatta kalmak istiyorsan bir şeye inanman gerektiğini uzun zaman önce öğrenmiştim. Ve her ne sebeple olursa olsun, Dylan Thomas'a inanmıştım.

Uçağa atlayıp Pakistan'a gitmek gibi çılgınca bir şey yapmayacağından değil. Ama her ne sebeple olursa olsun, ne kadar incinmiş ya da kızmış olursa olsun, nerede olduğumu kimseye söylemeyeceğine inanıyordum.

Onu güvende tutacağını düşündüğüm tek şeyi söylemiştim. Ama bu benim için de geri tepebilirdi.

Öfkeli biriydi ve bu da ona nereye gittiğimi söylememi çok tehlikeli hale getiriyordu.

Yine de tereddüt etmeden yapmıştım.

"Pekâlâ çocuklar, vakit geldi. Scotty Bir yakında ve gitmeye hazır. Wolf içeri girdiği anda havada olacak. Gir ve çık. Temiz ve kolay. Hadi yapalım şu işi."

Hepimiz son bir kez birbirimize sokulduk ve birbirimizin sırtını sıvazladık, sonra Dagger ve Bear'a döndüm. "Bu iş sizde. Tam arkanızdayız."

"Seni yakaladık Kurt," dedi Bear, başıyla hızlıca selam vererek.

"Gir ve çık." Dagger boğazını temizledi ve biz arkalarına saklanırken ikisi de koşmaya başladı.

Yeterince yaklaştığımızda ikisi de içeri gireceklerini haber vermek için ellerini kaldırdılar. Gittiklerinde son bir nefes daha verdim. Silah seslerini duymayacaktık çünkü ihtiyacımız olan son şey içerideki adamları burada olduğumuz konusunda uyarmaktı. Bullet için geldiğimizi.

Onlara otuz saniyelik bir avantaj sağladık ve sonra Clark, Stealth ve Limbs'e arkama geçmeleri için işaret verdim.

Karanlıkta görmemi sağlayan gece görüş gözlüklerimle gözlerim soldan sağa tararken adrenalin pompalanıyordu. Etrafımızdaki çimenlerde ya da ağaçlarda hareket olup olmadığına baktım. Hava soğuktu ama bu beni rahatsız etmiyordu. Soğuk benim için hiçbir zaman sorun olmamıştı. Hem suyun içinde hem de dışında farklı iklimlere her zaman kolayca uyum sağlamıştım.

Bear ve Dagger mağaranın önünde durdular ve bana başparmaklarıyla işaret ederek mağarayı koruyan iki adamın icabına baktıklarını bildirdiler.

Oyun zamanıydı.

Ben içeri girdim, adamlarım işlerin ters gitme ihtimaline karşı mağaranın dışında kaldı. Bu onlara kaçmaları için zaman kazandıracaktı. Hepimizin kaleye saldırması felaketle sonuçlanabilirdi. İki can kaybı yedi can kaybindan iyidir.

Acı gerçek bu.

Yavaşa içeri girdim ve sadece birkaç metre tedeymiş gibi gelen sesler duydum. Köşeyi döndüğümde yukarıdan bir ışık sarkıyordu ve Bullet'i sandalyeye bağlanmış, başı ne eğik bir şekilde gördüm. Hayatta olup olmadığını anlayamadım.

Bunu düşünemezdim.

Hareket etmek

zorundaydım.

Tepki ver.

Orada  adam olduğunu fark ettiğimde ilk atışımı yaptım. İlk ikisi yere düştü ve Bullet'ın kafası havaya kalktı, tam o sırada başka bir adam Bullet'a silah doğrulttu. Tereddüt etmeden ona ateş ettim ve silahı tavana doğru ateşlenirken o da yere düştü.

Sikeyim.

Kampları yakındaysa, burada olduğumuzu yeni fark etmişlerdi.

Bullet'ı sandalyeden indirdim. "Yürüyebilir misin?"

"Hiç sanmıyorum. Bacaklarım kırıldı," dedi Bullet ve sesinden oldukça kötü yaralandığını anladım.

Yerdeki diğerk iki cesede baktım. Hâlâ silahlarını tutan yetişkin adamlardı. Bu bir savaştı ve hem Bullet'ı hem de beni öldürmeye hazır dılar. Savaş aynı anda hem irkin, hem adaletsiz, hem de insanlık dışı bir şeydi.

Ama oyunun adı buydu.

"Kurt!" Clark bağırdı. "Siz bütün mısınız?"

"Evet. Dışarı ıkıyoruz. Helikopter burada mı?"

"yle!" diye bağırdı. "Ama o silah sesi çok gürültülüydü. Sanırım yakında bir misafirimiz olacak."

Bullet'ın devasa bedenini kaldırdım ve omzuma attım. Adam kesinlikle yirmi kilo kadar zayıflamıştı ama hâlâ iri bir adamdı. Bunların hiçbir önemi yoktu. Onsuz buradan ayrılmayacaktım.

"Git!" ıkışa doğru koşarken bağırdım.

Kurşun hiç ses çıkarmadı ve omzumda asılı halde mağaradan çıkarken vücudu gevşekti. Uzaktan bağırışlar duydum.

"Hadi gidelim!" Baldırıma keskin bir acı saplanırken Birddog helikopterden seslendiğidiğerk yönden bağırdı.

Arkama bakmadım ve koşmayı bırakmadım.

Her ne sikimse, beni durdurmak için çok daha fazlası gerekecekti.

Her şey ağır çekimde hareket etti ve tüm adamlarımız helikopterde durup silahlarını ateşlemeye başladı, bu da tam arkamda adamlarım olduğu anlamına geliyordu. Stealth ve Bear silahlarını bırakıp Bullet'ı omzumdan çekerken ben de helikoptere atladım, havalandırırken bacaklarım hâlâ dışarıdaydı. Birddog beni çekerken silah sesleri etrafımızdaki havayı doldurdu. Yerdeki adamlar gibi bizimkiler de ateş etmeye devam etti.

Havalandıktan sonra herkes silahlarını indirdi ve Pakistan'a geri döndük, oradan çıkmadan önce güvenli eve gidip Bullet'in yaralarını kontrol edecektik.

"O nasıl?" Gözlüklerimi yanıma atıp oturmak için iterken sordum, koltukta oturan Bear'ın bacaklarına yaslandım.

"Yeterince uzun sürdü," dedi Bullet ve sonra inledi. "Kapa çeneni, sikik herif. Seni dışarı çıkardık," dedi Birddog ama endişesini duydum sesinde. "Sanırım birkaç kırık kemiğin var ama beni endişelendiren bacağındaki şu kötü enfeksiyon. Yere iner inmez seni kontrol ettireceğiz."

"O kurşunlardan herhangi biri sana isabet etti mi Kurt?" Rüzgâr etrafımızda savrulurken Dagger sordu.

"Bacağıma bir tane almış olabilirim. İndiğimizde göreceğiz."

Stealth eğilip el feneriyle beni değerlendirirken, "Kolunda oldukça ağır bir kanama var," dedi.

Aşağıya baktım. "Hayır. Sanırım sadece sıyırdı."

"Sıyrıklardan böyle kan akmaz kardeşim." Birddog'un sesi sertti.

Gözlerimi kapattım ve pervanenin sesini, rüzgârın ıslığını ve kardeşlerimin seslerini dinledim.

Etrafımda dolaştılar, koluma ve bacağıma sıkıca bir şeyler sardılar.

Her neyse, onunla başa çıkacaktık.

Hem ben hem de Bullet.

İkimiz de nefes alıyorduk ve bir bütündük, önemli olan da buydu.

"Wolf, geleceğini biliyordum," dedi Bullet ve elime uzandı.

"Kardeşim."

"Her zaman." Elini sıktım ve mağaradan uzaklaştıkça omuzlarım daha da gevşedi.

Dylan'ı düşündüm. Bana kaşlarını çatarak baktığını ve vurulduğum için kızgın olduğunu hayal ettim.

Onu terk ettiğimi.

Onu en son gördüğümde bana defolup gitmemi söylediğinde bana dik dik baktığı o koyu kahverengi gözleri -ki kızgın olduğunda her zaman kahverengiden çok sarıydı- düşündüm.

Sonra ondan önce ne söylediğini hatırladım.

Seni seviyorum.

Ben de seni seviyorum.

Ve her şey karardı.

OceanofPDF.com

otuz üç

...

OceanofPDF.com

Dylan

WOLF dokuz gündür yoktu ve ondan haber alamamıştım. Ailesi beni arayarak üç gün önce Donanma'dan birinden onun ve Bullet'in iyi olduğunu ve yakında eve döneceklerini öğrendiklerini söyledi. Ondan da hiçbir haber alamamışlardı.

Donanma'dan telefon almadım çünkü onun karısı ya da kız arkadaşı bile değildim.

Artık onun arkadaşı olup olmadığını bile bilmiyordum.

Ama bir şeyi biliyordum. Tek kelime etmeden geçirdiğim o altı gün dayanılmaz olmuştu. Endişe beni ele geçirdiği için hiç uyumamış ve neredeyse hiç yemek yememiştim. Ona kızgın olsam da, o ilk gece onu bir daha asla göremeyeceğimi anladığımda korkuya kapılmıştım. Kız kardeşlerim eve dönmek için ayrıldıkları gün babam kapımda belirdi ve son birkaç gün boyunca kanepemde uyudu. İş yerinde zombi gibiydim ama kendimi devam etmeye zorladım. Ofisteki herkes kasvetliydi ama kimse Wolf'un nerede olduğunu bilmediğimiz gerçeğinden bahsetmiyordu.

Wolf'un nerede olduğunu bilmiyorlardı.

Bir görevde olduğunu ve bunun tehlikeli olduğunu biliyorlardı. Ama ben nerede olduğunu biliyordum. Ne yaptığını biliyordum.

Duke beni konuşturmak için her türlü taktiği denemişti ve açıkçası birkaç kez neredeyse ağzımdan baklayı çıkaracaktım çünkü bir yanım sessiz kalmamın Wolf'un hayatına mal olabileceğinden endişeleniyordu.

Ama diğer yanım, bu adamı çok iyi tanıyan yanım, onun yeminine saygı duymamı isteyeceğini biliyordu.

Bu yüzden konuşmayı reddettim.

Ve hiçbir şey duymadan önce altı uzun gün boyunca bu ağırlığı üzerimde taşıdım.

Ve şimdi iyi olduğu ve telefonu açıp kimseyi arama zahmetine bile girmediği için her zamankinden daha öfkeliydim.

Piç kurusu.

Wolf Wayburn'den nefret etmek onu sevmekten daha kolaydı. Ama onu sevmekten nasıl vazgeçeceğimi bilmiyordum.

Tüm hayatımı ailemden başka kimseyi sevmeden geçirmiştım ve şimdi beni delirten bir adama aşık olmuştım ve duramıyordum.

Babam ve ben dün hafta sonu için Bal Dağı'na geri döndük. Evde olmanın bana iyi geleceğini düşünmüştü.

Ama aynı sefaletin daha fazlasıydı, sadece farklı manzaralar vardı.

Sabine, Seb ve ben günde birkaç kez mesajlaşıyorduk.

Hepimiz birbirimizi kontrol ederdik.

Natalie her gün beni arıyordu, ona Wolf'un gittiği gün benimle ilişkisini bitirdiğini söylemiş olmama rağmen. Caymış gibi görünmüyordu. Bana oğlunun hayatının önemli bir parçası olduğumu söyledi, bu da beni onun hayatının önemli bir parçası yapıyordu.

Everly ve Hawk'ın evindeki misafir kulübemde yatağında oturuyordum, üzerimde uzun iç çamaşırım ve kalın bir kazak vardı çünkü dışarısı çok soğuktu ve nasıl döneceğimi bilemediğim bir şekilde beni tüketen bu hüzünden kurtulamıyordum.

Hayatımda en son derin bir üzüntü hissettiğim zaman annemin vefat ettiği zamandı. Bu, göğsümde uzun süre oturan ağır bir yükü. Doldurulamayan bir boşluk. Ama zaman yaralarımı yavaş yavaş iyileştirdi - tamamen değil- ama artık her gün o ağırlığı hissederek uyanmıyordum. Ve kontrol edebildiğim sürece oraya bir daha gitmemek için bilinçli bir çaba sarf ettim. Babamı, kız kardeşlerimi, onların çocuklarını ve kocalarını zaten seviyordum ve bunu değiştiremezdim. Ama kalbimin bir parçasını kime verdiğime dikkat ederdim. Her zaman öyleydim.

Ama Wolf'a karşı gardımı indirdim.

Vücudu kanserle daha fazla mücadele edemeden önce annemle yaptığım son konuşmalardan birini hatırladım. Oturma odamızdaki yatağının etrafında otururken kız kardeşlerim hepimiz ağlıyorduk. Vivian mezuniyetlerimizde, düğünlerimizde ve tüm o şamatada olamayacağını söyleyerek hıçkırığa hıçkırığa ağlamıştı.

Everly bunu söylediği ve annemizi kötü hissettirdiği için ona bağırmıştı. Charlotte ağlamıştı çünkü kavga ediyorlardı. Ashlan neler olduğunu anlayamayacak kadar küçüktü ve korktuğu için orada oturup ağlıyordu.

Ama o gün ağlamadım.

Ve o gün annemiz düğünlerimizde her birimiz için kimin nedime olacağına karar verdi ve sanırım bu onun herkes daha koridorda yürümeden önce orada olma şekliydi.

Hepsi odadan çıktıktan sonra sadece ben ve annem kaldığımızda, bana bunun beni neden üzmediğini sordu. O konuşmayı çok net hatırlıyorum; sanki dün olmuş gibiydi.

"Üzgün olmanın sorun olmadığını biliyorsun, değil mi? Bu adil değil ve kızgın, üzgün, kafası karışık ve tüm bu şeyleri yaşamaya hakkın var. Ama bunları içinde tutma, tamam mı? Bana söz verir misin?"

"Evet. Ama beni rahatsız etmemesinin nedeni bu değil." "Ne o zaman?"

"Ben asla evlenmeyeceğim, anne. Beni kurtaracak bir erkeğe ihtiyacım yok. Dünyayı tek başıma değiştireceğim."

Kıkırdadı. Dudakları kurumuştı ve eli benim elimi tuttuğunda gevşekti. "Oh, buna hiç şüphe yok. Kesinlikle olacak. Ama aşktan kaçma, tamam mı? Çok büyük bir kalbin var, Dilly kızım. Ve bir gün hayatına biri girecek ve sen bunu bileceksin. O kişinin senin olduğunu bileceksin." Sesi zayıftı.

"Beni bulmaları gerekecek çünkü ben aramıyorum."

Gülümsedi. Teni o kadar solgundu ki zar zor tanınabiliyordu. "Yapacaklar. Güven bana."

"Haklıydın anne. O beni buldu. Kalbimin üzerinde tepindi. Sonra da ülkeden kaçtı. Onları seçebiliyorum, değil mi?" Kimseye söylemedim ama bunu annemle sık sık yapardım. Onun varlığını hep hissedirdim.

Kapım çalındı ve irkilerek ayağa kalktım ve küçük misafir evinden kapıya doğru ilerledim. Everly diğer tarafta duruyordu, kapüşonunun her tarafı kürklü beyaz bir kar tulumu giymişti. Başında beyaz bir bere vardı ve siyah saçları omuzlarına kadar iniyordu.

"Hey. Nereye gidiyorsun?" Dışarıya baktığımda yine kar yağdığını gördüm. Bu hafta birkaç metre kar yağmıştı ve Bal Dağı bir kış harikalar diyarı gibi görünüyordu.

"Hawk'ın ailesi Jackson'a bakıyor, biz de yamaçlara gidebiliriz. Bizimle gelir misin?"

Başımı salladım. "Bugün kendimi iyi hissetmiyorum."

"Dylan, beni dinle. Hawk maçlar yüzünden çok fazla çalışıyor. Kayak yapmak istiyor ama ben iş ve bebek yüzünden çok yorgunum. Kindle'ımı montumun içine sakladım ve gizlice kaçıp sıcak çikolata içmeyi ve Ash'in yeni kitabını okumayı çok isterdim. Ama Hawk'ın nasıl olduğunu bilirsin. Dağda meydan okumak istiyor ve ben-" Omuz silktilti.

"Kayakta berbatsın. Çok temkinlisin."

Güldü. "Bunun için teşekkür ederim. Ve adama parasının karşılığını verebilecek tek kişi sensin. Lütfen. Dışarı çıkmak sana iyi gelecek ve yamaçlar her zaman senin mutlu olduğun yer olmuştur." Ellerini dua eder gibi birleştirdi ve ben de gözlerimi devirdim.

Ama o haklıydı. Ben o kız değildim. Kışıma tekmeyi basan bir adam için içeride oturup somurtmuyordum.

Hayır'a lanet olsun.

"Peki. Bana beş dakika ver," dedim ve birkaç kez zıplayıp aşağı indi ve beni içeri kadar takip etti.

Siyah kayak pantolonumu ve ona uygun ceketimi çıkardım. Siyah balıkçı yaka. Siyah bir bere. Siyah eldivenler. Siyah gözlük.

"Vay canına. Gördüğüm kadarıyla gerçekten de simsiyah bir görünüm istiyorsun. Beyaz karın üzerinde karanlık bir bulut gibi." Everly kaşlarını kaldırdı.

Evet. Kıyafetim siyah, yorgun kalbime uyuyor.

"Hey, eğer gelmemi istiyorsan, kıyafetimi yargılayamazsın." Beremi rahatça takabilmek için saçlarımı düşük bir at kuyruğu şeklinde taradım. Kayak pantolonumu ve ceketimi giydim ve yanımda getirmek üzere kayak botlarımı aldım.

"Anlaştık. Hawk kayaklarınızı garajdan yükledi bile."

Kapıya doğru yürürken kaşlarımı çattım. "Birileri benim geleceğimden çok eminmiş."

"Sensiz gitmeyecektim, bu yüzden gerekirse seni o kapıdan sürükleyerek çıkarmayı planladım."

Dışarı çıktığımızda başımı kaldırdım ve karın yüzüme çarpmasına izin verdim. Honey Mountain'da kışı çok severdim. Şehir merkezi, Ana Cadde boyunca ileri geri zikzaklar çizen beyaz ışıklarla süslenmişti. Büyük

Tüm sokak lambalarına atatürk çiçeği sepetleri asılmıştı. Hoparlörlerden tatil müzikleri duyuluyordu ve herkes bayram havasındaydı.

Büyük olasılıkla bu kasabada tamamen siyah giyinmiş, içimdeki Johnny Cash'e kanallı olmuş tek kişi ben olacaktım ve bu benim için sorun değildi.

Duygularımı taklit etmekte hiçbir zaman iyi olmamıştım, bu yüzden şimdi başlamayacaktım. "İşte bizim küçük karanlık prensesimiz."

Hawk'ın kahkahası böğürdü

geniş araba yolunun etrafında. Beni kucağına aldı ve etrafında döndürdü. "İyi olacaksın, Dilly. Bu konuda bana güvenmeni istiyorum."

Beni yere bıraktığında başımı salladım çünkü Hawk böyle biriydi. Sevdiği herkesin mutlu olmasını isterdi. Kimseyi üzgün görmeye dayanamazdı.

Eve dönmek ve yorganın altına girmek istediğinizi hissettiğinizde, pansiyona giden yolculuk olabildiğince eğlenceliydi.

Everly bu hafta emzirmeyi bırakacaktı ve bebek Jackson'ı anne sütünden kesmekle ilgili her şeyi okumuştı.

"Ya üzgünse?" dedi ve Hawk onun yanındaki eline uzandı.

"Bebeğim, o iyi olacak."

"Onu sonsuza kadar memede tutamazsın," dedim kuru bir sesle çünkü burada olduğum için bile sinirlenmişim.

Burası olmak istediğim son yerdi. Kendi küçük özel acıma partimde debelenmek istiyordum ama Everly beni buraya kayak yapmaya getirmişti, dolgun göğüslerinden bahsetmeye değil.

İçini çekti ve bana bakmak için koltuğunda döndü. "Geldiğine sevindim."

Az önce söylediklerimden sonra ondan gelen tipik bir yanıt değildi bu ve bakışlarımı daralttım.

"Benim için üzülme. Sadece kaba bir şey söyledim. En azından karşılık verebilirsin. Nazik olma; bu sadece kendimi ezik hissetmeme neden oluyor."

Hawk güldü ve Everly başını sallayıp elime uzandı. "Ailenin seni sevmesi ve yanında olmak istemesi çok mu kötü?"

Kayak merkezinin otoparkına girdiğimizde gözlerimi kapattım ve ondan geriye doğru saydım. "Kimsenin benim için orada olmasına gerek yok. Ben iyiyim. Göğüslerinden sürekli süt sızan sensin, buna odaklanalım."

Everly kıkırdadı ve Hawk kamyoneti park etti. Dışarı fırladım ve arka tarafa doğru ilerledim, artık burada olduğuma göre yamaçlara vurmak için sabırsızlanıyordum.

"Ben kulübeye gidip sıcak çikolata içeceğim ve biraz kitap okuyacağım. Sen de git Dilly'yle dağdan aşağı yarış, tamam mı?" Parmak uçlarına kalktı ve bana aynısını yapmadan önce onun yanağını öptü. "Seni seviyorum, hanım evladı. Huysuz olduğunda bile."

Biraz garip davranıyordu. Biraz fazla neşeliydi. Ama belki de bu sadece küçük Jackson'ı anne sütünden kestiği için vücudundaki tüm değişikliklere tepki veren hormonlarıydı. İkimiz de el sallayarak vedalaştık ve kayak botlarımızı giyip ayakkabılarımızı kamyonete geri soktuk. Hawk benim için kayaklarımı ve sopalarımı aldı ve tepeye doğru yürüdük.

"Emzirmeyi bırakmanın onun için zor olduğunu biliyorum. Bu konuda şaka yapmamalıydım. o."

Hawk kayak malzemelerimizi omzunun üzerinden attı ve bana baktı.

"Bana karşı yumuşuyor musun, Dilly?" "Asla."

Karda durdu ve kayakları bizim için yere bıraktı. Ben de kendiminkilere bastım, botlarım bir çırpıda kenetlendi.

"Üzgün olman sorun değil, Dilly. Onu seviyorsun. Onun için endişeleniyorsun. Ben de o yollardan geçtim ve anlıyorum." Bana sopalarımı uzattı ve beresini başına geçirdi.

"Bana kendisini sevdirdiği için ondan nefret ediyorum," diye fısıldadım, kendi sözlerime şaşırarak. Ama Hawk o adamdı... Kocaman bir kalbi vardı ve ona söylediklerimi asla başkasıyla paylaşmazdı. Ne hissettiğinizi söylediğiniz için sizi asla yargılamaz ya da aptal gibi hissettirmezdi.

Başını salladı. "Dinle, bu asla kolay değildir. Asıl soru, bunun için savaşmaya değer mi?"

"Uğruna savaşmaya değer mi? Uğruna savaşacak bir şey yok. O gitti. Her şeyi bitirdi. Beni terk etti."

"Buna gerçekten inanıyor musun?" diye sordu uzun bir nefes vermeden önce. "Everly ve ben birbirimize geri dönmenin yolunu bulmadan önce çok şey yaşadık. Ve bazen insanlar sevdikleri insanları koruduklarını düşündükleri için ayrılırlar. O yüzden hemen sonuca varmayın. Geri dönecek ve eminim o zaman sana ne olduğunu açıklayacaktır. Biraz zaman verin."

Boğazımda bir yumru oluştu. "Ona onu sevdiğimi söyledim ve o da ilişkimizi bitirdi. O beni sevmiyor."

"Dalga mı geçiyorsun benimle? Sen Dylan Thomas'sın. Seni kim sevmez ki? Buna inanmıyorum."

"Sevilmesi zor biriyim," dedim sonunda, sırtlarımı yanlara doğru uzatarak. "Huysuzum, güvenilirmezim ve zor biriyim."

Bir kahkaha attı ve kahkahası etrafımızda yankılandı. "Sen neden bahsediyorsun? Dürüst, komik ve güçlüsün. Tanıdığım en şefkatli insanlardan birisin. Hadi ama, şimdi. Bu sen değilsin."

Başımı salladım. O haklıydı. Bu ben değildim.

Wolf Wayburn beni mahvetmişti.

Ve kendimi nasıl geri kazanacağımı bilmiyordum.

"Bu konuda konuşmaktan bıktım. Kayak yapmak istiyorum." Telesiyeje doğru yola çıktım ve Hawk da peşimden geldi.

Burası benim her zaman mutlu olduğum yerd. Ama kendimi mutlu hissetmiyordum.

OceanofPDF.com

otuz dört

...

OceanofPDF.com

Kurt

"Gittiğin günden beri keyfi yerinde değil. Deniz komandosu olman iyi bir şey çünkü sanırım onu geri kazanmak için biraz uğraşmak gerekecek," dedi Everly omuz silkerek.

"İş beni hiç korkutmadı. Öte yandan kız kardeşin beni korkutuyor."

Dylan'ı aramaktan daha iyisini biliyordum çünkü bunun yüz yüze olması gerekiyordu. Son birkaç günüm berbat geçmişti ve Amerika'ya daha birkaç saat önce dönmüştüm. Bullet benimle birlikte geri dönmüştü ve şu anda Jaqueline ve çocuklarla birlikteydi. Oradan çıkıp eve dönmeden önce ikimiz de hastanede biraz zaman geçirmiştik. Donanmaya resmi olarak emekli olduğunu bildirmiş ve Lions'ta tam zamanlı bir güvenlik pozisyonunu kabul etmişti.

Hawk bunu ayarlamama yardım etmişti ve ben de yalvarmaya hazırlanıyordum.

Kıkırdadı. "Sen cesur bir adamsın, Wolf. Bugün onu buraya getirmek için çok uğraşmam gerekti. Hadi seni dağa çıkaralım."

Kar artık sert bir şekilde yağıyordu ve dışarı çıkmadan önce botlarımı ve kayaklarımı aldım. Sırtımda tepede Hawk'a vereceğim bir sırt çantası vardı. Büyük bir plan yapmıştık: Everly kulüp binasında kalmak istediğini söyleyecek, Hawk da Dylan'la birlikte kayacaktı - ta ki onu tepenin başında bırakıp bana yardım etmenin bir yolunu bulana kadar.

Everly telesiyejden birkaç metre uzaklaşana kadar benimle yürüdü ve telefonuna baktı. "Tamam, tamam. Az önce tepeye çıktılar ve siz biner binmez annesinin Jackson için aradığını söyleyecek.

o telesiyeye. Sonra da ona tepeden aşağı kendi başına inmesini söyleyecek. Hazır mısın?"

"Öyleyim. Yardımın için teşekkürler, Ever."

Gülümsedi. "Dilly için yapamayacağım şey yok. Sadece onun kalbini bir daha kırma, yoksa peşine düşer ve sana yavaş yavaş işkence ederim."

Kayak takımlarımı giyerken kıkırdadım ve telesiyeye doğru ilerlemeden önce elimi kaldırdım. Tepeye vardığımda, onun orada olmadığından emin olmak için etrafıma bakındım. Hawk'ı gördüm ve bana el salladı.

"Gitti mi?"

"İnatçı bir eşek gibi davranıyor. Beni beklemek istedi. Ona gitmesini söyleyip durdum, o da otuz saniye önce gitti. Senin için biçilmiş kaftan."

Başımı salladım ve sopalarımı bırakıp sırt çantamı ona uzattım, önce montumu sonra da kazağımı çıkardım. Hawk onları sırt çantama tıktırırken o orada durmuş, kahkahalarla gülüyordu.

Ellerimle ağzımı kapattım ve kot pantolonumu çıkarmak için kayaklarımdan inmeden önce son bir kez ısıtmak için onlara üfledim ve sonra botlarımı tekrar giydim ve bir kez daha kayaklara adım attım.

"Bu sana komik mi geliyor?" Üzerimde bir çift siyah boxer külot, bir bere ve birkaç eldivenden başka bir şey olmadan orada dururken sordum. Sırt çantamın ön cebine uzandım ve Dylan'a tünele girmeden önce yazdığım mektubu çıkardım, sonra da külotumun içine sokmadan önce sıkıştırarak bir yer aradım.

"Bu çok komik. Ve kesinlikle bazı bakışlar alıyorsun." Islık çaldı.

Bir grup kadının bana baktığını ve gülümsediğini görmek için başımı çevirdim. "Pekâlâ. Gitmem gerekiyor. Kıyafetlerim aşağıda mı olacak?"

"Seni yakaladım kardeşim. Küçük tepeden aşağı ineceğim, Ever ve ben seni bekliyor olacağız. Tamamen siyah giyiyor, bu yüzden onu kolayca bulabilirsin. Git kızını al." Beni omzumdan alkışladı ve ben de havalanmak için sırt çantamı kullandım.

"Sen delisin. Burası buz gibi. Neden hiç kıyafet giymiyorsun?" diye bağırdı benim yaşlarımda bir adam tepenin başında durduğumda.

"Ben karga yiyorum, kardeşim."

"Ahhh... hep bir kızla ilgili, değil mi?"

"Şimdiye kadar hiç olmamıştı." Gözlüklerimi gözlerimin üzerine indirdim ve onu tepenin yarısında fark ettim. Sadece birkaç kişi vardı

Böylece gözümü ondan ayırmamış olurdum. "Ama her şeyin bir ilki vardır."

Yumruğunu kaldırdı ve ben de ona bir pound verdim. "Git yakala onu!" diye bağırdı ben giderken.

Niyetim o.

Kışın bir atın taşakları kadar soğuktu ama daha kötülerini de yaşamıştım. Umurumda bile değildi çünkü sadece onu görmek istiyordum. Onunla konuşmak.

Kendimi açıklayayım.

Ona yaptığım şeyi neden yaptığımı söyle.

Onu son gördüğümünden beri düşünmek için birkaç günüm olmuştu.

Bullet'ı çıkarmadan önce günlerce o mağaranın dışında, eve canlı dönüp dönemeyeceğimizi merak ettik.

Bullet başarabilecek mi diye merak ettikten günler sonra. Düşünme zamanı.

Ve aklıma gelen her şey bu kız hakkındaydı.

Dylan Thomas.

Tanıdığım en inatçı, güçlü, sinir bozucu, güzel kadın. İhtiyacım olduğunu bile bilmediğim eksik parça.

Bu, uzun süre su altında kaldıktan sonra ilk kez havaya çıktığınız ve o ilk uzun nefesi içinize çektiğiniz an gibidir.

Bu senin cankurtaran halatın.

O benim can simidim olmuştu.

Tepeden aşağı inerken mesafeyi kapattım. Çok hızlıydı.

Ben daha hızlıydım.

Çünkü şimdi onu yakalamak için bir görevdeydim. Kar yağışı kısa süreliğine durmuş, bana dağın aşağısını net bir şekilde görme imkânı vermişti.

Ben direksiyonu kırıp etraftan dolandıktan sonra kar kürüyerek tam önünde durduğumda tepenin dibinde kayarak durdu.

Gözlüklerini yüzünden kaldırdı ve beni içine çekerken gözleri genişledi. Bakışları benimkilerle buluşmak için tekrar yukarı çıkmadan önce vücudumda aşağı doğru hareket etti.

Koyu kahverengi gözleri sertleşmeden önce duygularla ıslanmıştı ve ters ters baktı.

Bu oydu. Sıcak ve soğuk. Buz ve ateş. Aşk ve nefret.

"Burada ne işin var?" diye tısladı, sonra elini uzatıp göğsümdeki büyük bandaja dokundu. "Aman Tanrım. Vuruldu mu?"

İlerledim ve eldivenli ellerine uzanmadan önce sopalarımı bıraktım.

"Hayır. Şey, evet. Ama göğsünden değil."

"İyi misin?" Sesi titriyordu.

"Ben iyiyim. Şimdi burada seninle olduğum için daha iyiyim."

Titredi ve ceketini ç e k i ş t i r i p fermuarını çenesinin hemen altına kadar çektim.

"Neredeyse çıplaksın ve boynumun üşümesinden mi endişeleniyorsun?" İnançsızlıkla başını salladı.

"Evet."

"Senden çok nefret ediyorum," dedi ve gözyaşları dökülmeye başladı.

"Bana ne yaptığına bir bak. *Artık ağlıyorum.* Her zaman." Elimden kurtuldu ve çenesini yukarı kaldırdı.

"Minx," dedim, ona dokunabilmek için eldivenlerimi çıkardım.

Başparmaklarımın ucuyla yanaklarındaki gözyaşlarını sildim. "Artık ağlamak yok." "Ne zaman ağlayıp a ğ l a m a y a c a ğ ı m a sen karar veremezsin. Biz birlikte değiliz.

Birlikte. Hatırladın mı? Sen bitirdin." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

"Bunu seni güvende tutmak için yaptım çünkü seni tanıyorum. Bana yardım edebileceğini düşünerek oraya gitmiştin. Ama edemezdin. Bana yardım etmek için eğitilmedin. Ben de seni güvende tutmak için yaptım. Sen de beni güvende tutmak için yaptın, değil mi?"

Burnu kızarmıştı ve bakışları temkinli bir şekilde beni izliyordu.

"Seni nasıl güvende tuttum? Sana yardım etmek için hiçbir şey yapmama izin vermedin." Gözlerini devirdi.

"Nerede olduğumu kimseye söylemedin. Başıma bir sürü bela açabilirdin ama açmamayı seçtin."

Omuz silkti. "Bullet'in iyi olacağını duydum. Beni arayıp haber verseydin iyi olurdu."

"Dylan." Sesim sertti ve o da doğruldu. "Ne?"

"Seni seviyorum. Gitmeden birkaç gece önce sana söyledim ama sen uyuyordun." Külotumun içine uzandım ve katlanmış kâğıt parçasını çıkardığımda çenesi düştü. "Bunu sana Bullet'i almak için o mağaraya girmeden önce yazdım. Çıkıp çıkmayacağımı bilmiyordum."

Notu ona uzattığımda gözleri yumuşadı ve yanağından bir damla yaş daha süzüldü.

"Bana mektup mu yazdın?" Eldivenlerini çıkarıp karın üzerine bıraktı ve elini uzattı.

"Söyledim. Az konuşan bir adam olduğumu biliyorsun ama söz konusu sen olduğunda kuralları her zaman çiğnerim."

Kağıdı açtı ve muhtemelen bana işkence etmek için yüksek sesle okudu.

"Minx. Seni mümkün olduğunu bilmediğim bir şekilde seviyorum. Benim hayatım

Şimdi sensiz çalışıyorum ve bilmeni isterim ki eğer eve dönemezsem, son düşüncem sendin. Tek düşüncem. Kızgın olduğumu biliyorum çünkü bana hep kızgınsın, değil mi?" Sözleri bir hıçkırıkla kesildi ve bana gülümsedi, tekrar kâğıda bakmadan önce güzel yüzünden yaşlar süzülüyordu. *"Seni terk ettim çünkü birinin ya da herhangi bir şeyin seni incitmesine izin vermektense ölmeyi tercih ederim. Bildiğim şey bu. Seni koruma ihtiyacım doğuştan geliyor. Ve eğer bundan sağ çıkarsam, senin için geleceğim. Her zaman senin için geleceğim, Minx. Sen benimsin, ben de senin. Artık sır yok. Artık çıkış stratejisi yok. Ve eğer geri dönmezsem, umarım başka biriyle çıkmazsın çünkü o şerefsizi mezarında bile avlarım. Seni seviyorum. Büyük, kötü Kurt."* Sesi titriyordu ve gözümün önünde yıkıldı.

Bu güçlü, metanetli kadın benim için kendini savunmasız bırakıyordu. Kollarımı ona doladım ve göğsüme doğru çektim.

"Seni seviyorum. Seni o kadar çok seviyorum ki," dedim tekrar, bunu bildiğinden emin olmak için. Bundan sonra ona sık sık söylemeyi planlıyordum. Çünkü bu kıza karşı hissettiklerim, helikoptere atlamadan önce o iki kurşun tenimi delip geçtiğinde düşündüğüm şeydi.

"Gerçekten buraya iç çamaşırlarınla bunu söylemek için mi geldin?" diye mırıldandı bana bakmak için geri çekilirken.

Başımı salladım. "Bu senin fantezin, değil mi?"

"Bu fanteziden daha iyi." Her iki yanağıma da birer elini koydu. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum." Burnunun ucunu öptüm.

"Donuyor olmalısın" dedi, sesi endişeyle doluydu. Ellerini göğsümde aşağı yukarı gezdirerek tenimi ısıtmaya çalıştı. Ama artık onun yanında olduğum için iyiydim. Haklılığımı kanıtlamamı isteseydi geceyi burada geçirebilirdim. "Göğsünde neden bir bandaj var? Ve o bandajlar ne?" İki küçük bandajın yaralarımı kapattığı kolumu ve bacağımı işaret etti. "Bıçaklandın mı? Yandın mı?" Gözleri benimkileri ararken paniklemişti.

"Ben iyiyim. Önemli olan tek şey bu. Bu benim hatırlatıcım." Geri adım attım ve göğsümü kaplayan büyük bandajın kenarına uzandım ve onu derimden ayırarak göğsümü kaplayan dövmeyi ortaya çıkardım. Özellikle de kalbimi.

Minx.

Parmakları siyah yazının üzerinde hafifçe gezindi ve kaşlarını kaldırdı.

"Vay be. Bu ciddi bir yalvarış. Senden o kadar nefret ediyordum ki bir saat önce ve şimdi-"

"Şimdi beni seviyorsun. Bu da bir saat sonra benden yine nefret edeceğin anlamına geliyor. Yaptığımız şey bu." Kıkırdadım ve elini uzattım. "Ben kalbimi başkasına veren bir adam değilim Dylan. Belki de bunun nedeni kalbimin hep sana ait olmasıydı, seninle tanışmadan önce bile. Ama artık senin. Sev beni. Nefret et. Fark etmez. Biz birbirimize aitiz."

"Öyle, değil mi?" Parmak uçlarına kalktı ve beni öptü. "Ama göğsünden vurulmadığını söylemiştin? Başka bir yerinden mi vuruldun?"

"Baldırıma ve koluma birer kurşun yedim." Omuz silktim.

"Öldürülebilirdin," dedi Dylan bandajları incelerken. "Ama öldürülmedim."

Ellerini göğsümde gezdirdi. "Haklısın. Hadi üzerine bir şeyler giydirelim de tam da bana olan sonsuz aşkını itiraf etmişken zatürre olup ölmeyesin."

Hawk ve Everly bize doğru koşarken etrafıma bakındım ve el salladım.

"Şuraya bakın. Görünüşe göre biri köpek kulübesinden çıkmış," dedi Hawk kırmızı-siyah yün bir battaniyeyi üzerime sararken.

"Bu da nereden çıktı?" Dylan'ın eline uzanırken sordum. "Everly arabada getirdi çünkü donacağını biliyorduk."

"Ona buraya gelip sana vermesini söylüyordum. Otuz dakikadır burada soğukta dikilip duruyorsun," dedi Everly.

"Erkek arkadaşım bir deniz komandosu. Bu onun için bir şey değil." Dylan bana yaslanırken kıkırdadı.

Hawk kayaklarımızı aldı ve kulübeye doğru yola çıktık.

"Erkek arkadaşın, ha?" Everly alay etti. "Vay canına. Dilly genelde bir hafta boyunca kin tutar. Bu etkileyici bir çalışma."

"Ne diyebilirim ki... beni seviyor." Kaşlarımı salladım.

"Yarı çıplak, her kadının fantezisi gibi görünüyorsun ve göğsünde benim takma adımın dövmesi var. A oyununu getirmişsin."

Hawk ve Everly önümüzde yürürken kulağına doğru eğilerek, "Senin fantezin olduğum sürece, önemli olan tek şey bu," dedim.

"Her zaman öyleydin." Omuz silkti.

"Mikro penisim olduğunu söylediğinde bile mi?" Onu daha yakına çektim ve battaniyeyi ikimizin etrafına sardım.

Onu daha yakın
istedim. Ona ihtiyacım
vardı. "Evet. O zaman
bile."

"İki vajinan olduğunu söylediğimde bile
mi?" Kıkırdadı. "O zaman bile."

"Aynı, Minx. Aynı."

Çünkü gerçek buydu. Onunla tanıştığım günden beri benim için öyleydi.
Soğuk ve bıkkın kalbime girmiş ve bir daha da çıkmamıştı.

Ve onu sonsuza dek orada tutmayı planladım.

OceanofPDF.com

otuz beş

...

OceanofPDF.com

Dylan

Bir haftadır şehirdeydik ve birbirimize doyamıyorduk.

Noel yaklaşıyordu ve Wolf ile ben yatakta uzanmış, sıcak çikolatamızı yudumluyor ve her zamanki gibi tartışıyorduk.

"Bunlar sizin iki seçeneğiniz. Hangisini yapmak istediğinizi siz seçin."

"Bir kadına seninle yaşamasını böyle mi teklif ediyorsun? Dairelerimiz arasındaki duvarı yıkmakla tehdit ederek mi?"

"Hayır," dedi, elindeki kupayı bırakıp benimkine uzandı ve komodinin üzerine koydu. Sırt üstü yatmam için beni aşağı çekti ve o kadar hızlı hareket etti ki, üzerime çıkarken nefesim kesildi. "Sana iki seçenek sundum. Ya o lanet duvarı yıkacaksın ya da birlikte yeni bir yer bulacaksın. Buna uzlaşma denir."

Kıkırdadım. "Buna Neandertal olmak denir."

O güzel mavi gözlerini devirdi. "Zaman geçiyor, Minx."

"Sürekli benimle birlikte olmayı kaldırabileceğinden emin misin? Bu büyük bir taahhüt."

"Eminim. Peki ya sen?" Dudakları kulağımı okşadı ve neredeyse yataktan fırlayacaktım.

"Eminim. Her şeye varım demiştim."

"Peki, ne yapmak istiyorsun?" diye sordu boynumdan aşağıya doğru öpücükler kondururken.

"Bence burada kalmak iyi olur çünkü zaten böyle bir yerimiz var. Ama iki yere birden ihtiyacımız yok. Senin dairen yeterince büyük."

ikimiz için de." Dudakları köprücük kemiğime doğru ilerlerken artık nefes nefese kalmıştım ve bana bakmak için yukarı doğru itti.

"Bu dairede birlikte mi yaşamak istiyorsun? Yeni bir yer bularak ya da duvarları yıkarak burayı kendimize ait hale getiririz diye düşünmüştüm."

"Şehirdeki bu dairede kalsak ve Honey Mountain'da kendi evimizi alsak nasıl olur? İkimiz de buradaki koşuşturmadan uzaklaşmayı seviyoruz. Hafta sonlarımızı orada geçirebiliriz."

"Ahhhh... Bu fikri sevdim. Kışın yamaçlarda çıplak kayabilir, yazın da göle çıplak dalabiliriz." Çarşafı indirip dudaklarıyla göğsümü kaplarken ağzı tekrar üzerimdeydi. Meme ucunun etrafında dolanırken dili sıcak ve ipeksiydi.

"Asla çıplak kaymayacağım," diye inledim, parmaklarım saçlarına dolanmıştı. "Asla asla deme, Minx."

"Seninle göle çıplak girerim ama karda girmem."

Diğer göğsüme geçti ve gözlerim kapandı. Eli karnımdan aşağı inip bacaklarımın arasında durdu ve beni birkaç kez okşadı.

"Başka ne yapmayacaksın?" diye sordu başını kaldırıp tekrar bana bakarken. Parmakları hala bacaklarımın arasında hareket ediyordu ve o kadar tahrik olmuşum ki doğru düzgün düşünemiyordum.

"Yapmayacağım başka bir şey yok," diye fısıldadım.

"Ben de. Her şeyi seninle yapmak istiyorum." Komodine uzandı ve parmaklarımı ön koluna doladım.

"Korunmadan kimseyle birlikte olmadım ve şu anda doğum kontrol hapı kullanıyorum."

"Ben de yapmadım. Aramızda hiçbir şey yokken seni sikime sarılmış hissetmeyi çok isterdim."

"Ben de."

Hızlıydı ama ben hazırdım. Bizi ters çevirdi ve beni onun üzerine yerleştirdi, şimdi sırtüstü yatıyordu ve ben de onun beline biniyordum. Ben kayarken elleri kalçalarımdaydı ve kendimi onun ereksiyonunun hemen üzerinde ortaladım. Elimi şaftının etrafına sardım ve giriş yerimle alay ettim.

"İstediğin bu mu, büyük, kötü Kurt?"

"Sen benim istediğim şeysin," diye hırladı.

"Ben seninim." Yavaşça aşağı indim, onu santim santim içime aldım. Onun içimde çıplak olduğunu hissedince başım geriye düştü.

"Siktir," diye tısladı. Eli boynumun yanına geldi, başparmağı nazıkçe çene çiziminde gezindi. "Çok iyi hissediyorsun."

"Sen de öyle," diye inledim hareket etmeye başladığımda. Yukarı ve aşağı. İlk başta yavaşça. Beni daha yakına çekti, böylece ağzım onunkinin üzerindeydi. Dudaklarım aralandı, beni daha derinden öperken dilinin içeri girmesine izin verdi. Ritmimizi bulduğumuzda parmakları saçlarıma dolandı.

Öpüştük ve o kadar uzun süre birlikte hareket ettik ki tüm vücudum karıncalanıyordu. Sırtımı ve boynumu bir ter tabakası kaplamıştı ama durmak istemiyordum.

Hiç durmak istemedim.

Bu adam, isteyeceğimi hiç düşünmediğim şeyleri istememi sağladı. Bir bağlılık.

Bir
gelecek.

Bir ev.

Ve çok daha fazlası.

"Seni seviyorum bebeğim," dedi dudaklarımı onunkilerden ayırıp daha hızlı hareket etmeye başladığımda. Başım geriye düştü ve saçlarım arkamda, uyluklarının üst kısımlarını sıyırarak ilerledi. Ellerinden biri kalçama gidip hızımı kontrol ederken, diğeri göğsümü kapadı ve meme ucumu çimdikledi.

Daha

hızlı.

Needier.

Nefeslerimiz çılgınca ve zorluydu.

Vücutlarımız tekrar tekrar birbirine çarptı. Tekrar ve tekrar.

"Benim için gel, Minx." Sesi çok seksiydi ve eli tam da neye ihtiyacım olduğunu bilerek aramızda hareket etti. Ve hepsi bu kadardı.

Patladım.

Ezici bir orgazm bedenimden geçerken gözlerimin arkasında en parlak renkler parlıyordu. Wolf bir ritmi bile kaçırmadı. Daha sert ve daha hızlı pompaladı.

Benimle birlikte uçuşumun kenarından geçerken adımı haykırdı ve ikimiz birlikte hareket etmeye devam ettik.

Zevkin son damlasına kadar sürüyorum.

"Seni seviyorum," dedim öne doğru düşerken ve o da kollarını bana doladı. Ben.

Bir erkeğe onu sevdiğimi söyleyecek bir kadın olacağımı hiç düşünmemiştim.

her gün, en azından seks sırasında.

Ama hissetmiştim.

Oh, adamım, bunu hissettim.

Ve bundan korkmuyordum. Bu adama aşık olmaktan korkmuyordum çünkü onun beni her zaman yakalayacağından hiç şüphem yoktu.

Dünyanın geri kalanı için o büyük, kötü kurttu.

Ama benim için her şeydi.

Sevgilim.

En iyi

arkadaşım.

Ve kalbim.

Nefes alış verişimiz durulduğunda beni yana yatırdı ve yavaşça çekmeden önce gülümsedi. Ayağı kalktı.

"Prezervatifi atmana gerek yok," diye hatırlattım ona.

"Biliyorum." Banyoya girdi ve elinde bir havluyla bana doğru gelmeden önce suyun açıldığını duydum. Yavaşça bacaklarımı ayırdı ve havlunun sıcaklığı merkezime vurdu.

Beni temizlemek için zaman harcadı ve bu şimdiye kadar gördüğüm en seksi şey olabilir.

Unutmayın, adam daha bir hafta önce üzerinde sadece bir çift boxer külotla dağıdan aşağı kayak yapmıştı, yani bunu aşmak hiç de kolay değildi.

Ama bu huysuz, sert adamdan gelen bu tür bir ilgi bana bir şeyler yaptı.

Havluyu bacaklarımın arasında gezdirmeye devam ederken, "Bu çok seksiydi," dedim.

"Çok seksisin." Elindekini yere bıraktı ve yanıma oturup beni tekrar kollarına çekti.

"Hiç evlenmeyi düşünüyor musun? Çocuk sahibi olmayı?" diye

sordu. "Eskiden hiç düşünmezdim. Ama şimdi bazen

düşünüyorum."

Saçlarımı okşayarak yüzümden uzaklaştırdı.

"Öyle mi?" "Evet. Ya sen?"

"Ben de eskiden hiç yapmazdım. Ben SEAL'ken işim tehlikeliydi. Bullet'ın hayatının bu kısmını nasıl ayırabildiğini bilmiyordum. Bilirsiniz, çıkamayacağını bile bile göreve gitmek. O çocukların ve Jaqueline'in onu beklediğini bilerek."

Onu görebilmek için yüzüstü yuvarlandım. "Belki de bu ona uğruna savaşıacağı bir şey vermiştir."

"Evet. O mağaraya girerken neye doğru yürüdüğümü bilmiyordum. Ve gördüğüm senin yüzündü. Uğruna savaşaçığım, kendimden daha büyük bir şey olduğunu fark ettim. Elbette her zaman ailemi düşünmüştüm ama ilk defa Minx, bir gelecek gördüm. Seninle bir gelecek. Ve oradan çıkmam gerektiğini biliyordum."

Parmaklarımı kolunun üst kısmındaki kurşun yarasının üzerinde gezdirdim. "O gelecekte ne gördün?"

"Belirli bir şey yoktu. Adrenalinim yükseliyordu. Ama senin yüzündü. Sendin. Hayatımın geri kalanı seninle geçti."

İçimi çektim. "Sanırım ben bir çeşit kurşun gibiyim. Oraya giren ama diğer taraftan çıkmayan türden."

"Bunlar seni öldüren türden," dedi bir kahkaha atarken. "Seni öldürmeyeceğim. Ama seni elimde tutacağım."

Yakışıklı yüzünde geniş bir sırıtiş vardı. Çenesinde onu çok seksi göstermeye yetecek kadar hırçınlık vardı. "Güzel. Çünkü ben hiçbir yere gitmiyorum."

Başımı göğsüne yasladım ve uykuya dalarken kalbinin sesini dinledim. Ve dünyada olmayı tercih edeceğim başka bir yer yoktu.

Wayburn'lerde Noel arifesi, yarın sabah babamlarda Noel ne kadar eğlenceli olacaksa o kadar eğlenceliydi.

Wolf'un ailesini sevdim.

Ev bir dergiden fırlamış gibi görünüyordu ama aynı zamanda ev gibi olmayı da başarıyordu. Seb ve Sabine bizi kapıda karşıladığında surround ses hoparlörlerinden tatil müziğı geliyordu ve hepimiz kütüphanede sohbet etmek için sessiz bir yer bulup bir kadeh şampanya eşliğinde kanepeye oturduk. Salondan resmi oturma odasına doğru dolaşan yaklaşık otuz beş kişı vardı.

"Demek sonunda birlikte olduğunuzu kabul ediyorsunuz. Bu çok heyecan verici bir değışiklik, sevgili kardeşim." Seb kıkırdadı.

"Kapa şu lanet çenenı. Ve o uyuşturuğu satıcısı arkadaşın bu gece burada görünmese iyi olur," diye homurdandı Wolf.

"Hayır. Aslında ülkeyi terk etti. Muhtemelen kaçıyor. Maça davetsiz geldiğinden beri ondan haber almadım ama annem komşulardan duymuş." Güldü.

"Güzel. Umarım uzak durur."

"Endişelenmesi gereken kişi benmişim gibi mi davranmalısın? Yani, lanet ülkeyi terk ettin, Dilly'yi burada üzdün ve sonra iki kez vuruldun. Camdan evler, kardeşim."

"Touché." Wolf kadehini Seb'inkine doğru kaldırdı ve Sabine gözlerini devirdi. "Peki, neye karar verdiniz? İki aile arasındaki duvarı yıkmaya mı

iki daire mi?" Sabine başını omzuma yaslayarak sordu. Wolf hepimizin ödünü kopardığından beri yakınlaşmıştık.

"Onun evine taşınacağız ve Honey Mountain'da kendimize ait bir yer bulacağız," dedim ve o da ciyakladı.

"Bal Dağı'nı seviyorum. Hepimiz oraya ev alalım."

Kurt inledi. "Neden herkes bu kadar yapışkan oldu şimdi?"

"Çünkü seni seviyoruz," dedi kız kardeşi, tam Miranda içeri girerken ona bir öpücük kondurarak.

"İşte buradasın, işte buradasın," diye şarkı söyledi ve Wolf'un yanındaki kanepeye çöktüğünde hepimiz kıkırdadık.

"Artık burada saklanmak yok." Natalie kapı aralığında belirdi. "Yemek vakti geldi."

Hepimizin ayağa kalkmasını bekledi ve kolunu benimkine doladı.

"Burada olmanıza çok sevindim."

"Ben de." Yanağından öptüm, bu aile için minnettarım ve birçok yönden benim ailem gibi hissettiriyorlar.

Wolf için her zaman böyleydi. Ve ailesi de farklı değildi.

Gecenin geri kalanını Wolf'un ailesi ve arkadaşlarıyla yemek yiyerek ve ziyaret ederek geçirdik. Gizlice dışarı çıktık çünkü bu gece Honey Mountain'a gidiyorduk, böylece Noel sabahı çocukları görmek için orada uyanabilecektik.

Gallan bizi helikoptere doğru götürürken, "Aileni seviyorum," dedim.

"Onlar da seni seviyor. Aslında babam beni çok sevdiklerini söyledi. şimdi birlikte olduğumuz için çok daha fazla."

Benzin istasyonuna girdik ve Wolf beni kucağından indirip bölmeyi biraz daha alçaltmak için düğmeye bastı. "Ben hallederim, Gallan."

Arabadan indi, camdan dışarı baktım ve buranın ilk kez tanıştığımız benzin istasyonu olduğunu fark ettiğimde kıkırdadım.

Ona söylemek için camı açmak üzere eğildim ve o da orada duruyordu.

"Hey, burası tanıştığımız yer." Kaşlarımı salladım.

"Öyle mi?" diye sordu. Öne doğru eğilip kollarını cama dayadığında sesi alaycıydı. "Burası beni aşağıladığın ve bana türlü türlü isimler taktığın yer mi?"

"Beni yarı yolda bıraktın." Sırıttım.

"O günün her ayrıntısını hatırlıyorum. Koyu kahverengi gözlerinin nasıl altın ateşiyle dolu olduğunu. Kalçalarının o çok seksi kalem eteğin içinde nasıl hareket ettiğini. O akıllı ağzının beni nasıl sinirlendirdiğini."

"Ahhh... ne tatlı anılar."

Ben ne yaptığını anlamadan dizlerinin üzerine çöktü. "Geleneksel bir şey yapmıyoruz, Minx. Ama benim için o sensin. Sonsuza dek benim olduğunu zaten biliyorum, bu yüzden bunu resmileştirebileceğimizi düşündüm. Büyük seviyoruz. Sıkı dövüşüyoruz. Ve sadece çalışıyoruz. Bu hayatta pek çok şeyden emin değilim ama senden eminim. Bizim hakkımızda."

Vücudumun yarısı pencereden dışarı sarkmış, onu izlerken gözyaşlarım yüzümden aşağı akıyordu. "Şu haline bak, beni yine ağlatıyorsun. Beni mahvettin, Wolf Wayburn. Beni koca bir ahmak yaptın."

Artık pencereden o kadar uzaktaydım ki ayağa kalkmak için beni itti ve sonuna kadar çekti, bacaklarım beline dolandı.

"Ne dersin, Minx... Evlenmek ister misin?" Elinde siyah kadife bir kutu tuttu ve başparmağıyla kutunun kapağını açtı.

Adam kendi iyiliği için fazla yumuşaktı.

Platin bir bant üzerine yerleştirilmiş, etrafında pavé elmaslar bulunan devasa sarı elması görünce gözlerim büyüdü.

"Aman Tanrım," diye fısıldadım, bir eliyle yüzüğü kutudan çıkarırken diğer eliyle beni tutmaya devam ediyordu. "Bu şimdiye kadar gördüğüm en güzel yüzük."

"Sarı elması seçtim çünkü tahrik olduğunuzda gözlerinizdeki sarı renk patlamalarıyla aynı renkte."

Başım kahkahalarla geriye düştü. "Öyle mi?"

"Sarının, altının ve kehribarın her zerresini bilirim. Mutlu olduğun, kızgın olduğun ve bir şey yapmıyormuş gibi davrandığın zamanları." Dili alt dudağını ıslatmak için dışarı çıktı. "Yani, bu bir evet mi?"

"Beni *tahrik* ettin. Kocaman bir evet." Alnını, yanaklarını, burnunu ve sonra dudaklarını öptüm.

Kıkırdadı ve yüzüğü parmağıma taktı. "Benzin istasyonunda evlenme teklifi gibisi yok, ha?"

"Tam bize göre."

"Bal Dağı'na gitmeden önce bunu sadece sen ve ben yapmak istedim."

"Ailem çıldırarak," dedim ellerim saçlarına dolanırken. Etrafımızdan geçen arabalarla otoparkta dururken sokak lambaları üzerimizde parlıyordu. O anda bizden başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

Dünyanın geri kalanını kapatırdım.

Tıpkı onunla birlikteyken her zaman yaptığım gibi.

"Senin için yamaçlara iç çamaşırlarımla geldiğim zamanı hatırlıyor musun?" diye mırıldandı arabanın kapısını açıp beni koltuğa oturturken.

"Evet."

"O hafta sonu babandan onayını istedim. Bullet'i oradan sağ salim çıkarabilirsem bunu yapacağımı biliyordum. Kız kardeşlerine söylediğini sanmıyorum ama biliyor."

"Ne dedi?" Ben sordum.

"İkimizin de aklını başına toplamasının zamanının geldiğini ve bildiğin zaman bildiğini söyledi. Sonra da birkaç Rocky Balboa alıntısı yaptı." Kıkırdadı.

Gallan camı kısa bir süreliğine indirdi ve kutlama için birkaç kez kornaya basmadan önce bizi tebrik etti.

"Önce babama sorduğun için teşekkürler."

"Benimle evlendiğin için teşekkürler." Kulağımı ısırdı.

"Evlenecek bir tip olduğumu hiç düşünmemiştim ama sonra seninle tanıştım." "Oldukça karşı konulmaz biriyim," dedi, sesi mizahla doluydu. "Çok ukala. Ama çok doğru."

"Ve sen tanıdığım en karşı konulmaz kadınsın. Sadece bir vajinayla bile."

Ona bakmak için başımı arkaya eğdiğimde güldüm.

"Bu haliyle bile oldukça büyülü, değil mi?"

"Öyle. Etraftaki en iyisi." Sırıttı.

"Biriyle sonsuza dek yaşamak isteyeceğimi hiç düşünmezdim ama seninle istiyorum." "Bu iyi bir şey çünkü ben tamamen seninim. Artık benden kurtulmak yok." "Senden bazen nefret edeceğime söz veriyorum," dedim.

"Senden nefret edeceğime de söz veriyorum. Ama seni her zaman daha çok seveceğim." Hangara yanaştık ve araba durdu.

Kapıyı açarken "Seni seviyorum," dedim.

"Tabii ki biliyorsun." Omzunun üzerinden göz kırptı ve arabadan inmeme yardım ederken ben de güldüm.

"Hadi ama. Noel ve ardından planlamamız gereken bir düğün var. Sonsuzluk şimdi başlıyor, Minx."

"Sonsuzluk seninle tanıştığım gün başladı, Wolf Wayburn." Ve gerçek buydu.

Aramadığım halde sonsuzluğumu bulmuştum. Ve şimdi onsuz yaşayamazdım.

OceanofPDF.com

Epilog

...

OceanofPDF.com

Kurt

DÖRT AY SONRA

Arabadan inmesine yardım ederken Dylan, "Restoranı göreceğim için heyecanlıyım," dedi. Gallan'la konuşmak için durakladım ve gitmeye hazır olduğumuzda ona mesaj atacağımı bildirdim. Dylan kaldırımdan uzaklaşmadan önce şoförümüze el salladı.

Kafamı kaldırdığımda rustik ahşap aksanlı yüksek tuğla bir bina gördüm. Cottonwood Cove'a Hugh'un yeni açtığı Reynold's Bar & Grill adlı restoranını görmeye gelmiştik. Mekan tıklım tıklımdı ve enerji yüksekti. Hoparlörlerden country müzik çalıyordu ve kaldırımda durup etrafı seyrederken bu havayı kaçırmak imkânsızdı. Bar tıklım tıklımdı ve restoran da tıklım tıklımdı.

"Bu çok güzel. Görünüşe göre işler de iyi gidiyor." Parmaklarım Dylan'inkilerle iç içe geçti ve onu açık duran büyük koyu renkli ahşap kapılara doğru götürdüm. Acımasız bir kışın ardından hava nihayet ısınmaya başlamıştı ama akşamları hâlâ esintili ve serindi, ama bugün dışarısı özellikle sıcaktı.

Hostes bizi karşıladı ve Dylan ismimizi söylediğinde ellerini bir kez çırpı.

"Oh, evet. Sen Hugh'un kuzenisin. Sizi bekliyor. Sizi onun sizin için ayırdığı masaya götüreyim." Onu takip etmemizi işaret etti ve biz restoranda yürürken sohbet etmeye devam etti. "O çok

Buraya geldiğiniz için heyecanlı. Bunu söylediğimi ona söylemeyin; muhtemelen utanır." Kıkırdadı ve yüzünü yelpazeledi.

Masaya vardık ve Dylan sandalyesini çekerken ona teşekkür etti. İkimiz de oturduktan sonra bana doğru eğildi, yasemin kokusu konsantre olmamı zorlaştırıyordu. Lanet olsun, bu kadına doyamıyordum. Nişanlanacağımı hiç düşünmemiştim ama daha da şaşırtıcı olanı, o koridorda yürümek ve bunu resmileştirmek için sabırsızlanmamdı.

Bütün dünyanın onun benim olduğunu bilmesini istedim.

"Belli ki Hugh'dan hoşlanıyor." Sırıttı. "Kime?"

"Ev sahibesi. Ondan bahsederken yüzünün ne kadar kırmızı olduğunu gördün mü?"

"Hayır, o kotun içinde sallanan mükemmel kışına bakmakla meşguldüm," dedim.

Kıkırdadı. "Bebeğim. Odaklan. Zavallı kız çok heyecanlıydı. Biz üniversitedeyken de böyleydi. Kızlar adamın üstüne atlardı. Hugh her zaman biraz playboy olmuştur ve kadınlar bunu yer."

"Komik, bana üniversitede neredeyse senin koruman olduğunu söyledi çünkü tüm o ezik üniversiteli erkekler senin peşindeydi."

"Oldukça iyi bir çift olduk." Kaşlarını salladı. "Sonra o muhteşem, çileden çıkarıcı, kara kara düşünen deniz komandosuyla tanıştım ve hepsi bu kadar."

Öne doğru eğildim ve alt dudağını ısırdım, tam o sırada bir el omzuma indi.

"Bir odaya ihtiyacınız var mı?" Hugh yanıımızdaki sandalyeyi çekip otururken şöyle dedi.

"Her zaman," diye itiraf ettim.

Dylan gülümsedi ve başını salladı. "Hugh, burası harika bir yer. Seninle çok gurur duyuyorum. Her zaman Bradford Amca'nın izinden gideceğini söyledin ve şu haline bir bak."

Ailesiyle birkaç ay önce Ashlan ve Jace'in düğününde tanışmıştım ve Hugh'nun anne babasının da restoran işinde olduğunu öğrenmiştim. Hugh birkaç yıl önce onların hamburgercisini ve küçük barını devralmıştı ve sonunda kendi mekânını açmıştı.

"Harika bir havası var. Ve mekân tıklım tıklım dolu, yani belli ki bir şeyleri doğru yapıyorsunuz." Sandalyemde arkama yaslandım ve etrafıma tekrar baktım.

"Evet. Şimdiye kadar gerçekten çok iyiydi. Şikayet edemem. Geçen gün düğün davetiyeni aldım. Dilly'nin böyle havalı bir gelin olacağı kimin aklına gelirdi?"

"Ben," dedi. "Her zaman içimde gösterişli bir yan vardı. Bunu sadece özel günüm için sakladım."

Birkaç hafta içinde evlenecektik ve düğünü ailemin şehirdeki evinde yapacaktık. Annem tabii ki çok heyecanlıydı ve Dylan'la birlikte her şeyi planlıyorlardı. Büyük günümüzle ilgili olarak iki şeyi önemsiyordum.

Gelin istediği her şeye sahipti.

Ve düğünden sonra onu mümkün olduğunca çabuk gelinliğinden çıkarmak.

Düğün ve düğünden kısa bir süre sonra babamın emeklilik partisi arasında dört gözle beklediğimiz çok şey vardı. İş yerinde onun yerine geçecektim ve yanımda eşim olacaktı, yani bundan daha iyisi olamazdı.

"Sizin adınıza gerçekten çok mutluyum çocuklar. Muhteşem bir gün olacak. Lanet olsun, Ashlan ve Jace'in düğününü yapalı çok olmadı ve şimdi yine buradayız. Siz Thomas kızları çok meşgulsünüz." Henüz bir şey sipariş etmemiş olmamıza rağmen garsonumuz elinde bir şişe şarap ve üç kadehle masamıza geldi. "Burada olmanızı ve yaklaşan nikâhınızı kutlamak için en iyi şarabımızı getirdim."

Bardaklar yarıya kadar doldurulduktan sonra, her birimiz bardaklarımızı kaldırdık ve bir yudum almadan önce tokuşturduk.

"Evet, ailedeki herkesten haber aldım ve hepsi orada olacak." Dylan bardağını yere bıraktı.

"Bunu hayatta kaçırmazlar."

Görünüşe göre, tüm kuzenler büyürken yazları birlikte geçirmişler ve her zaman yakın olmuşlar.

"Hey, patron," dedi hostes kaşlarını sallayarak ve bu sefer yüzünün kıpkırmızı olduğunu fark ettim. Lanetleneyeceğim. Müstakbel eşim tanıdığım en dikkatli insandı. "Burada sizi görmek isteyen biri var."

"Beni girişte bekletip onun gelip sizi çağırmasını bekleyeceğinizi düşünmemiştim," dedi hostesin arkasından bir ses ve ardından siyah saçlı bir kadın dışarı fırladı.

"Beklemesini söylemiştim," diye homurdandı ev sahibi.

Hugh ayağa kalkmış ve kollarını diğer kadına dolamıştı, bu da onu almaya gelen çalışanı üzmüş görünüyordu. Daha sonra

Muayene ettim, hostes on altı ya da on yedi yaşından büyük olamazdı. Dylan'ın bana kaşlarını kaldırdığını görmek için başımı kaldırıp baktım.

Sana söylemiştim.

Ben de bir tane kaldırdım.

Yaptın, ama bu konuda bu kadar ukala olmana gerek yok.

Kelimeler olmadan iletişim kurmanın bir yolunu bulmuştuk. SEAL'deki kardeşlerimle olan ilişkiye benziyordu, ama bir de o güne kadar gördüğüm en güzel kadın olduğu gerçeğini eklerseniz, patlayıcı seks yapıyorduk - hem de çok fazla - ve ona deliler gibi aşıkım.

Hugh yabancıyı ayağa kaldırıp ev sahibesine her şeyin yolunda olduğunu ve işinin başına dönebileceğini söyledikten sonra Dylan ayağa kalktı. Suratını asıp uzaklaşmasına neredeyse gülecektim.

"Lila, değil mi? Travis'in küçük kız kardeşi misin? Yaz için geldiğimizde birkaç kez karşılaşmıştık ama yıllar oldu." Dylan ona sarıldı.

"Evet. Seni görmek çok güzel Dylan."

"Wolf, bu Lila James. En iyi arkadaşımın küçük kız kardeşi. Şu anda NCAA kros şampiyonuna bakıyorsun."

Ayağa kalkmak için ittiğimde Lila'nın yanakları pembeleşti ve elini bana uzattı.

"Merhaba Wolf. Tanıştığımıza memnun oldum. Artık böbürlenmeyi bırakabilirsin," dedi Hugh'ya gülümseyerek.

Hugh'nun bakışları Lila'nın ayaklarından yüzüne kaydı. En iyi arkadaşının küçük kız kardeşi olabilirdi -ya da ne dersiniz deyin- ama adam onu süzüyordu.

Dylan ve ben koltuklarımıza dönerken Hugh, "Bir süreliğine de olsa eve gelmene sevindim, Pamuk," dedi.

Aralarındaki durumun ne olduğundan ya da ona neden Pamuk dediğinden emin değildim ama onu gördüğü için mutlu olduğunu söyleyebilirdim.

"Ben de öyle. Geri dönmek iyi hissettiriyor. Travis bunun bir hata olduğunu düşünüyor ama artık bana patronluk taslayamayacak." Omuz silkti. "Pekâlâ, yemeğinizi bölmek istemem. Barda birkaç arkadaşımın buluşacağım, bir şeyler içip meze yiyeceğiz. Yeni iş hakkında konuşmak için bu hafta sonra görüşürüz."

Hugh başını salladı. "Evet. Başlamayı dört gözle bekliyorum."

"Ben de." Gülümsedi ve elini kaldırdı. "Ben de seni gördüğüme sevindim Dylan. Seninle tanıştığıma da memnun oldum Wolf." Uzaklaşmaya başladı ve sonra geri döndü. "Oh, ve Bear, genç ev sahibin neredeyse

Seni sorduğumda gözlerini kaçırdın. Sanırım hâlâ bütün kızların kalbini kırıyorsun." Sırıttı.

İlginç. İkinin de birbirleri için takma adları var.

Hugh ona yavaşça başını salladı ama o kadar uzun süre öylece durup onun uzaklaşmasını izledi ki Dylan sonunda dikkatini çekmek için boğazını temizlemek zorunda kaldı.

"Üniversiteye gittiğimizden beri Lila'yı görmedim," dedi Hugh sandalyesine tekrar otururken. "Vay canına, büyümüş de küçülmüş ve kesinlikle çok güzel olmuş."

"Taşındı mı?" Ben sordum.

"Evet. Chicago'daki Northwestern Üniversitesi'ne tam burslu olarak koşmaya gitti," dedi Hugh.

Dylan kuzenini inceledi. "Onu gördüğüne çok sevinmiş gibiydin."

"Evet, geri dönmesi güzel ama uzun süre kalmayacak. Travis onun buraya geri dönerek sahip olduğu tüm iyi şeylerden vazgeçmesini istemiyor." Hugh şarap kadehine uzandı, milyonlarca kilometre uzaktaymış gibi görünüyordu. "Pekâlâ, bana şu düğünden biraz daha bahset."

"Şık olacak ama biraz da uçlarda olacak. Şimdiye kadar gördüğün en güzel gelinliği hayal et, sonra da altına bir çift kovboy çizmesi giy." Dylan kıkırdadı ve sonraki birkaç saati düğün hakkında konuşarak ve hayatımda yediğim en güzel yemeklerden bazılarını yiyerek geçirdik.

Sonunda vedalaşıp arabaya doğru yola çıktığımızda Dylan eve giderken başını göğsüme yasladı.

"Hugh beni balayında nereye götüreceğini bildiğini söyledi. Neden bana söylemiyorsun?"

"Çünkü sana sürpriz yapmak istiyorum. Birkaç yüz kere sordun.

Cevap hala aynı. Hayır. Beklemek zorundasınız."

Kıkırdadı ve ayağa fırlayıp bir bacağına iki yanıma dolayarak üzerime çıkmadan önce başını geriye eğerek bana baktı. Elleri yüzümün her iki yanında duruyordu.

"Senden bir şeyler koparmak için kendi yöntemlerim var, Wolf Wayburn," diye mırıldandı, zaten kaya gibi sert olduğumu bilerek bana doğru yaklaşıırken.

"Tekrar denemen için sabırsızlanıyorum. Unutma, ben eğitilmiş bir SEAL'ım. Sen o tatlı amcığını sikime sürttüğünde bile konuşmamak üzere eğitildim."

"Ohhhh... Gördüğüm kadarıyla edepsiz konuşmaları ortaya çıkarıyoruz," diye inledi ve bir elimi neredeyse beline kadar inen uzun saçlarına doladım ve diğer elim boynunun yan tarafında durdu, başparmağım çenesini takip etti.

"Adil oynadığımı hiç söylemedim Bayan Wayburn."

"Kulağa hoş geliyor," diye fısıldadı dudakları yaklaşırken. "Benim de. Seni seviyorum, Minx." Onu daha yakına çekti.

"Seni seviyorum, büyük, kötü kurt."

Son

Dylan'ın kız kardeşlerine nişanlandığını söylediğini görmek ister misiniz? Özel bonus sahne için bağlantıya tıklayın <https://dl.bookfunnel.com/5nwcg1z08h>

Thomas kardeşlerle yaptığınız yolculuktan keyif aldınız mı? Birbiriyle bağlantılı yeni Cottonwood Cove serimde kuzenleriyle tanışmaya (ve Honey Mountain'dan kesitler görmeye) ne dersiniz?

1. kitap Into the Tide için ön sipariş BURADAN <https://geni.us/intothetide>

Hugh Reynold'un en iyi arkadaşının küçük kız kardeşiyle karşılaşmasını görmek ister misiniz? Into the Tide'dan Birinci Bölümün önizlemesi için okumaya devam edin!

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

gelgitin içine

OceanofPDF.com

Birinci Bölüm

Hugh

Birkaç ay önce açtığım Reynold's adlı restoranın barındaki tabureye kışımı dayadım. İşler patlamıştı ve burayı açmakla ailemin barını ve lokantasını işletmek arasında çok az uykuyla idare ediyordum. Kapıları açtığımız günden beri işlerin bu kadar yoğun olmasını beklemiyordum. Şu anda personel sayımız yetersizdi ve yardıma ihtiyacım vardı.

Kapı açıldı ve içeriye dolan güneş ışığı mermer barın üstünü ve rustik ahşap döşemeyi aydınlattı. En iyi iki arkadaşım Travis ve Brax içeri girdiler ve kapının arkalarından kapanmasına izin verdiler.

"Hey, geç kaldığımız için üzgünüm. Sandviç getirdim." Travis bir çanta tuttu ve bana doğru yürüdü.

"Bunları aldığın için teşekkürler." Ayağa kalktım ve her birimize birer içki almak için bara doğru ilerledim. "Bira ister misiniz?"

"Tabii ki evet." Brax bir bar taburesi çekti ve oturdu. Adam her zaman iyi vakit geçirmeye hazırdı.

"Hayır, işe dönmem gerekiyor, o yüzden şimdilik suyla idare edeceğim. Şantiyedeki şerefsizler, tam tepelerinde durmadığım sürece nasıl çivi çakacaklarını bilemiyorlar," diye homurdandı Travis.

Güldüm ve onlara içeceklerini uzattım, kendime de bir kola aldım. Travis bir müteahhitti ve şehirdeki yeni inşaatların çoğundan sorumluydu. Bu restoran üzerinde aylardır çalışıyordu ve adam hiç durmuyordu. Ama huysuz bir herifti ve çoğu insan onu **s i n i r l e n d i r i r d i**.

Neyse ki ben ve Brax, anaokulundan beri onun en iyi arkadaşlarıydık, bu yüzden genellikle geçebiliyorduk.

"Onları yine mikro yönetmediğine emin misin?" Kaşlarımı kaldırdım ve sandviçimi açtım.

"Değil mi? İş çalışmaya gelince biraz hıyar oluyorsun. Bunun bir kontrol manyağı olmadığına emin misin?" Brax bir lokma yemeğin üzerine sordu.

Brax, Cottonwood Cove'daki en büyük emlak şirketinin sahibiydi ve bir işi yürütmek söz konusu olduğunda olabildiğince rahattı. Bu ikisi işleri ne kadar ciddiye aldıkları konusunda gece ve gündüz gibiydiler ve ben ikisinin arasında bir yerdeydim.

"Pfft... lütfen. Ne zaman başımı çevirsem etrafta dolanıyorlarsa başka şansım yok." Bakışlarını bana dikmeden önce başını salladı. "Yorgun görünüyorsun. Eminim Lila'nın yardım etmeye başlamasına hazırsındır." Travis'in küçük kız kardeşi birkaç aylığına eve dönecekti ve benimle birlikte restoranda çalışmayı kabul etmişti.

"Evet. Burada bana Trav-vibes veriyorsun ve hayatımda iki tane lanet olası kontrol manyağıyla uğraşamam." Brax birasına uzandı.

"Evet, boğuluyorum dostum. Geçici bir süre için bile olsa, onun aramıza katılmasıyla daha iyi bir zamanlama olamazdı." Çavdar ekmeğindeki hindimden bir ısırık aldım ve omuz silktim.

Travis beni inceledi. "Burası çok büyük bir girişim ve sen hâlâ Burgers and Brews ve Garrity's'i işletmeye çalışıyorsun. Aynı anda üç yerde birden olamazsın kardeşim. Bir de şehre açılmaktan mı bahsediyorsun? Bütün bunları nasıl idare edeceğini bulmalısın. Lila çok zeki biri, umarım önümüzdeki birkaç ay içinde işleri yoluna koymana ve sorunsuz çalışmana yardımcı olabilir."

O haklıydı. Babam emekli olduğunda ailemizin restoranlarını devralmışım ve kendi yerimi açtığımdan beri çok gergindim.

"Bunu söyleyeceğime inanamıyorum ama aslında katılıyorum. Ve biliyorsun ki bu konuda hemfikir olmak beni öldürüyor," dedi Brax başparmağını Travis'e doğru sallarken. "Ama yardıma ihtiyacın var, yoksa tükeneceksin."

"Katılıyorum. İnsanların işime karışmasından hoşlanmadığımı biliyorsun ama Snow'a güvendiğim kesin," dedim çiğnemeyi bitirdikten sonra, Lila'ya her zaman taktığım lakaba atıfta bulunarak.

Kardeşlerimin hepsi kendi kariyerleriyle meşguldü ve en küçük kız kardeşim Georgia yaz okulunda ders alıyordu ve mezun olacaktı.

Aralık ayında üniversiteden. Hiçbirine benim saçmalıklarımı yüklemeyeceğimden emindim.

"Evet, bence çok yardımcı olacak ve o gittikten sonra daha fazla insanı tam zamanlı olarak işe almanız gerekip gerekmediğini anlayabilirsiniz. Seni kesinlikle düzene sokacaktır." Travis cipslerine uzandı ve poşeti yırtarak açtı.

"İş dışında, çok gergin görünüyorsun, bu yüzden tahminimce sen de bir süredir yatmadın." Brax bir kahkaha attı. Adam kendi iyiliği için fazla gürültücüydü. Ve tabii ki, bu konuda biraz sıkıntılı olmamı çok komik buluyordu. İki aydır dışarı çıkmamıştım ve her boş dakikamda uyuyordum ama yine de yeterli değildi.

"Bunu belirttiğin için teşekkürler, sık kafalı."

"Sen bir aşksın dostum, bu yüzden kadınların ilgisini çekmediğinde her zaman daha huysuz oluyorsun. Boşalmaya ihtiyaç duymakta utanılacak bir şey yok kardeşim."

"Oh, Tanrı aşkına. Bir sürü kadınla yatıyor. Bu onun için neredeyse hiç sorun olmadı." Travis gözlerini devirdi.

"Hey, belki de oyundan yoruldu. Yaşlanıyorum. Ve hepimiz lanet olası lise aşkımızla evlenecek kadar şanslı değiliz," dedim Travis'e bir bakış atarak.

Bir lokma yemeğin üzerine başını salladı ve suyuna uzandı. "Ağla bakalım. Ben Cottonwood Cove'un en büyük oyuncusu Hugh Reynold's değilim."

"Alçakgönüllü olma, seni kara kara düşünen piç kurusu. Sana yakışmıyor," dedim. "Lütfen. Bu herifin vücudunda alçakgönüllü bir kemik bile yok." Brax sırtıttı. "Shay'in neden seninle evlenmeyi ve huysuz kışını taşımayı kabul ettiğinden hâlâ emin değilim... ama ben olsam hediye atın ağzına bakmazdım."

"Sen de ben de kardeşim," dedi Travis.

"O en iyisi. Bunu mahvetme." Bardağıma uzandım ve bir yudum aldım. Shay'in hamile olduğunu yeni öğrenmişlerdi ve o hâlâ yakında baba olacağı gerçeğini sindirmeye çalışıyordu. "Her neyse, Snow dün gece Delilah, Sloane ve Rina ile buradaydı. Buraya döndüğü için hâlâ kızgın mısın?"

Travis'in omuzları, küçük kız kardeşinin birkaç aylığına eve dönme kararından bahsedince sertleşti. Dün gece onu gördüğümde benim aletimin de sertleştiği gerçeğinden bahsetmeyecektim. Her zaman güzel ve tatlıydı ama dört yıl önce Cottonwood Cove'dan ayrıldığında ona daha çok bir çocuk gibi bakmıştım. Ama lanet olası Lila James artık çocuk değildi. Üniversiteden yeni mezun olmuş ve eve dönmüştü. Onu aramıştım.

Kendimi bildim bileli ona *Pamuk* derdim, çünkü kız *Pamuk Prenses*'i bir çocuğun izleyebileceğinden çok daha fazla izlemişti ve siyah saçları ve tüm o sevimliliği bu lakabı kolaylıkla benimsemesini sağlamıştı.

Travis karısı Shay'i çok severdi ama onu iyi tanıyan herkes kriptonitinin Lila olduğunu bilirdi. Genç yaşta başlarından bir sürü şey geçmişti ve hayatımız boyunca ona göz kulak olmuştu. Yıllar boyunca üçümüzün onun adına tehdit ettiği erkeklerin sayısı saymakla bitmezdi. Ve Chicago'daki Northwestern'e tam bir kros bursuyla gittiğinde, çok gururlanmıştı. Ama onun bu kadar uzakta olmasının onun için zor olduğunu biliyordum, çünkü her zaman dünyaya karşı ikisi vardı.

"Shay ve benimle kalmayı reddediyor çünkü yeni evli olduğumuzu ve ilk bebeğimizi beklediğimizi söylüyor, bu yüzden saçma sapan bir mahremiyeti hak ettiğimizi düşünüyor. Babam tam bir enkaz ama bu Lila'nın onu düzeltmek istemesine engel değil. O çok sadık. Çok inatçı. Ve onun pislikleriyle uğraşmak için fazla iyi. Eminim büyük bir alışma sürecidir. Uzun zamandır yarışıyor ve rekabet ediyordu ve şimdi hayatının o kısmı bitti. Her ne kadar eve dönmesini istesem de, babamın saçmalıklarına kapılmasını istemiyorum. O daha iyisini hak ediyor. Daha fazlasını hak ediyor." Başını iki yana salladı.

"Siktir, Trav. Sakin olmalısın. O yetişkin bir kadın. Bunu söylüyorum çünkü dün gece bu herifle bira içmek için uğradığımda ona da rastladım," dedi Brax, sanki hatırlamıyormuşum gibi kaşlarını kaldırarak. "Az önce çıkıyordu ve lanet olsun, küçük kız kardeşin büyümüş ve iyi bir kadın olmuş." Islık çaldı, bunun Travis'in sinirini bozacağını biliyordu. Okula gittiğinden beri yıllar boyunca onu görmüştük ve ne kadar güzel olduğu konusunda ona hep kızmıştık.

"Siktir git. Lila'ya öyle bakma. O hâlâ genç. Yetişkin bir kadın olmaktan çok uzak." Travis Brax'a uyarıcı bir bakış attı. "Geçen yıl staj yaptığı o büyük, havalı şirketten iş teklifi aldı. O kadar zeki ki. Bir süreliğine eve gelip babamın iyi olduğundan emin olabilmesi için Eylül başına kadar pozisyonu onun için tutmayı kabul ettiler. Adam değişmeyecek, o yüzden neden hayatını askıya almakta ısrar ediyor anlamıyorum."

Onu koruma ihtiyacını anlıyordum çünkü benim ve erkek kardeşlerimin de koruduğu iki kız kardeşim vardı. Ama bu farklıydı. Kardeşlerim ve ben

hepimiz için çok endişelenen iki ebeveyni vardı. Ama Travis, yıllar önce evi terk eden babalarını saymazsak Lila'nın sahip olduğu tek kişiydi.

"Bırak biraz geri gelsin ve sen ve Shay ile biraz zaman geçirsin. Belki baban o buradayken kendine çeki düzen verir ve sonra Chicago'ya geri döner. İşin onu beklediğini söyledi, o yüzden birkaç ay dinlenmesine izin verin."

"Tanrım, dostum. Katılıyorum. Kız kışını yırtarak çalıştı. Biz gençken, koşuya çıkmadığı ya da antrenman yapmadığı bir zamanı hatırlamıyorum. Bu onu üniversiteye kadar götürdü ve dört yılını derslere girip yarışarak geçirdi. Bırak biraz ara versin." Brax başını salladı ve ben de kıkırdadım çünkü adam nadiren mantıklı davranırdı ama bu uzun zamandır söylediği en akıllıca şeydi.

"Evde olduğu için mutlu görünüyor. Muhtemelen çok yorulmuştur," dedim. "Bu doğru. Ama babamın evinde yaşamasından hoşlanmıyorum. O, babamla birlikte

Her zamanki gibi boktan insanlar. Onu bu tip insanların arasında istemiyorum, anlıyor musun?" Travis sandviçinin sarılı olduğu kâğıdı topladı ve barın üzerine koydu.

Endişesini anlıyordum. Ona her zaman göz kulak olmuştuk. Aramızda birkaç yaş vardı ve zaman zaman Travis, Brax ve benim ona küçük bir çocukmuş gibi davranmamıza içerlediğini biliyordum. Ve dürüst olmak gerekirse, babasının evinde kalması fikri benim de pek hoşuma gitmiyordu.

"Biliyorsun, benim evimde bir casita var. Bu hafta iş ve ne yapacağı hakkında konuşmak için geldiğinde ona teklif edeceğim. Georgia mezun olduktan sonra oraya taşınmayı planlıyor ama bu Snow Chicago'ya dönene kadar olmayacak." Georgia benim küçük kız kardeşimdi, biz Reynolds çocuklarının en küçüğüydü. Birbirimize çok yakındık ve iki yıl önce köhne kulübeyi satın alıp baştan aşağı yeniledikten sonra o da bu eve talip olmuştu.

Bir lokma yemeğin etrafında başını sallıyordu. Omuzları tamamen gevşemişti.

"Sağ ol kardeşim. Bunun için sana borçluyum."

"Onu işe almamı istemediğin için kırılmalı mıyım? Ofiste fazladan bir el her zaman işimize yarayabilir ve bahse girerim Lila orada çalışıyor olsaydı Cottonwood Cove'da ev satın alan bir sürü adam olurdu," dedi Brax kaşlarını muzipçe sallarken.

"Siktir git, sik kafalı. Hiç şansın yok. Hugh asla o çizgiyi aşmazdı ama *sen* çok fazla sakinle düşünüyorsun."

Brax suratına tokat yemiş gibi ağzını açtığında bir kahkaha attım.

"Hugh da sikiyle düşünüyor. Tory Hopkins'e sor. Geçen hafta onun dünyasını nasıl sarstığın ve sonra da onu öylece bırakıp gittiğin için bana sarhoş sarhoş ağladı." Brax birasından aldığı son yudumu da bitirdi.

Başımı salladım. "Seni pislik. Neden onunla bu konuda konuşuyorsun ki? Lisedeyken çıkmıştık ve hatırlarsan onu tribünün altında Tony Randall'a sakso çekerken bulmuştum. İsteddiği gibi saçmalayabilir ama ben onu ortada bırakmadım. Tony'nin aleti ağzındayken bıraktım. Bunca yıl sonra hâlâ benimkini özlüyor olması benim sorunum değil."

"İşte tam da bu yüzden ikinizin de Lila'nın yanına yaklaşmasına izin verilmiyor. Ama en azından bunun çok sadık olduğunu ve asla böyle bir hata yapmayacağını biliyorum. Öte yandan sen... Senin bu çizgiyi aşmayacağından emin değilim."

"Siktir git. Hiç çizgiyi aştım mı?" Brax tamamen kırılmış gibi ellerini havaya kaldırdı.

Travis ona "Lisedeki kız arkadaşımı sikmiştin," diye hatırlattı.

"Mola vermiştin!" Brax bağırdı. "Ve alınma ama herkes Donna'yı becerdi. O meşgul bir kızdı."

"Hugh yapmadı ve hatırlarsan *ben de yapmadım*." Travis gülümsemesini gizlemeye çalıştı. Bu üçümüz arasında süregelen bir şakaydı. Donna onu bir buçuk yıl boyunca oyalamıştı, ki bu genç bir çocuk için bir ömür demekti. Kendini evlilik için sakladığını iddia etmişti. Sonra onu terk etmiş ve tanıdığı herkesle meşgul olmaya başlamıştı.

Ama ben değilim.

Ben o adam değildim.

Kadınları severdim ve seksten zevk alırdım. Pek çok kişiyle çıktım ama işleri sıradan tutmayı tercih ettim. Henüz yapmamak için bir neden bulamamıştım. Kardeşlik kurallarına saygılıydım ve bunu ciddiye alırdım.

Brax da biliyordu; sadece büyük bir oyundan bahsediyordu.

"Pekâlâ, işe dönmem gerekiyor." Travis paketini aldı ve ayağa kalkıp beni omzumdan alkışlamadan önce çantaya attı. "Yardım ettiğin için teşekkürler Lila."

"Tabii ki. Onun için her şeyi yapacağımı biliyorsun."

Kapıdan çıkmadan önce beni ve Brax'ı selamladı.

"Sanırım ben de gitsem iyi olacak. Son zamanlarda her zamankinden daha yoğunuz," dedi Brax. "Peki, Lila'nın burada çalışmasını kaldırabileceğinden emin misin?"

Ses tonu tamamen alaycıydı ama ne ima ettiğini biliyordum.

"Tabii ki. Onu hayatım boyunca tanıdım ve Travis'in kız kardeşi. Sorun değil. Bazılarımız siklerini kontrol edebiliyor." Kaşlarımı kaldırdım ve ona sert bir bakış attım. Lila'ya her zaman küçük bir kız kardeş gibi bakmıştım. Ve tabii ki kör değildim, şu anda muhteşemdi.

Ama Brax'ın aksine, birinin ne zaman sınır dışı olduğunu bilirdim. Ve onun hakkında konuşma şeklinden hoşlanmadım.

"Evet, evet, evet. Ama lanet olsun, iyi görünüyor, dostum. Zeki ve kendine güveniyor. Düşündüğün kadar kolay olmayabilir kardeşim." Omzuma vurmadan önce sırttı. "Ama tereddüt ettiğinde sana akıl vermek için burada olacağım."

"Asla olmayacak. İşe koyul, ahmak."

Elini başının üzerine kaldırdı ve kapıdan çıkıp gitti.

Brax'ın endişeli olduğu gerçeğine kıkırdadım. Kadınların yanında kendimi kontrol etmekte hiç sorun yaşamamıştım.

Ben o adam değildim.

Bu çok kolay olurdu.

Into the Tide için ön sipariş BURADAN <https://geni.us/intothetide>

[OceanofPDF.com](https://geni.us/intothetide)

TEŞEKKÜRLER

Greg, Chase & Hannah... Her gün hayallerimin peşinden koşmamın sebebi sizlersiniz! Sonsuz aşklarım!

Willow, sana sonsuza dek minnettarım. Hayatımda böyle parlak bir ışık olduğun için teşekkürler. Arkadaşlığın benim için dünyalara bedel! Seni seviyorum!

Catherine, SEN olduğun için teşekkür ederim! Konuşmalarınız, kahkahalarınız ve tüm sevginiz için! (Ve son birkaç günü atlatmamı sağlayan nane kabuğu için!) Seni seviyorum!

Nina, 2022'nin en güzel hediyesi olduğun için teşekkür ederim! Birlikte daha nice yıllara! Seni seviyorum!

Valentine Grinstead, sana kesinlikle bayılıyorum! Bu yılı ekstra eğlenceli hale getirdin ve gelecek yıl birlikte daha birçok geziyi dört gözle bekliyorum! Seni sonsuza kadar seviyorum!

Kim Cermak, sen olmasan kesinlikle kaybolurdum! Beni takip ettiğin ve her şeyden haberdar ettiğin için teşekkür ederim. Sana sonsuza dek minnettarım!!!

Christine Miller, eşantyonlardan bültenlere kadar benim için yaptığınız her şey için size ne kadar teşekkür etsem azdır. Senin için çok minnettarım!

Sarah Norris, muhteşem grafikler ve bu yıl her şeyin üstesinden geldiğin için teşekkür ederim! Çok şey oldu ve SİZE inanılmaz derecede minnettarım!

Debra Akins, muhteşem makaralar ve TikTok'lar için ve kitaplarımın yayınlanmasına yardımcı olduğunuz için teşekkür ederim! Desteğiniz benim için dünyalara bedel!!! Çok teşekkür ederim!

Kelley Beckham, artık sonsuza dek arkadaş olacağımız insanlarla "hayatlar" kurduğun için teşekkür ederim! Kitaplarımı duyurmama yardımcı olmak için yaptığınız her şey için çok teşekkür ederim! Gerçekten çok minnettarım!

Annette, Jennifer, Abi, Pathi, Natalie, Doo ve Caroline, şimdiye kadarki EN İYİ beta okuyucular olduğunuz için teşekkür ederim! Geri bildirimleriniz benim için dünyalara bedel. Size çok minnettarım!!!

Hang Le, Dylan ve Wolf'un hikayesine hayat verdiği ve onları bu kapakta bu kadar güzel yakaladığın için teşekkür ederim. SİZE minnettarım ve bir sonraki seri için neler yapacağınızı görmek için sabırsızlanıyorum!!!

Sue Grimshaw (Edits by Sue), siz olmasaydınız tamamen kaybolurdum ve bu yolculukta sizinle birlikte olduğum için çok minnettarım. Geri bildirimlerini ve her şeyi seninle konuşmayı çok seviyorum! Bana her zaman zaman ayırdığınız ve bu kadar destekleyici ve cesaretlendirici olduğunuz için teşekkür ederim.

Ellie (Editör Kardeşim), seninle bu yolculukta olmayı çok seviyorum ve arkadaşlığın, tüm teşvik ve desteğin için minnettarım. Seni seviyorum!

Julie Deaton, çılgın programımla çalıştığınız ve elimden gelen en iyi kitabı ortaya koymamı sağlamak için yaptığınız her şey için teşekkür ederim. Bu benim için dünyalara bedel!

Jamie Ryter, geri bildiriminiz için çok minnettarım (ve evet... yorumlarınız günümün en güzel kısmı olmaya devam ediyor ve çok eğlenceli!) Dylan ve Wolf'u sevdiğiniz ve Only Mine'in olabilecek en iyi hale gelmesine yardımcı olduğunuz için teşekkür ederim. Size minnettarım ve birlikte çalıştığımız için çok mutluyum!!!

Christine Estevez, beni desteklemek için yaptığınız her şey için teşekkür ederim! Bu benim için gerçekten dünyalara bedel! Seni seviyorum!

Crystal Eacker, formlardan kayıtlara ve çeklerin biçimlendirilmesine kadar her konuda her zaman yanımda olup bana yardımcı olduğun için teşekkür ederim! Sen kesinlikle en iyisisin! Xoxo

Jennifer, hayatında çok özel olduğunu bildiğin insanlar vardır ve bu SEN'sin! Sana ve beni her gün desteklemek için yaptıklarına sonsuz minnettarım! Seni seviyorum tatlı arkadaşım!

Paige Bode, senin dans figürlerine sahip biri var mı? Bence yok! Tüm desteğiniz ve kitaplarımın duyurulmasına yardımcı olduğunuz için teşekkür ederim! Kitap tavsiyeleriniz, dekorasyon sohbetlerimiz ve en önemlisi... dostluğunuz için sonsuza dek minnettarım! Sizi seviyorum!

Rachel Parker ve Sarah Sentz, desteğiniz benim için dünyalara bedel. Her sürüm için benimle sohbet etmeye zaman ayırdığınız için teşekkür ederim!!! Sizler benim iyi şans tılsımlarımsınız! Arkadaşlığınız ve nezaketiniz için çok minnettarım!

Anne, tüm yazdıklarımı okuduğun, geribildirim ve sevgin için teşekkür ederim! Kitap sevgisini birbirimizle paylaştığımız için çok minnettarım! Sür ya da öl!! Seni seviyorum!

Baba, sen gerçekten hayallerimin peşinden koşmamın sebebisin! Bana asla vazgeçmemeyi öğrettiğin için teşekkür ederim. Seni seviyorum!

Sandy, bu yolculuk boyunca beni okuduğun ve desteklediğin için teşekkür ederim! Seni seviyorum!

Pathi, sana ne kadar minnettar olduğumu kelimelerle ifade edemem! Bana inandığın ve hayallerimin peşinden gitmem için beni cesaretlendirdiğin için teşekkür ederim! Seni söyleyebileceğimden çok daha fazla seviyor ve takdir ediyorum! Arkadaşlığın için teşekkür ederim! Seni sonsuza kadar seviyorum!

Natalie (Head in the Clouds, Nose in a Book), Bu yıl ve her zaman verdiğiniz tüm destek için teşekkür ederim! Geleceğin neler getireceğini görmek için sabırsızlanıyorum ve bu yolculukta sizinle birlikte olduğum için çok minnettarım! Sizi seviyorum!

Sammi, desteğin ve dostluğun için çok minnettarım!!! Seni seviyorum!

Marni, seni sonsuza dek seviyorum, benim küçük Stormi'm ve arkadaşlığın için sonsuz minnettarım! Xo

JKL WILLOWS'a... Desteğiniz ve cesaretlendirmeniz için size sonsuza dek minnettarım! 2023'te hep birlikte olmak için sabırsızlanıyorum! Sizi seviyorum!

Beni gönderen, paylaşan ve destekleyen tüm blog yazarlarına ve bookstagrammer'lara... Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu anlatamam. Yaptığınız grafikleri ve paylaştığınız muhteşem gönderileri görmeyi seviyorum. Desteğiniz için sonsuza dek minnettarım!

Kitaplarımı almak için zaman ayıran ve kelimelerime bir şans veren tüm okuyuculara... Hayallerimin gerçekleşmesine yardımcı olduğunuz için TEŞEKKÜR EDERİM!!!

yenİ çıkanları takip edin

[Linktree](#)
[Haber](#)
[Bülteni](#)

[OceanofPDF.com](#)

laura'nin diğerk kitapları

Cottonwood Cove Serisi

Gelgitin İçinde

Sahilde

Yıldızların

Altında

Gün Batımından

Önce Fırtınadan

Sonra

Bal Dağı Serisi

Hep Benim Hep

Benim

Make You Mine

Simply Mine

Only Mine

Willow Springs Serisi

Yıpranmış

Karışık

Büyülenmiş

Mühürlenmiş

Sahiplenilmiş

Montgomery Kardeşler Serisi

Miras Barış

Muhafızı

Asi

Seni Daha Çok Seviyorum Rock Yıldızı Romantizmi

Daha Fazla
Yeşim Daha
Fazla Siz
Daha Fazla
Biz

Shine Tasarım Serisi

Güzel Hasarlı Güzel
Kusurlu

Willow Aster ile G.D. Taylors Serisi

Evli ya da Canlı Aranıyor
Cesur ve Dik Kafalı Bir Başka
Anaç
Ağlama Dökülen MILF
Hayırseverlerle Arkadaşlar

OceanofPDF.com

Beni takip
edin.

[Web sitesi](#)

[Goodreads](#)

[Instagram](#)

[Facebook](#)

[Pav-Love'un Okurları](#)

[Amazon](#)

[BookBub](#)

[TikTok](#)

[*OceanofPDF.com*](#)